

ΗΤΥ

ΑΡΙΘ. 17/1950.

ΔΡΧ. 3500

ΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Σάχλα ισπανική -
Παλές & πουέλες

10.1.Εξ.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντής Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ — 'Αρχισυντάκτης ΔΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1. — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνον 33.533
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΡΙΘ. 5. — Τηλέφωνον 26.343

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

Ίφιγένειες

Ή συμπίεση καλύπτει πάντα τα είδωλα, όποια και να είναι ή μορφή τους. Καμιά από τις εκδηλώσεις των ανθρώπων δεν προκαλεί τόση τρυφερότητα, όση ή έγκυσι δυο καρδιών που χτυπούν ή μια για την άλλη. Είτε την εύθελος ακολουθεί το είδωλο, είτε το δρόμο της κοινωνικής άταξίας παίρνει, με τη στοργή της το παραστέκει ή κοινή γνώμη.

Δέ θα πήτε το ίδιο και για το είδωλο της Κρήτης, που έπι ένα μήνα τώρα αποτελεί ή μεγάλη επικαιρότητα. Είδωλλο ένοπλο, πολεμοχαρές, έτοιμο να δώση την πολύνεκρη μάχη του. Είδωλλο που γεννά μίσση. Είδωλλο, στο όποιο χώνει την ουρά της ή πολιτική. Είδωλλο θορυβώδες και κραυγαλέο, με σειρήνες, με πολεμικά θούρια, με μια δημοσιότητα που δεν έχει μέτρο, με αναταραχή της ζωής μας, με διάδοσι πέρα από τα όρια της επικρατείας μας.

Γελούν απερίγραπτα οι ξένοι. Υπάρχουν δέ και εκείνοι που μας έλεεινολογούν. Οι αμερικανικές έφημερίδες θυμούνται τους «βασιλείς των όρέων» και, βλέποντας ή μορφή αυτή του έρωτα, θέλουν να πούν ότι διανύουμε στον έρωτικό τομέα το στάδιο του πρωτογονισμού. Βαλτούς να μας είχαν, δέ θα κάνανε τόση δυσφήμισι στον τόπο μας. Ρετινιά που θα μας μείνη με τα χρόνια. Βήμα προς βήμα παρακολουθούν οι έφημερίδες του εξωτερικού τις φάσεις της άπαγωγής, και ούτε οι σκιτσογράφοι, ούτε οι εύθυμοι γράφοι, ούτε οι πάσης φύσεως σχολιαστές φειδωλεύονται την ειρωνεία τους. Μιλούν για μερικά ήθη και έθιμα της χώρας μας, όπως θα μιλούσαν για χώρα που δεν είναι έντεταγμένη στον πολιτισμό της Δύσεως.

Δεν είναι όμως αυτό μόνο που κάνει άσυμπαθές το είδωλο. Είναι ή χρησιμοποίησι βίας σε μια εκδήλωσι που έπρεπε να ήταν ή άρνησι της βίας. Το απόσταγμα της θωπείας, της άπαλοτης, της τρυφερότητας. Ο Παύλος και ή Βιργινία. Είδωλλια όπως τα ποιμενικά, όπου το τραγούδι του αλύου είναι το μόνο μέσο κατακτήσεως. Από ποιμενική περιοχή και ο σύζυγος της Τακούλας, με την πιστόλα όμως στην τσέπη, εξώρμησε για την κατάκτησι της Αφροδίτης. Όχι δέ μόνος, ώστε να καλυφθή ή δόνησι πράξι με την προσωπική παλληκαριά. Ομάδα από πρόσωπα ώπλισμένων σαν άστροφοί, καιοφυλακτούν και άρπάζουν την κόρη ή στιγμή που άνυποπτη βγαίνει από τον κινηματογράφο. Δεν πρόκειται πιά εδώ αν τον άγαπούσε ή δεν τον άγαπούσε. Και αν όμως τον άγαπούσε — που δεν τον άγαπούσε — είναι άπόλυτα έξακριβωμένο ότι ή άπαγωγή έγινε παρά ή θέλησί της. Αμύνθηκε ή κοπέλλα. Τα σημάδια των νυχιών της είναι χαραγμένα στα πρόσωπα των άπαγωγέων της. Ο ίδιος δέ πρωταγωνιστής άναγνωρίζει ότι ή άπαγωγή δεν πραγματοποιήθηκε με την συγκατάθεσί της. Η ώμη βία, ή χυδαία έπιβολή της θέλησεως του ισχυρότερου. Είναι δέ ακόμα πιδ άποτροπιαστική ή πράξι όταν δεν υπάρχει ή άγάπη εκ μέρους εκείνης που υπέστη την επίθεσι.

Έτσι, πώς να πάρετε θέσι συμπαθείας άπέναντι του είδωλου της μορφής αυτής; Μιλούμε για χειραφέτησι της Έλληνίδας, για ισότητα δικαιωμάτων, για παροχή ψήφου, για οικονομική άυτοτέλεια των γυναικών μας... Έρχεται όμως μια εκδήλωσι που μαρτυρεί σε ποιο σημείο είναι ακόμα τοποθετημένη στην εκτίμησί μας ή γυναίκα: Ένα ζωντανό που δεν το ρωτάμε δεν υπολογίζουμε τη θέλησί του, δεν ενδιαφερόμαστε για τις διαθέσεις του. Μόνοι ή με τη συμμορία μας, όργανώνουμε την άπαγωγή του, της δένουμε με φίμωτρο το στόμα και την άρπάζουμε. Όπως άρπάζουν τη γίδα και την προβάτινα οι ζωοκλέπτες.

Δεν άξιζε τον κόπο ν' άσχοληθή κανείς με την υπόθεσι, αν έπρόκειτο για μια μεμονωμένη περίπτωση. Άλλα εδώ πρόκειται για τη νοοτροπία που επικρατεί σε περισσότερους από τον ένα. Επικρατεί — ακόμα χειρότερο — σε περιοχές όλόκληρες της χώρας. Η υπόθεσι μιας βίαιης άπαγωγής, που ήταν ζήτημα χωροφυλακής και δικαιοσύνης, έγινε ζήτημα πόλεμου και άπειλήθηκαν να ματοκυλιστούν το χωριό από το όποιο ροδόλησε ο άπαγωγέας με την πόλι από την όποια προέρχεται ή κόρη.

Κακές εκδηλώσεις, που μαρτυρούν πόσο δούλεμα θέλει ακόμα ο πολιτισμός μας. Άσέβεια άπέναντι της γυναίκας, κακοποίησι της άξιοπρεπείας της, άσκησι βίας εκεί όπου μόνο το χαδί κατ'ή ύποβίβασι των συντρόφων μας σε κτήνη που τ' άρπάζουμε από τη σπάνη τους, τα τρομοκρατούμε, άπειλούμε με σφαγή την οικογένειά τους, σκοτώνουμε την ψυχή τους, και τα βλέπουμε στο τέλος, σε πλήρη εικόνα σάβανου, να στέργουν στη θυσία — Ίφιγένειες που σκύβουν το κεφάλι και βαδίζουν στο θυσιαστήριο για να σώσουν από τα δεινά τους δικούς τους και τις πόλεις τους.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΡΟΜΠ-
ΜΑΝΤΟ
1950

Έντελώς μοντέρνο, άπόλυτα κομψό, σοφά μελετημένο αυτό το ρόμπ-μαντό θα σας έξυπηρετήσει. Έχει 10 κουμπιά, μεγάλη τσέπη και τον πιδ μοντέρνο γιακά της έποχής.

Εμεῖς κι' Ἐσεῖς

Η ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Η ἀναγνώστριά μας Α. Κολαίτου, ἀπὸ τὸ Ἀργοστόλι τῆς Κεφαλληνίας, μᾶς γράφει: «Εἶμαι κι' ἐγὼ ἐνθουσιασμένη μετὰ τοῦ περιοδικοῦ σας καὶ ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἀποδίδοντες τὴν ἀληθῆ ἀξίαν εἰς τὴν κυκλοφορίαν ἐνὸς ἀπαικτικῶς γυναικείου περιοδικοῦ, θὰ καταβάλλετε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν συνεχὴ βελτίωσιν του». Παρομοίως περιέχοντες γράμματα λαμβάνουμε ἀπὸ πολλὰς ἀναγνώστριάς μας, οἱ ὁποῖαι ἐκφράζουν τὴν ἰκανοποίησιν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν τους, ἀλλὰ φοβούνται μήπως ἀργότερα «χαλάσουμε» τὸ περιοδικὸν καὶ τὸ καταστήσουμε μὴ κοινὸντυπὴ ἐκδοσί, ὅπως συμβαίνει μετὰ πολλὰ ἄλλα περιοδικά. Θὰ θέλαμε, μετὰ τὴν εὐκαιρίαν αὕτη, νὰ πούμε στίς πολλὰς ἀναγνώστριάς μας ὅτι ἡ ἐκδοσί τῆς «Γυναικάς» δὲν ἀποτελεῖ μὴ ἐπιχειρήσῃ μετὰ πρόθεσιν τὸ κέρδος καὶ μόνον. Ἐκλήθημε ἐν τῷ σκοπῷ νὰ δώσουμε στήν ὁσον εἶχε πραγματικὴν ἀνάγκη, ἕνα περιοδικὸν πού νὰ τὴν ἐξυπηρετῇ καὶ νὰ τὴν βοηθῇ σὲ τὰς τῶσαν δυσκολίας προδηλώσαν πού τὴν ἀπασχολοῦν, ἕνα περιοδικόν, μὴ ἄλλα λόγια, εὐχάριστο, πρακτικὸν καὶ φέλλιον. Ἡ ἐξαιρετικὴ κυκλοφορία του καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐπαινετικῶν ἐπιστολῶν πού λαβαίνουμε, μαρτυρεῖ ὅτι ὁ σκοπὸς μας ἐπετεύχθη, παρ' ὅλες τὴς τεράστιες δυσκολίας πού παρουσιάζονται σήμερον στήν ἐκδοσί «Γυναικάς». Καὶ ἀπὸ δῶ καὶ πέρα τὸ καθήκον μας δὲν εἶναι ἄλλο, παρὰ ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν συνεχὴ βελτίωσιν του, στήν ὕλη καὶ στήν ἐμφάνισιν. Τὸ ἀντίθετον θὰ ἦταν ἐξῶ ἀπ' τὴν ἐπιδιώξειν καὶ τὴν υποχρεώσεσιν μας ἀπέναντι τῶν ἀναγνώστριών πού μᾶς τιμοῦν μετὰ τὴν θερμὴν ὑποστήριξίν τους καὶ σὲ τέλος ἐντελῶς ἀντιμεπορικόν... *

ΜΙΑ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ

ΕΝΑΣ ἀπὸ τοὺς τακτικὸς συνεργάτες τοῦ περιοδικοῦ μας, ὁ γιατρός κ. Π. Χατζηπαναγιώτου... ἀρρώστησε. Ἐτοίμ δὲν μπόρεσε νὰ στείλῃ τὴν συνεργασίαν του καὶ τὴς ἀπαντήσεις σὲ ἐπιστολὰς πού ἔλαβε. Βέβαια μᾶς φαίνεται περίεργον πὼς γίνεται ν' ἀρρωσταίῃ ἕνας γιατρός. Ἀν σκεφθούμε ὅμως ὅτι οἱ γιατροὶ εἶναι ἄνθρωποι μετὰ σάρκα καὶ ὀστά, θὰ παραδεχθούμε ὅτι μὴ μόνον καὶ μὴ φέρει νὰ περνοῦν θύματα τῶν ἀσθενούντων ἀκριβῶς ἐκείνων τῶν ὁποίων ἐτάχθησαν νὰ καταπολεμήσουν. Ἐμεῖς δὲν ἐκλεκτὸν συνεργάτην μας καὶ νὰ τοῦ συστήσουμε νὰ παίρῃ τακτικὰ τὰ φάρμακά του... *

ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

ΟΣΕΣ ἀπὸ τὴς ἀναγνώστριάς μας ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθῶν τὰ προηγούμενα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ, μποροῦν νὰ τὰ ζητήσουν ἀπὸ τὰ γραφεῖα μας πρὸς 3.500 ἑκάστον. *

Ἡ ΕΚΛΟΓΗ

Ἡ ἐξελίξις τῶν περιοδικῶν σ' ὅλο τὸν κόσμον, ἔφερε σὲ προσκλήσιον ἕνα καὶνούργιον τύπον περιοδικοῦ, τὸν τύπον «Νταϊτζεστ». Στίς περισσότερες χώρες ἐκδίδονται τέτοια περιοδικὰ καὶ διάφορους τίτλους. Τὰ περιοδικὰ αὐτὰ μικρά, σὲ σχῆμα βιβλίου, εἶναι ἡ συνιστάμενη τῶν καλύτερων δημοσιευμάτων ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ἡ χρησιμότητά τους ἀποδείχθηκε ἀπὸ τὴν τεράστια κυκλοφορία πού ἔχουν. Ἐτοίμ σὲν τὸν τύπον μας ἐξεδόθη ἡ «Ἐκλογὴ» *

Τὸ «Ρώυτερ» τῆς γειτονίας

ΞΕΓΥΡΙΣΜΑΤΑ

Ἡρθε κι' ἡ κυρὰ Παρασκευὴ, πρῶτ' ἀπὸ τὴν ἀρχὴν δὲν εἶχε ἀνοίξει τὰ μάτια μας, νὰ μᾶς πῇ γιὰ τὴν κόρη της: — Ἀχ, κυρὰ Εὐλαλία μου. Φοβάμαι γιὰ τὴν Μαρίτσα μου... — Τί; Ἐπαθε τίποτε; — Ὁχι, καλὲ. Νά, εἶναι στὰ λουτρά μόνη της... — Κι' ἔπειτα; — Νά, καλὲ, φοβάμαι μὴ τὴν κλέψῃ κανεὶς καὶ ἔχουμε ἐμφύλιον πόλεμον. Δὲν εἶδες τί ἐγίνε μετὰ τὴν Τασούλα;... — Ἀς γελᾶσω λιγάκι. Καλὲ τί πράγματα εἶν' αὐτὰ; Φοβάται γιὰ τὴν Μαρίτσα της. Τὸ τσαμένον. Τριανταπέντε χρονὸν δουλιάρικο. Ἡθελε νὰ τὴς ἔλεγα νὰ μὴν ἀνησυχῇ, γιὰτὶ τέτοιους μπόγους δὲν τοὺς κλέβουν, γιὰτὶ οἱ ἀντρες ἔχουνε μάτια, ἀλλὰ κρατήθηκα. Θὰ λέγαμε πάλι ὅτι κάνω κουτσουμπολό καὶ ἐγὼ, Θεὸς φυλάξῃ... Ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ σὲ πονῶναι γιὰ κορόϊδο; Αὐτὴ δὲν ἔχει φόβο, γιὰτὶ τὴ φυλάει ὁ Λάμπρος ὁ φανερτζής, πού εἶναι μαζὶ της. Γιὰ νομίζει πὼς κοιμόμαστε καὶ δὲν τὰ βλέπουμε... — Ἐ, μὴ στενοχωριέσαι, κυρὰ Παρασκευὴ μου. Κάποιος θὰ βρεθῇ ἐκεῖ νὰ τὴν προστατέψῃ!...

Ἡ Κυρία ΕΥΛΑΛΙΑ

ΣΤΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΜΑΣ

Παρακαλοῦμε τὴς ἀναγνώστριες πού ἀλληλογραφοῦν μετὰ τοῦ περιοδικοῦ, νὰ ἱναγράφουν σὲ φάκελλον, κατὰ ἀπὸ τὴν σύστασιν, τὸ ἵμα πρὸς τὸ ὅποιο ἀπευθύνεται τὸ γράμμα τους: π.χ. Γυναικολόγον, Μυρτώ. Σύνταξιν κ.λπ. Ἡ διεκρίνησιν αὐτὴ εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῆς ἀλληλογραφίας, καὶ συντελεῖ στήν ταχύτερη ἀπάντησιν.

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

τῶν ἐξωφύλλων μας

ΤΟ ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ

Ἡ ἀντίθεσις τοῦ κόκκινου μετὰ τὸ κίτρινον εἶναι πολὺ τῆς μόδας. Τὸ κόκκινον ταγιέρ μας εἶναι συμπληρωμένο μετὰ κίτρινα ἀξεσουάρ, γάντια, ζῶν καὶ μαντήλι πού κρέμεται ἀπὸ τὴν τσέπη. Ἡ φούστα τοῦ ταγιέρ εἶναι πλατύτερη καὶ ἱελαφρὰ ντραπαρισμένη ἐπάνω, ἐνὸς κάτω εἶναι στενότερη. Ὅσον ἀφορὰ τὴν ζακέτα, ἡ μεγάλη τῆς πρωτοτυπία δρῖσκειται σὲ μονοκόμματο μανίκι πού ντραπαίνεται στὴ γραμμὴ τῆς μασχάλης. Τὸ μήκος τοῦ μανικιοῦ εἶναι τρία τέταρτα καὶ τὸ ρεβέρ φαρδύ. Ἡ μπάσκα εἶναι γαρνιρισμένη μετὰ δύο ρελιάστὰ τσεπάκια.

ΤΟ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ

Πλήρης περιγραφὴ του καθὼς καὶ σχέδια στὴ σελ. 60.

ΣΥΝΑΡΩΜΑΙ

ἘΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 100.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 50.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 25.000

ἘΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (ἐτησίαν):

Λίραι Ἀγγλίας 3.0.0
Δολάρια 8

Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ

ΟΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΔΙΝΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΝΟ

Ποῖο εἶναι, ἀλήθεια, τὸ στοιχεῖο ἐκεῖνο πού δίνει τὸν τόνο στὴ σιλουέτα καὶ στήν ἐμφάνισιν 1950—1951;

Στὸ ἐρώτημα αὐτὸ μποροῦμε ν' ἀπαντήσουμε ἀδίστακτα: οἱ λεπτομέρειες! Γιὰτὶ, ἐνὸς δὲν ἔχομε καμμιά οὐσιαστικὴ καὶ ριζικὴ μεταβολὴ ὡς πρὸς τὰ βασικὰ σημεῖα τῆς ἐμφάνισως — ὦμοι, μανίκια, μέσος — ὁ μῆκος τῆς φούστας καὶ πλάτος γενικά — ἔχομε δὲν δὲν ἀληθινὴ ἐπανάστασιν στίς λεπτομέρειες, λεπτομέρειες σὲν τὸ κοῦφιμο καὶ λεπτομέρειες στὴ γαρνιτούρα.

Ὅσοι συνοψίσουμε πρῶτα τί μὲνι σταθερὸ: οἱ ὦμοι ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι φυσικοί, οὔτε πολὺ τετραγώνιοι, οὔτε πολὺ κατεδατοί. Ἡ μέση δρῖσκειται πάντα στὴ θέσι της, ἀλλὰ δὲν εἶναι πιά τόσο πολὺ σφιγμένη. Τὸ μῆκος τῆς φούστας εἶναι περίπου τὸ ἴδιον, ἀλλὰ κατεβαίνει κάπως χαμηλότερα: ἀπέχει δὲν, κάπου 35 ἕως 37 πόντους ἀπὸ τὸ ἔδαφος.

Καὶ ἂς ἔρθουμε τώρα σὲν τὸ κύμα τῆς λεπτομέρειας, πού μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ μὴν ὁλόκληρα διαφορετικὴ ἐντύπωσιν καὶ νὰ δώσῃ στὴ γυναῖκα τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρουσιάζετῃ διαφορετικὴ ἀπὸ ὥρα σ' ὥρα καὶ ἀπὸ μέρα σὲ μέρα.

Καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα: εἶναι οἱ λεπτομέρειες σὲν τὸ κοῦφιμο πού μποροῦν ν' ἀνανεώσουν καὶ νὰ δώσουν σὲν καὶνούργιον ἕνα περυσινὸ φόρεμα ἢ ταγιέρ καὶ ν' ἀναδείξουν ἐξαιρετὰ ἕνα καὶνούργιον.

1ον. Τὰ λοξά, οἱ διαγώνιες γεωμετρικὲς γραμμές. Φροντίστε νὰ ὑπάρχῃ σὲν τὸν κοῦφισμὸν μὴ μὴ λοξὴ γραμμὴ. Ἰδιαίτερα οἱ παχουλὲς γυναῖκες θὰ ἐνθουσιασθῶν μ' αὐτὴ τὴν λεπτομέρειαν, γιὰτὶ πάντα οἱ λοξὲς γραμμὲς ἐκδίδουν, ὅπως λέμε, τὸ πάχος καὶ λεπταίνουν. Ἰδιαίτερα τὸ στήθος καὶ τὴς περιφέρειες.

2ον. Λοξὰ κομπῶματα, συχνὰ ὑπογραμμισμένα μετὰ κομπιά. Λοξὲς ἢ σὲ σχῆμα φαρσκόκαλον πιέτες. Σταυρωτὰ κομπῶματα. Σταυρωτὲς πελώριες ἐσάρπες ἢ μπερτες, πού ἡ μὴ πλεῖρα τους κρύβεται σχεδὸν ἐντελῶς καὶ τινίζεται ἡ ἄλλη. Λοξὲς τσέπες. Λοξοὶ ὠμίτες. Τρίγωνα ντεκολτέ, κλεισμένα στὴ μὴ μὴ νὰ γακαδάκι. Λοξὰ ντεκολτέ. Λοξοὶ φιογγοί.

3ον. Τὰ ντραπέ. Χρησιμοποιοῦνται μετὰ μεγάλην τέχνην, ἰδιαίτερα στίς φούστες πού εἶναι σὲ σχῆμα ἀρχαίου ἀγγείου: πλατύτερες ἐπάνω, στενὲς κάτω.

4ον. Συχνὰ παρουσιάζονται τὰ ντραπέ καὶ σὲν τὸν κορσάκ, ὁπότε πέφτουν λοξὰ, ἐκκλινόμενα ἀπὸ τὸν ὦμον καὶ τὸ γακά καὶ προεκτείνονται κάτω ἀπὸ τὴν μέση, σὲν ἐσάρπες.

5ον. Οἱ μπάσκες τῶν ταγιέρ καὶ τῶν ντὲ πιές. Ἐδῶ σημειώμεται μεγάλη ἀλλαγὴ: εἶναι ὅλες πλατύτερες ἀπὸ τὴν περιφέρειαν.

— Ἐχομε μπάσκες κομμένες διαγώνια. Μπάσκες κομμένες στρογγυλά, πού δύνουν τὴν ἐντύπωσιν κινεζικοῦ χιτῶνιου. Μπάσκες, πού σταυρώνουν, ἀλλὰ τὸ σταυρωμὰ τους χαρακτηρίζεται μετὰ καμπυλωτὴ, λοξὴ στὴν βάσιν τῆς γραμμῆς, καὶ τινίζεται μετὰ κομπῶματα καὶ κομπιά.

— Ἐχομε ἀκόμα μπάσκες σὲ σχῆμα καρδιάς. Μπάσκες στρογγυλὲς, πού μακραίνουν μετὰ δύο μύτες. Τέλος, μπάσκες, μετὰ τέσσερις τσέπες.

4ον. Τὰ δέλα καὶ τὰ κοψίματα τῆς φούστας, ἐπιτρέπουν τὴν μεγαλύτερη ποικιλίαν.

— Ὅσοι φορεθῶν φούστες ἐντελῶς σκέτες καὶ μᾶλλον στενὲς. Πρόκειται γιὰ τὴς φούστες ἀπὸ χονδρὰ μᾶλλινα ὑφάσματα.

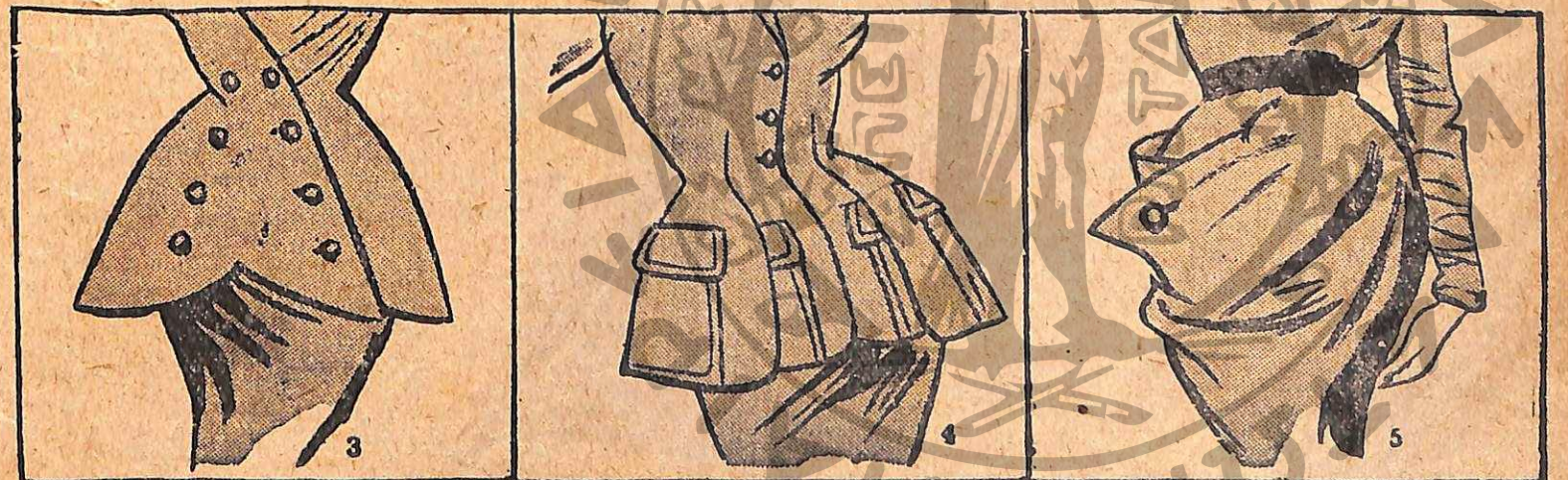
— Φούστες φάκελλοι, ἀνοικτὲς ἀπὸ πάνω ἕως κάτω, λοξὲς ἢ μετὰ γλώσσες, πού εἶναι γαρνιρισμένες μετὰ φεστονί ἀπὸ κρέπ στανὲν ἢ ἀπὸ γούνα. Ἐννοεῖται πὼς οἱ φούστες αὐτὲς κομπῶνουν ἕως κάτω.

— Σημειώμεται ἐπίσης πὼς ἡ κάθε γυναῖκα μπορεῖ νὰ διαλέξῃ τὴν φούστα πού ταιριάζει στὴ σιλουέτα της καὶ νὰ δῇ τὴν ἀνέσιν, χωρὶς νὰ πέφτῃ καθόλου ἐξῶ ἀπὸ τὴν μόδα. Γιὰτὶ παράλληλα μετὰ τὴς στενὲς φούστες φοροῦνται καὶ οἱ πλατεῖες.

— Ὅταν οἱ φούστες δὲν εἶναι ἀπὸ χονδρὸ ὑφάσμα, φαρδαινουν μετὰ γκοντὲ, πού ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ γόνατον.

5ον. Τὸ κοῦφιμο τοῦ ντεκολτέ. εἶναι κατὰ κανόνα γωνιώδες, τρίγωνο μπερὸ ἢ τρίγωνο ἱσοπλευρὸν μετὰ μεγάλῃ δριζόντια βάσιν, τρίγωνο λοξόν. Ὁ Ἀλουν λασάρεσ ἐφέτος γιὰ τὴς βραδυνὲς τουαλέτες τὸ ντεκολτέ πού κλείνει μετὰ πέταλλα λουλουδιῶν, φαρδαισμένα μετὰ ἐρούνα.

Γ. Δ. — ΑΝ.

'Ελένη Κοτζαβουγιούκη

αφέλεια με τους άπλοους τρόπους, με την καλωσύνη και την αγάπη που δείχνει. Έχει κάνει τόσο πολύ πάθος και μανία τη μελέτη, τη σπουδή και το να αριστέυει, ώστε το ελάχιστο που την απασχολεί, είναι τι θα γίνει. Μαθήτρια μαθαίνει γαλλικά και γερμανικά και διαβάζει και μεταφράζει Γάλλους συγγραφείς αποσπαστικά, από τις καλύτερες στα μαθηματικά και φυσικά, αποφασίζει να γίνει πολιτικός, μηχανικός, και μ' προλαβαίνοντας να δώσει εξετάσεις, εγγράφεται στο Πανεπιστήμιο για ιατρός. Για να αφήσει το στάδιο αυτό, με μια άλλη αδελφή της, μικρότερη, αρχιτέκτονα σήμερα, την κ. Μαρία Κοτζαβουγιούκη. Και κατορθώνει σε όλες τις τάξεις του Παιδαγωγίου αριστεύοντας, να εγγράφεται δωρεάν. Έτσι, με αυτό κόπιση στη σπουδή και της μελέτης, ειδικεύεται στη Μικροβιολογία, διορίζεται στο 'Εργαστήριο του Λαϊκού Νοσοκομείου, γίνεται επιμελήτρια και τελευταία πριν ένα χρόνο, μετά το θάνατο του διευθυντού του, διευθύντρια ή ίδια.

Το 1947 προκηρύσσεται διαγωνισμός για την αποστολή με υποτροφία στην 'Αγγλία για ενώτερες σπουδές. Έπτα υποτροφίες είναι και έρχεται τρίτη. Φεύγει για το Λονδίνο. Είναι διδάκτωρ πιά, με έπτα εργασίες, σε ζητήματα της ειδικότητάς της. Έχει τη δύναμη της επιβόλης με δύο ακαταμάχητα όπλα: Την άθροιστη επιστημονική έρευνα και εργασία και την παιδική σεμνότητα και απλότητα.

Στο Λονδίνο, σαν υπότροφος του Βρετανικού Συμβουλίου, εργάζεται στο μικροβιολογικό τμήμα του μεγαλύτερου πανεπιστημιακού νοσοκομείου, του British Postgraduate Medical School, με την επίβλεψη όλων των διαλεχτών καθηγητών του. Παροκουνθεί όκτω μήνες φροντιστήριον μικροβιολογίας, εγγράφεται στο Πανεπιστήμιον του Λονδίνου και προσλαμβάνεται από το 'Ιατρικόν Συμβούλιον 'Ερευνών για να ασχοληθή με θέματα ιών. Δύομιση ολόκληρα χρόνια ειδικεύεται στις 'Ιες έρυνες, μελετάει τον διηθητό ιόν της γρίπης, της πολιομυελίτιδος κλπ. και επισκέπτεται τα μεγαλύτερα επιστημονικά εργαστήρια του Λονδίνου, της 'Οξφόρδης, του Καίμπριτζ του Μάντσεστερ, του 'Εδινούργου και κατόπιν, φεύγοντας, του 'Ινστιτούτου Παστέρ των Παρισίων.

Δεν ενδιαφέρει τις στήλες αυτές ο σκεπτός επιστήμονας, που θα τον κρίνουν άλλοι, πιο αρμόδιοι, όσο η γυναίκα, αυτή και μόνη, στη δύσκολη ανάβαση του δρόμου με τα μύρια εμπόδια, που φέρνει στην κορυφή της επιστημονικής αρτιότητας. Θα λέγαμε πως μοιάζει η ζωή αυτή, της κάθε γυναίκας, με την τραγική προσπάθεια του Σίσυφου να ανεβάσει το βράχο, που σπρώχνει, στην κορυφή του βουνού. Μα δεν συμβαίνει στην περίπτωση μας το ίδιο πράγμα. Δεν υπάρχει ούτε σκοπός, ούτε προσπάθεια, ούτε βία, σπουδή. Περιέργω θα πητέ. Κι' όμως τόσο πραγματικό. Σαν γνήσιο τέκνο της 'Ανατολής, έχει την ήρεμη άνεση του ανθρώπου με την απέραντη ύπουνη και επιμονή που σωρείει τον καρπό της εργασίας του, δίχως να διατάζει. 'Η χαρά διά της εργασίας! Είναι άρα γε σκοπός αυτός και τέρμη; 'Ισως! Είναι πάντως ένας τρόπος αντιμετώπισης της ζωής.

Να μερικά παραδείγματα: Νέα ακόμη, όταν έλατο τον έρωτά του και στο δωματίον του, διαβάζει ακατάπαυστα μέρα νύχτα, μέχρις ότου φωνάζει η μάνα και με τη βία το βγάζει στο φως, στον ήλιο και στον καθαρό αέρα. 'Αρχίζει τη ζωή του από μεγάλος, σ'ι' σκέψι, διαφέρον για όλα — το παιδί του περιγράφουμε — για να γίνει σιγά-σιγά παιδί όσο μεγαλώνει και προχωρεί στη ζωή με την απέραντη

δύναμη τόσο νέα, που να μη διατάζει λύση ένα βασικό ήθημα για κάθε άνθρωπο, όπως είναι ο γάμος. Πολλές φορές τα έτυχαν ευκαιρίες, μα... το σκέφτηκε... αντιμετώπισε... δεν το αποφάσισε... σ'ως αργότερα... Έχει ένα δικό της, εστικό εργαστήριο στην οδό Σκουφά, αποραϊτητο μέσο διορισμού. 'Αλλαι, από την πρώτη στιγμή που παίρνουν το δίπλωμά τους, κάνουν πρώτα και βασικό σκοπό τους να κερδίσουν χρήματα. 'Η γυναίκα επιστήμων για την οποία μιλάμε, με έλασε δυομιση νόμισμα να πάει στην 'Αγγλία και πρόκειται να το κλείσει ξανά, μετά τους μήνες, φεύγοντας για την 'Αμερική, σαν προσκεκλημένη του υπουργείου 'Εσωτερικών, να 'νη έρευνες σε εργαστήριο του Νέου Κόσμου, σε θέματα που η ίδια θα καθορίσει. Και οι σταθεροί πόροι της είναι ένας μικρός μισθός που παίρνει από το Λαϊκό Νοσοκομείο. Έχει όμως εν τω μεταξύ μια σειρά από εργασίες, με θέματα κυρίως τον διηθητό ιόν, που δεν μπορεί να εκδώσει, γιατί λείπουν τα χρήματα. Κατά πολύ σημαντικό, γιατί μ' αυτές τις εργασίες ανοίγει το δρόμο της, όπως κάθε επιστήμονας για την ύφεση πρώτα και ύστερα για την έδρα του καθηγητού.

Και ένα τελευταίο. Όταν σε επίσημες επιστημονικές συνεδριάσεις, ανεβαίνει στο βήμα για να ανακοινώσει επιστημονικές εργασίες της, ή δεσποινίς 'Ελένη Κοτζαβουγιούκη προκαλεί τις διαμαρτυρίες των ακροατών της επιστημόνων με τον ήρεμο, σεμνό και πολύ σιγανό τρόπο που μιλάει. Τό ύψος, ή ένταση, ο τόνος δεν είναι στοιχεία της ζωής της. Και έχει πάντα κάτι να πει, που περνούσε το διάφρον, και στον στενό, και στον ευρύ επιστημονικό κύκλο της. Έξω από την επιστημονική της κατάρτιση, την επίμονη και μεθοδική εργασία της, έχει και το μέγα χάρισμα, το ήθος της, που είναι το μεγάλο της όπλο για τη νίκη στη ζωή της. Αυτό το ήθος απέσπασε και την αγάπη και την απεριόριστη εκτίμηση του καθηγητού κ. Λιδιέρου που είναι ο ειλικρινής προσώτης της και ο καλύτερος της φίλος.

Δεν μας ενδιαφέρει ο επιστήμονας-γυναίκα και το επιστημονικό της έργο, που ανήκει σε άλλο κύκλο να εκτιμηθεί και να αξιολογηθεί. Ούτε είναι και η περισσότερο αξία επιστήμονας, για να τιμηθεί από την πέννα αυτή. Δύο στοιχεία αξίζουν για μας, με την όρεξη να τιμηθούν και να εξαρθούν, με μια άλληλοεξάρτηση μεταξύ τους, σύμ-πλεγμα εκλεκτό και ιερό, σφιχτοδεμένο, σε πλήρη ισορροπία, το ανθρώπινο και το επιστημονικό. Το ένα συμπληρώνει το άλλο και μαζί με μια επίμονη καλλιέργεια, κά-τω από το γερό σφυροκόπημα του μόχθου και της επίμονης ανεδαίνου συνεχώς σε ανώτερες σφαίρες εξειδικευμένου πολιτισμού. 'Η αγάπη της στα μικρόδια και τους διηθητούς ιούς, αγάπη βέβαια που σκοτώνει τους εχθρούς αυτούς του ανθρώπινου οργανισμού, είναι μια απέραντη προσφορά αγάπης στον άνθρωπο, μια και του χαρίζει έτσι τη χαρά της ζωής.

Είναι κάτι θαυμαστό και μεγάλο για τη γυναίκα αυτή, για κάθε γυναίκα επιστήμονα, να προσφέρει θυσία τον εαυτό της σε ένα τόσο μεγάλο σκοπό.

Χ. Γ—ος

Το πρώτο φαγητό του μπέμπη

Το πρώτο ξένο φαγητό χορηγείται στο μωρό μεσημέρι και με μπιμπερό. 'Αν το μωρό δεν κωνήσει τη φαρίνα, του παρασκευάζετε ένα ζουμί με διάφορα χόρτα και ως έξης: Βάζετε σ' ένα δοχείο μία πατάτα, δυο καρότα, ένα πράσο, ένα φύλλο λο πράσινου χορταρίκι, μία καυτάλια της σουπας φακή, λίγο αλάτι και 250 βράμια νερό. Τα βράζετε με σιγαλή φωτιά ώσπου το νερό να μείνει το μισό. Περνάτε από λεπτό τρυπήτο και διατηρείτε το ζουμί στο ψυγείο. 'Η κατανάλωσής του πρέπει να γίνεται πάντοτε εντός της ημέρας.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Του ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

(Απόλυτη γαλήνη — η γαλήνη του εθιμάωρου μέσα στο μεγάλο δωμάτιο. Μία γαλήνη που κρύβει εντός της τη φοβέρα της τρικυμίας. 'Ο άντρας πάει κι' έρχεται, λυώνοντας αδικαιολογητά τις σάλες του, κι' έχει τα χέρια χωμένα στις τσέπες του και το μέτωπό του γεμάτο ρυτίδες. 'Εκείνο μόλις το απόγευμα, μίαν ώρα πιο πριν, έπρεπε το ανώνυμο γράμμα. 'Ο επιστολογράφος δεν είχε την τόλμη να φανερώσει τ' όνομά του. Φανέρισε, όμως, κάτι πολύ πιο ενδιαφέρον για τον 'Αντρα — του φανέρωνε πως η Γυναίκα του τον... τον άπατούσε! 'Η ανώνυμη κακοήθεια του επιστολογράφου έβαζε, τη μία κοντά στην άλλη, τόσες αποδείξεις απτές, χειροπιαστές, ώστε να μη μείνει πια καμιά αμφιβολία: οι υπόνοιες που βασάνιζαν τόσον καιρό τον 'Αντρα, ήταν σωστές... ήταν σωστές!

'Ο 'Αντρας πηγαίνει έρχεται με το γράμμα στο χέρι και περιμένει τον γυρισμό της Γυναίκας. Μέσα του υπάρχει μία χαρά — η χαρά του σ'αδιστή! Αυτό το γράμμα είναι το φως, είναι το φως της 'Αλήθειας που θα πείσει ξαφνικά άπαντα στη Γυναίκα, θα την θαμπώσει, θα την βασανίσει. Κι' ο 'Αντρας σκέπτεται με μίαν άγρια ήδονη τη στιγμή της αποκαλύψεως, τη στιγμή που θα γονατίσει μπροστά του και θα κλάι και θα προσπαθή με χίλια-δυό επιχειρήματα να τον πείσει για την αθωότητά της. Ξαφνικά ακούει στη σκάλα το βόδιμά της — γρήγορο, ρυθμικό, ελαστικό. 'Η καρδιά του χτυπάει με σφοδρότητα πάνω στο στέρνο. Είναι χλωμός. 'Η πόρτα ανοίγει και....

...και μπαίνει η Γυναίκα — μία άπιστευτη σφεζου-ληκή όμορφη, φιδίσια, σβέλτη, με διεγερτικό άρωμα.)

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (χαρούμενα, σαν ρυάκι που κελαρύζει μέσα στην κοιή του): Καλησπέρα... Μήπως άργω... (τόν βλέπει και που είναι το μεγάλο της όπλο για τη νίκη στη ζωή της. Αυτό το ήθος απέσπασε και την αγάπη και την απεριόριστη εκτίμηση του καθηγητού κ. Λιδιέρου που είναι ο ειλικρινής προσώτης της και ο καλύτερος της φίλος.)

Δημήτρη! 'Ο ΑΝΤΡΑΣ (μ' έναν άγριο σαρκασμό): 'Ωστε γύρισες έπι' τέλους από τον... από τον... (διατάζει, σαν να ψάχνει να βρει λέξη κι' ύστερα με φανερά ειρωνεία) από τον περίπατό σου.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (νοιώθει πως η διαίσθησή δεν την γέλασε και γίνεται κατάκλωμη κάτω από το στρώμα του κοκκινωδίου): Ναι, γύρισα... (άγωνίζεται ν' ανακτήσει την ψυχραιμία της — απαραίτητο όπλο για τη μάχη που άρχισε ήδη).

'Ο ΑΝΤΡΑΣ (βλέπει την ταραχή της κι' αισθάνεται σαν μία γάτα που απομόνωσε το ποντίκι μακριά από την τρύπα του κι' έχει όλο τον καιρό να το παίξει στα νύχια της): Μπα; 'Ωστε γύρισες; Πώς έγινε κι' αυτό;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (έχει πιά επιβληθεί στον εαυτό της. 'Αδιάφορα): Μα... από συνήθεια (ώ, χρο χαμόγελο) όπως γυρίζει τ' αλγό στο στομάχι! (Ξαπλώνεται σε μία πολυθρόνα).

'Ο ΑΝΤΡΑΣ: Διασκέδασες; Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Όπως πάντα. 'Ο ΑΝΤΡΑΣ: Θα βρήκες καλή συντροφιά...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ: Συνήθως, με βοηθάει σ' αυτό η Τύχη.

'Ο ΑΝΤΡΑΣ: Και μπορώ να μάθω ποιά ευχάριστη συντροφιά σου έπεφτε για σήμερα ή Θα Τύχη;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ψύχραιμη): Τ' είν' αυτό: Περιέργεια! (Η ψυχραιμία της τον έκνευρίζει. 'Απεί, πως με την συζητηση της έδωσε καιρό να α-

νασυγκροτηθεί. Σκέφτεται πως είναι πιά καιρός να χρησιμοποιήσει το στοιχείο του αλφινιδισμού, που θα την συντρίψει και θα την αναγκάσει να γονατίσει μπροστά του και να προσπαθήσει να τον πείσει πως όλες του οι υποψίες είναι ψέμα.)

'Ο ΑΝΤΡΑΣ: 'Οχι περιέργεια! (Σκληρά) Είναι ανακρισι! (Κυττάζοντας την στα μάτια) Πού πήγες και με ποιά συναντήθηκες απόψε;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κατακυριεύεται πάλι από ταραχή): Μα... γιατί τέτοιο ύψος; Πήγα μιά βόλτα στα μαγαζιά και... με... (ή ταραχή της μεγαλώνει)... καταστάλαξα στο... (ψάχνει) στο Σινεάκ.

'Ο ΑΝΤΡΑΣ (κάνει δυό δήματα, στέκεται μπροστά στην πολυθρόνα της όρθιος, τρεμρός. Αισθάνεται πως έχει ψηλώσει, πως βρίσκεται πολλά μέτρα πιο πάνω της): Ψεύτρα! (με σφιγμένα δόντια) Βρώμα!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (δέχεται τις δυό βαρείες δρισιές σαν δυό καιουσιαικές στο πρόσωπο. Χλωμιάζει πιο πολύ): Γιατί;

'Ο ΑΝΤΡΑΣ (κυρίαρχος): Λες ότι πήγες στα μαγαζιά, αλλά σ'ήμερα τα μαγαζιά ήταν κλειστά όλο τ' απόγευμα. Κι' εσύ όπως είπαμε σήμερα Τετάρτη, έ; (με δυνατές κραυγές). 'Επετα μιλας για το Σινεάκ, που βρίσκεται στην οδό Πανεπιστημίου και δεν λες ούτε λέξη για την πολυκατοικία της οδού Σκουφά, όπου σε είδανε να μπαίνεις φρέσκια, δροσερή και γελαστή! (πολύ κοντά της, κουνώντας στον αέρα το γραμμά). Το βλέπεις αυτό; Είναι η 'Αλήθεια. Είναι το φως της 'Αλήθειας, που φωτίζει το Σκατάκι της Ζωής σου! Μίλα, λοιπόν; Τι έχεις να πής; (την καρφώνει με άγριο μάτι. Στο βάθος της ψυχής του διατηρείς αλόκληρη

ή την ελπίδα, ότι θα του αποδείξει πως όλα αυτά είναι σκεφαλαί, είναι καθαρό ψέμα. Κι' ανοίγει πάλι το στόμα του, με την ήδονη που σηκώνει ο σκεπτικιστής το μαστίγιό και καταφέρνει τα χτυπήματά του): 'Απιστή! 'Υποκριτριά! Χυδαία!

(Η γυναίκα μένει ακίνητη στη πολυθρόνα. Καθemia από τις τελευταίες λέξεις, τη δέχεται με μιά οδυνήρη σύσπαι των μυών του προσώπου της. Κι' απότομα υπνάνει μέσα της ή φυσική περιφάνεια της, που την κάνει να ντρέπεται λιγώτερο για την άπιστία της και πιο πολύ για το ψέμα, μέσα στο οποίο ετύλιξε τόσον καιρό το παράνομο, αλλά γνήσιο αισθημά της. Σηκώνεται επαναστατημένη): 'Ε λοιπόν, είναι καλύτερα που ήρθαν έτσι τα πράγματα, γιατί κι' η δική μου ή ζωή, άναμεσα στο ψέμα και στην υποκρισία, είχε καταντήσει επιβλητική! (άνασαινε βαρειά). Είναι όλα αλήθεια, είναι όπως τα λες (δυνατά, σαν να θέλη να ακούσει κι' ή ίδια το ανόημά της) 'Εχω έραση! (με τον πυρετό στα μάτια, με τα νύχια της σε υπερ-ένταση. Ψεύτικα ήταν όλα ως τώρα — κι' οι περίπατοι κι' οι έκδρομες κι' οι φίλες κι' οι μοδιότητες, όλα ψέματα, όλα προσχήματα, για να τρέξω σ' εκείνον! 'Απ' την στιγμή που τον αγάπησα, δεν άπατούσα 'Εσένα μ' εκείνον, αλλά 'Εκεί ν'ον με 'Εσένα! 'Ηταν μία εφιαλτική ζωή δυό μηνών κι' ο χαρακτήρας μου δεν την σήκωνε και υπέφερα κι' όλο έλεγα να ου, μιλώ, αλλά με κράταγεν ο οίκτος... η συνήθεια και περνούσαν οι ώρες... οι μέρες... (απότομα κατεβαίνει ο τόνος της φωνής της Βραχνά). Νά που τα ξέρεις όλα... 'Επί τέλους... Τώρα μπορώ να φύγω! (πέφτει στην πολυθρόνα) Θα το κάνω άμέσως, τώρα δά... (Σιγή. Μεγάλη Σιγή).

(Την κυττάζει κατάπληκτος. 'Η ΓΥΝΑΙΚΑ σωπαίνει. Δέχεται παθητικά τα χέρια του, χωρίς μιλία. Τί σκέπτεται; Θα φύγει; Θα μείνει; Αυτό το έρωταματικό, μόνον αυτό βασανίζει τώρα τον άντρα. Τίποτ' άλλο δεν βλέπει. Το φως της 'Αλήθειας έπρεσε τόσο ξαφνικά και τόσο δυνατά στα μάτια του, ώστε τον ανάγκασσε να τ'α κλείσει. 'Όπως — αλλοίμονο! — τα κλείνουν και τόσοι άλλοι...)

ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ συμβουλές

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΡΚΕ

Το παρκέ σας δεν γυαλίζει πιά, παρά τις καθημερινές προσπάθειές σας, γιατί έχει λερωθεί από τις λάσπες και τη σκόνη. Τρίψτε τους λεκέδες μ' ένα πανί

δουτηγμένο σε οινόπνευμα. Κατόπι τρίψτε το μέρος μ' ένα πανί ετελώς στεγνό. Το παρκέ σας θα γίνει πάλι γυαλιστερό.

ΓΙΑ ΤΑ ΚΕΡΙΑ

'Αν έχετε κεριά — είναι πάλι της μόδας — πάνω στο κομοδίνο σας, στο τραπέζι σας, στο μπουφέ σας ή στον τοίχο κι' έχουν κιτρινίσει απ' τον καιρό, τρίψτε τα μ' ένα πανί δουτηγμένο στο οινόπνευμα. Θ' αποκτήσουν πάλι την πρωτινή τους άσπριδα.

Όσα δέν γράφει ή ιστορία

Στά περασμένα χρόνια οι άπαγωγές γυναικών για έρωτικούς λόγους ήταν πολύ συχνές. Έπικρατούσε ακόμα τὸ φεουδαρχικό καθεστὼς, πού κρατοῦσε τὴ γυναίκα κλεισμένη στὸ σπίτι καὶ οἱ προλήψεις θεμελιωμένες πάνω σὲ βασικάτα συμφέροντα ἰδιοκτησίας καὶ προίκας, δὲν ἄφιναν μεγάλο περιθώριο γιὰ τὸν αἰσθηματικό καὶ αὐτοδιάθετο γάμο. Ἡ θέλησι τοῦ πατέρα ἦταν τὸ πρωταρχικό καὶ σ' αὐτὴν ἔπρεπε ὁπωσδήποτε νὰ συμμορφωθῇ ἡ νύφη. Ὁ πατέρας ὡς συχνότατα διάλεγε τὸ γαμπρὸ μὲ τὰ δικά του κριτήρια καὶ αὐτὰ τοῦ τὰ ὑπαγόρευαν λόγοι ἐντελὸς κοινωνικοὶ καὶ οἰκονομικοί. Ὁ πατέρας, ὅταν ἦταν πλούσιος, ἤθελε νὰ κἀν ἐπιγαμίες μὲ τὰ μεγάλα σπῆτια, γιὰ νὰ γίνῃ πυχρότερος κοινωνικά. Δὲν λο-

γάριαζε καθόλου, ἂν τὸ ἀντρί-γυνο εἶναι, ὅπως ἔλεγαν, ταιριαστό, ἂν ἡ νύφη ἤθελε τὸ γαμπρὸ πού τὴ ζητοῦσε ἀπὸ τὸν πατέρα της, ἂν συμβιβάζονταν ἡλικία του, ὁ χαρακτήρας του, ἡ θέσι του μὲ τὴ δική της. Συχνότατες ἦταν οἱ δύο περιπτώσεις: Νὰ θέλῃ ὁ πατέρας, καὶ νὰ μὴ θέλῃ ἡ κόρη. Ἡ νὰ θέλῃ ἡ κόρη τὸν γαμπρὸ πού τὴ ζητοῦσε καὶ ἦταν ὁ ἀγαπημένος της, καὶ ὁ πατέρας ν' ἀπρόκρουε κατηγορηματικά τὸ συνοικέσιο. Καὶ στίς δύο περιπτώσεις δημιουργοῦσαν ἕνα τραγικό οἰκογενειακὸ δράμα. Μποροῦσε νὰ θέλῃ τὸν πατέρα ἡ δυστυχισμένη κόρη ἢ ὑποχωροῦσε κι' ἔδενε τὴ ζωὴ της μὲ μιὰ αἰώνια δυστυχία, ἢ ἀντιόταν μὲ πείσμα καὶ τότε τραβοῦσε ἀληθινὰ μαρτύρια, ξυλοδαρμοὺς, φυλακισμούς, ἐξορίες,

κλείσιμο σὲ μοναστήρι κλπ. Ὁ-λο τὸ σπίτι, ἀκόμα καὶ ἡ μάννα της, ἔκοφτε μαζί της κάθε ἐπαφὴ καὶ ἐπικοινωνία καὶ γι-νόταν ἐχθρικό πρὸς τὴν δυστυ-χισμένη κόρη πού ἔπαιρνε τὸ χαρακτηρισμὸ κι' ἀπὸ τοὺς δι-κούς της κι' ἀπὸ τοὺς ξένους, τῆς ἐπαναστάτριας. Σ' αὐτὴ τὴν κατηγορία ἀνήκουν μεγάλες ἡρωίδες τοῦ πόνου καὶ τῆς θα-βειᾶς ἀγάπης, ὅπως ἡ Στέλλα Βιολάντη, πού συμβολίζει τὴν ἀδάμαστη ψυχὴ ἀνεξαρτησίας τῆς γυναίκας.

Αὐτὰ γινόταν στὸ σπίτι τῆς νύφης. Ὁ γαμπρὸς ὅμως; Ὁ ὑποχωροῦσε μὲ σπαραγμένη καρδιά ἢ προχωροῦσε σὲν ἀ-πόφασι τῆς ἀπαγωγῆς. Ἐπαιρ-νε τοὺς καλύτερους φίλους του, εἰδοποιοῦσε τὴν κόρη κρυφὰ μὲ τὴ γρητὴ τῆς γειτονιάς, καὶ τὴ νύχτα πετοῦσε τὴ σχοινένια σκάλα στὸ παράθυρο τῆς νέας καὶ τὴν ἔκλεβε. Ἐφευγαν στὰ βουνά, πῆγαν σὲ μακρινὰ χωριά. Τὰ συγγενικά τῆς νύφης τοὺς καταδίωκαν γιὰ νὰ πάρουν τὴ νύφη πίσω καὶ συχνὰ τὴν ἔπαιρναν νεκρὴ ἢ τραλλή, γιὰτὶ συνήθως μπροστὰ στὰ βάσανα πού τὴν περίμεναν ἡ κόρη αὐτοκτονοῦσε, καὶ πολλὲς φορὲς σκοτωνόταν ἀπὸ τὸ βόλι τὸν δικτῶν του καὶ ὁ καλὸς της, πού πολεμοῦσε νὰ τὴ σώ-σῃ. Μέσα σὲ τὴν ἱστορία, σπάνι-ες εἶναι οἱ περιπτώσεις συν-διαλλαγῆς, ὅστερ' ἀπ' τὴν ἀ-παγωγή. Ἡ ἀναγνώρισι τοῦ γάμου δὲν γινόταν ἀπ' τὸν πα-τέρα. Μποροῦσαν ν' ἀφήσουν ἀπόκληρη τὴ νύφη, νὰ ρέβῃ ὅλη τῆς τὴ ζωὴ μέσα σὲ τὴ στώχεια καὶ σὲ τὴν ἀποξένωσι. Αὐτὸ ἦ-ταν ἀληθινὸ μαρτύριο.

Αὐτοῦ τοῦ εἶδους οἱ ἀπαγω-γές γινόταν μὲ τὴ συγκατάθεσι τῆς νύφης καὶ ἦταν παρ' ὅλο τὸ ψυχικὸ δραματισμὸ τοὺς εὐ-κολες, γιὰτὶ στηρίζονταν σὲ τὴν ἀμοιβαία θέλησι καὶ σὲ τὴν κοινὴ συνεργασία. Ἀπ' αὐτοῦ βγήκε τὸ λαϊκὸ ρητό: «Σὰ θέλει ἡ νύφη κι' ὁ γαμπρὸς, τύφλα νά-χῃ ὁ πεθερός».

Δραματικότερες ἦσαν οἱ ἄλ-λες ἀπαγωγές. Οἱ ἀπαγω-γές τῆς παλιῆς καριᾶς, ὅ-πως τίς ἔλεγαν. Αὐτὲς ἦταν ἀλη-θινὲς ἀρπαγές μὲ πειρατικό χα-ρακτῆρα καὶ κουρσάρικη πλοκή. Αὐτὲς οἱ ἀρπαγές εἶναι ἀληθι-νὰ δράματα καὶ μυθιστορήμα-τα. Ἡ ἄμορφη κόρη ἀνύποπτη δεχόταν τὴν ἐπίθεσι τοῦ παρά-φορου ἐραστή της πού μπο-ροῦσε νὰ σταθῇ τίποτα. Τὴν ἔπαιρνε ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀπὸ τὸ δρόμο, ἀπὸ τὸ παράθυρο, ἔ-κλεινε τὸ στόμα της μὲ τὸ μαν-τῆλι, καὶ μὲ τὴν βοήθεια τῶν παλληκαριῶν του τὴν ἔφερνε στὸ καράβι καὶ τὴν πῆγαινε σὲ ξένα μέρη καὶ ἐκεῖ τὴν παν-τεῦονταν. Οἱ κουρσάρικες ἀπα-γωγές γινόταν ἢ ἀπὸ πείσμα θαβειᾶς ἀγάπης, ἢ ἀπὸ πείσμα ἡ παλληκαριᾶς, σύμφωνα μὲ τὸ ἔθιμο καὶ τὴν ἀρχὴ τῶν κουρ-σάρων, ὅτι τὰ παλληκάρια δὲν ζητοῦν τίς κοπέλλες, τίς κλέ-βουν, θέλοντας καὶ μὴ. Μπο-ροῦσε ὁ γαμπρὸς νὰ ἦταν ἀπὸ οἰκονόμη, νὰ εἶχε ὅλη τὴν ἐκ-τίμησι τοῦ πατέρα καὶ τῶν συγ-γενῶν τῆς νύφης, νὰ τοῦ ἦταν πολὺ ευκολώτερο νὰ πάρῃ τὴ

νύφη μὲ ἀπλὸ λόγο, μὲ πρὸς-ρη προξενία, αὐτὸ ὅμως ἦτο πολὺ πεζὸ καὶ κοινὸ κατὰ ἀντίληψιν τῆς ἡρωϊκῆς παλιᾶς ἐποχῆς. ὅπου βασιλεὺς ὁ βα-λὸς καὶ ἡ δόξα τῆς παλληκα-ριᾶς. Γι' αὐτὸ προτιμοῦσαν τὴν ἀπαγωγὴ καὶ τραγουδοῦσαν τὴν ἀρπαγὴ:

Βάρκα θέλω ν' ἀρματώσω
μὲ σαράντα δυὸ κουπιά,
νὰ τὴν βάλω, νὰ περάσω
νὰ σὲ κλέψω μιὰ βραδυά.

Αὐτοῦ τοῦ εἶδους τίς ἀπα-γές μᾶς τίς ἔκανε σύμβολο τοῦ περὶφημο ἔργο τοῦ «Μαρίνος Κοντάρης» ὁ Ἀργύριος Ἐστρ-λιώτης. Ἡ κόρη δὲν θέλει, Ἀλ-λά ὁ κουρσάρης Κοντάρης δὲν τὴ ρωτᾷ καὶ δὲν τὸν ἐνδιαφέρει ἡ γνώμη της. Μιὰ βραδυά θα-νεῖ ἀπὸ τ' ἀντικρινὸ νησί μὲ τὴ φρεγάτα του καὶ τὴν κλέβει. Τὴν πηγαίνει στὸ χωριὸ τοῦ καὶ τὴν παντρεύεται, ὅστερ' ἀπὸ συγκατάθεσί της. Ὁ κόσμος πανηγυρίζει. Ἡ νύφη δέχεται νὰ ἐνώσῃ τὴν τύχη της μὲ τὸν καὶ σ' αὐτὸ, ἂν μπροστὰ στὸν πατέρα καὶ στὸν ἀγίον τῆς ὑποσχεθῇ πὺς θὰ πᾶν αὐτὸ τὸ κακὸ ἔρ-γο, τὴν πειρατεία. Καὶ ὁ κουρ-σάρης δέχεται. Νίκη τῆς ἀγα-πῆς, πού δημιουργεῖ τελειοποι-ησι στίς ψυχές πού ἐνώνουν μὲ τοὺς μαγικούς δεσμούς της.

Ὅλες οἱ κοπέλλες τοῦ πα-λίου καιροῦ ζήλευαν τὴ δόξα τῆς «κλεμμένης» ἀπὸ ἔρ-ωτα. Ἡ περιπέτειά τους γινό-ταν θρυλική, ἱστορική. Ὅταν γινόταν πιά γρητὴς, ἔλεγαν μὲ περηφάνεια καὶ καμάρι κρυφά: «Μ' ἀγάπησε, καὶ μιὰ βραδυά μ' ἔκλεψε. Ἦταν νύχτα. Φοβό-μουν. Ὅμως τὸν ἀγαποῦσα. Ὅταν μὲ πῆγε στὴ σπηλιά δὲν μ' ἄγγιξε. Μοῦ φέρθηκε καλά. Ἐστρώσε κλαδιά καὶ ρούχα καὶ μ' ἔβαλε νὰ ξαπλωθῶ κι' αὐτὸς μὲ τὸ ντουφεκί του κάθησε ἀν-τίκρου μου στὸ δῶρο καὶ μοῦ εἶπε με γλυκεῖα φωνή: Εἰσαι βασίλισσά μου τώρα. Μὴ φο-βάσαι γιὰ κακὸ. Ἄν δὲν μὲ θέ-λεις, θὰ σὲ γυρίσω στὸ σπίτι σου. Ἄν μὲ θέλεις, θὰ σὲ στε-φανώθω στὸ ἀντικρινὸ χωριὸ καὶ θὰ ζήσουμε ταιριασμένα σ' ὅλη τὴ ζωὴ μας. Ἄν ἔρθουν νὰ σὲ πάρουν θὰ σκοτωθῶ γιὰ σένας».

Ἡ κλεμμένη δὲν μιλοῦσε. Δὲν ἀνησυχοῦσε. Κατέβαζε τὰ μάτια. Ἡ σιωπὴ της ἦταν ἡ καλύτερη ἐπιδοκιμασία... Μὲ τὰ ξημε ὡματα ἕνα φιλὶ ἀγάπης σφράγιζε τὴν ἐνωσί τους... Σὲ λίγο ἔφταναν τ' ἀποσπάσματα. Ἀρχίζε ἡ μάχη. Ἡ κοπέλλα ἔ-δωαινε στὴ μέση καὶ φώναζε στοὺς δικούς της νὰ σταματή-σουν, γιὰτὶ αὐτὸ ἦταν τὸ τυχε-ρὸ της, αὐτὸ ἤθελε ὁ Θεὸς καὶ ἡ Μοῖρα της... Καὶ τότε ἡ σταματοῦσαν οἱ ἀντίπαλοι καὶ συμφιλιωνόταν καὶ γυρίζαν πα-νηγυρικά στὸ χωριὸ μέσα στὴ χαρὰ ὅλων τῶν χωριανῶν, ἢ συνέχιζαν τὴ μάχη γιὰ τὴν ἀ-πελευθέρωσι τοῦ κοριτοῦ. Σπάνια ὅμως, ἂν νικοῦσαν, δὲ-τὴν ἔπαιρναν ζωντανή. Γι' αὐτὸ προτιμοῦσαν τὸ δρόμο τῆς συνδιαλλαγῆς καὶ τῆς συμφι-λίωσης, γιὰτὶ ὅλα ἦταν τελειω-μένα...

Κ. ΣΤΑΘΗΣ

Ἡ φθινοπωρινὴ μόδα

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Τὸ μοντελάκι αὐτὸ εἶναι δημιούργημα τοῦ Τζό-ναθαν Λόγκαν πού κέρδισε τὸ βραβεῖο τῆς Ἀμε-ρικανικῆς Ἀκαδημίας γιὰ τὴ μόδα τοῦ 1950.

Εἶναι καμωμένο ἀπὸ μώλλινο ὕφασμα σὲ γρα-μὴ πολὺ ἀπλὴ ἀλλὰ καὶ πολὺ μοντέρνα. Τὸ μα-νίκι εἶναι τρία τέταρτα κιμονὸ, ἀλλὰ προσέφετε τὸ ἰδιότροπο κλείσιμο τῆς στενῆς μανσέτας στὸν ἀγκώνα. Τὸ κούμπωμα — θηλειὲς καὶ ντυτὰ κου-μπιά — δὲν σταματᾷ στὴ μέση ἀλλ' ἀρχίζει ἀ-πὸ τὴ μύτη τοῦ ντεκολτέ καὶ σταματᾷ στὴν κοι-

λιά. Τὸ κούμπωμα αὐτὸ, πού προχωρεῖ ἀπὸ τὸ κορσὰ καὶ σταματᾷ στὴν κοιλιά, εἴτε μὲ κουμπία γίνετα, εἴτε μὲ μεγάλο φερμουάρ, εἶναι πολὺ στὴ μόδα, μιὰ ἀπὸ τίς τελευταῖες τῆς λεπτομέ-ρειες. Ἡ φούστα εἶναι σουρωτή, μὲ τίς σούρες μοιρασμένες κανονικά, γύρω - γύρω. Ὁ γιακάς φαρδαίνει ἀνεβαίνοντας καὶ εἶναι ἐντελὸς ὀρθὸς πῖσω. Μιὰ κορδέλα δεμένη στὸ πλάι μὲ θηλειὰ πού συγκρατεῖται μὲ ἕνα κόσμημα ἐπάνω στὸ γιακά, δημιουργεῖ ἕνα ἀπροσδόκητο ἀλλὰ πολὺ εὐχάριστο ξάφνιασμα.

"Ένα ανάγνωσμα που πρέπει να δια- βαστεί από κάθε σύγχρονο κορίτσι

EMMAS NTREIK

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΗ Η ΝΕΑ ΓΥΝΑΙΚΑ

20N

Η υγεία της νέας γυναίκας

Για να είναι τελεία οικοδέσποινα, η νέα γυναίκα πρέπει να καίρη άκρας υγείας και να ξέρει πώς να διατηρήσει την υγεία της! Μπορεί ο σύζυγος να είναι η ύπομνη προσωπική ευτυχία, αν στο σπίτι υπάρχει μια άνοστη οικοδέσποινα.

Ο σερ Τζέιμς Λάτσετ σε μια διάλεξή του για την δημοσία υγεία, έλεγε: «Θα έπρεπε να έχουμε περισσότερες φιλοδοξίες που έχουμε και για την γενναιότητα, την καλλονή ή την επιτυχία μας στον αθλητισμό. Θα ήθελα να είμαστε τόσο φιλόδοξοι και προσεκτικοί για την υγεία του λαού μας, όσο και για την καλή του φήμη σε ό,τι αφορά τον πόλεμο, τις τέχνες και το εμπόριο.

Όλες οι γυναίκες θα έπρεπε να ξέρουν ότι η λεπτότητα του σώματος — υπάρχουν φυσικά εξαιρέσεις — αυτόν τον κανόνα — είναι μια κατάσταση τόσο προσεκτικά διατηρούμενη από πολλές, με την φροντίδα που διατηρείται η δύναμη των πρωταθλητών, των αλόγων ράτσας και των γυμναστών.»

Η ίδια η Α. Μ. η Μόβα προσπάθησε να επιφέρει μερικές μεταρρυθμίσεις, που ελπίζουμε ότι θα γίνουν μόνιμες, που θα επεκταθούν από το κοινό. Κοντά φουστάκια, στερέα και ώραια παπούτσια, μέση φυσική... Όλα αυτά τώρα ακολουθούνται από πολλές γυναίκες. Και δεν μπορούμε να φανταστούμε τί θα γινόταν αν μια νέα στροφή του τροχού της μόδας έφερνε νέες μεταρρυθμίσεις. Πρέπει η τάση αυτή της κοινής γνώμης να διατηρηθεί, ωστόσο να μην είναι πια δυνατόν να γυρίσει πρὸς τὰ πίσω και ὥστε να γυρίσει πρὸς τὰ ἔμπροσθεν. Πρέπει να αρχίσουν να επιζητούν στον τρόπο ντυσίματος των μάλλον την άνεση και την υγεία, παρά τη μόδα και τις συμφορές που αυτή προκαλεί.

Δεν είναι άρκετο να έχετε μια καλή υγεία την στιγμή του γάμου σας. Πρέπει να καταβάλλετε κάθε προσπάθεια για να διατηρήσετε την καλή αυτή υγεία σας. Είς της συζυγικής σας ζωής, θα συνεχίσετε για όλη σας τη ζωή.

Πρέπει να θεωρήτε την υγεία σας ως ένα πολύτιμο αγαθό και να τη φροντίζετε, όπως πολλοί, που την εκτιμούν όταν ήδη την έχουν χάσει.

Από την αρχή - αρχή της νέας σας ζωής συνθηθείτε σε μια άσκηση κανονική και νταπαύστε πριν φθάσετε στο βαθμό εκείνου που κεντησμού που κάνει την ανάρρωσή σας δύσκολη. Μην καταχράσθε της ώρας των δυναμών σας. Εργάζεστε πέντε ώρες στο ακρότατο όριο. Αν δεν ξέρετε καλά πώς γίνεται ο τέλειος άριστος, ελέγξτε διαμερίσματα, μάθετε το αμέσως και αφήστε τον καθαρό, δροσερό και ζωογόνο αέρα να μπή στα δωμάτιά σας. Μη φοβάσθε πώς αυτό θα αλλοιώσει τον λογαριασμό σας για τα καύσιμα, γιατί ο φορτωμένος με δηλητηριώδη μίγματα αέ-

ρας ζεσταίνεται πολύ πιο δύσκολα. Διατηρήστε σταθερά αεριζόμενα τα υπνοδωμάτια σας για να ξυπνάτε το πρωί με ένα φρέσκο κεφάλι και με καλή διάθεση και κέφι. Μην ξεχνάτε πώς είσατε υπεύθυνη για την ηθική και πνευματική ατμόσφαιρα του σπιτιού σας.

Προσέχετε ώστε τα κοινωνικά σας καθήκοντα να μη σας τρώνε πάρα πολύ χρόνο και δύναμη, καθιστώντας σας άνηκα για την εκπλήρωση των οικιακών σας καθηκόντων. Το σπίτι πρέπει να κατέχει πάντα την πρώτη θέση στην καρδιά σας.

Μην αφήνετε να παρυσυρθεί από την ψευδοφιλοσοφία, που τείνει, σε πολλές περιπτώσεις, να υποτιμήσει την αξία του σπιτιού και τα καλά του στη ζωή της γυναίκας.

Ένα ανατολικό ρητό λέγει: «Το σπίτι ἀνοικτεί στη μητέρα». Από τη στιγμή που θα γίνετε σύζυγος, γινάσσετε η μητέρα του σπιτιού. Είτε έλθουν τα παιδιά να το ομορφύνουν, είτε όχι, εσείς είσατε ὁπωσδήποτε μητέρα. Μολοντούτο ὀλίγες γυναίκες εκτιμούν την σημασία και την ισχύ που τους δίνει αυτό το αξίωμα τους. Παρά τον κόπο αληθείας που μπορούν να περικλείουν, πολλά άνοφα λόγια λέγονται για την γυναίκα και την στενότητα της ατμόσφαιρας, μέσα στην οποία αυτή μπορεί να κινηθεί. Αν και είναι δεμένη με το σπίτι και τα παιδιά, η γυναίκα μπορεί να επεκτείνει την επιρροή της όπου και όσο θέλει. Τέσσερες τοίχοι δεν μπορούν να φυλάκισουν μια γυναίκα με μεγάλη και γεμάτη αγάπη καρδιά. Από το σπιτικό της, που ομορφαίνει με την παρουσία της, πηγάει ένας ποταμός ευλογίας.

Βάλτε στην δικαιοδοσία της γυναίκας κάθε τρυφερότητα, σοφία και αλληλεγγύη που περιέχουν οι λέξεις: αγάπη, σπίνι, παιδιά και μητέρα και τότε θα δέτε πόσο στενή είναι η σφαίρα, μέσα στην οποία αυτή κινείται. Για μένα είναι τόσο απέραντη, ὥστε νομίζω πως γνώρισα πολύ λίγες γυναίκες ικανές να ανταποκριθούν στα καθήκοντά τους... Φύλο του σπιτιού, φάρος για τον σύζυγο, διδασκάλισσα και ὁδηγός για τὰ παιδιά, ἔμπιστη για ὅλα τὰ μυστικά και για ὅλες τὶς χαρές, παρηγορητρία για ὅλους τοὺς πόνους!... Πᾶς, λοιπόν, μία γυναίκα θὰ μπορούσε να ἀποθαρυνθῇ ἀπὸ τὶς μικρὲς δυσκολίες καὶ τὶς μικρὲς φροντίδες τοῦ νοικοκυρίου; Τί καλύτερο θὰ μπορούσε να τῆς προσφέρει ἡ κοινωνικὴ ζωὴ;

Από ἀναμνηστικά πολλές γυναίκες παρά- σφρονται στὸ στρόβιλο τῆς κοσμικῆς ζωῆς, πρὶν μάλιστα καλὰ-καλὰ καταλάβουν καὶ τὸ καλύτερο μέρος τῶν δυναμῶν τους καταναλίσκονται για νὰ μποῦν τὰ θεμέλια ἐνὸς πρώτου γήρατος. Παρακουράζονται νευρικά καὶ ἡ ὑστερία μὲ ὅλη τὴν ἀκολουθία τῶν δεινῶν τῆς καταστρέφει ὅχι μόνον τὴν δική τους εὐζωία, ἀλλὰ καὶ ὅλης τῆς οἰκογενείας.

Ἀλλὰ δὲν πρέπει να πέσετε καὶ στὴν ἄλλη ἀκρῇ, ὥπως κάνουν πολλὰ ζευγάρια κατὰ τὴν ἐναρξὴ τῆς συζυγικῆς σας ζωῆς, ἀποφεύγοντας κάθε συναναστροφή. Ἀν

δὲν θέλετε νὰ συχνάζετε στοὺς κύκλους τῶν φίλων σας τώρα, θὰ δυσκολευθῇ πρὶν ἀργότερα για νὰ γίνετε δεκτοί—καὶ δὲν πρέπει νὰ παραπονηθῇ ἂν οἱ παλιὲς σας φίλοι φανούν ψυχροὶ καὶ ἀδιάφοροι.

Κρατηθῆτε στὴ μέση τοῦ δρόμου. Ἐπὶ θὰ διατηρήσετε τὰ νεύατα καὶ τοὺς φίλους σας καὶ θὰ ἔχετε ἕνα φιλόξενο σπίνι. Ὅσο εἶναι δυνατόν διασκεδάστε καὶ ἀναπαύεσθε μαζί. Ἀς διευκολύνῃ ὁ ἕνας τὸ ἄλλον, ἂς τὸν περιποιῇται. Καὶ τότε θὰ δῆτε πῶς ἡ ζωὴ θὰ περνᾷ γλυκὰ καὶ ἡ χάριστα.

Πρὶν ἀπὸ κάμποσον καιρὸ μὴ γαπ- νισσα δρῶσέρη καὶ πρόσχαρη καὶ μὲ νικη- νικὴ ἐμφάνισι, ἦλθε νὰ μὲ ἰδῇ. Καὶ ὅταν κατὰ τὴν διάρκειά τῆς συζητήσεως, μὲ ἀπεκάλυψε πῶς ἦταν σαράντα δύο χρό- νων, ἔμεινα κατὰπληκτη. Καὶ τῆς εἶπα:

—Δὲν θὰ μπορούσα ποτὲ νὰ πιστέψω πῶς είσατε παραπάνω ἀπὸ τριανταπενή- χρόνων!

—Ἐμείνα νέα, μοῦ ἀπάντησε, καὶ ἐ- ρώ γιὰτί. Ὅταν συμφωνήσαμε μὲ τὸν ἄν- δρα μου νὰ πάρωμε μέρος σὲ μὴ δια- σκέδασι ἢ νὰ ὀργανώσουμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι εἰς ἅπαντα καιροὶ νὰ συμμερισθῶ τὶς ε- χαριστήσεις τῆς. Αὐτὸ γινόταν συνηθῆ- τὸ βράδυ, ὅποτε οἱ βουλιές τῆς ἡμερᾶς εἶχαν τελειώσῃ ἢ σὲ ἄλλες στιγμὲς, κα- τὰ τὶς ὁποῖες μπορούσα νὰ εἶμαι ἐλευ- θερή.

Μοῦ εἶπε ἀκόμη ἡ γειτόνισσά μου πῶς ἔχει πέντε παιδιά καὶ περιμένει τὸ ἕκτο. Ἡ ἴδια ἐκτελεῖ τίς πρὸ πολλῆς βουλιές τοῦ σπιτιοῦ καὶ ὅμως βρίσκει τὸν τρόπο νὰ παραμύνει νέα.

Απὸ σὰς ἐξαρτᾶται, νέες γυναίκες, νὰ καθορίσετε κατὰ τὰ πρῶτα συζυγικά χρε- νια τὶς συνήθειες τοῦ σπιτιοῦ σὲ ὅτι ἀ- φέρᾳ στὴν ἀνάταυσι καὶ τὴν ψυχολογία. Ἀποκτήστε σταθερὲς ἀρχὲς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ ἐπιμεινετε μὲ τρυφερό- τητα στὴν τήρησίν των.

Καὶ τώρα δυο λόγια για ἕνα πολὺ λε- πτὸ ζήτημα, ποὺ μπορεί νὰ συντελέσῃ στὴ θεμελίωσι τῆς εὐτυχίας σας ἢ νὰ τὴν βλά- ψῃ ἀνεπανόρθωτα. Πολλὰ ζευγάρια ποὺ θὰ μπορούσαν νὰ γίνουν εὐτυχισμένα, ἔ- γιναν δυστυχισμένα ἀπὸ τὶς πρῶτες κι- ὅλες ἡμέρες τοῦ μηνὸς τοῦ μελιτός.

Δελητὴ καὶ ντροπαλὴ, γεμάτη ἀπὸ ἕνα ἀκαθόριστο φόβο για ὅτι ἀφορᾷ τὰ μυσ- τήρια τοῦ γάμου, ἀναβέτετε τὴ μοῖρα σας, τὴν εὐτυχία σας ἢ τὴν δυστυχία σας στὰ χέρια τοῦ συζύγου σας. Οἱ ψιθυροὶ καὶ οἱ ὑποβείβεις τῶν προσώπων τοῦ πε- ριβάλλοντός σας, σχετικὰ μὲ τὸ τί σὰς περιμένει στὴ νέα σας ζωὴ, εἶναι ἡ αἰτία αὐτῆς τῆς ἀνησυχίας. Ἀπὸ τὸν ἄνδρα σας ἐξαρτᾶται νὰ διαλύσῃ τοὺς φόβους σας μὲ τὶς τρυφερές του περιποιήσεις καὶ νὰ κερ- δίσῃ ἀμέριστὴ τὴν ἐμπιστοσύνη σας.

Πολλοὶ ἄνδρες, ἂν καὶ καλοὶ, νομίζουν πῶς μπορούν νὰ διεκδικήσουν ἀμέσως καὶ ὁλοσχερῶς ὅλα τὰ δικαιώματά τους καὶ μὲ τὸ βίαιον καὶ ἀπρόσεκτον πάθος τους ποὺ ἀπαιτεῖ τὴν γοργὴ πραγματοποίησιν ὅλων τῶν συνεπειῶν τοῦ γάμου, χωρὶς νὰ νοιάζονται για τὴν αἰδῶ ἐκείνης ποὺ ὀφεί- λουν νὰ ἀγαποῦν καὶ νὰ τιμοῦν, καταστρέ- φουν τὴν εὐτυχία καὶ τῶν δύο, ἀπὸ τὶς πρῶτες μέρες τῆς συζυγικῆς τῶν ζωῆς.

Ἄνδρα, σύζυγε, πρόσεχε νὰ μὴ διαπρά- ξῃς καμμιὰ βρεσιὰ προσβολῇ σὲ βάρος ἐκείνης ποὺ ἔγινε ὁ διὰ βίου σύντροφός σου, γιατὶ ἀργότερα θὰ αἰσθανθῇ τὴν πῆ- διαπιστώνοντας πῶς ἡ γυναίκα αὐτὴ δὲν θὰ μπορέσῃ πιά νὰ αἰσθανθῇ για σένα τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμό, ποὺ θὰ αἰσθάνο- ταν, ἂν τὴν εἶχες μεταχειρισθῇ μὲ εὐγέ- νεια, σεβασμὸ καὶ τρυφερότητα.

Θὰ ἔπρεπε ὅλοι οἱ νέοι νὰ διαβάσουν τὰ κατὰλληλα γι' αὐτοὺς βιβλία. Οἱ σο- φιστὲς καὶ πολυτίμες πληροφορίες ποὺ πε- ριέχονται μέσα στὰ βιβλία αὐτά, καὶ ποὺ πρέπει πάνταν νὰ τὶς θυμολογῇ, θὰ τοὺς ἐμπροδίσουν νὰ διαπράξουν λάθη, ποὺ πολλὰς φορὲς εἶναι ἀνεπανόρθωτα.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ συζύγου

«Ποῖά εἶναι τὰ κυριώτερα γνωρίσματα τοῦ ἀνδρὸς ποὺ θὰ γίνῃ σύζυγός μου;» Σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα κάθε κορίτσι ἔχει ἀ- παντήσῃ χωρὶς καλὰ - καλὰ νὰ τὸ ξέρῃ. Κάθε φορὰ ποὺ κάποια φίλη τῆς παντρεύ- ται, ἐνδομύχως αὐτὴ προδίδει σὲ μὴ κρι-

τικὴ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ συζύγου τῆς ἄλλης, λέγοντας για τὸ ἕνα ἢ για τὸ ἄλλο πῶς τῆς ἀρέσει ἢ δὲν τῆς ἀρέσει. Καὶ ἔτσι μὲ τὸν καιρὸ δημιουργεῖται ἐν- τὸς τῆς — καὶ αὐτομάτως — καὶ συμ- πλῆρωσῃ τοῦ ἰδανικοῦ γι' αὐτὴν τύπος συ- ζύγου.

Ὁ Τζέιμς Λέιν ἄλλεν πολὺ σωστὰ ὑ- ποστηρίζει: «Υπάρχουν δυὸ εἰδῶν ἰδανικά. Τὸ ἕνα ἀνταποκρίνεται στὴν ἀντίληψιν πε- ρὶ τελειότητος» τὸ ἰδανικὸ αὐτὸ ἐκφράζει τὸ τί θὰ εἴμαστε ἂν ἡ ζωὴ, ὁ κόσμος κι ἐμεῖς οἱ ἴδιοι εἴμαστε διαφορετικοὶ καὶ καλότεροι. Τὸ ἰδανικὸ αὐτὸ ὁμοιάζει πρὸς ἕνα φάρο. Ἀλλὰ οἱ φάροι δὲν εἶναι κατοι- κίες χρησιμεύουν μόνον νὰ φωτίζουν. Δὲν μπορούμε νὰ ζοῦμε τόσο τέλεια, τόσο ἰ- δανικά. Ἀλλὰ ὑπάρχει ἕνα ἄλλο ἰδανικὸ, ποὺ δὲν χρησιμεύει μόνον νὰ μᾶς φωτίξῃ ἐφ' ἀποστάσεως, ὥπως ἕνας φάρος, ἀλλὰ ποὺ, καθὼς ὁ πυρὸς ποὺ τὸν κρατοῦν στὸ χέ- ρι, φωτίζει τὸ καθένα ἀπὸ τὰ βήματά μας.»

Ὅταν στὴν καρδιά σας ζυγνᾷ ἡ ἀγάπη, ἐξιδανικεύει τὸν ἄνδρα ποὺ ἀγαπᾶτε, καὶ ὁ κίνδυνος ποὺ διατρέχουν πολλὲς γυναί- κες, εἶναι ὅτι θεωροῦν τὸν ἄνδρα αὐτὸν τόσο τέλει, ὥστε ἡ πραγματικότης νὰ τοὺς ἐπιφύλλῃ ἕνα σκληρὸ καὶ ἐπικίν- δυνον ζήτημα. Ἐπικίνδυνον, γιατὶ ἐπιτρέ- πουν στὸ ἰδανικὸ τους νὰ ὑποκατασταθῇ στὴ θέσιν τοῦ πραγματικοῦ καὶ γιατὶ ὅλη ἡ ζωὴ τους περνᾷ μὲ τὸ νὰ συγκρίνουν τὸν ἄνδρα τους μὲ τὸ ἰδανικὸ τους.

Γι' αὐτὸ, ἀγαπητὲς μου νέες γυναίκες, πρέπει πάνταν νὰ θυμολογῆτε πῶς εἴμαστε ἄνθρωπινα πλάσματα καὶ ὅχι πλάσματα ἰ- δανικά καὶ πρέπει νὰ περιμένουμε πῶς ἐ- κείνος ποὺ θὰ γίνῃ σύζυγός μας θὰ εἶναι —καὶ αὐτός!— ἕνα ἀνθρώπινον πλάσμα.

Μολοντούτο ὑπάρχουν μερικὲς ιδιότητες, μερικὰ γνωρίσματα χαρακτήρος, ποὺ κά- θε γυναίκα, ἀν πραγματικὰ εἶναι ἱκανὴ νὰ γίνῃ μὴ καλὴ μητέρα, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ περιμένῃ, πρέπει νὰ ἀπαίτησῃ μάλιστα, ἀπὸ ἐκείνου ποὺ θὰ γίνῃ σύζυγός της. Ἀς μὴ κολακεύεται ἀπὸ τὴν ἀταπᾶτὴ νὰ πι- στεύῃ πῶς, ἂν τοῦ λείπουν αὐτὰ τὰ κύρια χαρακτηριστικά, θὰ τὰ ἀποκτήσῃ μετὰ τὸ γάμο. Ὁ καιρὸς για νὰ τ' ἀποκτήσῃ κατὰ τρόπο μόνιμον καὶ πραγματικόν, ἔχει περά- σει! Τὰ χονδρὰ ἐλαττώματα, ἂν καὶ μι- κραίνουν μετὰ τὸ γάμο, αἰνούν ὥστόσο οὐλὲς στὸν χαρακτήρα τοῦ συζύγου καὶ στὴν καρδιά τῆς συζύγου.

Ἡ γυναίκα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαί- τησῃ ἀπὸ τὸν ἄνδρα ποὺ παντρεύεται νὰ εἶναι ὅσο καὶ ἐκείνη ἀγνός. Ἀλλὰ πῶς θὰ τὸ ξέρῃ; Ἀν δὲν βρίσκῃ τὸν τρόπο νὰ φθάσῃ σὲ κάποια βεβαιότητα, καλύτερο εἶναι νὰ μὴ τὸν παντρευθῇ. Ἡ ἀγαμία εἶ- ναι προτιμότερη ἀπὸ ἕνα γάμο μολυσμένο ἀπὸ τὴν ἠθικὴ λέπρα.

Οἱ πρὸ πολλοὶ νέοι τοῦ λεγομένου κα- λοῦ κόσμου εἶναι προσβεβλημένοι ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἠθικὴ λέπρα. Αὐτὸ εἶναι τόσο σωστὸ, ὅσο καὶ θλιβερό. Ἡ ἐπιείκεια τῶν γονέων ποὺ λέγουν: «τὰ νεύατα εἶναι νεύα- τα», προετοιμάζει τὸ ἔδαφος για τὴν κα- κὴ τους διαγωγή καὶ ἡ συγγνώμη ποὺ οἱ νέοι ἐπιτυχάνουν τόσο ἐνκόλα για τὰ παραπτώματά τους, χρησιμεύει για τὰ ἀνάπτυξιν τῶν βίσιων τους ὥστε ὥστόσο τελευ- ταῖα αὐτὰ πάσουν ἀνησυχητικὴ ἔκτασι.

Ἡ νέα κοπέλλα δὲν πρέπει νὰ ἀφήσῃ τὸν ἑαυτὸ της νὰ ὀδηγηθῇ μόνον ἀπὸ τὸν ἔρωτα. Ὁ ἔρως δὲν μπορεί νὰ εἶναι καλὸς ὁδηγός, γιατὶ πολλὰς φορὲς εἶναι μύσῃ ἢ καὶ τυφλός!

Ἡ υγεία πρέπει νὰ παίξῃ σημαντικὸ ρόλο στὴν ἐκλογὴ τοῦ συζύγου. Ἀσφαλῶς ναί. Ἀν ἡ ἐκλογὴ σας ἐπηρεάζῃ μόνον ἐ- σὰς ἀτομικῶς, τὸ πράγμα δὲν θὰ εἶχε με- γάλῃ σημασία, ἀλλὰ καθὼς ἡ υγεία καὶ ἡ εὐτυχία τῆς μελλοντικῆς γενεᾶς ἐξαρ- τῶνται ἀπὸ τὴν υγεία τῆς σημερινῆς, τὸ ζήτημα τῆς υγείας τῶν συζύγων ἔχει πολ- λὴ μεγάλη σημασία.

Ἀφοῦ τώρα εἶναι βέβαιον πῶς ἡ φυμα- τίωσις, ἡ σφίλις καὶ ἄλλα δεινὰ μικροτέ- ρας σημασίας μεταδίδονται ἀπὸ γενεὰ σὲ γενεὰ, κάθε γυναίκα πρέπει νὰ ἀντιλ- φθῇ τὴν εὐθύναν τῆς στὸ ζήτημα αὐτό. Ἀ- κόμη καὶ ἂν ἔχετε τὴν ἠθικὴ δύναμιν τῶν μαρτύρων καὶ συγκατατεθῇτε νὰ γίνετε για ὅλη σας τὴ ζωὴ ἡ ἀσθενοφύλαξ τοῦ συζύγου σας καὶ τῶν παιδιῶν σας, ἡ αὐ-

ταπάρνησις αὐτὴ δὲν θὰ ἐξηγόραζε τὸ κα- κό ποὺ θὰ ἐκάνετε στὴν ἀνθρωπότητα, πλουτίζοντας τὴν μὲ ἄλλες ἐκφυλισμένες ὑπάρξεις.

Θὰ ήθελα νὰ μπορούσατε νὰ ἀναπλάσ- σετε στὸ μυαλό σας τὴν ἱστορία μίας πα- ρόμοιας οἰκογενείας, ἀνεβαίνοντας μερικὲς γενεὲς πρὸς τὰ πίσω, καὶ νὰ παρατηρή- σετε τὸν ἠθικόν, πνευματικόν καὶ σωματικόν ἐκφυλισμό, ποὺ προκύπτει ἀπὸ τὴν ἐνωσὶ μὴ υγιῶν συζύγων. Ἀκόμη καὶ ἂν ἡ υγεία τοῦ ἐνὸς μόνον ἀπὸ τοὺς δυὸ συζύγους εἶναι ἐλαττωματικὴ, τὰ παιδιά, σύμφωνα μὲ ἕνα θλιβερό νόμον τῆς κληρονομικότη- τος, θὰ ὁμοιάσουν μάλλον πρὸς αὐτόν.

Ὁ ἱατρός Γκέρνσεϋ, πασίγνωστος στὴν Ἀμερικὴ, γράφει: «Οἱ νέοι ποὺ νυμφεύον- ται ἔχοντας μέσα στὸ αἷμα τους τὸ ἐλα- χιστότατον σφαιλικόν μόλυσμα, μεταδι- δάσκουν ἀσφαλῶς τὴν νόσον αὐτὴν στὰ παι- διὰ τους. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτό, χιλιάδες ἀπο- βολὲς κάθε χρόνον ὀφείλονται σ' αὐτὴ τὴν αἰτία, γιατὶ τὸ δηλητήριον εἶναι τόσο δρα- στικόν, ὥστε νὰ σκοτώνῃ τὸ ἔμβρυον μέσα στὴ μήτρα του. Ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ παιδί γεννηθῇ ζωντανόν, εἶναι ἐκτεθειμένο σὲ χι- λιάων εἰδῶν ἀνωμαλίας καὶ διαταραχῆς καὶ μάλιστα νὰ πεθάνῃ κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ὁδοντοφυΐας. Ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν παι- διῶν ποὺ ἐπιζοῦν ἀπὸ τὴν περίοδον αὐτὴν, προορίζονται νὰ πεθάνουν σὲ νεαρὴ ἡλικία καὶ νὰ ἔχουν μὴ πιά πολὺ κακὴ υγεία κατὰ τὴν διάρκειά τῆς συντομῆς καὶ θλιμ- μένης ζωῆς των.»

Κατόπιν αὐτῶν, δὲν νομίζετε πῶς ἀρ- κετὰ ὁ νέος ἀνῆλθεν στους γονεῖς του τὸ δικαίωμα νὰ ἐλέγχουν τὴν ἐκλογὴ τῶν παιδιῶν τους ὅταν αὐτὰ θέλουν νὰ ἔλθουν σὲ γάμο; Ἀν ἡ γνώμιν τῶν γονέων ἔχῃ κά- ποια πραγματικὴ σημασία, αὐτὸ συμβαί- νει πλήρως ὅταν ἡ εὐτυχία καὶ τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν τους κινδυνεύουν. Ἀλλὰ ἡ ἐ- πιρροὴ τοὺς πρέπει νὰ ἀσκήται ἀπὸ τὴν ἀρχή - ἀρχὴ τῆς γνωριμίας, πρὶν ἡ συμ- παθεία μεταδληθῇ σὲ ἔρωτα, γιατὶ τότε θὰ ἦταν πολὺ ἀργά.

Ὁ ἱατρός τῆς οἰκογενείας, ἂν εἶναι καὶ φίλος, μπορεί νὰ προσφέρει μεγάλη βοή- θεια, ἐξασφαλίζοντας τί ἀξίζει ἀπὸ ὑγιει- νῆς ἀποψεως ὁ νέος ποὺ προαλείφεται για συζύγος τῆς κόρης σας.

Ἐμὴς χαρακτηριστικὴ ἐνδειξὶς τῆς γενι-

Πλεκτὲς γαρνιτούρες

Ἡ πρὸ χαρακτηριστικὴ λεπτομέρεια στὶς φετεινὲς χειμερινὲς μπλούζες εἶ- ναι οἱ πλεκτὲς γαρνιτούρες. Ἡ μπλούζα

για καὶ τὴ ζωὴν. Τὸ πλεῖστο γίνεται μὲ φιλό μαλλὰκι σὲ χρώμα ὁμοίον μὲ τὴν μπλούζα καὶ μὲ πλεξὶ λάστιχο, 1 π. κα- λή, 1 π. ἀνάποδη.

κῆς ἀνησυχίας ποὺ ἐπικρατεῖ σὲ δ.τ. ἀ- φορᾷ στὸν γάμο, εἶναι μὴ διάταξις ἐνὸς νόμου, ποὺ δημοσιεύθηκε πρὸ ἑτῶν στὸ Ὄχαιο τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, κατὰ τὴν ὁποῖαν οἱ ὑποψήφιοι πρὸς γάμον πρέ- πει νὰ ὑποβάλλωνται σὲ ἱατρικὴ ἐξέταση. ἀπαγορευομένου τοῦ γάμου σὲ κάθε πρό- σωπον ποὺ λόγῳ τῆς σημερινῆς καταστά- σεως τῆς υγείας του ἢ τῆς κληρονομικό- τητός του, δὲν εἶναι σὲ θέσιν νὰ γεννήσῃ υγιὴ παιδιά.

Τὰ κορίτσια μας ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ βλέπουν στὸν ἄνδρα τους ἕνα προστάτη, ποὺ νὰ μπορῇ νὰ τὰ ἐξασφαλίσῃ ὥστε νὰ μὴ τοὺς λείψῃ τίποτε τὸ πλῆϊ του. Ὁ ἄνδρας ποὺ δὲν ἔχει ἀκόμη ἐξασφαλίσῃ τὰ ἀπαραίτητα για τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ σπιτιοῦ ἢ στὸν ὁποῖον τὸ ἐπάγγελμά του δὲν τοῦ δίνει ἕνα ἐπαρκὲς εἰσόδημα, δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀπὸ μὴ γυ- ναίκα νὰ συμμερισθῇ τὴν τυχὴ του. Ἡ ἀ- γάπη ποὺ μεγαλώνει καὶ δυναμώνει, παρὰ τὴν ἐνδεια, εἶναι βέβαια ἕνα ὠραῖο αἰσθη- μα, ἀλλὰ ἡ φτώχεια ποὺ διατηρεῖ μὴ τέ- τοια ἀγάπην, δὲν εἶναι φτώχεια ποὺ ὑπὴρ- χε κατὰ τὴν συνάψιν τοῦ γάμου. Δημιου- ργήθηκε ἀργότερα καὶ ἀπὸ λόγους ἀνε- ξαρτήτους ἀπὸ τὴ θέλησιν τοῦ συζύγου.

Λέγουν, καὶ πολὺ σωστὰ, πῶς ἕνας νέ- ος ποὺ εἶναι καλὸς γυῖος καὶ καλὸς ἀδελ- φός, θὰ γίνῃ καὶ καλὸς σύζυγος, καλὸ θὰ ἦταν, λοιπόν, νὰ δῆτε τὸν ἄνδρα ποὺ θὰ γίνῃ σύζυγός σας πῶς ζῇ μέσα στὴν οἰκο- γυνεία του. Παρατηρήστε τὴν δεικνὴν ἀγάπην καὶ σεβασμόν πρὸς τοὺς οἰ- κείους του καὶ ἂν σεβασμὸς αὐτὸς εἶναι πραγματικὸς ἢ ὑποκριτικὸς.

Ἀν εἶναι ἀπαιτητικὸς στοὺς γονεῖς του, βεβαιώθηκε πῶς τὸ ἴδιο θὰ εἶναι καὶ στὸ δικὸ του σπίνι. Καὶ ἂν δὲν είσατε διατεθειμένον νὰ τὸν ἐξυπηρετήσετε, ἢ ἂν δὲν είσατε ἀπόλυτος βεβαίᾳ πῶς θὰ μπορέσετε ν' ἀλλάξετε τὶς συνήθειές του, μὴν προχωρήτε. Πῆτε τὸν εἰλικρινῶς τοὺς λόγους, για τοὺς ὁποῖους δὲν μπορεῖτε νὰ τοῦ δώσετε τὸ χέρι σας. Εἶναι καλύ- τερα νὰ μετανοίωσῃ κανένας πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο, παρὰ μετὰ...

Τέλος, διαλέγοντας τὸν ἄνδρα τῆς ἡ νέας γυναίκας, πρέπει νὰ διερωτηθῇ ἂν θὰ ήθελε νὰ τὸν μοιάσουν τὰ παιδιά τους καὶ ἂν κατέχῃ τὴν τρυφερότητα, τὴν εὐ- θιότητα, τὴν σωστὴ κρίσιν, τὴν σοφὴ προ- νοητικότητα, τὴν ἐπιβολὴ τὴν εὐγένεια χαρακτήρος ποὺ θὰ τὸν κάμουν ἀξίον τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῆς γυναίκας του καὶ τῶν παιδιῶν του.

Ἡ τιμὴ, ἡ φιλαλήθεια, τὸ θάρρος, ἡ ἀ- γγότης, ἡ δύναμις, ἡ ἐπιβολὴ — αὐτὴ ποὺ βασίζεται στὴν ἱκανότητα καὶ τὴν δραστηριότητα, καὶ ὅχι στὴν ἰσχυρογνω- μοσύνη — μὴ κριτικὴ ἱκανότης χρησι- μοποιουμένη μὲ τάκτις... αὐτὲς εἶναι οἱ ἰδιό- τητες ποὺ μὴ γυναίκα ἐπιθυμεῖ — καὶ δικαίως — νὰ ἔχῃ ὁ ἄνδρας ποὺ ἀγαπᾷ. Ἀντιστοίχως, ἐκείνη πρέπει νὰ τοῦ ἀντα- ποδώσῃ τὴν αὐτὴν τιμὴν, ἐμπιστοσύνην ἂν- τι ἐμπιστοσύνης, θάρρος ἀντὶ φόβους, μὲ μὴ λείξῃ, ἀρετὴ ἀντὶ ἀρετῆς, ποὺ ἴσως δὲν θὰ εἶναι πάντα ὁμοία μὲ τὴν ἀντί- στοιχὸ τῆς, ἀλλὰ πάντως ἰσάξια.

Τί πρέπει νὰ εἶναι ἡ γυναίκα για τὸν ἄνδρα

Τί, ὅμως, πρέπει νὰ εἶναι μὴ γυναίκα για τὸν ἄνδρα της; Πρῶτα-πρῶτα νὰ εἶ- ναι τὸ ταῖρι του καὶ ὅχι ἡ ἀντίθεσίς του. Νὰ εἶναι τὸ συμπλήρωμά του καὶ ὅχι τὸ συνανυμῶ του. Ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ κό- σμος, ἡ γυναίκα θὰ ἔχῃ ἕνα εἰδικόν καὶ καθορισμένον ἔργο νὰ ἐπιτελέσῃ. Καὶ ἐφ' ὅσον θὰ ὑπάρχῃ σπίνι, αὐ

φωσι καὶ τὴν ἀγωγή. Ἡ πραγματικὴ γυναικα παραμένει γυναικα καὶ δὲν ἐπιθυμεί νὰ γίνη τίποτε ἄλλο, τοῦ δὲν θὰ προσθέτῃ στὴ γυναικεία τῆς οὐσί.

«Αν εξ αιτίας των περιστάσεων, αναγκασθώ να βγώ από το συντηγμένο κύμα της δραστηριότητας της και να επιβιβασθώ στο εμπόριο, να γίνω το στήριγμα της οικογενείας, δεν πρέπει και τότε να χάσω την γυναικεία της τρυφερότητα και την ελκυστικότητα της, ούτε να τις ανταλλάξω με το δικαίωμα να καταλάβω μία θέση που είναι ίκανη να διατηρήσει επάξια και επαρκώς.

Πρέπει, σκεπτομένη τὸ γάμο, νὰ γίνη
γιὰ τὸν ἄνδρα, ποὺ θὰ ἐκλεξῇ ὡς σύ-
ζυγο της, ὅτι τοῦ λείπουν γιὰ νὰ κάμῃ
τὴ συζυγικὴ ζωὴ ἕνα ὥροστο δολοκλή-
ρωμα. "Αν δὲν νοιώθῃ μέσα της τὸ θάρ-
ρος ν' ἀναλάβῃ αὐτὸ τὸ ἔργο καὶ νὰ τὸ
ἐπιτελέσῃ καλῶς, δὲν πρέπει οὔτε μιὰ
στιγμὴ νὰ σκεφθῇ τὸ γάμο. "Αν καὶ ἡ
ταυτότης τῶν προτιμήσεων ἀποτελεῇ ἕνα
στοιχείο εὐτυχίας στὴν ἐγγαμνὴ ζωὴ, οἱ
συμπληρωματικὰς ἱκανότητες καὶ τὰ χα-
ρίσματα ἔχουν καὶ αὐτὰ νὰ παίξουν κά-
ποιον ρόλο στὴν πραγματικὴ ἐκδοχὴ δύο
ὑπάρξεων.

Ἡ σύγχυση δὲν πρέπει μόνον νὰ ἐπιβρῇ νὰ γιωρῇ τῆς δουλειᾶς τοῦ ἀνταρᾶς τῆς, παρὰ καὶ νὰ ἐπιβρῇ νὰ γιωρῇ τῆς κατὰ τὴν οὐσίαν, ὥστε νὰ μπορῇ νὰ τοῦ δῶν τὴν δουλειάν. Στὶς δυσκολίες καὶ τὴν δοκιμῇ, ὅπως καὶ στὴν περίοδο τῆς εὐμαρείας, θὰ εἶναι στὸ πλᾶϊ τοῦ γιὰ νὰ τὸν προετοιμοῦν, νὰ τὸν ἐνισχύσῃ καὶ νὰ χαίρῃται μαζί του.

Κάπου έχω διαβάσει: «Εκείνο που κάνει έντονη στην περίπτωση της συζύγου του Γλαβτσώνας είναι ότι αυτή υπήρξε βοηθός και συνεργάτης του συζύγου της. Ότι έκανε εκείνος γινόταν γιατί είχε εκείνη ως συνεργάτη του, και πολύτιμο βοήθο του. Δεν συμμετείχαν μόνο τις έγγονες του, αλλά και οι αδελφές του. Υπήρξε η πρώτη και η τελευταία.»

Υπήρξε η πρώτη και η μεγαλύτερη από όλες τις γυναίκες που έταυτισαν τη δικιά τους σταδιοδρομία και πήμη με τον σύζυγό τους. Η σύζυγος του Γλάδστον απέδειξε πως τίποτε δεν είναι πιδ σημαντικό για τη σύγχρονη γυναίκα από τού να είναι σύζυγος και μητέρα και ό-μως απέδειξε, επίσης, πως η δημοσίαι ζωή και η υπέρπρεση προς το κοινωνικό σύνολο, μπορούν να γίνουν ευχάριστες και γόνιμες όταν τις συνοδεύη η έπιρρη μιας ευγενικής συζύγου. Η δημοσίαι ζωή του Γλάδστον υπήρξε υπέροχη για την αγνότητα της και την εξέλιξη της. Και το μυστικό αυτής της επιτυχίας βράσκε-ται στην αφοσίωση και την αγάπη της γυναίκας του.²

Κάθε γυναίκα θα έπρεπε να είναι καλή νοικοκυρά. Μια ανατολίτικη παροιμία λέγει: «Η γυναίκα είναι το σπίτι». Οι Γκιανονέροι λένουν: «Το σπίτι στηρίζεται στη γυναίκα». Γυναίκα, γυναίκα, θρασυρό, το άτιμιο αυτό γαμήλιο δάσος: τον ελλογημένο τίτλο του φύλακα του σπιτιού. Κάμε το σπιτικό σου τόσο έλκυτικό, ώστε καμιά λέρση να μην αποτελέσει πειρασμό για τον άνδρα σου! Καί το σπίτι γι' αυτό!

Καί το σπίτι αυτό θά εἶναι σου! μάνα που ὁ ἄνδρας θά βρῇ τήν σιγηνουριά καί τήν ἀνάπαυσι, εἴτε μιά φιλόθεος ἑμερικὸς φίλους του θά μπορέσῃ νά φέρῃ μαζί μερικές ὥρες εὐχάριστες. (Ἄλλα ἔπειτα φίλους στο σπίτι του, χωρίς νά προετοιμασθῇ ἑγκαίρως τήν γυναῖκα του, ὥστε ἐκείνη νά προετοιμασθῇ γιά νά περᾷ ὅσο το δυνατόν καλύτερα οἱ ἐξ-)

θυμούμαι τη συμβουλή που έλας ήλι-
κωμένος πάστωρ έδινε σε μιὰ νεαρή γυ-
ναίκα την ημέρα του γάμου της: «Κόρη
νύα είσαστε πάντα τόσο φιλόδοξη, ώ-
στε κανένας ξένος ν'α μην εγκαταλείπει
το σπίτι σας, χωρίς ν'α παίρνει μαζί του
ιὰ εὐχάριστο ανάμνησι». «Η νεαρά γυ-
ναίκα ἀκολούθησε κατά γράμμα αὐτὴ τὴ
συμβουλὴ καὶ πολλὰς φορές ὅταν, ἀπη-
χολημένη στὶς δουλειές του σπιτιοῦ, διε-
πίπτοτο ἀπὸ τὴν ἀφίξι κάποιου μὴ ανα-
μενόμενου ἐπισκέπτου, εἶχα τὴν εὐκαιρίαν

24,

να θαυμάσω την ἑγκάρδια υποδοχή καὶ τὴ χαρὰ ποὺ σκόρπιζε γύρω της με τὴν ἀπροσποίητη καὶ τὴν εὐδακρινὴ φιλοξενία της.

Ἡ νέα γυναίκα πρέπει νὰ φροντίζη νὰ εἶναι τόσο ἑλκυστική μετὰ τὸν γάμο της ὅσο καὶ ἔμπροσθεν. Μιὰ βρωμική κορδέλα, ἕνα τσαλακωμένο καὶ παραψηλημένο φουστάνι, ὑποτερεῖ ἐκ πρώτης ὄψεως νὰ μὴν ἐξέχει μεγάλη σημασία, δείχνουν, ὡς, ὅτι ποσὴ ἐκτίμησι ἔχει τὸν ἄνδρα της καὶ τὸ σπῆτι της. Πρέπει νὰ φροντίζη τόσο τὸν ἑαυτὸν της, γιὰ νὰ κρατῇ κοντὰ τὸν ἄνδρα της, ὅσο φροντίζε καὶ πρὶν γιὰ νὰ τὸν τραβήξῃ καὶ νὰ τὸν κάμῃ νὰ τὴν νυμφεύθῃ. Τὰ σχέδια τῶν φουστάνων, τὰ χρώματά τους, ἡ κτενισιά της καὶ γενικά ὅλα τὰ συστατικά της ἐμφανισέως της δὲν πρέπει νὰ εἶναι υπερβολικά καὶ παράξενα. Ἄλλα σεμνά, σοβαρά — καὶ εἴσαι θὰ εἶναι ἐλκυστικά.

Για τα παιδιά της πρέπει να είναι μιὰ άφωτισμένη μητέρα. Ό γάμος δέν την έκαμε μόνον σύζυγο, παρά τήν έκαμε καί μητέρα. Σήμερα, πολύ λίγες γυναίκες φροντίζουν να γίνουν καλές μητέρες, καί δέν μπορούμε να μη θλιβόμεθα για τήν κατάστασι αυτή.

«Η γυναίκα πρέπει να κρατηθεί στο ύψος της πνευματικής αναπτύξεως του συζύγου της και να μη πιστεύει ούτε για μια στιγμή, ότι τον εξυπηρετεί αρμονικώς όταν εαυτού της κάθε τι που θα διευκολύνει τη δική της ανάπτυξη. Ο γάμος είναι ένα συμβόλαιο επί ίσους όρους. Το κάθε τι πρέπει να συντελέσει στην ευτυχία αμφοτέρων των συμβαλλομένων. Πολλά διαζύγια είχαν αφορμή την παραμέληση του εαυτού της από την γυναίκα για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του συζύγου. Το ασυμβίβαστο είναι μια κατάσταση, μία λέξη γεμάτη δάκρυα όταν την συλλαβίσουμε μετά το γάμο.

«Ενας αφηρημένος σύζυγος δεν θα έ-
πιπρέψει ποτέ μια τέτοια αυταπάρνηση
από μέρους της γυναίκας του. Ότι δια-
βάσει αυτός, πρέπει να το διαβάξει κι-
έκείνη· αν δεν έχει τον καιρό, θα της το
διαβάσει μεγαλόφωνος, ενώ τα χέρια της
θα είναι απασχολημένα σέ άλλες δου-
λειές του σπιτιού. Άκουσα μια γυναίκα
να λέγει πως πάρα πολλά πράγματα ά-
πο την πνευματική της κατάρτιση τή
χρωστούσε στον άνδρα της. «Έπεινε-
μι έλεγε, να διαβάζω κι' έγω ό,τι διάβαζε
έκείνος. Και πολλές φορές έρχοταν στην
κουζίνα, όπου ή ζέστη ήταν άφόρητη, με
το βιβλίο στο χέρι, για να μου διαβάσει
κάτι ενδιαφέρον.»

«Η πνευματική, όμως, ανάπτυξις περι-
κλαίει ένα κίνδυνο, από τον οποίο πρέ-
πει να προφυλαχθούμε. Θέλω να πω πως
δεν πρέπει οι γυναίκες να υπερβάλλουν
ούτε σ' αυτό, γιατί τότε θα έπαφταν σέ-
μια παγίδα».

Ὅλες οἱ ἐξωτερικὲς ἀσχολίες στὶς ὁποῖες μπορεῖ νὰ ἐπιβῇ ἡ γυναῖκα, χωρὶς νὰ παραμελήσῃ τὰ καθήκοντά της ὡς νοικοκυράς, χρησιμεύουν γιὰ νὰ τὴν ἐκουράσουν καὶ νὰ τὴν καταστήσουν πικρὴ γιὰ νὰ εἶναι μιά καλὴ σύτροφος τοῦ συζύγου της. Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἀποκτᾷ γιὰ τὸν κόσμο καὶ γιὰ ὅ,τι γίνεται σ' αὐτόν, πλατυσθεῖ γνώσεις πού, ἀντιστοίχως, πλαταίνουν τὸν πνευματικὸ της ὀρίζοντα καὶ τὴν πλησιάζουν πρὸς τὸν ἄνδρα της, κάμνοντάς τὴν νὰ κατανοῇ καλύτερα καὶ πληρέστερα τὸν ἄγωνα πού αὐτὴ διεξάγει.

Ἡ προίκα καὶ τὰ γαμήλια δῶρα

Πολλά ζευγάρια χρεωκοπούν, ναυαγούν, πρίν καλά-καλά «σηκώσουν άγκυρα». Χρεωκοπούν λόγω της ματαιοδοξίας των, λόγω της σπατάλης, στην οποία υποβάλλονται για να άκολουθήσουν τη μόδα, στις προετοιμασίες του γάμου των και στον τρόπο ζωής των.

Δεν θα μπορούσα να παραστήσω καλύτερα αυτή την περίπτωση απ' όσο παριστάνεται σ' ένα άθροιστή ψηφιακών της «Εφημερίδος των Γυναικών», το όποιο μεταφέρει εδώ ολόκληρο. *Αν και αυτά που αναφέρονται στο άθροισμα, δεν υπάρχουν ν' αφορούν τις γυναίκες όλων των κοινωνικών τάξεων. Όμως μπορούμε

καὶ ποῦμε πῶς τὸ ἴδιο πνεῦμα ἐμεῖς
καὶ ματαιοδοξίας συναντᾶται παντοῦ.
Ἰδοὺ τὸ ἄρθρο:

Εἰς τὸ ἀπαρτῆσαι
 ἑμὴν νεανίαν γυναῖκα ποῦ διαμένει
 ἐν φτωχικῷ ἀλλὰ μὴ πομπῶν ἑμοῦ
 σπῆτι, ἦλθε μὴ μὲρ νὰ μὲ βοῇ καὶ
 αἰπῶ γεραίτῃ ἀγωνίᾳ: Ἡ Κίττυ
 πρεσβεῖται μὲ τὸ νεαρὸ Χόλτ, ὑπαλάλησε
 ἕναν ἐμπορικὸ οἶκο, καὶ δὲν ξεροῦ πῶς
 τὰ καταφέρουμε νὰ βροῦμε τὸ χρῆμα
 χρειαζόμετ' αὐτὴν γιὰ τὸ γαμήλιο γεῦμα καὶ
 τὰ αὐτοκίνητα.

«Ο πατέρας της Κίττυ είναι κι α' υπαλληλός, πού κερδίζει όλγια χρο-
τά την εβδομάδα και έχει άλλα τέσσα-
ρεκόσια. 'Ω!... Τ' οικονομίες χρειά-
ζε να γίνουν σ' αυτό τό σπίτι γιατί
Κίττυ και οι άλλες αδελφές της να γ-
νανται εδρόνοπα!... Κρέας κατότε
ποιότητας, λίπος αντί βουτύρου, κρέ-
ια χωρίς έπαρκη σκεπάσματα, θε-
στρος χωρίς κακ... Χωρίς να αναφο-
ρους πιστωτές, πού κυττάζαν τον γ-
μο απ' τό μαγαζί των. 'Ο φτωχός
τός άνθρωπος εργάζεται έξη μέρες
εβδομάδα και ή γυναίκα του δαπνεί
είσοδημα με τρόπο πού πιστεύει ότι
φέλει τίς κόρες της.

«Τὸ λευκὸ σάπεν εἶναι πανάκον
προσέβατε. Καὶ δὲν τοῖμ' νὰ σκεπ-
τῶσα θὰ στοιχίσῃ τὸ γαμήλιον γεῦμα
» Ὅταν τὴν ρωτῶσα γιὰ τοὺς λυ-
ἐμένους ἀπολύτως νὰ γίνῃ αὐτὸ τὸ γ-
μα, μοῦ ἀπάντησε πῶς ὅλα τὰ κορίτ-
της τάξεως τῶν ποὺ εἶχαν παντρευθῇ
κεينو τὸ καλοκαίρι, εἶχαν τὸ γαμήλιον
μα τους. Καὶ ἐξ ἄλλου τὶ θὰ σκεπτο-
ὸ Χόλτ, ἂν ἡ Κίττυ ἔμπαίνε πάλιν
στὴν οἰκογενεὰ του. «Ὁχι, εἴπς, δι-
πλάσις ἀπὸ τὸν ἄνδρα ἀποφάσισε

πάρχει τριπλός ν' αποφυγουμε το γέλιο.
 «Τό γομήλια γεύμα έγινε και η Κί-
 παντρεύθηκε φορώντας υψικό από δα-
 μετάξι. «Αρχισε την συζυγική της ζω-
 ήνα μικρό σπιτάκι, αλλά κρατούσε ένα
 νισι, και σχεδόν επιπλωμένο με τὰ γο-
 μήλια δώρα. Δεν είχε άνετο κρεβάτι, ο-
 λθραία ασπρόρουχα, ούτε μία πεντά-
 στην τσέπη της. «Άλλα είχε κι' α-
 «ζούρη-φίξ» και παρήγγελε τὰ γλυκά και τ-
 άναψυκτικά της στο ίδιο κατάστημα π-
 «ξυπηρετεί τον πολυεκατομμυριοχό πρ-
 «στώμενο του συζύγου της».

Τί περίφημοι είναι οι γονείς που διαδίδονται για το «τί θα πούν οι άλλοι» και που δίνουν στις κόρες των δέσους επιπρέπει ή οικονομική τους κατάσταση!

Τὰ δώρα τοῦ γάμου εἶναι μιὰ ἐν-
ριστή ἀναμνησίσι μιᾶς εὐχάριστης ἐποχῆς,
ἀλλὰ μερικεῖς φορὲς ἀποτελοῦν καὶ παγί-
δια τοὺς νέους συζύγους, γιὰ τοὺς
να γινώσκουν καὶ κάνουν δαπάνες πᾶν-
τός τινος δυνάμεϊς τῶν. «Τὰ δώρα τοῦ μὲν προ-
σέφεραν εἶναι τόσος ὥραια, ὥστε πρέπει
νὰ ἀγοράσουμε καὶ ἐμεῖς ὥραϊα πράγματα
γιὰ τὰς τοὺς ταπεινάς. Νὰ εἶναι ὅλα ἀ-
σπρόγιστα, λέγουσιν οἱ μελλοντικοί — ἢ νη-
νυμφοί — καὶ δαπάνων περισσότερη ἀ-
πὸ ὅσα τοὺς ἐμπροσθέντων οἱ δὲ δὲ

Πρόπειτα μήπως να εκπλαγούν όταν κα-
ληθούν από χρέη και οι φρονιτές α-
χίσουν να τους βασανίζουν από την α-
λή της κοινής ζωής των; Έτσι, η στιγμή
που θα έπρεπε να είναι η πιο ευτυχισμέ-
νη, η πιο απληγαγμένη από φρονιτές
και ανισχυείς, δηλητηριάζεται από τη
παρουσία αυτής της ύβρας με τα εκατό
κεφάλια! του Χρέους.

Είναι η παλιά ιστορία της καλής έκ-
νης γυναίκας, που θέλησε ν' αγοράσει δυ-
καινούργιες ανδρικές παπούτσες. Όταν της τοπα-
θέτησε στο σαλόνι, είδε πως το παλιό
ταπέτο δεν ταιριάζει πιά. Και αγόρασε
καινούργιο. Ύστερα αγόρασε καινού-
για καθίσματα για νά ταιριάζουν με
καινούργιο ταπέτο, ύστερα άλλαξε το
ρίνι, την ταπετσαρία του τούχου κ.λ.π.
Τί το περίεργο, λοιπόν, αν ο σύζυγός της
μας και έγινε δυστυχισμένος από τις
περίεργες δαπάνες της γυναίκας του;

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια

ΟΙ ΜΑΥΡΕΣ
ΤΟΥΛΕΤΕΣ
ΑΡΕΣΟΥΝ
ΠΟΛΥ ΣΤΙΣ
ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΒΡΑΔΥΝΕΣ
ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

1. — Τουαλέτα από φάϊν ή από μαύρη μάλλινη ζωρέτα. Τò κορσάζ σε άπλούστατη έφαρμοστή γραμμή, με λοξές έσωτερικές πέντες. Στò λαιμό μαντήλι από φούντα ή από μεταξωτό έμπριμε με λευκό φόντο. Φούστελ με έξη πτίετες έμπριμε καί μιά ραφή πίσω.

2. — Το σχέδιο αυτό κολακεύει τις γυναίκες κάθε ηλικίας, με τις κατακόρυφες γραμμές στο κέντρο του έμπρος και της πλάτης. Ζώνη φαρδιά με άγκράφα. Μανίκια τρία τέταρτα με φαρδιά, μυτερά ρεβέρ.

3. — Τουαλέτα από άσπρόμαυρο κρέπ ή μάλλινο έμπριμέ. Μανίκι στενό, και ντεκολτέ τραβηγμένο στα πλάγια. Φούστα με μία ραφή έμπρός και δύο πίσω και κορσάζ εφαρμοστό.

4. — Τουαλέτα με πολύ μοντέρνο θρόνο γιακά και κολλητό, στενό μανίκι. Μπορεί να γίνει από αλόυαλο ύφασμα ή κρέμ και χαρακτηρίζεται με τις κάθετες γραμμές, που σχηματίζουν τα φύλλα που την αποτελούν. Κούμπωμα εμπρός.

ΧΤΕΝΙΖΕΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ ΟΠΩΣ ΟΙ ΣΤΑΡ

Βρήτε τη χτενισιά που ταιριάζει στον τύπο σας, είτε ίσια είναι τα μαλλιά σας είτε είναι κατσαρά.— Οι άπλες χτενισιές είναι και οι πιο ωραίες.

Ελίζαμπεθ Τέιλορ

1. Κόβετε τα μαλλιά σε κοντές, φουντούκιες, μπουκλές. Της Ελίζαμπεθ Τέιλορ οι μπουκλές είναι φυσικές. Για ίσια μαλλιά θέλουν περιποίηση από ειδικό κομμωτή.

2. Για να γίνουν παντού φουντούκια, τα μαλλιά θα κοπούν ψηλά γύρω από το λαιμό.

3. Κόψετε τα μαλλιά του μετώπου σε τούφες, που να μπορούν να χτενίζονται πάνω στο μέτωπο ή στη μία μπάνα σε βαθιές, απαλές μπουκλές που θα εξαρτώνται και από τη χωρίστρα των μαλλιών.

4. Αν τα μαλλιά είναι ίσια ή οι φυσικές τους μπουκλές είναι πολύ άπαλές, κάνετε τα μαλλιά δλόγυρα από το κεφάλι μικρές, σφιχτές μπουκλές.

5. Για τις συνηθισμένες εμφανίσεις, ή χωρίστρα μπορεί να γίνεται στη μέση ή στα πλάγια και οι τούφες να βουρτσίζονται προς τα επάνω.

Τζοάν Άρμσον

1. Χωρίζετε τα μαλλιά στη μέση. Τα χτενίζετε προς τα κάτω εμπρός από το πρόσωπο και κόβετε τις τούφες στη μέση του μετώπου.

2. Τα υπόλοιπα μαλλιά θα κοπούν «ίσια» και όχι «αφρώτα» για να δίνουν την εντύπωση καπέλλου. Τις μπροστινές τούφες τις κάνετε δυο μεγάλες μπουκλές.

3. Κάνετε και τα υπόλοιπα μαλλιά πλατειές, απαλές μπουκλές. Η Τζοάν Άρμσον δεν κάνει περισσότερες από έξη μπουκλές σ' όλο της το κεφάλι.

4. Αφήστε τα μαλλιά να στεγνώσουν μόνο τους. Έπειτα βουρτσίζετε τα (δ-χι χτενισμα) έξω και επάνω, για να δώσετε στις άκρες τους ένα μαλακό κατσαρώμα.

5. Φέρετέ τα μαλλιά πάνω από τ' αυτιά σας. Βουρτσίστε τις μπροστινές τούφες δεξιά κι' αριστερά για τη συνηθισμένη σας εμφάνιση.

Βασίλ. Βλαχουίκ

1. Χωρίζετε τα μαλλιά στο πλάι. Τα κόβετε γύρω-γύρω στη βάση του κρανίου και ως κάτω από τ' αυτιά.

2. Κάνετε τα μαλλιά του μετώπου πλατειές, σφιχτές μπουκλές, που να μικραίνουν προς τα πλάγια.

3. Τα πίσω μαλλιά τα κάνετε πλατειές, ίσιες μπουκλές, όχι πολύ σφιχτές για να δώσουν μετὰ ώραιους κυματισμούς.

4. Βουρτσίζετε τα μαλλιά σας δυνατά, ώστε να πέφτουν φυσικά. Βουρτσίστε τα επίσης επάνω και γύρω από το μέτωπο, ώστε να φουσκώνουν ελαφρά επάνω στα μάγουλα.

5. Χωρίστε τα εμπρός μαλλιά σε τρεις τούφες και χτενίστε τα ελαφρά προς τα κάτω και προς τη χωρίστρα.

Για μερικά λεπτά όλα στριφογύρισαν γύρω μου.

Μένω ακόμη κατάπληκτη μ' αυτό που μου συνέβη, αλλά και τρομερά πληγωμένη συγχρόνως. Η καρδιά μου είναι γεμάτη μνησικακία αλλά και αγνωμοσύνη για την παρθενη αυτή κοπέλλα που συνήχησα στη ζωή μου.

Είμαι τριανταπέντε χρόνων. Στα δεκαεννέα μου χρόνια οι γονείς μου με παντρεύσαν μ' έναν νέο με καλή κοινωνική θέση, που φαινόταν πολύ έρωτευμένος μαζί μου. Η σελήνη του μέλιτος υπήρξε σύντομη. Ο Μάρκ κουρασθηκε πολύ γρήγορα. Από τους πρώτους μήνες του γάμου μας άρχισε να με απάτα. Αν και αισθανόμουν μόνον φιλία γι' αυτόν, υπέφερα δλεπόντας τον να μ' εγκαταλείψει.

Τα πρώτα χρόνια του γάμου μας υπήρξαν πολύ κενά για μένα, γιατί ζούσα χωρίς αγάπη. Όπου μία μέρα γνώρισα τον Γκύ, έναν συνάδελφο του άντρός μου που μ' έρωτευθηκε αμέσως.

Στην αρχή τον έβλεπα μόνον σαν φίλο. Μου άρεσε το πρόσωπό του, το ανάστημά του και ο δυναμικός χαρακτήρας του. Από τη στιγμή που αποφάσισα να τον ακούσω άρχισε μια καινούργια ζωή για μένα. Έπρεπε να φθάσω στα είκοσι έξη χρόνια μου για να γνωρίσω για πρώτη φορά τον έρωτα!

Ο άνδρας μου δεν άργησε να προσέξει αυτή τη μεταμόρφωση που είχε επέλθει μέσα μου. Και μόλις με ρώτησε εθεώρησα τιμίο να του φανερώσω όλη την αλήθεια. Τό ίδιο βράδυ έφυγα από τη συζυγική έστία για να πάω να ζήσω με τον Γκύ, αδιάφορη για το κάθε τί που δεν είχε σχέση με την αγάπη μου.

Μία περιόδος άνειπωτης ετυχίας άρχισε για μένα. Ο Γκύ ήθελε να με παντρευτεί, αλλά ο άνδρας μου δεν σκεφτόταν να μου δώσει διαζύγιο. Περιέργως, δεν ήθελε να με χάσει και ήταν βέβαιος ότι μία μέρα θα γύριζα σ' αυτόν πάλι. Τι μ' ενδιέφερε; Αφελόμωνα τώρα με μία χαρά εντελώς καινούργια τις ομορφίες της ζωής που είχα στερηθεί επί τόσα χρόνια. Ο Γκύ λάτρευε τα νυκτερινά κέντρα, τα ντάσινγκ, το φάς, το θάρβο και ήταν μαζί μου πολύ έρωτευμένος και ευγενικός.

Αφού του άρεσε αυτή η ζωή, προσαρμόστηκε κι' εγώ. Έγινα κακέτα και περνούσα τις ώρες μου στους ρακτικούς οίκους. Μάθαινα να κολακεύω τα γούστα του, να ενδιαφέρωμαι για τις υποθέσεις

Η ΘΥΣΙΑ ΤΗΣ ΖΑΚΕΛΙΝ

του. Όσο ο καιρός περνούσε δεν νόμουν και περισσότερο μαζί του. Αισθανόμουν σαν να ήμου' πραγματικά γυναίκα του και έτσι με παρουσίαζε στους φίλους του. Πράλτοι απ' αυτούς ήσαν παντρεμένοι. Πήγαινα στο σπίτι τους και ο δεσμός μας είχε υιοθετηθεί απ' όλους. Σπάνια σκεφτόμουν το μέλλον και τη θέση μου που δεν ήταν νομιμη.

Όπου μία μέρα, θα είναι τώρα τρεις μήνες, μου φάνηκε σαν να πρόσεξα κάποια αλλαγή στη στάση του Γκύ. Δεν ήταν ούτε πιο νευρικός, ούτε λιγώτερο περιποιητικός απέναντί μου. Αλλά δεν μ' άκουε πια με την ίδια προσοχή. Παλλές φορές τον έπιασα άφορημένο. Τα μάτια του κυρίως, αυτά τα ωραία μάτια, δεν με κυττούσαν πια με αυτό το θερμό βλέμμα που γεμίσε την ψυχή μου χαρά.

Στην αρχή πίστεψα ότι ο Γκύ θα είχε στενοχωριές με τις δουλειές του. Αλλά, σιγά-σιγά, άρχισα να τρέμω για την ετυχία μας. Δεν τολμούσα ούτε να τον παρακολουθώ, ούτε να βάλω να τον παρακολουθήσουν, ούτε να ψάξω τις τσέπες του, γιατί το θεωρούσα κατώτερό μου. Ήθελα να προκαλέσω μία εξέγηση μεταξύ μας, αλλά δεν μου έδινε την ευκαιρία. Συχνά, δεν έχοταν τα καίρια. Συχνά, κάθε βράδυ λίγο πιο άργα, χωρίς να δείχνω πια την επιθυμία να δω τον έξω μαζί.

Υπέφερα. Υπέφερα τρομερά γιατί δεν μπορούσα ν' αμφιβάλλω ότι άρχισα να τον χάνω.

Ο εαφνικός θάνατος του συζύγου μου ήρθε να διαλευκάνη την κατάσταση και να ενισχύσει τους φόβους μου. Όταν του άνηγγειλα την είδηση, ο Γκύ έδειξε μία συμπόνια ευγενική και με συγχώρηκε σχεδόν μαθαίνοντας ότι ο Μάρκ μου είχε αφήσει, περι' όλο το χωρισμό μου, όλη του την περιουσία. Αλλά δεν φάνηκε να καταλαβαίνει ότι το λυπηρό αυτό γεγονός μας επέτρπε επί τέλους να νομιμοποιήσω τις σχέσεις μας. Δεν πρόφερε τη λέξη γάμος. Με φίλησε όπως φίλωνε μία τεθλιμμένη συγγενή και έφυγε, αφήνοντάς με παγωμένη απ' την κατάπληξη.

Τότε η ανησυχία, έγινε ισχυρότερη. Κατά τις έξη πηγά και στάθηκε απέναντί από το γραφείο του και περίμενα.

Δεν γύρισε παρά μετά μία ώρα και το χαρούμενο ύφος του άρκουσε να καταλάβω ότι δεν γύριζε κατ' ευθείαν στο σπίτι. Μ' ένα γρήγορο βήμα διευθύνθηκε σ' ένα γειτονικό ζαχαροπλαστείο. Δίστασα για μία στιγμή, αλλά ο δαίμονας μ' έσπρωξε και αποφάσισα να τον ακολουθήσω. Μόλις μπήκα, τον είδα καθισμένο στο πλάι μιας κοπέλλας ξανθής και για μερικά δευτερόλεπτα όλα στριφογύρισαν γύρω μου.

Απότομα ένα κύμα θυμού με πλυμήρισε. Βάδισα προς τα ζεύγος, με το κεφάλι ψηλά. Ο Γκύ, όταν με είδε κιτρινίσε από θυμό και σούρωσε τα φρύδια του.

Με παρακολούθησε, είπε μ' έναν τόνο που τον άκουσα για πρώτη φορά.

Ναι! είπα από το κακό μου. Ήθελα να δώ για ποιόν με αφήνεις. Μήπως νόμιμισε ότι ήμου' στραβή;

Η νέα δεν κινήθηκε από τη θέση της. Κτύπησε τον Γκύ και είπε απλά:

—Θέλεις να σ' αφήσω, Γκύ;

Αυτός ο ένικος μ' έκαμε να τιναχθώ. Πάψτε, είπα, αυτός ο άνδρας είναι δικός μου. Μ' έκαμε να εγκαταλείψω τα πάντα για να τον ακολουθήσω και αν μ' εγκαταλείψει, θ' αυτοκτονήσω. Καταλάβατε; Αφήστε μας και πηγαίνετε ν' ασκήσετε άλλο το βρωμερό σας επάγγελμα. Η απάντησής του Γκύ ήταν χειρότερη απ' όσο θα μπορούσα να την φαντασθώ. Σηκώθηκε, έριξε επάνω στο τραπέζι τα χρήματα που όφειλε και παγερά είπε:

—Σας όφειλω μία εξέγηση και θα την έχωμε το βράδυ. Προς το παρόν, έλατε Ζακελίν θα σας συνοδεύσω.

Κι' έφυγε μαζί με τη ντάμα του, χωρίς να μπορέσω να κάμω ούτε μία κίνηση για να τον συγκρατήσω.

Δεν ξέρω πόσα λεπτά πέρασαν. —Κυρία... Κυρία... Με συγχωρήτε που ξαναγύρισα.

Απέναντί μου η ντάμα του Γκύ, μόνη αυτή τη φορά χαμογελούσε.

—Ξέρω ότι η παρουσία μου δεν σας είναι ευχάριστη, είπα, αλλά ίσως θα ευχαριστηθήτε όταν μάθετε ότι δεν θα ξαναϊδω τον Γκύ;

—Δεν είσθε φιλενάδα του; —Ω! Ναι, απήντησε χωρίς να ταραχθώ αλλά θα πάμω να είμαι.

—Δεν θα σας αφήση να του ξεφύγετε... Και τι θα του πητε; —Ότι θαρρέθηκα, είπα.

—Και σεις, σεις δεν τον αγαπάτε; Σκεφθήκε για μία στιγμή. —Δυσκόλο να το πώ... Θα υποχρεωθώ να σας κάμω μία μικρή διάλεξη και φαντασθείτε ότι θα σας πειράξω. Ζήσατε μ' αυτόν τον άνθρωπο και μόνο μ' αυτόν είδατε τη ζωή. Έγώ έζησα πάντα μόνη και με τη μελέτη μου. Αυτό με προφύλαξε όχι από το να σκεφθώ τον έρωτα, αλλά από το να το δώσω μεγάλη σημασία... Ο Γκύ μου άρεσε πολύ, είναι αλήθεια. Αλλά δεν σκέφθηκα ποτέ να τον παντρευτώ, ούτε να δεθώ μαζί του αιώνια. Ήταν ακριβώς για μένα ό,τι ήμου' κι' εγώ γι' αυτόν: μία περιπέτεια. Αν ήσαστε μία κοπέλλα της ηλικίας μου, δεν θα σας τον άφισα χωρίς να δώσω μάχη, αλλά είσθε μία γυναίκα που έχει ήδη κλάψει και υποφέρει γι' αυτόν.

Η φωνή της είχε ελαφρώς αλλοιωθί. Για μία στιγμή σκέφθηκα ότι έκρυβε κάτω από τον κυνισμό, μία αληθινή συγκίνηση, αλλά σχεδόν αμέσως ένοιωσα να με κυριεύει ο θυμός και η ντροπή μπροστά σ' αυτή την κοπέλλα που μου έκανε μάθημα.

Καταλαβαίνετε καλά, είπα, ότι ο Γκύ δεν θα σας ξεχάση και ότι ποτέ πια δεν θα μ' αγαπήση όπως πρώτα.

Υψωσε πάλι τους ώμους της: —Πάντα έχανα κατείς... και κυρίως εκείνο που δεν διήρκεσε πολύ... Αντίο σας, λοιπόν, κυρία, σας εύχομαι να κρατήσετε τον Γκύ, αφού μόνον αυτός αντιπροσωπεύει για σας την ετυχία.

Σηκώθηκε. Παρ' όλίγο να την ευχαριστήσω. Όμως η λέξις δεν γύρισε από τα χείλη μου. Τη στιγμή εκείνη μισούσα αυτή την κοπέλλα.

Σήμερα, ωστόσο, που προσπαθώ να ξαναφτιάξω γύρω από τον μελαγχολικό και αφηρημένο Γκύ, την ατμόσφαιρα της παλιάς μας αγάπης, σκέφτομαι συχνά ότι αυτό το κορίτσι ήθελε να φανή γυναιόψυχο. Από το ένα μέρος την ζηλεύω που υπήρξε τόσο δυνατή, από το άλλο την λυπάμαι γιατί αναρωτιέμαι αν θα μπορέση μία μέρα να νοιώση ένα πάθος σαν εκείνο που, παρ' όλα αυτά, ομορφανεί τη ζωή μου.

ΠΟΛΥ ΡΕΖΑΝ.

Η ΖΑΚΕΛΙΝ ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΔΡΟΣΕΡΟ ΚΟΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟ ΓΕΜΑΤΟ ΝΙΑΤΑ ΚΑΙ ΟΡΜΗ. Η ΖΩΗ ΑΝΟΙΓΟΤΑΝ ΜΠΡΟΣΤΑ ΤΗΣ. ΓΙ' ΑΥΤΟ ΦΑΝΗΚΕ ΓΕΝΝΑΙΟΨΥΧΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ — ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΛΥ ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΗ — ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΠΟΥ ΤΗΣ ΑΝΗΚΕ.

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΔΕΝ ΑΡΓΕΙ

Ετοιμασθήτε

Ποιά γυναίκα δεν νοιώθει εύχαριστησι όταν μπορεί, μόλις πιάσουν οι πρώτες τσουχτερές ψυχρές να τυλίξη το σώμα της μέσα σ' ένα μαλακό κι' όμορφοκαμωμένο πανωφόρι;

Πόσοι άνθρωποι έξ' άλλου δεν κρυολογούν γιατί τους βρίσκει το κρύο άπροετοίμαστους. Μή δρεθήτε στη θέσι τους, αγαπητή αναγνώστρια. Φροντίσετε να ετοιμάσετε εγκαίρως το χειμώνατιτικό πανωφόρι σας.

Το περιοδικό μας έχει την ικανοποίησι να σας προσφέρει από τώρα τα καλύτερα μοντέλα πανωφοριών.

Πολύ θα φορεθούν έφέτος τα βαρειά και μεγάλα πανωφόρια. Δεν γνωρίζουμε βέβαια αν οι μετεωρολόγοι προβλέπουν βαρύ χειμώνα. Αλλά πάντως η έφετεινή μόδα μας εξασφαλίζει από το βαρύ κρύο με τον καλύτερο τρόπο. "Αν σας άρεση το ριχτό πανωφόρι, τότε μπορείτε να το φτιάξετε τρία τέταρτα ή έντελως μακρύ σε ίσια γραμμή. "Αν προτιμάτε τη σφιχτή μέση, φορέσετε ζώνη, όλόκληρη ή μονάχα ζωναράκι στην πλάτη. "Ιδιαίτερα στη μόδα είναι οι πολύ μεγάλες τσέπες.

Πολύ στη μόδα είναι τα νταμπωτά μάλλινα, τα τουήντ και τα μαλακά πολυτελή χνουδωτά υφάσματα.

1. Έντελως ίσιο ριχτό πανωφόρι, με διπλά γαζιά στις ραφές. Μεγάλες τσέπες με στρογγυλάδες. Γιακάς όρθιος πίσω, με πέτα, Όπίσω άνοιγμα.

2. Πανωφόρι με κιμόντ μανίκι και κουφόπιετα πίσω στη φουστα. Έμπρός δυο τσέπες με καπάκι.

3. Ριχτή ζακέτα από τουίγ με έλαφρές ρίγες. Μανσέτες γυριστές, που μπορούν να γυρίζουν προς τα κάτω για να παίρνη μάκρος το μανίκι

4. Πανωφόρι από τουίγ, πολύ κατάλληλο για ταξίδι. Φοριέται με ζώνη ή χωρίς ζώνη. Λοξές τσέπες.

5. Πανωφόρι ραγκλάν, γαρνιρισμένο με βελούδο στο γιακά και τις τσέπες. Έχει κλειστό το γιακά και πέντε κουμπιά έμπρός στο άνοιγμα.

Τὸ ντύσιμο τοῦ παιδιοῦ

ΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΚΑΙ ΑΝΕΤΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΕΠΙΔΡΑ ΣΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΤΑΝ ἐτοιμάζετε τὰ ρούχα τοῦ παιδιοῦ, φροντίστε τὸ παιδί στολίστ' ὅλην τὴν ἡλικία τοῦ παιδιοῦ, τὸ σκῆμα τοῦ, τὸ χρώμα τοῦ, τὴν ἀνεστὶς τοῦ καὶ τὸν οἰκονομικὸν σας προϋπολογισμόν.

Ὁ καιρὸς τοῦ σχολείου ἔφτασε. Ἄν δὲν ἔχετε ἐτοιμάσει κίβλας τὰ ρούχα τοῦ γι' αὐτὴν τὴν ἐποχὴ, εἶναι καιρὸς νὰ βιασθῆτε. Ἐλπίζομε πὼς δὲν ἐτοιμάζετε στὸ παιδί σας ὅτι λάχη, ἔτσι στὴν τύχη, ἀλλὰ πὼς λογαριάζετε ἀπὸ πρὶν τίς ἀνάγκες τοῦ καὶ τὸ τί θὰ τὸ φτιάξετε.

ΤΟ ΣΤΥΛ. — Τὰ ρούχα τοῦ παιδιοῦ πρέπει νὰ εἶναι πάντα ἀπλά, νὰ φοριούνται καὶ νὰ θυγαίνον με εὐκολία. Ἄν θέλετε μάλιστα νὰ ἐνθαρρύνετε τὸ παιδί σας νὰ ντύνεται μόνο του, φροντίστε νὰ κλείσιμα: οἱ ζώνες, οἱ σουσῆτες καὶ τὰ ζεσ πρέπει νὰ κλείνουν με φερμουάρ ἢ λινάκια ἐπίσης. Οἱ ποδιές καὶ οἱ φόρμες τὸ σχολεῖο, πρέπει νὰ γίνονται ἀπὸ ὑφαντὴν ἀντοχῆς καὶ νὰ ἐπιτρέπουν πάντα σχέδια με ἀπλὲς γραμμὲς, πού νὰ μεταποιηθῶν, ὅταν τὸ παιδί μεγαλύνῃ. ὡς, εἶναι προτιμότερα, γιὰ εἶναι βολικότερα στὸ σιδερώμα καὶ οἱ μητέρες κερδίζουν ἔτσι καιρὸ.

Ὅταν πρόκειται ν' ἀγοράσετε ἑτοιματὸ νὰ διαλέγῃ μόνο του μερικὰ καλὰ σχέδια ἢ ὑφάσματα. Μὴ τὸ ὑποχρεώσετε νὰ μεγαλὴν σημασία γιὰ τὸ παιδί νὰ ἔχη ρούχα πού νὰ μοιάζουν με κείνα πού φοροῦν οἱ φίλοι τοῦ.

Τὸ καλύτερο ἀπὸ ὅλα γιὰ τὸ παιδί εἶναι νὰ ἔχη ρούχα πού νὰ μπορῇ νὰ τὰ συναλλάξῃ, χωρὶς νὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔχη πολλὰ. Μπορεῖτε π. χ. νὰ διαλέξετε φουστῖτσες πού νὰ ταιριάζουν με διάφορες μπλούζες ἢ μπολερο, ζιλε κλπ. γιὰ τὸ κοριτσάκι σας ἢ πανταλονάκι με διάφορα

μπλουζὶν ἢ μπλουζες γιὰ τὸ ἀγοράκι σας. Φροντίστε μάλιστα νὰ τοὺς πλέξετε μόνοι σας διάφορα μπλουζάκια καὶ ζακέτ-κια ἢ ζιλε.

Τὰ ἀγορίστικα ρουχαλάκια εἶναι σχεδὸν πάντα τυποποιημένα. Τὰ πανταλονάκια πού συνοδεύονται με πουκαμισάκι καὶ μάλλιν μπλούζα, εἶναι πρὸ πρακτικὰ καὶ πρὸ οἰκονομικὰ ἀπὸ τὰ κοστούμια τὰ ραμμένα στὸ ράφτι.

Ὅσο γιὰ τὰ κορίτσια, μ' ὅλο πὺρ ἡ ἐμφάνισί τους μπορεῖ νὰ ἔχη πάντα περισσότερη τοικιλία καὶ πρωτοτυπία, μποροῦν νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ ντύνονται με φουστῖτσες καὶ πλεκτὲς μπλούζες, πού εἶναι ἀκόμα στὴν ἡμερησία διάταξι καὶ ἔχουν τὸ πλεονέκτημα νὰ εἶναι γερές.

Ὅταν ἀγοράζετε τὰ ρούχα τῶν παιδιῶν σας, πρέπει νὰ τὰ διαλέγετε πάντα ἀνάλογα με τὸν προϋπολογισμό σας. Ἡ καλύτερη ἐκλογὴ εἶναι πάντα τὸ ρούχο πού φοριέται τὸν περισσότερον καιρὸ. Ἐνα ἀγοραστὸ πουκάμισο, σὰν τοῦ μπαμπά, γιὰ τὸ ἀγόρι καὶ ἕνα φουστάνι σὰν τῆς μαμάς γιὰ τὸ κορίτσι ἀνυψώνει ἐξαιρετικὰ τὸ ἠθικὸ τοῦ παιδιοῦ. Ἀφίνετε τὴν κορούλα σας νὰ σας βοηθῇ ὅταν τῆς ράβετε κάτι. Ἐτσι θὰ φροντίξῃ καὶ θὰ περιποιηθῇ περισσότερο αὐτὰ πού φορεῖ.

ΤΟ ΜΕΓΕΘΟΣ. — Τὸ μέγεθος πού ἔχουν τὰ ρούχα τῶν παιδιῶν βασίζεται ἐπὶ πάντων στὰ μέτρα τους καὶ ὅχι πᾶν στὴν ἡλικία τους. Πολλὲς ἐταιρεῖες ἐπίσης χρησιμοποιοῦν νούμερα διαφορετικὰ ἀπὸ αὐτὰ πού χρησιμοποιοῦν ἄλλες, σχετικὰ με τὰ μεγέθη. Γι' αὐτὸ, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ στηρίζαστε πᾶν στὸ νούμερο πού σας λένε ὅταν θέλετε ν' ἀγοράσετε κάτι ἐτοιμο γιὰ τὸ παιδί σας. Τὸ καλύτερο πού ἔχετε νὰ κάνετε εἶναι ἢ νὰ πάρετε μαζί σας τὰ μέτρα τοῦ παιδιοῦ ἢ τὸ ἴδιο τὸ παιδί.

Ὅταν ράβετε μόνι σας τὸ φόρεμα ἢ τὸ κοστούμι τοῦ παιδιοῦ σας, μὴ ξεχάσετε νὰ δοκιμάσετε πρῶτα ἐπάνω τὸ ἀχνάρι πού ἔχετε φτιάξει καὶ κατόπιν ν' ἀποφασίζετε νὰ κόβετε τὸ ὑφάσμα. Νὰ μὴ ξεχάτε ν' ἀφίνετε πάντα μεγάλη χάρι γιὰ τίς ραφὲς καὶ τὰ στριφώματα, πού θὰ σας ἐπιτρέψουν νὰ φαρδύνετε ἢ νὰ μακρύνετε ἕνα κοστούμια ἢ ἕνα φουστάνια κλπ. ὅταν τὸ παιδί σας γίνῃ πρὸς τὸ μεγάλο.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ. — Ἰδωδέστερα εἶναι πάντα τὰ ὑφάσματα ἐκεῖνα πού δὲν τσαλακώνονται εὐκόλα καὶ δὲν χρειάζονται πολὺ σιδερώμα. Τὰ ὑφάσματα πού δὲν λερώνουν εὐκόλα, πού δὲν πίνουν τόσο μόλις πλυθῶν ὥστε νὰ καταντήσουν ἀφόρετα. Τὰ ὑφάσματα πού, ὅταν πέση ἐπάνω τους λίπος, μπορεῖ νὰ βγῇ, πού τὸ χρώμα τους ἀντέχει καὶ δὲν ξεθωριάζει, πού σιδερώνται εὐκόλα χωρὶς νὰ χρειάζονται κόλλα, τὰ ὑφάσματα τέλος πού εἶναι ἐλαφρά. Τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τίς γαρνιτούρες τῶν φορεμάτων.

Πρὶν ἀγοράσετε ἕνα ὑφάσμα, φροντίστε νὰ ἐξακριβώσετε ὅσο μπορεῖτε περισσότερο, ἂν συγκεντρῶν πολλὲς ἀπὸ τίς παραπάνω ιδιότητες.

Ἐκτός ἀπὸ τὰ πανωφόρια, τὰ κοστούμια καὶ τίς ζακέτες, ὅλα τὰ ἄλλα ἐξω-ρούχα τοῦ παιδιοῦ πρέπει νὰ μποροῦν νὰ πλένονται εὐκόλα, χωρὶς νὰ αεζοῦν, νὰ ξεθωριάζουν ἢ νὰ βγάζουν πάρα πολὺ χρώμα. Τὰ χρώματά τους πρέπει ν' ἀντέχουν στὸν ἥλιο.

Τὸ παιδί πρέπει νὰ μπορῇ νὰ παίξῃ καὶ νὰ κινηθῇ χωρὶς νὰ ἀνυψοῦ ἢ νὰ τυχὸν λερώσῃ ἢ χαλάσῃ τὰ ρούχα του. Γι' αὐτὸ ἡ μητέρα πρέπει νὰ διαλέγῃ ὑφάσματα, πού νὰ «σηκώνουν λέρα», ὅπως λέμε. Τὰ οἰ-

γὰ καὶ τὰ καρὸ ὑφάσματα δὲν δείχνουν τοὺς λεκέδες τόσο χτυπητὰ ὅσο τὰ ἀνοικτὰ μονόχρωμα ὑφάσματα.

ὑφάσματα κατὰλληλα γιὰ παιδιὰ εἶναι ὁ ἀλατίζας, τὸ περκάλι, τὸ τσίτι, ἡ σέβιλλα, τὸ βαμβάκερὸ σατέν καὶ τὰ γερό μάλλινα. Τὰ σκωτσέζικα ἢ τὰ σκούρα μονόχρωμα μάλλινα εἶναι συμπαθητικὰ καὶ κρατοῦν πολὺ. Γιὰ τὸ ντύσιμο τῶν παιδιῶν ἐνδείκνυνται περισσότερο τὰ μάλλινα ὑφάσματα, πού ἔχουν μέσα καὶ βαμβάκι, γιὰτὶ αὐτὰ δὲν χαλῶν τόσο στὸ πλύσιμο, δὲν στενεύουν καὶ ἐκτός ἀπ' αὐτὸ, εἶναι καὶ πρὸ ζεστά.

Τὰ ἀδιάβροχὰ τους μποροῦν νὰ εἶναι ἀπὸ ποπλίνα καὶ τὰ νυκτικὰ καὶ οἱ πλῆρες τους ἀπὸ ἀπλὴ φανέλλα.

ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΕΙΣ. — Μὲ τὰ παλιὰ κοστούμια ἢ πουκάμισα τοῦ πατέρα ἢ τῆς μητέρας τῆς μητέρας μποροῦν νὰ γίνουν πολὺ ὡραία παιδικὰ ρουχαλάκια. Πρὶν μεταποιήσετε ἕνα παλιὸ κοστούμι ἢ ἄλλο φόρεμα, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ τὸ ἐκλῶνετε, νὰ τὸ πλένετε καὶ νὰ τὸ σιδερώνετε, γιὰ νὰ ἐξασφαλίρῃ τὸ ὑφάσμα τὴν φρεσκάδα του καὶ νὰ φαίνονται καλύτερα τὰ ξεβαμμένα του μέρη. Ὅλες οἱ ραφὲς πρέπει νὰ εἶναι καλὰ ἀνοιγμένες καὶ σιδερωμένες. Τὰ σχέδια πού θὰ διαλέξετε γιὰ τὴν μεταποίησιν πρέπει νὰ ἀνταποκρίνονται με τὸ περιορισμένον ὑφάσμα πού διαθέτετε. Πολλὲς φορὲς, μπορεῖτε νὰ γυρίσετε τὸ μέσα ὑφάσμα ἔξω. Μικρὲς τρυπούλες ἢ μικροσχισίματα μποροῦν νὰ κρυφθῶν με διακοσμητικὲς λεπτομέρειες. Ἄν τὸ παιδί σας ἔχη γεμίσει καὶ παχύνει καὶ δὲν τοῦ κάνουν τὰ παλιὰ του ρούχα, διορθώσετέ τα, προσθέτοντας μὴ λουρίδα στὴ μέση, σὰν ζώνη. Ἡ λουρίδα αὐτὴ μπορεῖ νὰ εἶναι ἀπὸ ὁμοῖο ὑφάσμα, ἄλλὰ καὶ ἀπὸ ὑφάσμα ἀνάλογο στὴν ποιότητα, με ἐντελὸς ὅμως ἀντίθετο χρώμα. Οἱ μονόχρωμες λουρίδες μποροῦν νὰ γαρνιρισθῶν με κέντημα, ἀπλικοσιὸν ἢ κουμπιὰ. Γιὰ νὰ ἐπιτύχετε ἀκόμη καλλιτεχνικώτερον ἀποτέλεσμα, μπορεῖτε καὶ νὰ ζωγραφίσετε ἐπάνω στὴ λουρίδα — ἂν φυσικὰ ἔχετε εἰδικότητα — μερικὰ σχέδια με μοτιὰς κατὰλληλες γιὰ τὴ βαρὴ ὑφασμάτων, πού θὰ τίς προμηθευθῇ ἀπὸ τὰ εἰδικὰ χρωματοποιεῖα. Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ βρῆτε στὴν ἀγορὰ ἐτοιμες, κεντητὲς ἢ ζωγραφιστὲς ζώνες. Προσθέτετε μὴ τέτοια ζώνη στὴ μέση ἑνὸς κοριτσίστικου φουστάνιου καὶ τὸ μακραίνειτε κατὰ τὸν καλύτερον τρόπο.

Μὴ ξεχνάτε ἐπίσης πὼς, ὅταν ἀνοίξετε τίς ραφὲς καὶ κατεβάσετε τὸ στρίφωμα, μπορεῖ τὸ περυσινὸ κοστούμι νὰ φορεθῇ κι' ἐφέτος με χαρὰ ἀπὸ τὸ παιδί σας. Ἄν ἕνα κοστούμι ἢ ἕνα φουστάνι ἔχη μακρύνει πάρα πολὺ, μπορεῖτε νὰ φτιάξετε ἀπ' αὐτὸ κάτι ἄλλο μικρότερο: μεταποιεῖτε π. χ. μὴ μπλούζα καὶ τὴν κάνετε ζιλε κλπ.

Ἱστορικὸ ἀνέκδοτο

Ὁ Κορμπιέρ, ἕνας δικηγорάκος μὴς μικρῆς ἐπαρχιακῆς πόλεως, ἐγίνε ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ Λουδοβίκου 18ου. Κατὰ τὴν πρώτῃ συνεδρίασι τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἔδωλε ἀπὸ τὴν τσέπη του τὸ μαντήλι του καὶ τὴν ταμπακίε-ρα του καὶ τὰ βάλε μπροστὰ του, πᾶν στὸ τραπέζι.

Ὁ βασιλεὺς πειράχθηκε καὶ ἔπε:

— Κύριε ὑπουργέ, δὲν ἀδειάζει χνεῖς τίς τσέπες του μπροστὰ τὸν βασιλεῖά του!

— Νομίζω, Μεγαλειότατε, ἀντὶ τὸ Κορμπιέρ χωρὶς νὰ χά-ν τὴν ψυχραιμία του, ὅτι εἶμαι ὁ πρώτος ὑπουργὸς πού ἀδειάζει τίς τσέπες του ἀντὶ νὰ τίς γεμίξῃ.

ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΜΑΣ

ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΜΠΕΤΑ

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. ἢ 95 δρμ. μαλλί ΠΙΓΚΟΥΕΝ ΜΠΕΜΠΕ ΒΙΒ—ΦΙΕ, χρώματος πρασινοκίτρινου. Βελόνες Νο 2,5 2 ἐπωλές, καὶ 1½ πῆχυ δελουδο κορδέλα μαῦρη 1,5 ἐκατ. φάρδος.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσεϋ—Κοτελέ = 2 π. ἀνάποδη 1 π. ἀπλεκτος καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἀπὸ τὴν ἀνάποδη 8-λοι οἱ πόντοι ἀνάποδοι. Λάστιχο. 1+1 — 1 π καλὴ 1 π. ἀνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: 20 π = 6 ἐκατ. 20 βελόνες = 4,5 ἐκατ.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε 132 π. Πλέξετε λάστιχο 1+1. Σὲ 5 ἐκατ. ἀπὸ κάτω καὶ χωρίσετε τὸ πλεκτὸ σὲ δύο μέρη. Περάσετε σὲ μὴ παραμὰνὰ τοὺς 77 π καὶ ἀφήσατέ τους νὰ περιμένουν. Στους ὑπόλοιπους 55 π ἀρχίσετε νὰ πλέκετε τὸ Ζέρσεϋ—Κοτελέ δά-ζοντας ἀμέσως στὴν πρώτῃ βελόνα 3 ἀ-νοίγματα σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις. Στὴν ἀριστερὴ μεριὰ βάλετε κατὰ ἕνα ἐκατοστὸ 1 π. (15 φορές). Ἐξακολουθήσατε ἴσ. α. Σὲ 24 ἐκατ ἀπὸ κάτω κόψετε στὴν ἀρι-στερὴ μεριὰ κατὰ δευτέρῃ βελόνα 6 π. 3π (2 φορές) καὶ 1 π (3 φορές). Ἐξακολου-θήσατε ἴσ. α. Σὲ 32 ἐκατ ἀπὸ κάτω κόψε-τε στὴν δεξιὰ μεριὰ κατὰ δευτέρῃ βελόνα 1 π (12 φορές). Κατόπιν κατὰ 4 βελόνες 1 π (3 φορές). Ἐξακολουθήσατε τὴν μα-

σχάλη ἴσ. α. Σὲ 18 ἐκατ τῆς μασχάλης κόψετε τοὺς ὑπόλοιπους πόντους σὲ 4 φο-ρές. Ἀφήσατε 22 π στὴν παραμὰνὰ νὰ πε-ριμένουν στὸ μέσον τοῦ πλεκτοῦ σας. Πλέ-ξετε τοὺς 55 π ἀκριβὸς ὅπως πλέξατε καὶ τὴν ἄλλη πλευρά.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΗ ΦΑΣΑ

Γυρίσατε σὲ δύο μέρη τοὺς 22 π. Πλέ-ξετε χωριστὰ τὴν καθε φάσα. Λάστιχο 1 +1. Πλέξετε 31 ἐκατ. Κλείσατε τοὺς ὑ-πόλοιπους πόντους σὲ δύο φορές γιὰ τὸ ντεκολτέ. Κάνετε καὶ τὴν ἄλλη φάσα τὴν ἴδια.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 132 π. Πλέξετε λάστιχο 1+1 5ἐκατ. Ἀρχίσατε τὸ Ζέρσεϋ—Κοτελέ. Κά-θε 1 ἐκατ βάλετε καὶ ἀπὸ τίς δύο μεριὲς 1 π (14 φορές). Ἐξακολουθήσατε ἴσ. α. Σὲ 24 ἐκατ ἀπὸ τὸ πλάι (μετρώντας με-τὰ τὸ λάστιχο) σχηματίζετε τίς μασχά-λες. Θὰ κόψετε ἀπὸ καθε μεριὰ κατὰ δεύ-τερῃ βελόνα 4 π 3 π 2 π (4 φορές) καὶ ἀπὸ ἕνα πόντο (3 φορές). Ἐξακολουθή-σατε ἴσ. α. Σὲ 18 ἐκατ τῆς μασχάλης κόψε-τε ἀπὸ καθε μεριὰ 10 π (4 φορές) γιὰ τοὺς ὤμους, τοὺς ὑπόλοιπους πόντους θὰ τοὺς κλείσατε σὲ μὴ φορά γιὰ τὸ ντεκολτέ.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε 94 π. Ἀρχίσατε με τὸ Ζέρσεϋ

ΜΙΚΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ γιὰ τὴν ὁμορφιά σας

ΤΟ ΠΟΥΔΡΑΡΙΣΜΑ

Ἄν θέλετε ἡ πούδρα σας νὰ δι-νῇ στὸ δερμα σας τὴ γοητεία καὶ τὴν ἀπαλοτητα πού ἔχει τὸ ροδά-κινο, τότε πρέπει νὰ διαθέσετε γιὰ τὸ πούδραρίσμα σας λίγο πε-ρισσότερον χρόνο. Πρέπει ἀκόμα νὰ ἀπλώνετε τὴν πούδρα χωρὶς νὰ τὴν τοιγκουνεύσετε καὶ νὰ τὴν πιέζε-τε, ὥστε νὰ κολλᾷ καλὰ. Πουδρά-ρετε πρῶτα τὸν λαιμὸ σας προ-σεκτικὰ, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν βασι-καὶ πηγαίνοντας στὸ πηγούνι. Μετὰ ἀπλώνετε τὴν πούδρα στὰ μάγουλα, προχωρεῖτε στὸ μέτωπο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ κατεβαίνετε στὴ μύ-τη. Μὴ μαλακῇ βούρτσά προσώ-που σας εἶναι μετὰ ἀπαραίτητη, γιὰτὶ δουρτίζοντας ἐλαφρὰ τὸ πρόσωπο κατὰ τὴν ἴδια πορεία, με-κινήσεις ὅμως τώρα ἀπὸ πάνω πρὸς τὰ κάτω, θὰ ἀφαιρέσετε τὴν πλεονάζουσα πούδρα καὶ δὲν θὰ μείνῃ παρὰ ὅση χρειάζεται πραγ-ματικὰ γιὰ τὴν ὡραία σας ἐμφά-νισι.

ΤΑ ΝΥΧΙΑ

Ἄν τὰ νύχια σας ἔχουν τετράγω-νο σχῆμα καὶ θέλετε νὰ φαίνονται πρὸς μακρυνὰ καὶ λεπτὰ, ἀφήσατε τα νὰ μεγαλώσουν ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερο καὶ μετὰ τοὺς δίνετε τὸ καλύτερον σχῆμα με τὴν λίμα-σας. Ὅταν βάσετε τὸ βερνίκι δα-φέτε τὸ νύχι ἀφήνοντας ἀδαφὴ μὴ πολὺ λεπτὴ λουρίδα σὲ καθε πλευ-ρὰ τοῦ νυχιοῦ. Θὰ φανῇ πολὺ λε-πτότερο.

Μὴ μεταχειρίζεσθε ἐξωφρενικὰ χρώματα. Τὸ συνηθισμένο γλυκὸ κόκκινο χρώμα εἶναι τὸ καλύτερο.

—Κοτελέ. Βάλετε ἀπὸ καθε μεριὰ 1 π καθε ἐκατοστὸ (13 φορές). Σὲ 14 ἐκατ ἀπὸ κάτω κόψετε ἀπὸ καθε μεριὰ καθε δευτέρῃ βελόνα 6 π. 4 π. 2 π. (3 φορές) 1 π. (22 φορές) καὶ 4 π (3 φορές) Τους ὑπόλοιπους πόντους θὰ τοὺς κλείσατε σὲ μὴ φορά.

ΦΑΣΑ ΜΑΝΙΚΙΟ Ὡ. Βάλετε 12 π. Πλέξετε λάστιχο 1+1. Θὰ πλέξετε 30 ἐ-κατ μάρκος καὶ θὰ κλείσατε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς δρίσατε. Καλὴ με καλὴ, ἀνά-ποδη με ἀνάποδη. Πλέξετε ἀκόμη μὴ ἴ-σια φάσα.

ΓΙΑΚΑΣ

ΔΕΞΙ ΠΕΤΟ. Βάλετε 114 π. Πλέξετε λάστιχο 1+1. Ἀρχίσατε νὰ κόβετε στὴν ἀριστερὴ μεριὰ καθε δευτέρῃ βελόνα 2 π ὥσπου νὰ τελειώσετε ὅλους τοὺς πόντους. Στὴν δεξιὰ μεριὰ ταυτοχρόνως θὰ κόβετε καθε 4 βελόνες 1 π (12 φορές) γιὰ τὸ ντεκολτέ. Σὲ 14 ἐκατ ἀπὸ κάτω βάλετε στὴν δεξιὰ μεριὰ καθε δευτέρῃ βελόνα 1 π (14 φορές). Ἐξακολουθήσατε ἴσ. α. Σὲ 20 ἐκατ ἀπὸ κάτω κόψετε στὴν δεξιὰ μεριὰ καθε δευτέρῃ βελόνα 4 π. (6 φορές). Ἐ-ξακολουθήσατε νὰ κόβετε στὴν ἀριστερὴ μεριὰ ὡς νὰ τελειώσετε ὅλους τοὺς πόν-τους. Τὸ ἀριστερὸ πέτο θὰ γίνῃ τὸ ἴδιο κόβοντας ἀντιστρόφως.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώνατε τὸ πλεκτὸ σας ἀπὸ τὴν ἀ-νάποδη πολὺ ἐλαφρὰ. Ράψετε σὲ καθε πλευρὰ τίς φάσες τοῦ ἐμπρός καὶ κάνετε στὸ ἐπάνω μέρος τῆς καθε φάσας μὴ θη-σιὰ γιὰ νὰ περάσετε τὸ βελουδο. Ράψε-τε τίς πλοῖνες ραφὲς, ὅμως κλείσατε τίς ραφὲς τῶν μανικιῶν. Ράψετε τὴν φάσα στὸ κάτω μέρος καὶ γυρίσατε τὴν πρὸς τοῖ ἐπάνω γιὰ νὰ σχηματίσετε τὸ ρεβέρ τοῖ μανικιοῦ. Ράψετε τὰ μανίκια στὶς μασχά-λες. Ἐνώσατε τίς δύο ἄκρες τῶν πέτων καὶ ράψετε τὰ στὸ ντεκολτέ. Βάλετε τὴ κλωστή. Περάσατε τὸ βελουδο στὶς δύο θηλειὲς χωρὶς νὰ τὸ κόψετε.

gov

Τὸ κλειδί ποῦ θὰ μᾶς ἀνοίξῃ τὴ θύρα γιὰ νὰ μπούμε στὸ μυστήριο τοῦ καρκινώματος εἶναι ἡ αἰτία ποῦ βρίσκεται πίσω ἀπὸ τὴν ἀνάλογη ὁρμὴ ἀναπτύξεως τῶν ἀνυπότακτων κυττάρων. Γιατὶ τὰ κύτταρα αὐτὰ ξεφεύγουν ὅλα μὲ μιὰ ἀπὸ τὴν ἀρχικὴ τους συμπεριφορὰ καὶ ἀρχίζουν τὴν τρελλή, καταστροφικὴ τους ἀναρρίχηση; Γιατὶ τὰ τέλεια, φυσιολογικὰ κύτταρα ἀγριεύουν, σπάζουν τὴ διάπλασι καὶ καταστρέφουν τὰ τοιοῦτα πλὴν τὰ περιβάλλον; Ὅταν δοθῇ ἡ ἀπάντησις σ' αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα, τότε θὰ ἔχῃ λυθῇ καὶ τὸ αἶνιγμα τοῦ καρκινώματος. Χιλιάδες χιλιάδων ὥρες, ἑκατομμύρια

Ἐχουμεν, λοιπόν, τὰ κύτταρα τοῦ καρ-
κίνου μέσα τους μιὰν ὀρμὴ ἀναπτύξεως.
Τὴν ἴδια ὅμως ὀρμὴ ἔχουν καὶ μερικὰ
ἄλλα κύτταρα, σὰν αὐτὰ ποὺ μεγαλώνουν

Πως δεν μεταδίδεται; Επίσης με τη σεξουαλική επαφή, όπως η σφιδάκι και η βλεννορία. Ή ανάπτυξη των κυττάρων αυτών είναι σύμφωνη με το καθενα απ' αυτά τα κύτταρα, καθώς και με τα ιδιαίτερα έκεινα κύτταρα και την περιοχή όπου βρίσκονται. Ο όγκος τους δεν θροαυεύεται με γιαιτρικά, μήτε και διορθώνεται η καταστροφή που έχουν κάνει. Τε καρκινώμε πρέπει ν' αποκοπη ή να κατασραφθ. Τα κύτταρα πρέπει ν' αποχωριστούν από το υπόλοιπο σώμα ή πρέπει να κατασραφούν με ακτίνες ραδιενγεν (X) ή με τη ραδιοθεραπεία.

Ο καρκίνος δεν κυττά χωρίς προειδοποίηση. Ή αρχή του διαγνωπνίζεται συ

Σ. ΜΕΤ. Ἀκόμη καὶ ἐγχειρήσεις σκωληκοῦ
δίτιδος ἔχουν γίνει, — ὅπως μὴ ἀνέφερε ὁ
ναυαρχος μας — ἐπειδὴ ὁ ἐξεταζόμενος ἀν-
εῖς, ἐνὸς ἴαν ἔγκυες, παρέλειψαν νὰ ποῦν ὅτι
γιατὸρ τοὺς ὅτι εἶχαν ἀνωμαλία στὴν περί-
καὶ ὁ [ῖδος] ὁ γιατὸρς παρέλειψε νὰ τὶς ρω-
σῃ. Καὶ ἐνὸς ἐγκυμονοῦσας, υποβλήθηκαν σὲ ἡ-
κίσιες στασιαχοὺς ἢ σκωλικοῦς δίτιδος

Οι έκκρίσεις και τα υγρά που προκύπτουν από τον τοκέτο θεραπεύονται αρκετά γρήγορα, έπειτα από τον τοκέτο. Άλλα σε πολλές περιπτώσεις, όταν έξετασθ ή μητέρα τρεις ή έξη μήνες ύστερα από τον τοκέτο, το στόμιο της μήτρας είναι έρεθισμένο. "Αν αφήσουμε να συνεχισθ ή χρονία αυτή κατάσταση, που δίνει είκαη όδυνηρη στήν άρρωστη, τότε χρειαζόμαστε άσθενή, ύστερα από μία περίοδο πολλών χρόνων, τα κύτταρα που υπάρχουν γύρω σ' αυτή την περιοχή έρεθίζονται φυσικά με τη δυναμική ανάπτυξή που έχουν. Συνήθως, τα κύτταρα μεγαλώνουν με κανονικό, τακτικό τρόπο. "Αλλά σ' άρισμένες περιπτώσεις, τα κύτταρα μπορούν να πάρουν στραβό δρόμο, μεγαλώνοντας με όλη την ταχύτητα προς όλες τις κατευθύνσεις. Γνωρίζουμε αυτό το πράγμα, ό γυναικόλογος καταστρέφει τις περιοχές αυτές του έρεθισμού γύρω από το στόμιο της μήτρας, χρησιμοποιώντας πολλά μέσα που έχει στη διάθεσί του. "Ετσι, φεύγουν από τη μέση δυναμικά σημεία κίνησης και ανάπτυξης φυσιολογικά κύτταρα έρεθισμένα.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια.

ΤΑ ΠΙΟ ΕΞΑΝΤΡΙΚ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑ ΤΑΓΙΕΡ

Πώς θα φτιάξετε το καινούργιο σας ταγιεράκι; Να ένα ζήτημα που σας απασχολεί πολύ, γιατί το ταγιέρ για να είναι πετυχημένο πρέπει να είναι εξαιρετικά κομψό και εξαιρετικά καλοραμμένο. Πρέπει ακόμα να συνδυάζει την κλασική γραμμή συγκεκριμένη και εξαρτημένη με τη γραμμή της εποχής.

Αν λοιπόν μπορείτε να γυρίσετε το περσινό ταγιέρ σας ή αν είσθε τυχερή και μπορείτε να ράψετε καινούργιο, μελετήστε τα ταγιεράκια της σελίδος μας και προτιμήστε αυτό που σας πηγαίνει καλύτερα.

Το πρώτο άριστερά είναι από καλό τουίλ. Η φούστα έντελως ίσια και η ζακέτα σταυρώνει ελαφρότατα, με 12 (δύο) κουμπιά. Η πένσα της μέσης στο εμπρός μέρος του κορσάκι σχηματίζει έως την άκρη της ζακέτας μία μικρή πιέτα. Μία ψεύτικη τσέπη στρουγγυ-

λή με 6 κουμπιά συμπληρώνει πολύ πρωτότυπα την πρωτοτυπία της πένσας. Τα πέτα είναι ίσια και αρκετά κλειστά, σύμφωνα με τη μόδα.

Το μεσαίο ταγιέρ έχει φούστα με πιέτα γαζωτή έως το γόνατο και είναι κομωμένο από γκαμπαρντίνα. Η ζακέτα έχει ένα πολύ πρωτότυπο κόψιμο στη μπάσκα, με τέσσερα κουμπιά, που σχηματίζει τσέπη. Μικρά πέτα με στρουγγυλάδες στο κόψιμο και όχτω διπλά κουμπιά.

Το δεξιό ταγιέρ είναι από χονδρό δλόμαλλο καρντάκι. Φούστα ίσια με πιέτα γαζωτή εμπρός. Ζακέτα εφαρμοστή με πιέτα σε σχήμα πετάλου και στρουγγυλές τσεπούλες με μεγάλο στρουγγυλό καπάκι. Έλαφρό σταύρωμα με έξη διπλά κουμπιά.

Η ΜΗΔΕΙΑ

**‘Η όμορφη δασιλοπού-
λα που όταν προδόθη-
κε από τον άνδρα της,
σκότωσε τα παιδιά της
γιά να τον έκδικηθῇ.**

ΤΑ πρωτοελληνικά χρόνια ήταν διαδομένη στην Ελλάδα η παράδοση πως ξεκίνησαν από την Ίωλο (σημερινό Βόλο) κάμποσοι ναυτικοί με αρχηγό τον Ίασον και με το πλοίο τους Άργώ πήγαν στην Κολχίδα της Μαύρης Θάλασσας για να κλέψουν το χρυσόμαλλον δέρασ από το κράτος του βασιλιά Αιήτη. Μα όταν οι περιφημοί Άργοναυτες έφτασαν στην Κολχίδα, τα όρκαρ σκούρα. Κατά καλή όμως τύχη του Ίασονα, η δασιλοπούλα Μήδεια, που και όμορφη ήταν και μυαλωμένη, έρωτεύθηκε τον Ίασονα και τον δόνησε να κλέψι το χρυσόμαλλον δέρασ. Γι’ αυτό και τον άκοιλούσε και όταν ξαναγύρισαν ο Ίασον στην Ελλάδα την παντρεύθηκε.

Αργότερα όμως η Μήδεια τα χάλασε με τα πενθήρια της και έγινε άφορμή να διαχωχῇ ο Ίασον από την Ίωλο. Από δω και πέρα αρχίζουν νέες περιπέτειες. Ο Ίασον στην Κόρινθο όπου εγκαταστάθηκε με τη Μήδεια, άρχισε τις άπιστίες και τάψισε με την κόρη του βασιλιά Κρέοντα, την όμορφη Γλαύκη και την παντρεύθηκε. Η ζωή της Μήδειας κατάντησε από τότε αληθινή κόλαση, γιατί δεν είχε καμμία θέσι στην Κόρινθο και ζούσε ζωή πενιχρή, Βάλλθηκε, λοιπόν, να έκδικηθῇ τον άπιστο σύζυγό της. Και η έκδικησι που σοφίστηκε ήταν να φαρμακώση τη δούλη γυναίκα του Ίασονα και να σκοτώση ή ίδια με τα χέρια της τα παιδιά που έκανε με τον Ίασονα. Τό έη,ε και τόκανε. Υστερα έφυγε για τας Άθήνας και από εκεί πέρασε στην Άσία και ξαναπήγε στην Κολχίδα...

Τι πανάρχαια αυτή παράδοσι την έδούλεψε πολύ με τη μαεστρία της τέχνης του ο Εύριπίδης και έγραψε μία από τις καλύτερες τραγωδίες του — τη Μήδεια — που έφτασε ως εμάς.

Ο μεγάλος ποιητής, που ήταν μαθητής του φιλόσοφου Άναξαγόρα και θαυμαστής της Άσπασίας, με την τραγωδία του αυτή όσο κι αν παρουσιάζει τη Μήδεια μάγισσα και τυφλωμένη από το πάθος της έκδικήσεως, ώστε να σφάξη τα ίδια της παιδιά, έμμεσα προσπαθεί να εξυψώση το γυναικείο φύλο, θέτοντας μαζί ώρισμα προβλήματα που και σήμερα αποτελούν αντικείμενον συζητήσεων μεταξύ των κοινωνιολόγων.

Θρεμμένος ο Εύριπίδης με τις φιλοσοφικοκοινωνικές ιδέες του Άναξαγόρα και ο παθός του κηρύγματος της Άσπασίας για τη χειραφέτησι των αρχαίων Ελληνίδων, στο πρόσωπο και τα φερσίματα της Μήδειας ένστικτικώς την παντρεμένη γυναίκα, που έπειδη προδίνεται και περιφρονείται από τον άνδρα της, σπάζει τα δεσμά της. Παράλληλα, στο πρόσωπο του Ίασονα δίνει πετυχημένα τον κοινό τύπο όλων των παντρεμένων Άθηναίων, που το είχαν έλπιε να άπιστήσουν, να τα μπλέξουν με άλλες γυναίκες να ξεμαλίστουν και να ξαναπαντρευτούν, φέρνοντας οι ίδιοι τη δυστυχία, την κόλασι και τις συμφορές μέσα στο πτιτικό τους.

Όστόσο — κατά τον Εύριπίδη — η Μήδεια είναι ο παλαιο τύπος της Ελληνίδας

που τα ύπομεινε όλα, Ένώ ο Ίασον έχει την ψυχολογία όλων σχεδόν των ανδρών και πιστεύει πως η γυναίκα πρέπει να είναι ύπομνητική και πως πρέπει να έχη μόνο καθήκοντα και κανένα δικαίωμα, και να δεχεται μοιρολατρικά την άρχη και τα καλά δεχόμενα και τα κακά δεχόμενα, η Μήδεια σ’ά νέα γυναίκα δεν ύπομεινει, αλλά επαναστατεί και μισεί. Δεν σκύδει μοιρολατρικά το κεφάλι μα έκδικείται και παίρνει το δικη της με τα χέρια της. Άκόμα και κάτι άλλο: η Μήδεια δεν είναι μόνη, αλλά έχει και ομοϊδέτισσες. Υπήρχαν και άλλες γυναίκες που την συμπαύσαν και δικαιολογούσαν τα φερσίματά της.

Ο Εύριπίδης βάλλει την παραμύνα και τον χορό των γυναικών να παίρνουν φανερά το μέρος της Μήδειας.

Έ’ηρβαν καιροί που τα ίερα ποτάμια άνθραρίζουν το δίκιο έννιγη στ’ άδικο κι’ όλα αντίθετα γυρίζουν. Ο δόλος στ’ άντρικά μυαλά χωρίς ντροπή θρονιάστη κι’ ή πίστη — ερδ θέμελο δε βρίσκει πιά στη σκέψη! Κι’ ήρβεν ή ώρα τώρα να πάψη ή κοιλώσις κι’ ή ήχώ θ’ άντιλαλήση «Τιμή στα θηλυκά». Θα πάψουν πιά να διαλαλούν τραγουδιών μούσες παλιές όλα άπιστίες δικές μου.

Και συνεχίζει ο μεγάλος ποιητής να ύμνη το γυναικείο ύλο τονίζοντας πως αν ο Άπόλλωνας χάριζε στις γυναίκες το δόξαρι της λύρας του, τότε θ’ άκούονταν από μέρους τους όλα τα ψαγάδια και τα παραστρήματα των ανδρών που σήμερα έχουν παραμερίσει τη γυναίκα από τη δημόσια ζωή και τήνε έωρούν παρακατανή.

Ο Εύριπίδης μεγαλότομα και με ποιητικό οίστρο έμπνευσμένον από βαθειά γνώσι της κοινωνικής πραγματικότητας, για πρώτη φορά μέσα στην ιστορία της Ελληνικής αρχαιότητας κηρύσσει τη χειραφέτησι

των γυναικών και με τα παραπάνω κηρύγματα ύπαστηρίζει πως ήθελε ο καιρός να πάψουν οι ποιητές να κακολογούν τις γυναίκες, γιατί αυτές δεν είναι καυτές και αδύναμες όπως πρώτα. Η ζωή τις έδωσε πολλά και προπαντός μορφώθηκαν και διεκδικούν ίσα δικαιώματα με τους άνδρες. Άρα οι Άθηναίες θα πάρουν τη θέσι που τους άνηκει στην κοινωνία. Καλά τα έλεγεν ο Εύριπίδης, αλλά έπρεπε έξω στην πρόβλεψι του. Μ’ αυτό δεν έχει σημασία. Ο Άθηναίος ποιητής ήταν ένας πρόδρομος. Οι άντικειμενικοί άρροι της εποχής του με την κρίσι που έξσπασε ύστερα από τον Πελοποννησιακό πόλεμο και την άρσι του θεσμού της δουλείας στις παραγωγικές εργασίες, δεν έπιτρέπανε μεγάλες άλλανές στο κοινωνικοπολιτικό καθεστώς και έτσι η χειραφέτησι της γυναίκας παρέμεινε αίτημα άνεπλήρωτο για πολλούς αιώνας, ως που ήρθε το πλήρωμα του χρόνου με την αλλαγή των παραγωγικών δυνάμεων, για ν’ άνεθῇ η γυναίκα στα ψηλά σκαλοπάτια της ίσπολιτείας.

★

Θέλοντας όμως ο Εύριπίδης να κάνει τους Άθηναί,ε να σκεφτούν καλά αν το δικαίο ήταν με το μέρος της Μήδειας ή του Ίασονα, παρουσιάζει στο ύπομνημα της Μήδειας σ’ά γυναίκα της εποχής του. Κι’ έτσι σήκωσε την αυλαία για να φανῇ τέτοιο που ήταν το κάθε άθηναϊκό σπiti: μία άληθινή κόλασι. Και για να γίνη πιο χτυπητή η άντίθεσι και να κάνει τους Άθηναίους να συλλογιστούν αν έχη ή δεν έχη δίκιο η Μήδεια, έβαλε μπροστά σ’ αυτός το έρώτημα: Ποιά είναι ή βασική άρχη που κάνει εύτυχισμένο το σύζυγικό διο; Στο έρώτημα αυτό μία μόνον χωρούσε άπάντησι. Η ήθική αυτή άρχη είναι ή άμοιβαία αγάπη. Όταν το άντρώγον μοιράζεται τον έρωτα, ύπάρχει ή εύτυχία μέσα στο σπίτι, γιατί τότε δεν γίνονται καυγάδες, δεν άκούγονται καυγάδες, δεν ξεστομίζονται βρισιές. Η άμοιβαίοτητα στον έρωτα φέρνει και την όμόνοια, την κατανόησι και τη γαλήνη στο κάθε άντρώγον. «Μεγίστη γένιεται σωτηρία όταν γυνή προς άνδρα μη δισοστατή». Απ’ αυτή την κεντρική ιδέα ξεκινάει ο επί σκηνης φιλόσοφος — ο Εύριπίδης — για να θεμελιώση την τραγωδία του πάνω σε γεωές βάσεις και να φτάση στα συμπεράσματα που έφτασε, ώστε η καινούργια Μήδεια να βγῇ στο τέλος δικαιωμένη.

Γ. Κ.

ΜΗΠΩΣ ΠΕΦΤΟΥΝ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ;

“Αν τυχόν σας πέφτουν τα μαλλιά — και φυσικά έχετε όλο το δίκιο ν’ άνησυχήτε — αυτό είναι σημάδι πως κάτι λείπει από τον οργανισμό σας. Σας λείπει συγκεκριμένα ή διταμίνη Β και το ασβέστιο. Τρώτε, λοιπόν, μαύρο ψωμί, όσπρια, μαγιά της μπύρας, φρούτα, σαλάτες και χόρτα. Εκτός απ’ αυτά, προσθέστε στη διαίτα σας σπανάκι, κουνουπίδι, σέλινο, κρεμμύδια και τομάτες, που περιέχουν θείο, που είναι πολύ ώφέλιμο στα μαλλιά. Το σηκότι περιέχει επίσης πολλές διταμίνες Β και σίγουρα θα σας ώφελήση.

Όσον άφορά την έξωτερική περιποίηση των μαλλιών, εφαρμόζετε πάντα αυτούς τους τρεις βασικούς κανόνες:

— Μην άφίνετε ποτέ τα μαλλιά σας λερωμένα. Η σκόνη κάνει τραχεία τα μαλλιά.

— Μην άφίνετε ποτέ να περάση μέρα χωρίς να κάνετε ένα όλιγόλεπτο αλλά γερό και καλό μασάζ στο κεφάλι.

— Βάζετε πάντα ένα καλό τονωτικό στα μαλλιά σας, τουλάχιστον κάθε τρεις μήνες.

ΠΑΤ ΝΗΛ

Η χαριτωμένη ηθοποιός που εξελίσσεται αλματωδώς σε μεγάλη τραγωδία

Η Πατρίτσια Νήλ, που οι Άθηναίοι την είδαν έφετος στις «Χαλύβδινες Ψυχές», ανήκει στις λίγες εξαιρετικές: των σοβαρών και αξιοπρεπών στάρ του Χόλλυγουντ. Οι περισσότερες άστερες ξεκινάνε για το Χόλλυγουντ έχοντας για μοναδικό τους προσόν την ομορφιά τους, τις ώριμες τους γραμμές και κομπύλες και το φιγουράρισμα στα εξώφυλλα των περιοδικών. Λίγες είναι εκείνες που έχουν αληθινές δραματικές ικανότητες, που βλέπουν με σοβαρότητα τη δημιουργία τους στην οθόνη και σκοπός τους είναι να καταρθώσουν να γίνουν μεγάλες τραγωδίες. Η Πατρίτσια Νήλ είναι μία απ' αυτές.

Χαρακτηριστική είναι η πρώτη της έπαφη με τον μεγάλο δραματουργό Ευγένιο Ο' Νήλ. Όταν βρισκόταν στις αρχές του σταδίου της έμαθε ότι ο Ο' Νήλ ζητούσε μια ηθοποιό με μεγάλες ικανότητες για να ερμηνεύσει ένα γερό γυναικείο ρόλο σε κάποιο έργο του. Η Πατρίτσια Νήλ πήγε στον Ο' Νήλ για να την δοκιμάσει και αυτό της επέτρεψε να τον δηλώσει πολλές φορές και να μείνει μαζί του πολλές ώρες. Όταν ο Ο' Νήλ της είπε ότι λυπάται, αλλά δεν θα μπορέσει να κρατήσει το ρόλο, αυτή του απάντησε: — Νά με συγχωρήτε. Είμαι μία μεγάλη θαυμάστριά σας κι' είστε για μένα το

είδωλό μου. Δεν μ' ενδιαφέρει τόσο ο ρόλος, όσο να σας δώ, να σας γνωρίσω, να ζήσω για λίγο κοντά σας.

Το 1947 ντεμπούταρε στο Μπροντγουάι, στο έργο «Στό άλλο μέρος του Δάσους». Η επιτυχία της ήταν πρωταγωνιστική: έπληρε πέντε βραβεία! Αμέσως μετά, ήρθε η πρότασις από την εταιρία Γουόρνερ του Χόλλυγουντ, την οποία, βέβαια, και απεδέχθη. Αυτή ήταν η μοναδική της δημιουργία στο θέατρο. Ήταν τότε 21 ετών ακριβώς.

Με μεγάλη της λύπη άφησε τη Νέα Υόρκη και πήγε στο Χόλλυγουντ. Αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τα μαθήματα δραματικής τέχνης, που παρακολουθούσε σε μία σχολή του Έλια Καζάν.

Η Νήλ δεν ασχολείται πολύ με τα καλωπιστικά ζητήματα και δεν έχει δική της μυστική καλλονή. Δεν την ενδιαφέρουν έπισης καθόλου τα σπόρ. Αντίθετα, της αρέσει η πολιτική, αλλά δεν ασκατεύεται ενεργά σ' αυτήν. «Αν ποτέ της δοθή η ευκαιρία να ταξιδέψει, θα επιθυμούσε να πάει: στο Παρίσι, για τη φήμη που έχει στο κρασί, στις γυναίκες και στο τραγούδι, στη Ρωσία, για το θέατρο και το μπαλέτο και στην Ελλάδα επειδή τα καταφέρνει να μείνει πάντα... ούδέποτε στους πολέμους. Γιατί αγαπάει πολύ την ειρήνη.

Κινηματογραφικά Νέα

• Η Ντόρις Νταϊν παίρνει 5000 γράμματα περίπου την εβδομάδα. Η μητέρα της την βοηθάει στις απαντήσεις, αλλά για να «κουμαντάρουν» αυτήν την τεράστια αλληλογραφία, νοίκιασαν ένα καινούργιο σπίτι, μεγαλύτερο.

• Η Μπέττυ Γκρέιμπλ και ο άντρας της, Χάρρυ Τζέιμς, γιώρτασαν αυτό το μήνα την 7η επέτειο των γάμων τους. Κάτι θα συμβαίνει για να... είναι παντρεμένοι τσόν καιρό!

• Ο Γκάρι Κούπερ και η Λώρεν Μπακάλ παίζουν τους ρόλους έραστών σ' ένα ρομαντικό έργο του περασμένου αιώνα, που μόλις κυρίστηκε. Κάπως αρκετά γερασμένος, όμως, δεν είναι ο καμμένος ο Κούπερ για να τὰ βγάλη πέρα σε κάτι τέτοιους ρόλους και μάλιστα πλάϊ στην Λώρεν Μπακάλ...

• Το «Κόδο Βάντις», που κυρίστηκε τελευταία στη Ρώμη με πρωταγωνιστές τον Ρόμπερτ Τσάιηλορ και την Ντέμπορα Κέρ. Έγινε φαίνεται άφορη να ξαναγίνουν της μόδας τα ιστορικά φιλμ. Έτσι, ένας Αμερικανός σκηνοθέτης ετοιμάζεται να γυρίσει μία ταινία με θέμα τη ζωή του Γουλιέλμου Καίσαρος.

• Ένα έργο που σημειώνει τεράστια επιτυχία στην Αμερική όπου προβάλλεται τώρα, είναι το «Η φλόγα και το δέλος» με τον Μπάρτ Λάνκαστερ και την πανομορφη Βιρτζίνια Μάγιο. Το έργο αυτό είναι ιπποτικό και μοιάζει με τον «Ρομπέρ των Δασών», έσπασε δε όλα τα ρεκόρ εισπραξέων της εφετηνής χρονιάς.

• Έν τώ μεταξύ ο παλιός πρωταγωνιστής του «Ρομπέρ των Δασών», Έρρολ Φλύν, μόλις τελειώσει το έγχρωμο φιλμ «Βραχώδη Όρη» που γυρίζει τώρα, θα φύγει για την Εύρωπη, όπου θα πρωταγωνιστήσει σ' ένα αγγλο-γαλλο-αμερικανικό φιλμ. Στο έργο «Βραχώδη Όρη» εκλήθη να πρωταγωνιστήσει η Λώρεν Μπακάλ, αλλά αρνήθηκε να συνεργαστεί με τον Έρρολ Φλύν. Γιατί άρα γει;

ΑΓΓΛΙΚΑ ΝΕΑ

• Η μεγάλη χορεύτρια Μόϊρα Σήρερ δέι έμεινε καθόλου ευχαριστημένη από την κινηματογράφησι του χορού της στα «Κόκκινα παπούτσια» και εδήλωσε ότι δεν θα ξαναπαίξει ποτέ στον κινηματογράφο. Τελευταία όμως αναθεώρησε την απόφασί της, αυτή και θα πρωταγωνιστήσει στην περίφημη όπερα του Όφφενμπαχ «Παραμύθια του Χόφμαν». Στο ίδιο έργο θα λάβη μέρος και η γνωστή Γαλλίδα χορεύτρια Λουντμίλα Τσερίνα.

• Αλλά και άλλο ευχάριστο νέο υπάρχει γι' αυτούς που αγαπούν το χορό: η Μάργκοτ Φοντάιν, η πρωταγωνίστρια των αγγλικών μπαλέτων Σάντλερ Γουέλλες, η οποία θεωρείται ως η μεγαλύτερη σύγχρονη χορεύτρια, θα γυρίσει ένα χορευτικό φιλμ με τον τίτλο «Κοιμισμένη Όμορφιά».

• Στο Λονδίνο κυριεύεται τώρα η περίφημη ιστορία της Λιλί Μαρλέν, από την οποία βγήκε και το πασίγνωστο τραγούδι «Λιλί Μαρλέν», που τόσο συγκίνησε τους πολεμιστές του 1ου παγκοσμίου πολέμου. Το τραγούδι αυτό ήταν γερμανικό στην αρχή, αλλά έγινε περισσότερο δημοφιλές στο συμμαχικό στρατό.

• Ένας μεγάλος ηθοποιός του κινηματογράφου είχε παντρευτεί καμιά δεκαριά φορές. Την τελευταία φορά που παντρεύτηκε είχε ένα αγοράκι έξη ετών κι' ένα κοριτσάκι τεσσάρων. Μά και η γυναίκα του επίσης είχε από προηγούμενο γάμο της δυο παιδιά. Τέλος το νέο ζευγάρι απέκτησε κι' αυτά δυο παιδιά. Μία μέρα η σύζυγος — ήθοποιός κι' αυτή — ώθησε στη βιβλιοθήκη όπου καθόταν ο άντρας της και διάβαζε και το φώνησε: — Σε παρακαλώ, Έντμουντ, έλα να τὰ χωρίσει. Τα παιδιά σου και τὰ παιδιά μου δένουν τα παιδιά μας!

Ένας νεωτερισμός

ΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ ΖΕΡΣΕΪ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗ ΜΟΔΑ

Έφετος θα κυριαρχήσει στα φθινοπωρινά και χειμωνιάτικα φορέματα το μάλλινο ζέρσεϋ, που επιτρέπει άριστη εφαρμογή και «πέφτει» θαυμάσια επάνω στο σώμα. Τα δυο μοντέλα της σελίδος μας είναι φτιαγμένα από γκρίζο μάλλινο ζέρσεϋ, μπορείτε όμως να τὰ φτιάξετε και στους χρωματισμούς που προτιμάτε.

Αριστέρα: Φόρεμα με άνεβασμένο, ψηλό λαιμό και τρία τέταρτα κιμονό μανίκια. Το

κορσάζ απλό, με έσωτερικές πένσες, κλείνει με φερμουάρ που κατεβαίνει στη φούστα έως την κοιλιά. Έλαφρές πιέτες, γαζωτές έως τὰ μισά της περιφέρειας γαρνίρουν τη φούστα.

Δεξιά: Φόρεμα σε φόρμα κιμονό, με μικρό γυριστό γιακά και μανίκια τρία τέταρτα. Το κορσάζ κλείνει με κουμπιά και εφαρμόζει με χάρι. Το πλάτος της φούστας μαζεύεται στη μέση με έλαφρες σουρές.

29

Για να γνωρίσετε καλύτερα τον εαυτό σας

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Η ΑΝΩΤΕΡΗ ΓΥΝΑΙΚΑ

Θεωρητικά ανώτερο άνθρωπο (είτε άντρας είναι είτε γυναίκα), εννοούμε το άτομο το οποίο προικισμένο με νου ή καρδιά υπερπέραν του μέσου όρου. Και γι' αυτό η γνώμη του Λομπρόζο, πως η μεγαλοφυΐα είναι τρέλλα βρήκε τσην αντίδραση από σοφούς και ασόφους.

Στην πράξη όμως ο πολύς κόσμος, όταν έναν άνθρωπο τον λέει «ανώτερο» (ήρωα, σοφό, αγίο, έφευρήτη ή συγγράφει) εννοεί κάτι πολύ διαφορετικό απ' ό,τι οι θεωρητικοί. Η μεγαλοφυΐα, ο αλτρουϊσμός, η ευαισθησία, η ήθικη, οι οικογενειακές αρετές δεν λογαριάζονται. Τουναντίον λογαριάζονται οι διανοητικές ικανότητες του «ανώτερου» ανθρώπου και οι ωφέλιμες υπηρεσίες, που προσέφερε ή προσφέρει στην Κοινωνία. Κι' απ' αυτήν την άποψη δοξάζει και τιμά περισσότερο τον Στήβενσον, που έφευρε την ατμάμαξα, και τον Έδισον, που έφευρε το σεινόγραφο, παρά τον Σπαλλαντσάνι, που έκανε σπουδαιότερες μελέτες φυσιολογικές και γεωλογικές, αλλά τις άγγιξε το πολύ κοινό. Επίσης, το πολύ κοινό θαυμάζει το μεγάλο γλύπτη Μπενβενούτο Τσελλίνι παρ' όλη του την ακόλαστη κι' έγκληματική ζωή.

Κ' ενώ για τον μεγάλον άνδρα λογαριάζεται μονάχα η θετική προσφορά του στον πολιτισμό και παραβλέπεται όλο-τελικά η ιδιαιδική του ζωή και κυρίως η ήθικη του, για τη γυναίκα δεν γίνεται το ίδιο.

Διαβάστε την Ιστορία, τις λαϊκές παραδόσεις, την Αγία Γραφή, τα ποιήματα θρησκευτικά ή κοσμικά, παντού θα βρείτε να εξυμνείται η όμορφη κι' ήθικη γυναίκα. Μ' άλλα λόγια προκειμένου για μια γυναίκα, δεν λογαριάζονται οι πνευματικές της ικανότητες, παρά οι αισθητικές της ιδιότητες και οι ήθικες.

Αυτό δε σημαίνει πως δεν υπάρχουν ανώτερες γυναίκες στη σφαίρα του πνεύματος. Μιά Σαπφώ και μία Μαντάμ Κιουρί φάνησαν για ν' αποδείξουν το αντίθετο. Οι γυναίκες, που εξημερώσαν το μεταδοσκόφιο, που πρώτες ζυμώσανε το ιωδιό κι' έφευραν το προζύμι για να φουσκώνη το ζυμάρι, που πρώτες έφευραν, τις αμέτρητες δουλειές της θελόνας, οι γυναίκες βασίλισσες, σαν την Κλεοπάτρα, την Έλισάβετ και τη Μαρία Θηρεσία, οι γυναίκες, που κυβερνώσαν με το πολιτικό τους δαιμόνιο βασιλεύσανε με το πολιτικό τους δαιμόνιο, όσο και οι άντρες. Άλλα η κοινή αντίληψη υποτιμά το μυαλό των γυναικών.

Όπως είναι άρραγμένη η Κοινωνία, έχει καταλείψει μεταξύ των δύο φύλων ξεχωριστές ικανότητες, ωφέλιμες για την επιβίωσή της. Δεν πρόκειται περί κοινωνικής άδικης, αλλά περί κοινωνικού ενστίκτου, που είναι τόσο ζωηρό, όσο και το ζωϊκό ενστικτο του ατόμου.

Η Κοινωνία έχει ανάγκη για να ζήσει από τη γενναιοσύνη του στρατιώτη, το πάθος της σκέψης του σοφού, την δέουσα του έφευρήτη, τη στοχαστικότητα του φιλοσόφου, την κολαίσθησή του καλλιτέχνη, γιατί αυτές οι ικανότητες, που φαίνονται ατομικές, είναι ωφέλιμες για την Κοινωνία ολόκληρη: για την πρόοδο

των επιστημών, της Τέχνης, της Σκέψης και γενικά του πολιτισμού — και για το γόητρο της πατρίδας. Για να τιμήσει και να δοξάσει η Κοινωνία τους μεγάλους της άντρες, δεν ψάχνει να βρει, αν ο στρατιώτης είναι ήθικος, αν ο σοφός είναι γενναίος, αν ο καλλιτέχνης είναι καλός οικογενειάρχης, ή αν ο φιλόσοφος εφαρμόζει τα όσα λέγει. Οι ατομικές τους αρετές δεν έχουν μεγάλη σημασία μπροστά στη γενική χρησιμότητα που προσφέρουν στο σύνολο.

Αντίθετα, η Κοινωνία για να τιμήσει και να δοξάσει μια γυναίκα επιστήμονα, έφευρήτρια, καλλιτέχνη, συγγραφέα κτλ. ζητάει να βάλει τη μύτη της στην ιδιαιδική ζωή της γυναίκας, θέλει να ξέρει αν είναι όμορφη ή ένοστρη. Αν δεν είναι ούτε όμορφη σαν την Έλισάβετ Μπράουνινγκ, τη μεγάλη Έγγλεζα ποιήτρια ή αν δεν είναι ένοστρη σαν τη μεγαλύτερη όλων των ήρωικών ποιητών του κόσμου, την άθνατη Σαπφώ, ή αν δεν είναι νέα, όπως η Μαντάμ Κιουρί, θέλει να τις φαντάζεται νέες κι' ώριμες κι' ένοστρες. Όσοι είδατε το φιλμ «Μαντάμ Κιουρί» στον κινηματογράφο, θα παρατηρήσατε, πως την ήρωίδα την παριστάνει ο σκηνοθέτης στην εποχή της νεότητός της, που ήταν και πολύ ωραία. Γιατί, όπως είπαμε για την απαιτηση του κοινού, μια ήρωίδα, έστω και της Έπιστήμης, δεν μπορεί να είναι γριά και άσκημη κι' ανήθικη. Ενώ στα αμύθημα φιλμ του Παστέρ και του Ζολά, ο ήρωας παρασταίνεται ώριμος άντρας ή γέρος — κι' αυτό, αντί να ελαττώνη, αυξάνει την αξία του μεγάλου άντρου.

Πρέπει όμως να ξέρουμε, πως το να διακρίνεται μια γυναίκα ως θυγατέρα, σύζυγος και μάνα ή ως έμπνευστρια μεγάλων συγγραφέων και σοφών, δεν είναι μια ατομική υπόθεση, παρ' όλη κοινωνική λειτουργία με γενικότερη σημασία, όπως είναι το έργο του γιατρού, του καθηγητή, του καλλιτέχνη και του στρατιώτη.

Αυτή η διαφορετική αντίληψη της Κοινωνίας οφείλεται κατά μέγα μέρος στην ήθικη ανισότητα των δύο φύλων (η γυναίκα δεν μπορεί να έχει την ελευθερία του άντρα στην Ικανοποίηση του έρωτικού ενστίκτου), αλλά βασίζεται και στη φυσιολογική διαφορά των δύο φύλων. Η γυναίκα είναι πρώτ' απ' όλα Μητέρα. Αυτός είναι ο σπουδαιότερος της ρόλος. Είναι καμωμένη να βοηθή τον άντρα εδώ και πολλές χιλιάδες χρόνια σε μια κοινωνία άφροκρική. Στις μητριαρχικές όμως, πρωτόγονες κοινωνίες, η γυναίκα ήτανε και Μάνο και Κυβερνήτης. Κι' είναι πολύ φυσικό, όταν θα εξισωθούν κοινωνικά, νομικά και θικά τα δύο φύλα να πάψει αυτή η μεροληπτική αντίληψη των άντρων, πως η γυναίκα δεν κάνει γι' μεγάλες κοινωνικές αποστολές στο πεδίο της Γνώσεως και της Έπιστήμης και της Τέχνης, παρ' όλη μονάχα για την κουζίνα

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Όταν λέμε έρωτα εννοούμε γενικά τον πάθος και την Ικανοποίηση του ενστίκτου της αναπαραγωγής, ειδικότερα όμως εννοούμε τον εντοπισμό του ενστί-

χτου σ' ένα μοναδικό πρόσωπο και την απαιτηση το πρόσωπο αυτό να αισθανεται το ίδιο για μās.

Άλλ' έξω απ' αυτό το βασικό αίσθημα υπάρχουν και πολλών ειδών άλλα, που διαστραγγώνονται και συγχίζονται μ' αυτό.

α) Είναι ο πάθος ένοσ προγυμνασίου, που το έχουμε συσκήψει αν ά γ κ η, όπως π.χ. ο πάθος του διψασμένου για το νερό, ή έλξη του μικρού παιδιού για τη μάνα του, του κατωτέρου για τον ανώτερο. Αυτή την άγάπη μπορούμε να την ονομάσουμε απλούστατα «εγωϊστική».

β) Η έλξη προς ένα πρόσωπο, που θέλουμε να το φανούμε χρήσιμοι ή που μās σταθήκαμε χρήσιμοι. Μέσα σ' αυτό το αίσθημα υπάρχουν άλλα αίσθημα: της φροσύνης, της προσπάσης, της ευγνωμοσύνης, της συνειδήσεως, πως ένα άλλο πρόσωπο έχει την ανάγκη μας και του ενστίχτου της επιδιώσεως. Τέτοιος είναι ο έρωτας της μάνας για το παιδί της, της αδελφής του ελέους για τον άρρωστο, του δασκάλου για το μαθητή του, του καλλιτέχνη για το έργο του, του γιου για την γριά μητέρα του. Αυτή την άγάπη μπορούμε να την ονομάσουμε «άλτρουϊστική».

γ) Η έλξη προς τις μορφές, τους ήχους, τ' αρώματα που μάς εύχαραριστούν. Τέτοια είναι η άρμονία των σχημάτων και των χρωμάτων, που μάς δίνει η Φυσική, η μουσική, τα βουνά, η θάλασσα, το φεγγάρι ή ο ήλιος, τα λουλούδια κτλ. Όλ' αυτά είναι ωραία και εύχαραιστα και προκαλούν την έκσταση. Αυτή την άγάπη μπορούμε να την ονομάσουμε «αίσθητηριακή».

δ) Η έλξη προς ένα άτομο, που έχει ή νομίζουμε πως έχει μεγάλο νου ή μεγάλη καρδιά. Είναι η έλξη προς τον εξαιρετο φίλο, το φημισμένο ποιητή, τον ύπεροχο δάσκαλο ή ηγέτη είναι έλξη γεμάτη έκτιμηση, θαυμασμό και άφοβη. Αυτή την άγάπη την ονομάζουμε «πνευματική».

ε) Η έλξη ή τυφλή και κτηνώδης, που ώθει τον άνθρωπο να ποθή σπασμωδικά σε μια δοσμένη στιγμή ένα ώρισμένο αντικείμενο για στιγμιαία άπόλαυση. Τέτοια είναι η λαχτάρα του μορφινομανούς για τη μορφίνη, των ζωντανών πλασμάτων του ένοσ προς το άλλο. Αυτό είναι το «έρωτικό πάθος».

στ) Η έλξη προς την κατάκτηση, ένοσ πράγματος, που το κάνουμε σκοπό μας, όπως είναι ο πάθος του άλπιου να φτάση την ψηλότερη κορυφή, του κολυμπητή να περάση τη Μαγνη, του άθλητή να έρθη πρώτος στο άγώνισμα. Αυτός ο πάθος μπορεί να ονομασθί «άγάπη των κατακτήσεων».

ζ) Η έλξη για ένα πράγμα που κατέχουμε και που μπορούμε να το διαθέσουμε όπως θέλουμε, όπως η άγάπη για το σπίτι μας, για τα έπιπλα μας, για τα βιβλία μας, για τα κοσμήματά μας, για τα ταμπάκερά μας κτλ. Αυτή η άγάπη μπορεί να ονομασθί: «άγάπη της κατοχής». Και

η) Η έλξη προς μια ψυχή, που έναρμονίζεται με τη δική μας, για ένα δηλ. πλάσμα, που μάς συμπληρώνει και το συμπληρώνουμε. Είναι η έλξη των αδελφών ψυχών που την νοιώθουν κυρίως οι ποιητές, οι Ιδελιστές, οι μουσικολογοί. Αυτό τον έρωτα μπορούμε να τον ονομάσουμε «ψυχικόν».

Όλ' αυτά τα αίσθημα μπαίνουν μέσα στην ενστικτωτική έλξη που συνδέει τον άνδρα με τη γυναίκα και που την ονομάζουμε έρωτα. Άλλ' ο έρωτας αυτός είναι διαφορετικός από κάθε φύλο.

Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ

Ένας παρέξενος έρωτας που καταλήγει σε μια εύτυχισμένη ένωση

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΔΙΟΧΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Όπως κάθε βράδυ, η δεσποινίς Σούζυ Μάσσον, μόλις μπήκε στο μικρό της διαμέρισμα πέταξε το καπέλλο της πάνω στο ντιβάνι άνοιξε το ραδιόφωνο, έβαλε νερό να ζεσταθί, άναψε ένα τσιγάρο κι' έτοιμασε την τσαγιέρα της. Γιατί η δεσποινίς Σούζυ κάθε βράδυ δειπνούσε με τοαί και δουτηματα τόσο για να κάνει οικονομία όσο και για να διατηρήσει τη γραμμή της.

Εφύλλισε κάτι περιοδικά, όταν άκουσε το κουδούνι της έξω πόρτας. Ξαφνιασμένη η Σούζυ Μάσσον τακτοποίησε τα περιοδικά και πήγε ν' άνοιξη.

Τι θέλετε; — Δέν είναι ώρα για τοαί. Σούζυ, παρατήρησε ο νέος. Έλάτε καλύτερα να φάμε μαζί στο εστιατόριο.

Σας άπαγορεύω να με φωνάξετε Σούζυ! έλεπε η δεσποινίς Μάσσον έτοιμη πάλι να θυμώσει.

— Αλήθεια; Μά μου φαίνεται πως δεν είναι έλλειψη σεβασμού το να φωνάζη κανείς μια κοπέλλα με το μικρό της όνομα, λίγες μέρες πριν την παντρετή.

— Πάλι αυτό το άνόητο άστείο; — Δέν ξέρετε πόσο εύχарιστο είναι να προσφέρη κανείς Σούζυ! Κρίμα που έσας δεν σας άρέσει. Έγώ θα ήμουν ένοσ θουισασμένος αν με φωνάζανε Τζάκ.

Η πόρτα ήταν πάντα άνοιχτή. Η δεσποινίς Μάσσον, άξιοπρεπής, την έδειξε με το δάχτυλο.

— Μου φαίνεται, κύριε πως άρκετά κράτησε η συζήτηση.

— Α, πεινάτε κι' έσείς; Το σο το καλύτερο.

Πήρε απ' το ντιβάνι το καπέλλο της και της το έδωσε.

— Φορέστε το γρήγορα. Πάντως σας λέω πως δεν έχω σκοπό να σας παντρευτώ με το ζόρι...

Το έλεπε αυτό με ύφος τόσο παραπονοϊκό που η Σούζυ έβλυνε.

— Αυτή είναι η πρώτη λογική κουβέντα που λέτε: το έλεπε.

— Η άρνησή σας, πάντως, συνέχισε ο νέος θα γκρεμίση δόλα μου τα όνειρά. Μή μ' άπο-

— Τι είπατε; Καθώς η Σούζυ έκανε μια κίνηση προς την πόρτα, εκείνος έσπασε στα γέλια.

— Δέν είμαι τρελλός, πολυαγαπημένη μου. Μην φοβάστε... Μά ή χαρά που σας δόθηκε μ' έχει αναστατώσει...

— Όχι, αλήθεια, ο επισκέπτης δέν φαίνεται τρελλός. Αντίθετα έδειχνε πολύ Ισορροπημένος τύπος.

— Ασφαλώς, κύριε, θα με συγγέετε με κάποιον άλλην, είπα χωρίς θυμό η Σούζυ.

— Καθόλου! Κι' ο άγνωστος, χαμογελώντας πάντα άνοιξε το πορτοφόλι του και έβγαλε ένα διπλωμάτιο χαρτί. Ήταν το έξωφύλλο ένοσ περιοδικού που παρίστανε, ένα λεπτό και σοδορό γυναικείο πρόσωπο.

— Αναγνωρίσετε τη φωτογραφία σας; ρώτησε ο νέος.

— Ναί, μά... Ό θεέ μου, το γκάζι...

— Τι είπατε; Καθώς η Σούζυ έκανε μια κίνηση προς την πόρτα, εκείνος έσπασε στα γέλια.

— Δέν είμαι τρελλός, πολυαγαπημένη μου. Μην φοβάστε... Μά ή χαρά που σας δόθηκε μ' έχει αναστατώσει...

— Όχι, αλήθεια, ο επισκέπτης δέν φαίνεται τρελλός. Αντίθετα έδειχνε πολύ Ισορροπημένος τύπος.

— Ασφαλώς, κύριε, θα με συγγέετε με κάποιον άλλην, είπα χωρίς θυμό η Σούζυ.

— Καθόλου! Κι' ο άγνωστος, χαμογελώντας πάντα άνοιξε το πορτοφόλι του και έβγαλε ένα διπλωμάτιο χαρτί. Ήταν το έξωφύλλο ένοσ περιοδικού που παρίστανε, ένα λεπτό και σοδορό γυναικείο πρόσωπο.

— Αναγνωρίσετε τη φωτογραφία σας; ρώτησε ο νέος.

— Ναί, μά... Ό θεέ μου, το γκάζι...

Το νερό που είχε βάλει στο γκάζι η Σούζυ, είχε στο μεταξύ εξατμισθί.

— Δέν είναι ώρα για τοαί. Σούζυ, παρατήρησε ο νέος. Έλάτε καλύτερα να φάμε μαζί στο εστιατόριο.

Σας άπαγορεύω να με φωνάξετε Σούζυ! έλεπε η δεσποινίς Μάσσον έτοιμη πάλι να θυμώσει.

— Αλήθεια; Μά μου φαίνεται πως δεν είναι έλλειψη σεβασμού το να φωνάζη κανείς μια κοπέλλα με το μικρό της όνομα, λίγες μέρες πριν την παντρετή.

— Πάλι αυτό το άνόητο άστείο; — Δέν ξέρετε πόσο εύχарιστο είναι να προσφέρη κανείς Σούζυ! Κρίμα που έσας δεν σας άρέσει. Έγώ θα ήμουν ένοσ θουισασμένος αν με φωνάζανε Τζάκ.

Η πόρτα ήταν πάντα άνοιχτή. Η δεσποινίς Μάσσον, άξιοπρεπής, την έδειξε με το δάχτυλο.

— Μου φαίνεται, κύριε πως άρκετά κράτησε η συζήτηση.

— Α, πεινάτε κι' έσείς; Το σο το καλύτερο.

Πήρε απ' το ντιβάνι το καπέλλο της και της το έδωσε.

— Φορέστε το γρήγορα. Πάντως σας λέω πως δεν έχω σκοπό να σας παντρευτώ με το ζόρι...

Το έλεπε αυτό με ύφος τόσο παραπονοϊκό που η Σούζυ έβλυνε.

— Αυτή είναι η πρώτη λογική κουβέντα που λέτε: το έλεπε.

— Η άρνησή σας, πάντως, συνέχισε ο νέος θα γκρεμίση δόλα μου τα όνειρά. Μή μ' άπο-

— Τι είπατε; Καθώς η Σούζυ έκανε μια κίνηση προς την πόρτα, εκείνος έσπασε στα γέλια.

— Δέν είμαι τρελλός, πολυαγαπημένη μου. Μην φοβάστε... Μά ή χαρά που σας δόθηκε μ' έχει αναστατώσει...

— Όχι, αλήθεια, ο επισκέπτης δέν φαίνεται τρελλός. Αντίθετα έδειχνε πολύ Ισορροπημένος τύπος.

— Ασφαλώς, κύριε, θα με συγγέετε με κάποιον άλλην, είπα χωρίς θυμό η Σούζυ.

— Καθόλου! Κι' ο άγνωστος, χαμογελώντας πάντα άνοιξε το πορτοφόλι του και έβγαλε ένα διπλωμάτιο χαρτί. Ήταν το έξωφύλλο ένοσ περιοδικού που παρίστανε, ένα λεπτό και σοδορό γυναικείο πρόσωπο.

— Αναγνωρίσετε τη φωτογραφία σας; ρώτησε ο νέος.

— Ναί, μά... Ό θεέ μου, το γκάζι...

Το νερό που είχε βάλει στο γκάζι η Σούζυ, είχε στο μεταξύ εξατμισθί.

— Δέν είναι ώρα για τοαί. Σούζυ, παρατήρησε ο νέος. Έλάτε καλύτερα να φάμε μαζί στο εστιατόριο.

Σας άπαγορεύω να με φωνάξετε Σούζυ! έλεπε η δεσποινίς Μάσσον έτοιμη πάλι να θυμώσει.

— Αλήθεια; Μά μου φαίνεται πως δεν είναι έλλειψη σεβασμού το να φωνάζη κανείς μια κοπέλλα με το μικρό της όνομα, λίγες μέρες πριν την παντρετή.

— Πάλι αυτό το άνόητο άστείο; — Δέν ξέρετε πόσο εύχарιστο είναι να προσφέρη κανείς Σούζυ! Κρίμα που έσας δεν σας άρέσει. Έγώ θα ήμουν ένοσ θουισασμένος αν με φωνάζανε Τζάκ.

Η πόρτα ήταν πάντα άνοιχτή. Η δεσποινίς Μάσσον, άξιοπρεπής, την έδειξε με το δάχτυλο.

— Μου φαίνεται, κύριε πως άρκετά κράτησε η συζήτηση.

— Α, πεινάτε κι' έσείς; Το σο το καλύτερο.

Πήρε απ' το ντιβάνι το καπέλλο της και της το έδωσε.

— Φορέστε το γρήγορα. Πάντως σας λέω πως δεν έχω σκοπό να σας παντρευτώ με το ζόρι...

Το έλεπε αυτό με ύφος τόσο παραπονοϊκό που η Σούζυ έβλυνε.

— Αυτή είναι η πρώτη λογική κουβέντα που λέτε: το έλεπε.

— Η άρνησή σας, πάντως, συνέχισε ο νέος θα γκρεμίση δόλα μου τα όνειρά. Μή μ' άπο-

— Τι είπατε; Καθώς η Σούζυ έκανε μια κίνηση προς την πόρτα, εκείνος έσπασε στα γέλια.

— Δέν είμαι τρελλός, πολυαγαπημένη μου. Μην φοβάστε... Μά ή χαρά που σας δόθηκε μ' έχει αναστατώσει...

— Όχι, αλήθεια, ο επισκέπτης δέν φαίνεται τρελλός. Αντίθετα έδειχνε πολύ Ισορροπημένος τύπος.

— Ασφαλώς, κύριε, θα με συγγέετε με κάποιον άλλην, είπα χωρίς θυμό η Σούζυ.

— Καθόλου! Κι' ο άγνωστος, χαμογελώντας πάντα άνοιξε το πορτοφόλι του και έβγαλε ένα διπλωμάτιο χαρτί. Ήταν το έξωφύλλο ένοσ περιοδικού που παρίστανε, ένα λεπτό και σοδορό γυναικείο πρόσωπο.

— Αναγνωρίσετε τη φωτογραφία σας; ρώτησε ο νέος.

— Ναί, μά... Ό θεέ μου, το γκάζι...

— Σας παρακαλώ κύριε, με ποιά δικαίωμα...

— Η Σούζυ έμεινε ένα λεπτό μονοκοπανιάς το ποτήρι της. — Μά λίγα λόγια, νομίζετε, πως έπειδη είσθε πλούσιος... — Σούτ! την δέικομε ο νέος. Μου μένει να σας πω και κάτι άλλο, Σούζυ. Βέβαια η μεγαλύτερη επιθυμία μου είναι να σας παντρευτώ, μά δεν έχω σκοπό να σας πείσω. Μπορείτε ν' άρνησθε. Είσθε όμως Ιδιοκτήτρια της μισής περιουσίας μου. Χάρης σε σας άπέκτησα τόσα χρήματα. Αν δέν είχα βρή τη φωτογραφία σας, θα είχα έγκαταλείπει το Ρίο ντε Γκάρας. Μισά - μισά, λοιπόν, Σούζυ. Νά η διευθύσις της Τραπεζής μου και η διευθύσις του ξενοδοχείου μου. Αν θέλετε να γίνετε γυναίκα μου τηλεφωνήστε στη δεύτερη. Αν όχι, τηλεφωνήστε στην πρώτη. Θα δώσω έτιολή για να σας παραχωρηθί η μισή περιουσία μου.

Σηκώθηκε κι' έδωσε το χέρι του στη Σούζυ.

— Εκεί κάτω, έπειδη δέν ή-ερα τόνομά σας σας είχα βαφτίσει πολυαγαπημένη. Έπιτρέψτε μου λοιπόν άποψε, όπως κάθε βράδυ, να σας πω: «καληνύχτα, πολυαγαπημένη»!

— Δύο χρόνια δουλέψα σκυλίσια. Δέν σκεπτόμουνα παρ' όλη μονάχα σας. Δέν πάλευα παρ' όλη για σας. Για σας ήθελα να νικήσω. Και νίκησα. Ανακάλυψα ένα άδωμαντροχειρίδιο. Τώρα είμαστε πάμπλουτοι, Σούζυ!

— Μου έφτασαν σαράντα άχτά άρες για να σας ξαναβρω, είπα θριαμβευτικά ο Ζάκ. Μό-

— Δύο χρόνια δουλέψα σκυλίσια. Δέν σκεπτόμουνα παρ' όλη μονάχα σας. Δέν πάλευα παρ' όλη για σας. Για σας ήθελα να νικήσω. Και νίκησα. Ανακάλυψα ένα άδωμαντροχειρίδιο. Τώρα είμαστε πάμπλουτοι, Σούζυ!

— Μου έφτασαν σαράντα άχτά άρες για να σας ξαναβρω, είπα θριαμβευτικά ο Ζάκ. Μό-

— Δύο χρόνια δουλέψα σκυλίσια. Δέν σκεπτόμουνα παρ' όλη μονάχα σας. Δέν πάλευα παρ' όλη για σας. Για σας ήθελα να νικήσω. Και νίκησα. Ανακάλυψα ένα άδωμαντροχειρίδιο. Τώρα είμαστε πάμπλουτοι, Σούζυ!

— Μου έφτασαν σαράντα άχτά άρες για να σας ξαναβρω, είπα θριαμβευτικά ο Ζάκ. Μό-

— Δύο χρόνια δουλέψα σκυλίσια. Δέν σκεπτόμουνα παρ' όλη μονάχα σας. Δέν πάλευα παρ' όλη για σας. Για σας ήθελα να νικήσω. Και νίκησα. Ανακάλυψα ένα άδωμαντροχειρίδιο. Τώρα είμαστε πάμπλουτοι, Σούζυ!

— Μου έφτασαν σαράντα άχτά άρες για να σας ξαναβρω, είπα θριαμβευτικά ο Ζάκ. Μό-

— Δύο χρόνια δουλέψα σκυλίσια. Δέν σκεπτόμουνα παρ' όλη μονάχα σας. Δέν πάλευα παρ' όλη για σας. Για σας ήθελα να νικήσω. Και νίκησα. Ανακάλυψα ένα άδωμαντροχειρίδιο. Τώρα είμαστε πάμπλουτοι, Σούζυ!

— Μου έφτασαν σαράντα άχτά άρες για να σας ξαναβρω, είπα θριαμβευτικά ο Ζάκ. Μό-

— Δύο χρόνια δουλέψα σκυλίσια. Δέν σκεπτόμουνα παρ' όλη μονάχα σας. Δέν πάλευα παρ' όλη για σας. Για σας ήθελα να νικήσω. Και νίκησα. Ανακάλυψα ένα άδωμαντροχειρίδιο. Τώρα είμαστε πάμπλουτοι, Σούζυ!

— Μου έφτασαν σαράντα άχτά άρες για να σας ξαναβρω, είπα θριαμβευτικά ο Ζάκ. Μό-

— Δύο χρόνια δουλέψα σκυλίσια. Δέν σκεπτόμουνα παρ' όλη μονάχα σας. Δέν πάλευα παρ' όλη για σας. Για σας ήθελα να νικήσω. Και νίκησα. Ανακάλυψα ένα άδωμαντροχειρίδιο. Τώρα είμαστε πάμπλουτοι, Σούζυ!

— Μου έφτασαν σαράντα άχτά άρες για να σας ξαναβρω, είπα θριαμβευτικά ο Ζάκ. Μό-

— Δύο χρόνια δουλέψα σκυλίσια. Δέν σκεπτόμουνα παρ' όλη μονάχα σας. Δέν πάλευα παρ' όλη για σας. Για σας ήθελα να νικήσω. Και νίκησα. Ανακάλυψα ένα άδωμαντροχειρίδιο. Τώρα είμαστε πάμπλουτοι, Σούζυ!

— Μου έφτασαν σαράντα άχτά άρες για να σας ξαναβρω, είπα θριαμβευτικά ο Ζάκ. Μό-

Αμερικάνικη μόδα

ΤΑ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ ΣΑΙΖΟΝ

Αυτό το θαυμάσιο Αμερικάνικο μοντέλο θα σας ενθουσιάσει με την πρωτοτυπία και την κομψότητά του. Όνειροδύσατε βέβαια από καιρό, ένα κιμονό ταγιεράκι, δεν είν' έτσι; Έ, λοιπόν, έπωφεληθήτε.

Το μοντέλο που βλέπετε το έχει επιμενευσθή ο Αμερικανός σχεδιαστής Πάτ Χάρτλντ. Φτιάξετέ το από λεπτό μάλλινο άνδρικό ύφασμα ή από χονδρό

κατάλληλο ραιγίον. Θα σας εξυπηρετήσει όλο το φθινόπωρο.

Η φούστα είναι σκέτη, με πιέτα έμπρός, γαζωμένη έως το γόνατο. Η ζακέτα, σε στυλ κιμονό, σφίγγει στη μέση με μια ζώνη από το ίδιο ύφασμα. Έχει μεγάλες έσωτερικές τσέπες στη μπάσκα, με γυριστά, μυτερά καπάκια. Ο γιακάς και τα ρεβέρ είναι γαρνιρισμένα με βελούδο, στο χρώμα του ύφασματος.

Πώς να περιποιηθείτε τις νάυλον κάλτσες

Με το φθινόπωρο, το πρόβλημα της κάλτσας ξαναμπάνει στην ημερήσια διάταξη. Όλες οι γυναίκες προτιμούν, όπως είναι γνωστό, τις νάυλον κάλτσες και για την εξαιρετική εμφάνισή και λεπτότητά τους, αλλά και την άντοχό τους. Όλες οι γυναίκες δεν γνωρίζουν ωστόσο όσα πρέπει για τις κάλτσες και τα άλλα είδη που είναι κατασκευασμένα από νάυλον.

ΤΙ ΕΠΗΡΕΑΖΕΙ ΤΙΣ ΚΑΛΤΣΕΣ ΝΑ ΎΛΟΝ;

Το κατά πόσο θα φορέσετε τις νάυλον κάλτσες που αγοράσατε και πόσο θα κρατήση ή πολύτιμη ζωή τους εξαρτάται από πολλούς παράγοντες: από το ύλικό που είναι καμωμένες, από την κατασκευή, το κατάλληλο μήκος και πλάτος, την κατάλληλη μεταχείρισή στο πιάσιμο, το κατάλληλο στερέωμα στις καλτσοδέτες (πάντα στο διπλό μέρος της κάλτσας) καθώς επίσης και στο ντενιέ.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΝΤΕΝΙΕ;

Ντενιέ είναι το δάρος και το πάχος που έχει η κλωστή στις κάλτσες νάυλον. Υπάρχουν στην αγορά κάλτσες των 15, 20, 30, 40, 50 και 70 ντενιέ. Όσο πιο μεγάλος είναι ο αριθμός των ντενιέ τόσο πιο γερό είναι και το νήμα της κάλτσας. Ένα νήμα με 15 ντενιέ έχει τη μισή αντοχή και βαρύτητα από το νήμα των 30 ντενιέ. Πολλές γυναίκες ωστόσο προτιμούν τις κάλτσες των 15 ντενιέ, επειδή είναι ελαφρές σαν άχνος, πολύ διάφανες και πολύ ωραίες.

ΕΙΝΑΙ ΖΕΣΤΟ Η ΚΡΥΟ ΤΟ ΝΑ ΎΛΟΝ;

Είναι αρκετά εκπληκτικό ότι παρ' όλη τους τη διαφάνεια οι κάλτσες νάυλον είναι δροσερές το καλοκαίρι και ζεστές τον χειμώνα. Θερμότητα προσδίδει η ποιότης του νήματος από το οποίο είναι κατασκευασμένες και οι πολλές θηλιές που έχουν και απομονώνουν τον αέρα. Δροσερές τις κάνει η λεπτότητά τους.

ΣΙΔΕΡΩΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΝΑ ΎΛΟΝ;

Τα περισσότερα νάυλον — κάλτσες και εσώρουχα — δεν χρειάζονται σιδέρωμα. Το μόνο που χρειάζονται είναι να μη στίβονται ποτέ, αλλά να απλώνονται με το νερό τους. Τα εσώρουχα από νάυλον μπορούν ωστόσο να σιδερωθούν με κρύο σίδερο. Ο καλύτερος τρόπος είναι να τα βάζετε με τα χέρια σας ενώ είναι ακόμη νωπά.

ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΕΡΗ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Οι καλοί τρόποι είναι κοινωνική ανάγκη

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

ΤΟ ΚΑΛΟ ΦΕΡΣΙΜΟ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Δεν είναι πολλά χρόνια, που καθιερώθηκε η συνήθεια, όταν καλούν κάποιον σε τραπέζι (γεύμα ή δείπνο), να στέλνουν προτίτερα ένα μπουκέτο λουλούδια ή ένα κλαρί (αμυγδαλιάς κλπ.) ανθισμένο, στην οικοδέσποινα.

Παλαιότερα όμως υπήρχε ή άλλη συνήθεια, πιο λογική, κατά την αντίληψή μου. Ένας άντρας έστελνε λουλούδια σε μίαν οικοδέσποινα κυρίως στο τέλος του έτους, για να της έκράση τις ευχαριστίες του, επειδή κάποτε τον εκάλει ευγενώς σε τραπέζι ή σε απρό μιντί κτλ.

Μ' αυτόν τον τρόπο έδειχνε πως, αν και πέρασε πολύς καιρός από τότε, δεν ξεχνούσε την ευγενική της καλωσύνη.

Σήμερα ζούμε στον αιώνα των αριθμών, του δούλου - λαβδίν, του έμπορου. Κ' οι άντρες από την κεκτημένη ταχύτητα των γρήγορων πληρωμών, δεν θέλουν ν' αφήσουν για το τέλος του έτους άνοιχτή την μερίδα των ευχαριστίσεων. Και σπεύδουν να προπληρώσουν τον λογαριασμό: «Με κάλεσε, κυρία μου, σε τραπέζι; Όραιο! Λοιπόν, σου στέλνω αυτά τα λουλούδια κι εύχομαι πάση!»

Αυτή τη σημασία, θέλουμε δεν θέλουμε, έχει η συνήθεια να στέλνουμε λουλούδια στην οικοδέσποινα την ημέρα της προσκλήσεως.

Είναι λεπτότερο να στέλνουμε είτε μερικά ωραία τριαντάφυλλα, που ταιριάζουν με το χρώμα του σαλονιού μιάς φίλης κυρίας, είτε μπουμπόνια, λικέρ ή «σπεσιαλιτέ» της πόλεως, όπου πήγαμε να περάσουμε τις θερινές μας διακοπές, ή να κάνουμε τα χειμωνιάτικα μας σπορ, έστω κι' αν έχουμε περάσει μήνες από τότε, που μας εκάλισε η κυρία. Το να δείχνουμε, πως πάντα θυμούμεθα την καλωσύνη της, είναι πράγμα πιο ντελικάτο παρά να ξαφλάμε άμέσως την υποχρέωσή μας.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Η καλή ανατροφή δεν φαίνεται μονάχα στις σχέσεις μας με πρόσωπα της κοινωνικής μας τάξεως, αλλά κυρίως με πρόσωπα κατωτέρας οικονομικής τάξεως. Έκεί θα δείξουμε, αν πραγματικά είμαστε πολιτισμένοι. Υπάρχουν τρεις κατηγορίες «ύψισταμένων» μας:

α) Η κατηγορία των μετριοφρόνων, των ευγενών, των φιλοπόνων και ευσυνειδήτων εργατών. Άπέναντί αυτών πρέπει να είμαστε προσεκτικοί. Να τους φέρνουμε με ευγένεια. Θα σας δουλέψουν με περισσότερο ζήλο. Πρέπει ο εργάτης ή ο τεχνίτης, που μισθώσατε για τη δουλειά σας, να σας ύποληφθ' κι' αυτός κι' όχι να σας θεωρή για έναν οποιονδήποτε και χωρίς προσωπικότητα πελάτη.

β) Η κατηγορία των πεισματάρηδων, που περιφρονούν κατά βάθος την τάξη των πλουσίων, τους ειρωνεύονται και τους μιλούν με το τσιγάρο στο στόμα. Είναι κατ' κανόνα καλοί τεχνίτες και δουλευτάδες, αλλά πρέπει να ξέρουμε πως να τους φέρνουμε στο φιλότιμο με καλόν τρόπο. Το ίδιο κάνουν κι' οι στρατιωτικοί με τους στραβοκεφάλους οπλίτες. Ποτέ με το άγριο και τις φωνές. Τότε γίνονται χειρότεροι. Καλύτερα αξίζει να τους δίνουμε το χέρι φιλικό και να τους λέμε κανένα άστείο από τα δικά τους, παρά φιλοδωρήματα. Γιατί το φιλοδωρήμα ταπεινώνει εκείνον που το δέχεται, γιατί ο π ο σ η μ ε ι ώ ν ε ι την κοινωνική του δια-

φορά. Και σας θεωρεί μάλλον έχθρο παρά φίλο.

γ) Η κατηγορία των τεμπέλων και κατεργάρηδων. Κυττάνε να βρίσκονται στην ώρα τους στη δουλειά, αλλά χωρίς ενδιαφέρον για τη δουλειά. Προσπαθούν να την τελειώσουν γρήγορα όπως - όπως και με «πασαλείμματα».

Αυτούς πρέπει να τους παρακολουθήτε πάνω απ' το κεφάλι τους και να τους φέρνετε σαν αένης που δεν γελιέται. Είναι κακοί δουλευτάδες.

Πάντως οι εργάτες κ' οι τεχνίτες των δύο πρώτων κατηγοριών είναι καλοί λαίκοι τύποι και πολλές φορές ξέρουν να φέρνουνται με το λαϊκό τους τάκτ πολύ καλύτερα από πολλούς πλουσίους.

ΥΠΗΡΕΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Όχι λίγα σπίτια στην πρωτεύουσα και στις μεγάλες πολιτείες χρησιμοποιούν υπηρέτες και υπηρέτριες, καμαριέρηδες και καμαριέρες, μαγειρούς και μαγειρίσες. Στη σημερινή κοινωνία, που οι άνθρωποι δεν είναι οι «δούλοι του παλιού καίρου», πρέπει να φέρνεται στο υπηρέτικό προσωπικό με καλόν τρόπο. Κι' όταν μάλιστα μένουν στην υπηρεσία σας πολλά χρόνια, πρέπει να τους θεωρήτε ως μέλη της οικογένειας. Αντί να τους φωνάζετε με το μινιγενοί, αντί να τους χάνετε τίποτα αν κρ' τους δνομα, δεν χάνετε τίποτα αν τους φωνάζετε με το οικογενειακό — και αν αυτό σας φαίνεται πολύ, να προσθέτετε πριν απ' το όνομά τους το «κύριε», «δεσποινίς» ή «κυρία».

Η ύψηλη αριστοκρατία της Εύρώπης τα προσέχει αυτά. Η βασίλισσα της Αγγλίας όταν Χριστουγεννιάτικο χορό των ανακτόρων του Ουίνδσορ, όπου μετέχει όλη η βασιλική οικογένεια, καλεί και το υπηρέτικό προσωπικό. Κ' η πριγκίπισσα Μπρανκόβαν, όταν γιόρτασε τα είκοσι χρόνια του γιου της, ά ν ο ι ξ ε το χορό με τον μαίτρ ντ' ότέλ του μεγάρου της.

Ο σωφέρ του αυτοκινήτου σας (όσες έχετε «τέτοιοι!») όταν κάθεται στη θέσι του, δεν πρέπει να σας βγάξη το κασκέτο του — μονάχα θα σας χαϊρέτησ' με μιά κλίση του κεφαλιού.

Πολλοί κύριοι και κυρίες απαιτούν να κατεβαίν' ο σωφέρ και να τους ανοίγ'η την πόρτα του αυτοκινήτου. Είναι κάπως ταπεινωτικό για τον σωφέρ. Πάντως στην περίπτωση αυτή ο κανόνας απαιτεί ν' αποκαλύπτεται ο σωφέρ.

Μ ι σ θ α ί. Να μην είστε σφιχτοχέρες. Με λίγα λεφτά παραπάνω τον μήνα, που θα δώσατε στο υπηρέτικό σας να, που θα δώσατε στο υπηρέτικό σας προσωπικό, έστω δεν παθαίνετε τίποτα, κερδίζετε όμως τη φιλιοτιμία των ανθρώπων σας. Όσο καλύτερα πληρώνετε, τόσο καλύτερα υπηρετείστε.

Και κάθε τόσο να τους κάνετε και κανένα μικρό δώρο: ένα ζευγος γάντια ή κάλτσες, μια γραβάτα, ένα εισιτήριο θεάτρου ή να τους πληρώνετε ένα δείπνο στην τρώη ή να τους υποχρεώνετε και σας άπολά. Έτσι τους υποχρεώνετε και σας άπολά. Έτσι τους υποχρεώνετε και σας άπολά.

Α θ ε ι ε ς. Να δίνετε στο προσωπικό σας άδεια έξοδου μισής μέρας στα μέσα της έβδομάδος, για να βγούν έξω να κυττάσουν τις προσωπικές τους δουλειές, και όλο το απόγευμα και τη νύχτα της Κυριακής.

Αλλά τί θα φάτε αυτές τις Κυριακές; Η πρόχειρα πράγματα ή θα μαγειρέψετε μόνες σας κάτι εύκολο. Αυτή ή άπασχόλησι μάλλον σας ξεκουράζει παρά σας κουράζει.

Δ ω μ ά τ ι α ύ π η ρ ε σ ί α ς. Στα παλαιότερα σπίτια παλαιού τύπου τα δωμάτια της υπηρεσίας είναι σαν κελιά φυλάκης. Τα δένει ο ήλιος το καλοκαίρι και το κρύο τον χειμώνα. Λίγα στοιχειώδη έπιπλα, ηλεκτρικό φώς, έσωτερική θέρμανσι ή ένα στρωσίδι χάρω είναι άπαραίτητα για να μεταβάλουμε αυτά τα κελιά σε δωμάτια ευχάριστα. Άλλως θα κυττάξουν άλλου δουλειά και θα σας εύγουν.

ΤΑ ΔΩΡΑ

α) Τά π ρ ω τ ο χ ρ ο ν ι ά τ ι κ α. Η έκλογή των δώρων της πρωτοχρονιάς είναι ζήτημα πολύπλοκο και άχληρο. Αν πρόκειται για μικρό παιδάκι, μπορούμε να το ρωτήσουμε τι θέλει να του πάρουμε. Άλλά τα παιδάκια ζητούν μεγάλα πράγματα!

Οι μεγάλοι και μάλιστα οι κυρίες άποφύγουν να όρίσουν τί θα προτιμούσαν. Δίνουν άπλως άόριστες ύποδείξεις: «Ένα μικρό ένδυμα, ό,τι και νάναι...». Άν έπιμένει, θα σου πούν με μετριοφροσύνη: «καμιά τσάντα, καμιά σιγαροθήκη, κανένα άρωμα...». Όταν πάρουν το ένδυμα, γράφουν έπιστολές ευχαριστήριες με υπερβολικά αισθηματα: «Είναι πάρα πολύ ωραίο!... μά κάνετε τρέλλες! Θα σας μαλώσω κτλ.»

Κι' όμως σπάνια συμβαίνει να ταιριάζη ή τσάντα με την τρουαλέτα τους. Το δικό τους τα άρωμα τους άρέσει περισσότερο από κείνο που τους χαρίσατε ή σιγαροθήκη ή είναι πολύ μικρή ή πολύ βαρεία.

β) Ά ν θ ρ κ α ι μ π ο μ π ό ν ι α. Αυτό του είδους τα δώρα ύποκεινται σε πολλούς νόμους. Μπορεί να έρετε άνθρωπη με πολύ γούστο ή ζαχαροπλάστη θαυματουργό. Δεν άρκει. Πρέπει τα λουλούδια και τα μπουμπόνια να φέρνουν την έτικέτα μεγάλου μαγαζιού.

Δεύτερος νόμος είναι τούτος: πρέπει να προσφέρωνται μεταξύ των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Άλλά τότε συμβαίνει το έξης: το σπίτι γεμίζει από κουτιά μπουμπόνια, κουραμπιέδες και τούρτες κι' από σωρούς λουλούδια, που δεν ξέρει τι να τα κάνει ή οικοκυρά. Μ' άλλα λόγια τάνε χαμένα! Και σε λίγες μέρες τα λουλούδια πρέπει να πεταχτούν στον τενεκέ των σκουπιδιών.

Ξοδεύουμε λοιπόν τόσα χρήματα σε μίαν έποχή, που όλα είναι πανάκριβα, χωρίς να δίνουμε μιά διακέστηρη ευχαρίστησι στην άποδέκτη των δώρων. Πριν από δέκα χρόνια ή προσφορά λουλουδιών ήταν άληθινή (και... ποιητική!) γαλαντομία. Σήμερα όμως είναι σπατάλη άδικαιολόγητη. Το ίδιο τα πολλά μπουμπόνια και γλυκά είναι σπατάλη χωρίς νόημα. Γιατί θα τα φάνε... άλλοι.

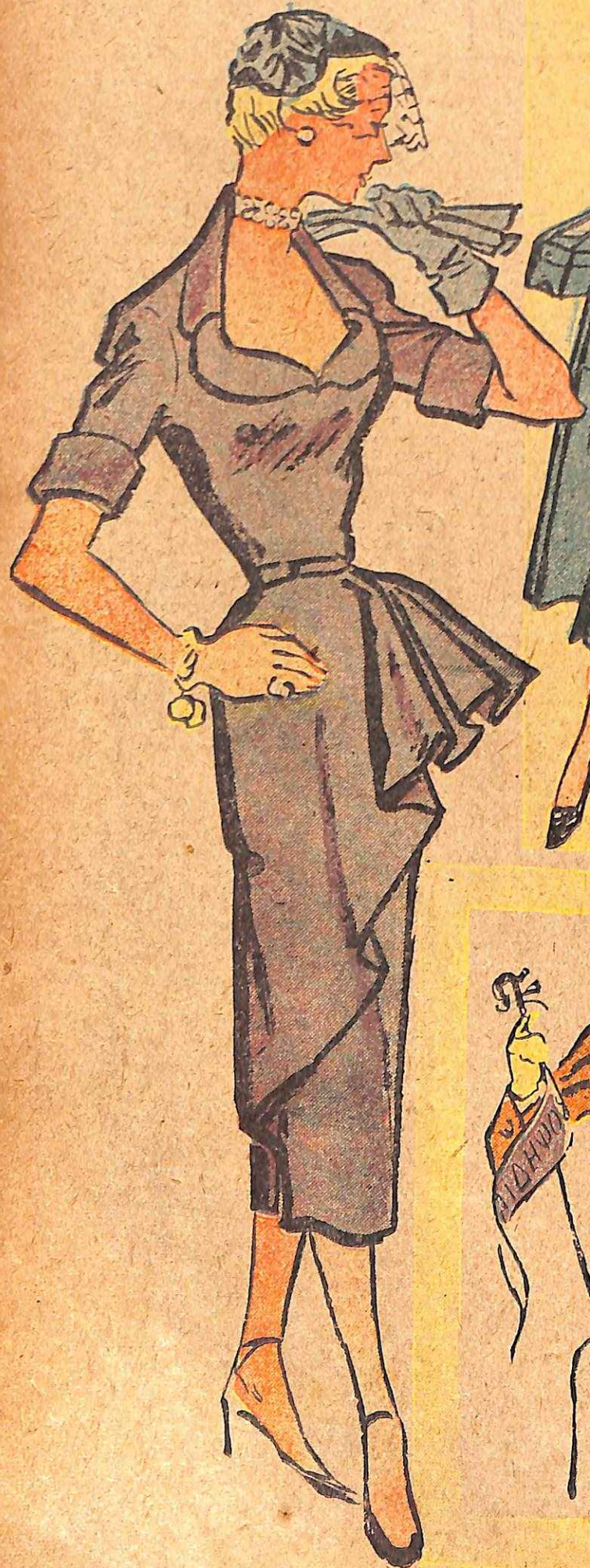
Προτιμότερο λοιπόν να κάνουμε άλλωτικά δώρα.

Η έ κ λ ο υ ή. Δεν πρέπει να στέλνουμε συνηθισμένα πράγματα. Έκείνος ή εκείνη, που θα λάβη το δώρο, πρέπει να έχη την έντύπωσι πως ψάξατε πολύ και συλλογιστήκατε πολύ όσο να το βρήτε, κι' όχι πως μπήκατε σ' ένα μαγαζί, πήρατε ό,τι σας έλαχε και το στείλατε σά να λέτε: «ξεμπερδεψα μ' αυτήν την άγγαρεία!»

Θα τρέξετε καιρό στα μαγαζιά για να βρείτε κανένα σπάνιο μπιμπέλο, καινούργιο ή παλιό, που θα είναι πρωτότυπο. Έπίσης ένα πολύ καλό βιβλίο σ' έκδοσι πολυτελείας άποτέλει δώρο που μένει και συντηρείται πάντα τον άποδέκτη.

Δ ω ρ α χ ρ ή σ ι μ α. Αυτό του είδους τα δώρα γίνονται ευχάριστα δέκτα. Άλλά κυρίως να μη προσβάλλουν εκείνον που τα παίρνει. Να μη του λένε: «Δεν είχες τέτοιο πράμα, το παρετήρησα και σου στέλνω ένα!» Να προτιμάτε τα κρασιά κι' άλλα παρόμοια είδη καταναλώσιμα. Αυτά μπορείτε να τα στέλνετε και σε πρόσωπα όχι πολύ οικεία. Και να είστε έκλεκτά, ώστε να μη φαίνεται πως θέλετε να τους χορτάσετε, παρά να τους ικανοποιήσετε την καλοφάγιά τους!

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: ή συνέχεια.

ΦΘΙΝΩΡΙΝΗ ΑΡΜΟΝΙΑ

1. Μεταξωτή τουαλέτα, με μεγάλο ντεκολτέ και γιακά σε σχήμα πετάλλου. μοντέλο του Ντιούλαντ. Έχει μια πρωτότυπη τουνίκα, γαζωμένη στη μία πλευρά και ελεύθερη στην άλλη, παρισινή, που πέφτει με πέντε δίπλες. ★ 2. Ντέ πιές, κατάλληλο για ταξίδι, για όλα. Μανίκια κιμονό, κομμένα μονοκόμματα με τη ζακέτα. Φούστα σκέτη. Οι τσέπες ακέρας μέσα στις πλαϊνές ραφές. ★ 3. Μοντέρνα μαντό, σε τύπο ρεντιγκότας με έμφαση. Γιακάς σε σχήμα πετάλλου. Σταυρωτό κουμπωμα και ξένη μπασκούλα στα φτιαγμένα το μπλε που θα φορεθώ πολύ το χειμώνα. ★ 4. Βραδυνή τουαλέτα, από ταξίδι, με μεγάλο μυτερό ντεκολτέ και λοξή φούστα με δυο φύλλα που σχηματίζει συμμετρικό. Βελούδινη ζώνη. ★ 5. Πολύ μοντέρνο πανωφόρι και φόρεμα κιμονό, με γιακά, σαν προέκταση του κορσάκι. Κουμπωμα έως στα μισά της κοιλιάς και φούστα με φύλλα. ★ 6. Απαγευματινό φόρεμα με μακρύ μανίκι, μυτερό ντεκολτέ και φούστα σε ίση με μια κουφόπιετα εμπρός. ★ 7. Ντέ πιές, με ριγέ φούστα και μονοκόμματα όρθια στο εφαρμοστό κορσάκι. Μανίκια κιμονό με μοντέρνο μανσετάκι και ντραπαριστή ζώνη. Αυτή τουαλέτα, συνδυάζει με αρμονία την πρωτοτυπία και τη χάρη.

ΘΥΕΛΛΑ...

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

90ν

—Και τί ανάγκη υπάρχει να καταλάβεις, είπε σαρκαστικά ο Ανδρέας... Ο ρόλος σου είναι να υπακούεις μένα.

Διέσχισαν τώρα την μεγάλη πλατεία της πόλεως και διευθύνθηκαν στο ξενοδοχείο όπου είχαν καταλύσει...

—Εκείνο που με στενοχωρεί, πρόσθεσε ο Πέτρος, είναι να μάθω τι απέγινε η αδελφή μου!

—Μήπως θα είχαμε να μάθουμε τίποτε το ενδιαφέρον απ' αυτήν; είπε ο Ανδρέας.

Μία υπηρέτρια που έβγαине από την πόρτα του ξενοδοχείου τους είδωποισε ότι μία κυρία τους περίμενε στο σαλόνι.

Ο Ανδρέας Γιαννάς δεν αμφέβαλε διόλου ότι θα ήταν ακριβώς η Έλλη.

Πράγματι, ήταν η Έλλη που, ύστερα από την επίσκεψη του Ζερμπούλη στη μονή των Ταξιάρχων, έφυγε αιέσως από το μοναστήρι, παρ' όλες τις συστάσεις της μητέρας της, για να τρέξει στην πόλη και να ειδοποιήσει τον μνηστήρα της, για την παρουσία του δαμβακεμπόρου και να του γνωστοποιήσει την παράξενη επίσκεψη που τους είχε κάμει...

Ο Ανδρέας με την πρώτη ματιά που έριξε στην Έλλη κατάλαβε ότι κάτι το απρόοπτο συνέβαινε.

Απεμάκρυνε τον Πέτρο, σαν να ήταν ένας συνέννοχος μάλλον ενοχλητικός και παρακάλεσε την νέα να τον ακολουθήσει στο πρώτο πάτωμα όπου ήταν τα δωμάτιά τους.

Η Έλλη τον ακολούθησε.

Αλλά, μόλις ο Ανδρέας έκλεισε την πόρτα, η Έλλη αφήνοντας να ξεσπάσει όλη της η απελπισία, άρχισε να κλαίει με λυγμούς.

Δεν ήταν πια η έρωτευμένη κοπέλλα που θ' ήταν έτοιμη να διακινδυνεύει τα πάντα για ν' ακολουθήσει τον νέο που αγαπούσε. Στο πρόσωπό της ήταν ζωγραφισμένη μία θανάσιμη αγωνία.

—Τι συμβαίνει; έσπευσε να ρωτήσει ο Ανδρέας. Είδες την μητέρα σου, Έλλη;

—Ένευσε καταφατικά.

Κατέβαλε μία μεγάλη προσπάθεια για να πνίξει τον πόνο της, τον πόθο της. Και απήντησε με φωνή που έτρεμε:

—Είδα τη μητέρα μου, παραμορφωμένη από το βιτριόλι που της έριξε αυτή η γυναίκα, με την οποία φάγαμε μαζί χθες το βράδυ.

Ο Ανδρέας Γιαννάς με μάτια που γυάλιζαν και χείλη που έτρεμαν τραύλισε:

—Η έρωμένη του Ρουμπέση;... Δεν καταλαβαίνω.

—Θα καταλάβεις. Η γυναίκα που θέλησε να με δηλητηριάσει χθες το βράδυ... λέγονταν Καίτη Αναστασιάδου... Είναι η φιλενάδα του Τέλη Φωτιάδη...

Ο Ανδρέας έπιασε το μέτωπό του, σαν να του φάνηκε ότι το κεφάλι του θα έσπασε.

—Ωρισμένος, είπε με σφιγμένα δόντια, τα πράγματα περιπλέκονται κατά πάρα πολύ τρόπο... και αυτός ο κύριος Φωτιάδης σ' έχει πείσει, έπαιξε σ' όλους μας έναν ρόλο αρκετά άτιμο...

—Έχεις άδικο, Ανδρέα, να κατηγορής τον κύριο Φωτιάδη, που η τιμιότητά του στην υπόθεσι αυτή είναι αναμφισβήτητη...

—Αλλά, ως αφήσμενος κατά μέρος τον κύριο Φωτιάδη και αυτή τη γυναίκα που εκδικείται κατά τον δικό της τρόπο έπειδή την εγκατέλειψε...

—Και τί ανάγκη υπάρχει να καταλάβεις, είπε σαρκαστικά ο Ανδρέας... Ο ρόλος σου είναι να υπακούεις μένα.

Διέσχισαν τώρα την μεγάλη πλατεία της πόλεως και διευθύνθηκαν στο ξενοδοχείο όπου είχαν καταλύσει...

—Εκείνο που με στενοχωρεί, πρόσθεσε ο Πέτρος, είναι να μάθω τι απέγινε η αδελφή μου!

—Μήπως θα είχαμε να μάθουμε τίποτε το ενδιαφέρον απ' αυτήν; είπε ο Ανδρέας.

Μία υπηρέτρια που έβγαине από την πόρτα του ξενοδοχείου τους είδωποισε ότι μία κυρία τους περίμενε στο σαλόνι.

Ο Ανδρέας Γιαννάς δεν αμφέβαλε διόλου ότι θα ήταν ακριβώς η Έλλη.

Πράγματι, ήταν η Έλλη που, ύστερα από την επίσκεψη του Ζερμπούλη στη μονή των Ταξιάρχων, έφυγε αιέσως από το μοναστήρι, παρ' όλες τις συστάσεις της μητέρας της, για να τρέξει στην πόλη και να ειδοποιήσει τον μνηστήρα της, για την παρουσία του δαμβακεμπόρου και να του γνωστοποιήσει την παράξενη επίσκεψη που τους είχε κάμει...

Ο Ανδρέας με την πρώτη ματιά που έριξε στην Έλλη κατάλαβε ότι κάτι το απρόοπτο συνέβαινε.

Απεμάκρυνε τον Πέτρο, σαν να ήταν ένας συνέννοχος μάλλον ενοχλητικός και παρακάλεσε την νέα να τον ακολουθήσει στο πρώτο πάτωμα όπου ήταν τα δωμάτιά τους.

Η Έλλη τον ακολούθησε.

Αλλά, μόλις ο Ανδρέας έκλεισε την πόρτα, η Έλλη αφήνοντας να ξεσπάσει όλη της η απελπισία, άρχισε να κλαίει με λυγμούς.

Δεν ήταν πια η έρωτευμένη κοπέλλα που θ' ήταν έτοιμη να διακινδυνεύει τα πάντα για ν' ακολουθήσει τον νέο που αγαπούσε. Στο πρόσωπό της ήταν ζωγραφισμένη μία θανάσιμη αγωνία.

—Τι συμβαίνει; έσπευσε να ρωτήσει ο Ανδρέας. Είδες την μητέρα σου, Έλλη;

—Ένευσε καταφατικά.

Κατέβαλε μία μεγάλη προσπάθεια για να πνίξει τον πόνο της, τον πόθο της. Και απήντησε με φωνή που έτρεμε:

—Είδα τη μητέρα μου, παραμορφωμένη από το βιτριόλι που της έριξε αυτή η γυναίκα, με την οποία φάγαμε μαζί χθες το βράδυ.

Ο Ανδρέας Γιαννάς με μάτια που γυάλιζαν και χείλη που έτρεμαν τραύλισε:

—Η έρωμένη του Ρουμπέση;... Δεν καταλαβαίνω.

—Θα καταλάβεις. Η γυναίκα που θέλησε να με δηλητηριάσει χθες το βράδυ... λέγονταν Καίτη Αναστασιάδου... Είναι η φιλενάδα του Τέλη Φωτιάδη...

Ο Ανδρέας έπιασε το μέτωπό του, σαν να του φάνηκε ότι το κεφάλι του θα έσπασε.

—Ωρισμένος, είπε με σφιγμένα δόντια, τα πράγματα περιπλέκονται κατά πάρα πολύ τρόπο... και αυτός ο κύριος Φωτιάδης σ' έχει πείσει, έπαιξε σ' όλους μας έναν ρόλο αρκετά άτιμο...

—Έχεις άδικο, Ανδρέα, να κατηγορής τον κύριο Φωτιάδη, που η τιμιότητά του στην υπόθεσι αυτή είναι αναμφισβήτητη...

—Αλλά, ως αφήσμενος κατά μέρος τον κύριο Φωτιάδη και αυτή τη γυναίκα που εκδικείται κατά τον δικό της τρόπο έπειδή την εγκατέλειψε...

Δεν ήρθε να σε θρώ, Ανδρέα, μόνον για να σου πω να προσέξεις και να φυλάγεις από τις εγγλεματικές ενέργειες αυτής της γυναίκας... Ένας κίνδυνος πιά άμεσως σε απειλεί.

—Έμένα;

—Εσένα, Ανδρέα... Πριν μισή ώρα, μάς επισκέφθηκε την μητέρα μου και έμένα, ο φίλος του κυρίου Φωτιάδη.

Ο Ανδρέας κιτρίνισε σαν το κερί.

—Και τί σάς είπε;

—Αυτό: "Οτι είναι ο άνωνυμος που έστειλε στην τράπεζα τα λεπτά για να σώσει την τιμή σου."

Περίληψις προηγούμενων

Η Έλλη Ζαλούχου, όμορφη και σεμνή κοπέλλα, είναι έρωτευμένη και αρραβωνιασμένη με τον Ανδρέα Γιαννά, έναν νέο από την Αίγυπτο, φίλο του αδελφού της Πέτρου. Η μητέρα της βλέπει με κακό μάτι αυτόν τον έρωτα, γιατί δεν έχει καμμία εμπιστοσύνη στον Ανδρέα, που στην πραγματικότητα είναι άλλωστε ένας παλιάνθρωπος και μαζί με τον Πέτρο κάνουν διάφορες βρωμοδουλειές. Η Έλλη ωστόσο, τυφλωμένη από την αγάπη της δεν βλέπει τίποτε και είναι ένα υπάκουο σκυλάκι στα χέρια του Ανδρέα. Την Έλλη την αγαπά με αληθινή και ανώτερη αγάπη, ο Τέλης Φωτιάδης, νέος καλός οικογενεάς, τίμιος και πλούσιος. Αυτή όμως μένει αδιάφορη. Ο Φωτιάδης έχει τάζει καθήκον του να προστατεύσει την Έλλη από τους κινδύνους που την περιβάλλουν. Ένας από τους κινδύνους αυτούς είναι και το θανάσιμο μίσος της Καίτης Αναστασιάδου, πρώην φίλης του Φωτιάδη, που καταλαβαίνει ότι την εγκατέλειψε ο φίλος της γιατί αγαπά την Έλλη. Η Καίτη μάλιστα φθάνει στο σημείο ν' αποπειραθεί να την δηλητηριάσει, αφού προηγουμένως έριξε βιτριόλι στο πρόσωπο της μητέρας της, παίρνοντας την για την Έλλη.

Ο Ανδρέας και ο Πέτρος ετοιμάζουν τώρα ένα ύποπτο σχέδιο, με το πρόσχημα ότι β' αγοράσουν το κτήμα Ρουμπέση — που είναι πατέρας της Έλλης και του Πέτρου — και πείθουν την Έλλη να τους ακολουθήσει στο Λουτράκι όπου βρίσκεται τις μέρες αυτές ο Ρουμπέσης.

Ο Ρουμπέσης, που στο μεταξύ η Καίτη έχει γίνει φιλενάδα του, κάνει το τραπέζι στους τρεις αυτούς νέους, χωρίς να φαντάζεται ότι οι δύο είναι τα παιδιά του, που εγκατέλειψε πριν είκοσι χρόνια.

Στο ξενοδοχείο «Κριναίον» του Λουτράκιου, όπου συντράνει οι υποψήφιοι «αγοραστές» και ο Ρουμπέσης με τη φίλη του, εμφανίζονται ξαφνικά ο Φωτιάδης και ο Ζερμπούλης, ο σύμμαχός του. Ο Φωτιάδης πείθει την Έλλη να τον ακολουθήσει στην Τρίπολη όπου βρίσκεται η μητέρα της τις μέρες αυτές. Η μητέρα της βρίσκεται στο μοναστήρι των Ταξιάρχων όπου της νοσηλεύουν τα εγκαυμάτα της. Ξαφνικά οι δύο γυναίκες δέχονται την επίσκεψη του Ζερμπούλη, του συμμαχού του Φωτιάδη, ενός πλουσιωτάτου δαμβακεμπόρου από την Αίγυπτο, που είναι πατέρας του Ανδρέα, αλλά δεν έχει αποκηρύξει από παιδί του. Η Έλλη δεν θέλει ν' ακούσει τίποτε και δηλώνει στον Ζερμπούλη ότι αγαπά τον Ανδρέα. Στο μεταξύ, οι δύο κακοποιοί, ο Ανδρέας και ο Πέτρος επισκέπτονται το συμβολαιογράφο Μαθιόπουλου. Ο Μαθιόπουλος είναι ο διαχειριστής των υποθέσεων του Ρουμπέση.

Ο Φωτιάδης έχει τάζει καθήκον του να προστατεύσει την Έλλη από τους κινδύνους που την περιβάλλουν. Ένας από τους κινδύνους αυτούς είναι και το θανάσιμο μίσος της Καίτης Αναστασιάδου, πρώην φίλης του Φωτιάδη, που καταλαβαίνει ότι την εγκατέλειψε ο φίλος της γιατί αγαπά την Έλλη.

Η Καίτη μάλιστα φθάνει στο σημείο ν' αποπειραθεί να την δηλητηριάσει, αφού προηγουμένως έριξε βιτριόλι στο πρόσωπο της μητέρας της, παίρνοντας την για την Έλλη.

Ο Ανδρέας και ο Πέτρος ετοιμάζουν τώρα ένα ύποπτο σχέδιο, με το πρόσχημα ότι β' αγοράσουν το κτήμα Ρουμπέση — που είναι πατέρας της Έλλης και του Πέτρου — και πείθουν την Έλλη να τους ακολουθήσει στο Λουτράκι όπου βρίσκεται τις μέρες αυτές ο Ρουμπέσης.

Ο Ρουμπέσης, που στο μεταξύ η Καίτη έχει γίνει φιλενάδα του, κάνει το τραπέζι στους τρεις αυτούς νέους, χωρίς να φαντάζεται ότι οι δύο είναι τα παιδιά του, που εγκατέλειψε πριν είκοσι χρόνια.

Στο ξενοδοχείο «Κριναίον» του Λουτράκιου, όπου συντράνει οι υποψήφιοι «αγοραστές» και ο Ρουμπέσης με τη φίλη του, εμφανίζονται ξαφνικά ο Φωτιάδης και ο Ζερμπούλης, ο σύμμαχός του. Ο Φωτιάδης πείθει την Έλλη να τον ακολουθήσει στην Τρίπολη όπου βρίσκεται η μητέρα της τις μέρες αυτές. Η μητέρα της βρίσκεται στο μοναστήρι των Ταξιάρχων όπου της νοσηλεύουν τα εγκαυμάτα της. Ξαφνικά οι δύο γυναίκες δέχονται την επίσκεψη του Ζερμπούλη, του συμμαχού του Φωτιάδη, ενός πλουσιωτάτου δαμβακεμπόρου από την Αίγυπτο, που είναι πατέρας του Ανδρέα, αλλά δεν έχει αποκηρύξει από παιδί του. Η Έλλη δεν θέλει ν' ακούσει τίποτε και δηλώνει στον Ζερμπούλη ότι αγαπά τον Ανδρέα. Στο μεταξύ, οι δύο κακοποιοί, ο Ανδρέας και ο Πέτρος επισκέπτονται το συμβολαιογράφο Μαθιόπουλου. Ο Μαθιόπουλος είναι ο διαχειριστής των υποθέσεων του Ρουμπέση.

Ο Φωτιάδης έχει τάζει καθήκον του να προστατεύσει την Έλλη από τους κινδύνους που την περιβάλλουν. Ένας από τους κινδύνους αυτούς είναι και το θανάσιμο μίσος της Καίτης Αναστασιάδου, πρώην φίλης του Φωτιάδη, που καταλαβαίνει ότι την εγκατέλειψε ο φίλος της γιατί αγαπά την Έλλη.

Η Καίτη μάλιστα φθάνει στο σημείο ν' αποπειραθεί να την δηλητηριάσει, αφού προηγουμένως έριξε βιτριόλι στο πρόσωπο της μητέρας της, παίρνοντας την για την Έλλη.

Ο Ανδρέας και ο Πέτρος ετοιμάζουν τώρα ένα ύποπτο σχέδιο, με το πρόσχημα ότι β' αγοράσουν το κτήμα Ρουμπέση — που είναι πατέρας της Έλλης και του Πέτρου — και πείθουν την Έλλη να τους ακολουθήσει στο Λουτράκι όπου βρίσκεται τις μέρες αυτές ο Ρουμπέσης.

Ο Ρουμπέσης, που στο μεταξύ η Καίτη έχει γίνει φιλενάδα του, κάνει το τραπέζι στους τρεις αυτούς νέους, χωρίς να φαντάζεται ότι οι δύο είναι τα παιδιά του, που εγκατέλειψε πριν είκοσι χρόνια.

Στο ξενοδοχείο «Κριναίον» του Λουτράκιου, όπου συντράνει οι υποψήφιοι «αγοραστές» και ο Ρουμπέσης με τη φίλη του, εμφανίζονται ξαφνικά ο Φωτιάδης και ο Ζερμπούλης, ο σύμμαχός του. Ο Φωτιάδης πείθει την Έλλη να τον ακολουθήσει στην Τρίπολη όπου βρίσκεται η μητέρα της τις μέρες αυτές. Η μητέρα της βρίσκεται στο μοναστήρι των Ταξιάρχων όπου της νοσηλεύουν τα εγκαυμάτα της. Ξαφνικά οι δύο γυναίκες δέχονται την επίσκεψη του Ζερμπούλη, του συμμαχού του Φωτιάδη, ενός πλουσιωτάτου δαμβακεμπόρου από την Αίγυπτο, που είναι πατέρας του Ανδρέα, αλλά δεν έχει αποκηρύξει από παιδί του. Η Έλλη δεν θέλει ν' ακούσει τίποτε και δηλώνει στον Ζερμπούλη ότι αγαπά τον Ανδρέα. Στο μεταξύ, οι δύο κακοποιοί, ο Ανδρέας και ο Πέτρος επισκέπτονται το συμβολαιογράφο Μαθιόπουλου. Ο Μαθιόπουλος είναι ο διαχειριστής των υποθέσεων του Ρουμπέση.

Ο Φωτιάδης έχει τάζει καθήκον του να προστατεύσει την Έλλη από τους κινδύνους που την περιβάλλουν. Ένας από τους κινδύνους αυτούς είναι και το θανάσιμο μίσος της Καίτης Αναστασιάδου, πρώην φίλης του Φωτιάδη, που καταλαβαίνει ότι την εγκατέλειψε ο φίλος της γιατί αγαπά την Έλλη.

Η Καίτη μάλιστα φθάνει στο σημείο ν' αποπειραθεί να την δηλητηριάσει, αφού προηγουμένως έριξε βιτριόλι στο πρόσωπο της μητέρας της, παίρνοντας την για την Έλλη.

Ο Ανδρέας και ο Πέτρος ετοιμάζουν τώρα ένα ύποπτο σχέδιο, με το πρόσχημα ότι β' αγοράσουν το κτήμα Ρουμπέση — που είναι πατέρας της Έλλης και του Πέτρου — και πείθουν την Έλλη να τους ακολουθήσει στο Λουτράκι όπου βρίσκεται τις μέρες αυτές ο Ρουμπέσης.

Ο Ρουμπέσης, που στο μεταξύ η Καίτη έχει γίνει φιλενάδα του, κάνει το τραπέζι στους τρεις αυτούς νέους, χωρίς να φαντάζεται ότι οι δύο είναι τα παιδιά του, που εγκατέλειψε πριν είκοσι χρόνια.

Στο ξενοδοχείο «Κριναίον» του Λουτράκιου, όπου συντράνει οι υποψήφιοι «αγοραστές» και ο Ρουμπέσης με τη φίλη του, εμφανίζονται ξαφνικά ο Φωτιάδης και ο Ζερμπούλης, ο σύμμαχός του. Ο Φωτιάδης πείθει την Έλλη να τον ακολουθήσει στην Τρίπολη όπου βρίσκεται η μητέρα της τις μέρες αυτές. Η μητέρα της βρίσκεται στο μοναστήρι των Ταξιάρχων όπου της νοσηλεύουν τα εγκαυμάτα της. Ξαφνικά οι δύο γυναίκες δέχονται την επίσκεψη του Ζερμπούλη, του συμμαχού του Φωτιάδη, ενός πλουσιωτάτου δαμβακεμπόρου από την Αίγυπτο, που είναι πατέρας του Ανδρέα, αλλά δεν έχει αποκηρύξει από παιδί του. Η Έλλη δεν θέλει ν' ακούσει τίποτε και δηλώνει στον Ζερμπούλη ότι αγαπά τον Ανδρέα. Στο μεταξύ, οι δύο κακοποιοί, ο Ανδρέας και ο Πέτρος επισκέπτονται το συμβολαιογράφο Μαθιόπουλου. Ο Μαθιόπουλος είναι ο διαχειριστής των υποθέσεων του Ρουμπέση.

Ο Φωτιάδης έχει τάζει καθήκον του να προστατεύσει την Έλλη από τους κινδύνους που την περιβάλλουν. Ένας από τους κινδύνους αυτούς είναι και το θανάσιμο μίσος της Καίτης Αναστασιάδου, πρώην φίλης του Φωτιάδη, που καταλαβαίνει ότι την εγκατέλειψε ο φίλος της γιατί αγαπά την Έλλη.

Η Καίτη μάλιστα φθάνει στο σημείο ν' αποπειραθεί να την δηλητηριάσει, αφού προηγουμένως έριξε βιτριόλι στο πρόσωπο της μητέρας της, παίρνοντας την για την Έλλη.

Ο Ανδρέας και ο Πέτρος ετοιμάζουν τώρα ένα ύποπτο σχέδιο, με το πρόσχημα ότι β' αγοράσουν το κτήμα Ρουμπέση — που είναι πατέρας της Έλλης και του Πέτρου — και πείθουν την Έλλη να τους ακολουθήσει στο Λουτράκι όπου βρίσκεται τις μέρες αυτές ο Ρουμπέσης.

Ο Ρουμπέσης, που στο μεταξύ η Καίτη έχει γίνει φιλενάδα του, κάνει το τραπέζι στους τρεις αυτούς νέους, χωρίς να φαντάζεται ότι οι δύο είναι τα παιδιά του, που εγκατέλειψε πριν είκοσι χρόνια.

Στο ξενοδοχείο «Κριναίον» του Λουτράκιου, όπου συντράνει οι υποψήφιοι «αγοραστές» και ο Ρουμπέσης με τη φίλη του, εμφανίζονται ξαφνικά ο Φωτιάδης και ο Ζερμπούλης, ο σύμμαχός του. Ο Φωτιάδης πείθει την Έλλη να τον ακολουθήσει στην Τρίπολη όπου βρίσκεται η μητέρα της τις μέρες αυτές. Η μητέρα της βρίσκεται στο μοναστήρι των Ταξιάρχων όπου της νοσηλεύουν τα εγκαυμάτα της. Ξαφνικά οι δύο γυναίκες δέχονται την επίσκεψη του Ζερμπούλη, του συμμαχού του Φωτιάδη, ενός πλουσιωτάτου δαμβακεμπόρου από την Αίγυπτο, που είναι πατέρας του Ανδρέα, αλλά δεν έχει αποκηρύξει από παιδί του. Η Έλλη δεν θέλει ν' ακούσει τίποτε και δηλώνει στον Ζερμπούλη ότι αγαπά τον Ανδρέα. Στο μεταξύ, οι δύο κακοποιοί, ο Ανδρέας και ο Πέτρος επισκέπτονται το συμβολαιογράφο Μαθιόπουλου. Ο Μαθιόπουλος είναι ο διαχειριστής των υποθέσεων του Ρουμπέση.

Και η Έλλη έφυγε με απελπισία το πρόσωπό της μέσα στα χέρια της.

Ο Ανδρέας ξαναγίνει τότε ο έρωτευμένος μνηστήρ. Έπιασε με γλυκό τρόπο τους καρπούς των χειρών της και έσπασε πάζοντας το γλυκό προσωπάκι της που ήταν γεμάτο δάκρυα, μουρμούρισε με απραγνι τρυφερότητα:

—Και τόν πιστέψες, άθωο μου κορτσάκι;

—Ημουν υποχρεωμένη να τόν πιστέψω, απήντησε, αφού μου είπε ότι είναι ο πατέρας σου, ο Σπύρος Ζερμπούλης, ο μεγαλύτερος από την Αίγυπτο!

Ο Ανδρέας έκανε ένα δήμα προς τα πίσω κι' έσκασε στα γέλια.

—Αλήθεια, είπε, ύψωνοντας τους ώμους του με περιφρόνησι καταλαβαίνω ότι η κυρία Ζαλούχου, ο αδελφός σου, και όποιος άλλος άγνοει αυτό το μυστικό, είναι φυσικό ν' άναστατωθή με αυτή την άποψή μου!

—Μα έσύ, Έλλη... σύ που μόνη σ' άναστατωσε εκ των προτέρων... έσύ που διέπραξες την άπρονοησι να στο εμπιστευτώ άλλοτε και που μου ώρκιστηκες να μη το άποκαλύψεις σε κανένα, σύ η μόνη μου εμπιστή, η μόνη μου σκέψις, η μόνη μου αγάπη... έσύ να ταραξέσαι από ένα έπιστάδιο χωρίς καμμία συνέπεια;

—Είναι γελοίο, αλήθεια!

—Ακουσε με, ψυχούλα μου! Βλέπω ότι σ' άναστατωσε με την έπικίνδυνη καμιά της αγάπης μας!... Αν δεν μ' αγαπάς πιά, Έλλη, αγαπημένη μου, αν η καρδιά σου διατάζει να μου δώση την εμπιστοσύνη της, πές μου το!

—Αν πιστεύεις τις ψευτιές που λέει απ' το συμβόριον ο Σπύρος Ζερμπούλης, γιατί δεν θέλεις το γάμο μας, αν προτιμάς να πιστέψεις τις φλυαρίες του Φωτιάδη, πές το καθαρά.

—Ξέρεις καλά ότι σ' αγαπώ, Ανδρέα! είπες σοβαρά η Έλλη, και ότι μου είναι άδύνατον να μη σ' αγαπώ.

—Ίσως δεν έχω το δικαίωμα ν' σου ζητήσω εξήγησεις. Όμως θα ήθελα να σου κάμω μία ερώτησι...

—Κάμε μου όσες ερωτήσεις θέλεις, Έλλη!

—Όταν ο Σπύρος Ζερμπούλης λήη άπ' έσπευσε να απαντήσει, έρωτα μου μνηστήρ, που στην πραγματικότητα είσαι πολύ λίγο περιεργός... Ο κύριος Ζερμπούλης υπήρξε θύμα, αυτό είναι όλο... θύμα της φαντασίας του!... Ο ήλιος, που είναι ικανός για τα πάντα, πιστέψτε ότι είμαι κι' έγω το ίδιο ικανός και πλήρωσε για την κλοπή ενός άγνωστου!... "Α! τόν άφελή!"

Ο Ανδρέας την άγκάλιασε από τη μέση και την τραβήξε κοντά του.

Ο τόνος της φωνής του ήταν πολύ χαλαρός.

—Τό ήξερα, είπε, ότι ήταν αρκετός ο λόγος μου για να διαλύση τις κακές υποψίες που έσπειραν άλλοι με τόση έπιτηδειότητα στην ψυχή σου!... Μη με κυττάς μ' αυτά τα σαστισμένα μάτια, Έλλη μου γλυκό μου κορίτσι!

—Προτού πιστέψης στα λόγια τών άλλων, ρώτησε τόν έαυτό σου, αγάπη μου, για ποιούς άνομολόγητους λόγους, ο Σπύρος Ζερμπούλης, ο Φωτιάδης και αυτή η έρωμένη του Ρουμπέση προσπαθούν να μπουν με τόση μανία στο δρόμο τόν δικό μας;

—Α, πόσο άσχημα έκαμα που δεν άκουσα τις διαμαρτυρίες σου στο «Κριναίον», τό βράδυ τού δείπνου!... "Α, πραγματικά, αγαπημένη μου, η θέσις η δική σου δεν ήταν δίπλα σ' αυτή τη γυναίκα!... Πόσο σκατείνες θά σου φαίνονται όλες αυτές οι κομπίνες αυτές της έλεεινης, όπως και αυτού του Φωτιάδη, που άρχισε να πέφτει από την έκτιμησί

μου, έένα της τόσο άνηθης και τίμιας κοπέλλας!... Πόσο μυστηριώδεις θά σου φαίνονται αυτές οι καταχθόνιες μηχανορραφίες τού πατέρα μου!... Αλλά, εύτυχώς για σένα και για μένα, γλυκιά μου Έλλη, θάλα καθαρά έγω τα πράγματα!... "Α, τα βλέπω καθαρά τώρα!... Υπάρχουν δυο στόχοι. Έσύ, η Έλλη, και η περιουσία τού Ρουμπέση!"

—Και είμαι μόνος έναντίον όλων!... Αλλά έχω τό άνάστημα που χρειάζεται... και δεν φοβάμαι κανένα.

—Δεν έχω παρά ένα όπλο... την αγάπη σου! Μπορείς να με άφοπλίσης με μία σου λέξι... Πές την αυτή τη λέξι... αν δεν μ' αγαπάς όπως σέ λατρεύω έγω!... Τό καύμένο τό κορίτσι υπό την έπιρροή εκείνου που αγαπούσε, δεν είπες παρά μία λέξι, μία λέξι γευστή πόθο:

—Ανδρέα! τραύλισε. Δεν αγαπώ παρά μόνονά έένα στον κόσμο!

Και συνώδευσε αυτή τη λέξι με μία μόνη χειρονομία. Άγκάλιασε τόν Ανδρέα Γιαννά απ' το λαιμό με δλη την έμπιστοσύνη και δλη την άδυσία μιας έρωτευμένης γυναίκας που δεν έδλεπε τίποτε άλλο από την αγάπη της.

—Λοιπόν, αγαπητή μου κορίτσι, έλεγε ο Δημήτρης Ρουμπέσης... σου άρέσουν όλα αυτά και δεν μετάνιωσες πολύ που ήρθες;

Η Καίτη Αναστασιάδου μ' ένα κομψότατο λινό ρόζ φορεματάκι, διέγραφε με την άκρη της όμπρέλας της γεωμετρικά σχήματα έπάνω στη χονδρή άμμο της άλσας.

Ηταν σκεπτική κι' εύτυχισμένη... Απολάμβανε αυτή την ώραία, γαλήνια και γλαστή φύσι, θαύμαζε και χαιρόταν τον καταπράσινο κήπο και τη γοητεία της ώρας αυτής άρχοντικής έπαύλως. με τα κόκκινα κεραμίδια της και τους τοίχους της που ήσαν στολισμένοι με κισσούς.

—Είναι μία γοητευτική κατοικία, είπες σοβαρά. Και ο Αιγυπτίός σου, αυτός ο κύριος Ανδρέας Γιαννάς, είναι ένας άνθρωπος με γούστο!

—Χί! χί! χί! έκαμε ο Ρουμπέσης σφιγγοντας δυνατάτερα τη μέση της... μήπως έμένα μου λείπει τό γούστο. αγαπητή Καίτουλα;

—Τί είναι αυτό; είπε η Καίτη, δείχνοντας με τη γαλάζια όμπρέλα της, στη στροφή της άλσας, τό μαυσαλωτό.

—Αυτό, παιδί μου, είναι μία παλιά μου λόδα, που την βρήσκω όλο και πιο άνόητη όσο γερνάω...

Και τάχυνε τό δήμα του, διευθυνόμενος τώρα προς τό καταπράσινο γρασίδι, που ήταν μπροστά στην έπαυλη, ενώ συγχρόνως της έξηγούσε τη λόδα του...

Η καρδιά της Καίτης Αναστασιάδου σφίχτηκε για μία στιγμή, χωρίς να υπορή να εξήγησή τό γιατί.

—Μου χαλάει δλη τη χαρά μου αυτό, φίλε μου!

Ενώ περνούσαν κατά μήκος ενός μικρού τοίχου, όπου εργάζονταν δυο κτίστες, ο Ρουμπέσης τους χαιρέτησε μ' ένα κούνημα τού χεριού.

—Προχωρεί η δουλειά, παιδιά;

—Και βέβαια, άφεντικό...

—Ασφαλώς δεν θά τόν τελειώσετε για λογαριασμό μου αυτόν τόν τοίχο...

—Όστε είναι αλήθεια αυτά που λέμε... ότι τό άφεντικό πουλάει από τό άρχοντικό του για να πάη να μείνη στην Κλίνιτσα;

—Αλήθεια είναι, παιδί μου!

Και άρχισε να σιγοτραγουδά έναν σκοπό, τραβώντας την Καίτη προς τό μέρος όπου ήταν ένας παλιός ξύλινος πάγκος, μπροστά σε μία μικρή στέρνα και κάτω από ένα πελώριο πλατάνι.

Τά δύο έπερχοχα σκυλιά του, ράτσας σέττερ, ήρθαν κι' έκαναν χαρές στην Καίτη, σαν να ήταν μία παλιά τους γνωριμία.

—Έκανε μία ζέστη τριμερή τό καλοκαιριάτικο αυτό απόγευμα. Έίχε μία κουφό-βρασι τόσο καταθλιπτική όση ήταν και η άγωνία που έκρυβε στην ψυχή της η Καί

μεγάλη ψάθην καπελλίνα της και να σφίγγει νευρικά το χέρι της, προσπαθώντας να κρατήσει την ψυχραιμία της.

Στο μεταξύ, είχε κατορθώσει να συνέλθει από την έκπληξή της.

Προς το παρόν, της ήταν αδύνατον να διαλευκάνει αυτό το καινούργιο μυστήριο!

Εκλείσε τα μάτια της και έφραξε τ'αυτιά της, αδιόφορη για ό,τι κι αν έλεγε ο συμβολαιογράφος.

Ξαναδύλεπε τώρα τον Τέλη, την ημέρα που είχε έρθει στο σπίτι της, της λεωφόρου Συγγρού, για να της δηλώσει ότι είχε σκοπό να διακόψει τις σχέσεις του μαζί της!

Ανέκτισε τελείως την ψυχραιμία της... «Ο έγωισμός της επαναστατούσε... Ήταν έτοιμη για τη μάχη!... Μπροστά από τα μάτια της πέρασαν σαν ματωμένο σύννεφο, η περιπέτεια της γυναικείας του Ζερμπόλη, όπου η κ. Ζαλούχου υπήρξε το πρώτο θύμα της και η έντελως πρόσφατη περιπέτεια της προηγούμενης, όπου η Έλλη είχε πηγή αυτή την παλιο-σαμπάνια.

Περιφρονούσε τον εαυτό της για μία φορά ακόμη που είχε ενεργήσει τόσο ήλιστα... Μ' έναν αντίπαλο σαν τον πρώην έραστή της, τον Τέλη Φωτιάδη, έπρεπε να φανή στο ύψος της.

Για πρώτη φορά αποκτούσε συνειδησί των αταύ που είχε στα χέρια της...

Ο Ρουμπέσης είχε γυρίσει προς το μέρος της και της έλεγε:

— Μου επιτρέπεις, Καϊτούλα!... Περιμένε με πέντε λεπτά... σε παρακαλώ!...

— Όχι! Δεν σου επιτρέπω, είπε... Σε συνοδεύω!

Ο Μαθιόπουλος που τάχασε σαν άκουσε την νεοφερμένη στην έπαυλη να μιλάει με τόση αυταρχικότητα, στερώντας τα χρυσά γυαλιά του στη μύτη του, για να την εξετάσει με περιέργεια.

Την είδε, εύθυνη, όμορφη και γοητευτική, να πιάνει τον Ρουμπέση από το μπράτσο. Την άκουσε να του λέει με μία φωνή που είχε γίνει ξαφνικά τρυφερή:

— Υποθέτω, φίλε μου, ότι έχεις έμπιστοσύνη σε μένα... τουλάχιστον όση και σ' αυτούς τους ξένους, που, ο υπερπλειστηριασμός τους σε παραξενεύει... Αφησέ με να το πιστεύω!

«Θα μού υποσχεθείς ότι δεν θα τελειώσης τη δουλειά μ' αυτόν τον Σπύρο Ζερμπόλη, όπως δεν την τελειώσες ούτε μ' αυτόν τον Γιαννό... Πρέπει! Το θέλω!...

— Τι διαβολοθήλυκο είσαι! είπε ο Ρουμπέσης γελάοντας. Θα σε ύπακούσω για σήμερα, αγαπη μου!... Έλα, μη θυμάνεις...

— Αφού, μάλιστα, είπε ο συμβολαιογράφος, η γνώμη της κυρίας δεν είναι να την απορρίψετε! Αν υπάρχει συναγωνισμός μεταξύ των δύο αυτών Αιγυπτίων, που πετούν τα λεφτά από το παράθυρο, μπορείτε με λίγη επιδεξιότητα να καταφέρουμε να μεγαλώσει ο αριθμός!

— Ακριβώς γι' αυτό πρόκειται! είπε άγριωμένη η Καίτη.

Και έφερε στη μύτη της το μπουκετάκι από τα κόκκινα τριαντάφυλλα που είχε περασμένο στη ζώνη της και τα μύρισε βαθεία, σαν μία γυναίκα που θέλει να καταστείλει μία κρίση νευρών και αναπνέει αϊθέρα.

Ο Ρουμπέσης κάλεσε με πολλή ευγένεια τους απρόοπτους επισκέπτες του να περάσουν στην έπαυλη και τους ώδηγηση στο σαλόνι.

Ο Τέλης Φωτιάδης, στο πλάι του Σπύρου Ζερμπόλη, φαινόταν πολύ μακριά από όλα αυτά που συνέβαιναν και δεν πρόσχε πια δόλου την Καίτη Άναστασιάδου, σαν να ήταν μία άγνωστη ή γυναίκα γι' αυτόν...

Επίσης, η αδιαφορία και απόλυτη ήρεμία της Καίτης, έκρυβε έπ' όλων τα μάτια την ταραχή που υπήρχε στην ψυχή της.

— Αν θέλετε να έπισκεφθούμε όλο το σπίτι! πρότεινε ο Μαθιόπουλος.

— Περιττό! είπε ο πολυκατοικιολόγος βουβακόμενος, ενώ καθόταν σε μία πολυθρόνα και έβλεπε το ένα πόδι επάνω στο άλλο, χωρίς τύπος.

Στερέωσε το μολυβό του, επιθεώρησε

το δωμάτιο με μία γοήτωση μετά και είπε:

— Προσφέρω εξή εκατομμύρια, με την έπαυλη επιπλωμένη, όπως είναι...

— Επιτρέψτε μου! παρατήρησε ο Ρουμπέσης. Δεν είναι αυτοί οι δροί της πωλήσεως... Μεταξύ αυτών των επίπλων υπάρχουν πράγματα που μ' ενδιαφέρουν πολύ...

— Α! είπε φλεγματικά ο Σπύρος Ζερμπόλης, και πόσο εκτιμάτε εκείνα που δεν σας ενδιαφέρουν διόλου;

— Ας δούμε πεντακόσιες χιλιάδες δραχμές! είπε επευδαινώντας ο συμβολαιογράφος.

— Έστω! είπε ο βουβακόμενος. Πληρώνω εξήμισι εκατομμύρια... και παίρνω άμέσως το κτήμα...

— Α! αδύνατον! είπε ο Ρουμπέσης. Μου χρειάζεται ο απαιτούμενος χρόνος για να μαζέψω τα διάφορα μικρο-κομψοτεχνήματά μου...

— Αρχίσε να γελά και πρόσθεσε:

— Αλήθεια, έχετε ένα ύφος σαν να με δώχνετε από το σπίτι μου!

— Αυτό είναι λίγο, κύριε Ρουμπέση, είπε ο Φωτιάδης, υψώνοντας τη φωνή στον τόνο καθαρό και σταθερό, και εδώ που τα λέμε, είναι προς το συμφέρον σας.

— Ένα λεπτό!... είπε επευδαινώντας πάλι ο συμβολαιογράφος. Μία τέτοια σπουδή αξίζει κάποια αποζημίωση. Η προσφορά σας των εξήμισι εκατομμυρίων, δεν είναι απόλυτα δεκτή. Ο κύριος Ρουμπέσης δεν πρέπει να δεχθεί λιγότερα από έξι εκατομμύρια δραχμές και η ημερομηνία της παραδόσεως να ορισθεί δια κοινής συμφωνίας, γι' αυτό...

— Για μεθαύριο, πρόσθεσε ο Ρουμπέσης. Διάβολε! πρέπει να μου αφήσετε είκοσι τέσσερις ώρες για να μεταφέρω μερικά ένδυμα που έχω εδώ!

— Συμφωνώ! είπε ο Ζερμπόλης τείνοντας ένα τσέκ στον σαστισμένο συμβολαιογράφο. Θα υπογράψω απόψε το συμβόλαιο...

— Υστερα σηκώθηκε και χαιρέτησε με τρόπο αξιοπρεπή.

Ο Ρουμπέσης που ήταν εξ ίσου σαστισμένος, πλησίασε τον Τέλη και ρώτησε:

— Με συγχωρείτε, κύριε Φωτιάδη. Μήπως είστε συγγενής μιας οικογενείας Φωτιάδη που γνώρισα άλλοτε στην Άγγλια; Την κυρία Φωτιάδου την συνάντησα ύστερα πολλές φορές στο σπίτι της εξαδέλφης μου Σοφίας Λιναρδάτου.

— Ήταν θεία μου, απήντησε ο Τέλης. Και ρώτησε κι' αυτός:

— Η εξαδέλφη σας έγινε καλόγρια έτσι δεν είναι;

— Ναι, είπε χαμογελώντας ο Ρουμπέσης. Έχασε τη λογική της αυτή η κοπέλλα και υποθέτω ότι δεν την ξαναδρ'κε ακόμη... Θα είναι η πρώτη που θα πειραχθεί για την υπόθεσι που συζητήσαμε.

— Α!

— Είχε έρθει, πριν μία βδομάδα, για να με αποτρέψει...

Ο Τέλης χαμογέλασε κι' αυτός... και το άοριστο χαμόγελό του το άπνυθνε με κάποια ανάδεια στην Καίτη Άναστασιάδου.

— Κάνετε λάθος, κύριε Ρουμπέση. Η κυρία που σας έπρεσκέφθη, την περασμένη βδομάδα, θα ευχαριστηθεί πολύ να πωλήσετε το κτήμα στον κύριο Ζερμπόλη...

— Εκείνο που την τράμαζε... θα ήταν να σας δ'η να διαπραγματεύεσθε την πώλησι με τον Άνδρέα Γιαννό και τον Τάκη Δέλτα, με τους οποίους φάγατε μαζί — τόσο απερισκεπτά — προχθές στο Λουτράκι.

Ο Ρουμπέσης έμεινε με το στόμα ανοικτό.

— Η Καίτη άκουσε την πετριά χωρίς να χάσει την ψυχραιμία της.

Και ο Τέλης Φωτιάδης, σφίγγοντας το χέρι του γεροντοπαλλήκαρου, πρόσθεσε:

— Η έπισκεπτήριά σας δεν ήταν η Σοφία Λιναρδάτου, η εξαδέλφη σας. Η κυρία με το πικρό βέλο που ήρθε να σας δώση μία θαυμασία συμβουλή, ώνημαζόταν κυρία Ζαλούχου!

Τα πολύτιμα πόνια

Στην Άγγλια δυο ηλικιωμένες κυρίες της αριστοκρατίας είχαν το άτυχμα να είναι πολύ φτωχές. Και όταν παντρεύτηκαν οι σημερινόι βασιλείς, έλασαν κι' αυτές προσκλησεις, γιατί τα ονόματά τους δρισκονται στην κατάσταση των αστοκρατικών οικογενειών της Άγγλιας, από της εποχής της Ελισαβετ και οι παλαιοί φίλοι ποτε δεν ξεχνιούνται.

Έτσι εκλήθησαν, αλλά δεν μπορούσαν να παρασίου στον γάμο γιατί δεν είχαν τα κατάλληλα ρούχα και ήταν πολύ φτωχές για να αγοράσουν καινούργια. Ωστόσο αποφασισαν να στείλουν ένα δώρο κι' έβαλαν ρεφενέ από εξή αελλίνα — δηλαδή περί τις πενήντα χιλιάδες σημερινές δραχμές — και ξεκίνησαν για τα διάφορα παλαιωπωλεία του Λονδίνου για να βρουν το κατάλληλο και φθινό δώρο για τους γαμούς του Βασιλικού ζεύγους. Η τύχη τις έριξε σε πέντε πόνια από έλεφαντόδοντο ήσαν τόσο περιτεχνα και λαμπρά, ώστε δεν μπορούσαν ν' αντισταθούν στον πειρασμό.

Και τ' αγόρασαν χωρίς να νοιάζον τον λόγο που τα προτίμησαν.

Τα τύλιξαν με επιμέλεια και τα έστειλαν στο παλάτι συνοδευόμενα από το δώρο τους με τις καλύτερες ευχές. Οι άνθρωποι που στέλνουν δώρα και είναι γνωστοί στην Βασιλική Οικογένεια, προσκαλούνται για να θαυμάσουν όλα τα γαμήλια δώρα που εκτίθενται προ του γάμου. Έτσι κι' αυτές οι δυο φτωχές κυρίες άντλησαν θάρρος κι' άφου φόρεσαν τις παλιές μαύρες τουαλέτες τους και τις σκοροφαγωμένες γούνες τους πήγαν στ' Ανάκτορα του Μπούκινγκχαμ. Εκεί έθαυμασαν μεγαλοπρεπή κοσμήματα σμαράγδια, ρουμπίνια, κλπ.

Αλλά κάτω από μία ξεχωριστή γυάλινη θήκη, επάνω σ' ένα μαρμάρινο δάδρο και μακριά από τα άλλα δώρα, με μία τυπωμένη καρτα πλάι, είδαν το δικό τους γαμήλιο δώρο και διάβασαν κατάπληκτες:

«Αυτά είναι τα πέντε χαμένα πόνια του σκακιού μιας από τις πιο αρχαίες και πολυτίμες συλλογές σκακιού του κόσμου».

Πράγματι τα πέντε αυτά πόνια ήταν χαμένα επάνω από 200 χρόνια και όλα τα μουσεία του κόσμου τ' αναζητούσαν.

Οι δυο σεμνές και ηλικιωμένες κυρίες περιωρίστηκαν να κάνουν τις υποκλίσεις τους προς τους έπιστήμους κι' επέστρεψαν στην ταπεινή τους κατοικία, ζαλισμένες ταραγμένες αλλά εύτυχισμένες.

Σταμάτησε για μία στιγμή και ύστερα συνέχισε:

— Και θέλετε και μία άλλη συμβουλή, κύριε Ρουμπέση; Μη δεχθήτε πιά, για κανένα λόγο, τους δυο νέους που επιθυμούν ν' αγοράσουν τόσο εύκολα το κτήμα σας...

Μία τελευταία συμβουλή: Έγκαταλείψατε αυτά τα μέρη όσο μπορείτε γρηγορώτερα... αύριο, απόψε, άμέσως!... Τα ξιδεύετε!... Είναι μία φιλική συμβουλή, συμβουλή τιμίου ανθρώπου, αυτή που σας δίνω... Ωρβούαρ, κύριε!...

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

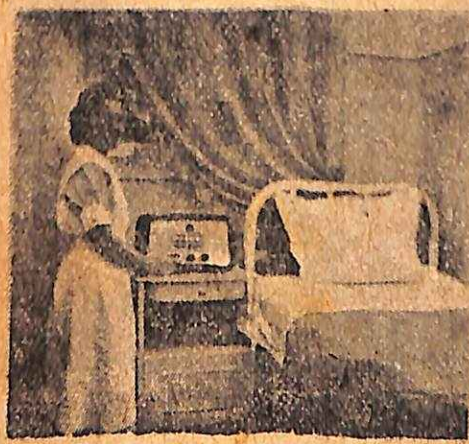
ΕΝΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟ ΙΔΡΥΜΑ

για τη γυναίκα

Ο κ. Εύθυμιος στην αίθουσα του χειρουργείου με τα τελευταία τύπου μηχανήματα.

Ένα ίδρυμα προωρισμένο να εξυπηρετήσει τη Γυναίκα έκανε τα εγκαίνια του την περασμένη εβδομάδα. Είναι η «Μαιευτική και Γυναικολογική Κλινική» του ιατρού κ. Γ. Α. Εύθυμιου, στην οδό Σόλωνος 116. Το πλήθος των καλεσμένων που παρευρέθησαν στα εγκαίνια, σχημάτισε απ' όσα είδε τη γνώμη ότι πρόκειται για μία κλινική από τις πιο συγχρονισμένες και τέλειες που υπάρχουν στην πρωτεύουσα, Καινούργιο κτίριο, θαυμάσια δια-

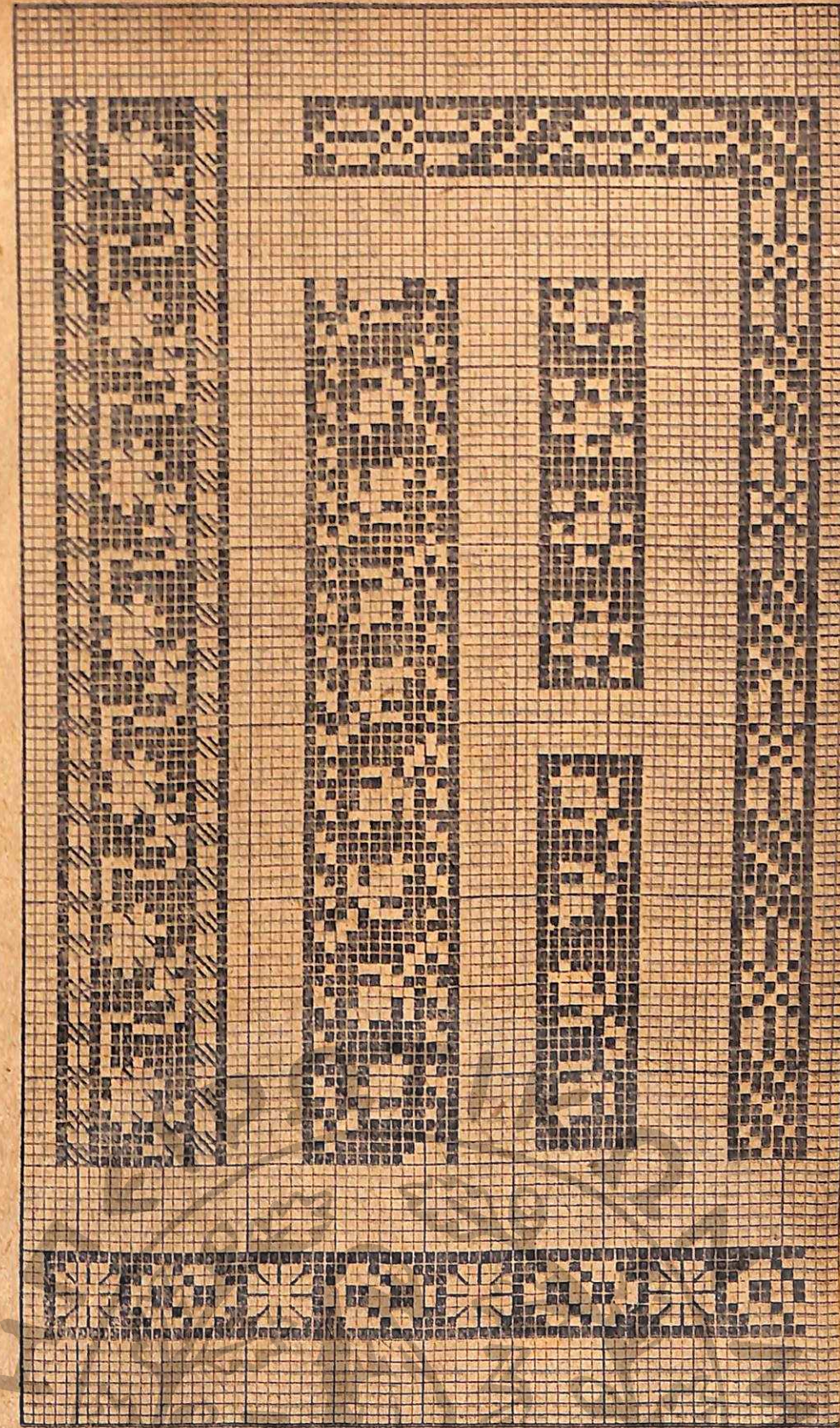

Μία φωτογραφία ενός δωματίου για τις λεχώνες.

ρύθμισι, εξαιρετική επίπλωσι και τα τελευταία τύπου μηχανήματα. Από την ώρα που θα μπη η επίτοκος, θα βρίσκει σ' ένα δικό της περιβάλλον και η στοργική μέριμνα του προσωπικού θα την φροντίξη ως τη στιγμή της έξοδου της.

Η κλινική διαθέτει ειδικούς θαλάμους για την προετοιμασία της επιτόκου, για τον τοκετό, για τις χειρουργικές επεμβάσεις και για την περιποίηση του νεογνού μετά τη γέννησί του. Στην αίθουσα του τοκετού υπάρχει και ένα μηχανήμα που μ' ένα ειδικό φάρμακο, το «τριλένιο», εξασφαλίζει τον ανώδυνο τοκετό. Το χειρουργείο είναι εφωδιασμένο με τέλεια μηχανήματα για τις περιπτώσεις καισαρικής τομής και λαπαροτομίας. Σε μία άλλη αίθουσα βρίσκονται τα μηχανήματα αποστείρωσεως.

Εμπειρές αδελφές θα προετοιμάζουν την επίτοκο για τη μεγάλη στιγμή του τοκετού. Και ύστερ απ' αυτόν, η λεχώνα, θα ξεκουραστεί σ' ένα από τα τόσο συμπαθητικά δωμάτια που έχουν όλες τις σύγχρονες ανέσεις. Τα δωμάτια αυτά έχουν θαυμάσια επίπλωσι και ραδιόφωνο

ΜΕΤΩΗΤΕΣ ΜΠΟΡΝΤΟΥΡΕΣ

Σας δίνωμε στο σημερινό μας τεύχος μπορντούρες κατάλληλες για καρέ ντέ τάμπλ, τραπεζομανδηλάκι

τσαγιού κλπ. Μπορείτε να τις κεντήσετε με όποιους συνδυασμούς χρωμάτων προτιμάτε.

ακόμη, δίπλα σε κάθε κρεβάτι για την αναψυχή της λεχώνας.

Η κούνια για το μωρό είναι όμορφα στολισμένη και μία χαρακτηριστική λεπτομέρεια αξίζει να σημειωθή: τα δωμάτια έχουν κουρτίνες σε χρώμα ροζ ή γαλάζιο, ανάλογα με το γένος του μωρού.

Όλα αυτά βέβαια είναι καλά και όμορφα. Εκείνο όμως που πρέπει ιδιαίτερα να εξαρθή είναι η προσωπικότητα του δι-

ευθύνοντος Ιατρού, του γυναικολόγου κ. Γ. Α. Εύθυμιου. Πλήρης έπιστημονική κατάρτισις και μακροχρόνια πείρα, έγγυώνται για την από πάσης απόψεως εύτυχη έκδοσι του τοκετού. Ίσως θα πρέπει εδώ να σας πληροφορήσουμε ότι ο κ. Εύθυμιος δεν είναι άλλος από τον γυναικολόγο του περιοδικού μας, στις απαντήσεις του οποίου τόσες άσυνήθιστες μας βρίσκουν τη λύσι των προβλημάτων τους.

ΤΟΥ ΚΛΩΝΤ ΦΑΡΡΕΡ

καὶ τὸ παιδί ἀρρωστήσει βαρύν.

ΚΑΙ ΗΤΑΝ ΜΗΤΕΡΑ ΜΟΥ!....
ΚΛΩΝΤ ΦΑΡΡΕΡ.

3) Με τὸ ταγιερὸ τὸ μαντήλι φοριέται ἔτσι ποὺ ἡ μιὰ μύτη νὰ συμπίπτῃ με τὴς μύτες τοῦ ντεκολτέ τοῦ ταγιερ ἐνῶ ἡ ἐπάνω διπλὰ δὲν πέφτει μυτερὰ ἀλλὰ στὴν ἴσια τοῦ μαντηλιοῦ.

Τότε ήρθε στην Ἀμερική καὶ ἡ ἀδελφὴ
σου Μαρία Ράλλη. Τὸ πένθος της γιὰ τὴν
ἐπώλεια τοῦ συζύγου της Περικλῆ Ράλλη
ἦταν ἀκόμα πρόσφατο καὶ τὸ ταξίδι αὐτὸ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟ ΝΕΟ.

★

Μιά που αποφασίσθηκε να γυρισθεί το
φίλμ του Ο' Νήλ την άνοιξη του 1947, ει-

Στὸ Λονδίνο ἔμειναν τέσσερες δόλοκλῆ-
ρους μῆνες, ποὺ ἦταν πολὺ αποδοτικοὶ ἀ-
πὸ ἀπομωμῶς ἐπαφῶν μὲ τὸν καλλιτεχνικὸ
κόσμο τοῦ Λονδίνου. Μαζὶ μὲ τὸν Ἀλέκο
μὰς καλέσανε νὰ κάνουμε μιὰ διάλεξη στὴ
Βασιλικὴ Δραματικὴ Σχολή τοῦ Λονδίνου,
ποὺ θεωρεῖται τὸ μεγαλύτερο δραματικὸ
σχολεῖο στὴ δόλοκληρὴ τὴ Δυτικὴ Εὐρώπη.
Ἀπὸ 'κεῖ ἔχουν βγεῖ ὁ Τσαρλς Λάττον,
ὁ Τζῶν Γκρήγκουτ καὶ ὁ Κλῶντ Ράιντς.
Ὁ Ἀλέκος μίλησε γιὰ τὸ ἀρχαῖο Ἑλληνι-
κὸ θέατρο καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὸ δράμα,
ἀλλὰ ἐγὼ δὲν πρόφασα νὰ ἐτοιμάσω κα-
νένα συγκεκριμένο θέμα. Ἀπήγγειλα μερι-
κοὺς μονολόγους καὶ τοὺς μίλησα γιὰ τίς
προσπάθειες τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου, νὰ
ἀποδώσει ὅτι περισσότερο μπορεῖ. Δεῦ-
τερὴ δική μου ἐντύπωση, ἀλλὰ ὅλοι μοι
εἶπαν πῶς αὐτὸς ὁ πρωτότυπος τρόπος,
ποὺ διάλεξα γιὰ νὰ κάνω τὴ διάλεξή μου,
ὑπῆρξε πολὺ αποδοτικὸς. Οἱ μαθητὲς τῆς
σχολῆς μὲ χειροκρότησαν κατασηκυνόμε-
νοι γιὰ τὸ λῆξι-λόγιό μου ποὺ τοὺς εἶπα.

ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΣΙΝΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο.

ΚΟΜΨΗ ΚΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

1. Μπλούζα-ποδιά, από ανοικτό κόκκινο ραιγιόν, με σουρά στη μέση, στο λαιμό και στις μανσέτες.
2. Ποδιά με φαρδιές μπρετέλες. Κουμπώνει σταυρωτά και έχει πολύ μεγάλη τσέπη στη φούστα.
3. Το τεχνικό κόψιμο αυτής της ποδιάς δημιουργεί πολύ ωραία έντύπωση με τις αντιθέσεις που παρουσιάζουν

4. Λευκή μπλούζα από ποπλίνα, με το πλάτος συγκεντρωμένο πίσω. Ο γιακάς, η τσέπη και τα μανίκια γαρνίζονται με διπλά γαζιά.
5. Ποδιά από λουλουδάτο κρετόν. Στρογγυλές τσέπες και μανίκι ζαпонέ.

Το είκοσιτετράωρο της 'Αμερικανίδας

ραντεβού), ποικίλλει το ντύσιμό της. Το καλοκαίρι αλλάζει φόρεμα κάθε μέρα. Το χειμώνα αλλάζει μπλούζα και άξεσουάρ. Μά το πάθος της Μπέττυ Λού είναι τα παπούτσια. Έχει ένα ζευγάρι για κάθε φόρεμα. Είναι εξαιρετικά υπερήφανη για τις πράσινες κάλτσες από νάυλον που φορεί μαζί με το πράσινο ταγιέρ της. Σε τρία χρόνια, η Μπέττυ Λού, θα πάει στο Κολλέγιο. Έχει ωραία φωνή: κάθε Κυριακή τραγουδάει στην προεβ-τεριακή εκκλησία. Οι γονείς της λένε πως έχει ταλέντο. Η Μπέττυ ελπίζει πως θα πάρει το δίπλωμά της στο τραγούδι. Για την ώρα πηγαίνει στο «Χάιζ Σκουλ». Όταν σχολάζει, ανταμώνει με τον Φρέντ, τον «νταίρη» της και φεύγουν μαζί. Πολ-

λές φορές πηγαίνουν να φάνε στην δχθη μιας λίμνης, σ' απόσταση τριών χιλιομέτρων από το Ουότερτόουν. Στις έξη και μισή η Μπέττυ Λού επι-στρέφει στο σπίτι της για το δείπνο. Όταν έχει κέφι προτείνει στη μητέρα της να πλύνει τα πιάτα. Ποτέ όμως η μητέρα της δεν της λέει να τα πλύνει. Έπειτα από το φαί, ενώ ο πατέρας της εγκαθίσταται μπροστά στη συσκευή της τηλεόρασης, σιδερώνει τη μπλούζα που θα φορέσει το βράδυ. Η Μπέττυ ρίχνει το τελευταίο βλέμμα στον καθρέ-φτη της και όταν ακούσει τα δήματα του Φρέντ στο χαλίκι της δειροστοχίας, τρέχει να τον συναντήσει. Δεν τον αφήνει να περιμένει ούτε πέντε λεπτά. — Τι βμορφη που είσαι απόψε, λέει στερεότυπα ο Φρέντ όταν εμφανίζεται η Μπέττυ Λού. Και οι δύο ερωτευμένοι φεύγουν πι-αμένοι από το χέρι, ενώ οι γονείς της Μπέττυ τους κυττάζουν καλοκάγαθα πηγαίνουν στον κινηματογράφο ή σ' ένα πάρτυ που οργανώνουν φίλοι τους. Γυρίζουν τη νύχτα αγκαλιασμένοι και πριν χωρίσουν φιλιούνται.

Τα πλεκτά μας

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΣΤΑΥΡΩΤΟ ΖΙΛΛΕ

Υλικά: 200 γραμ. ή 84 δραμ. μαλλι ΡΑΖΠΟΝΤΙΕΝ — ΠΙΓΚΟΥΕΝ χρώματος φυσική πολύ ανοικτό, δελόνες Νο 2,5. 6 κουμπιά. Τρόπος λεξίματος: Ζέρσευ = 1 δελόνα καλή, 1 δελόνα ανάποδη. Δείγμα: 20 π. = 8 εκατ., 20 δελό-νες = 4,5 εκατ.

ΕΜΠΡΟΣ ΔΕΞΙ

Βάλετε 3 π. Πλέξετε Ζέρσευ δάζοντας στο δεξί μέρος ανοίγματα κάθε δεύτερη δελόνα 2 π. (8 φορές), 3 π. (10 φορές). Στην αριστερή μεριά ταυτόχρονα θα βά-λετε 2 π. (10 φορές) και 4 π. (4 φορές). Συνέχεια με τ' ανοίγματα στην αριστερή μεριά θα κόψετε 1 π., κάθε 4 δελόνες (7 φορές). Όταν θα τελειώσετε τα συχνά α-νοίγματα στην δεξιά πλευρά εξακολουθή-σετε να βάλετε 1 π. κάθε 10 δελόνες (7 φορές). Σε 13 εκατ. από τη μύτη της άο-χής σχηματίσετε στο δεξί μέρος 2 κουμπό-τρυπες. Πλέξετε 10 π. Κλείσετε 5 π., πλέ-ξετε 17 π. και ξανακλείσετε 5 π., στην έ-πόμενη δελόνα προσθέστε τους πόντους που κάνατε. Θα κάνετε ακόμα 4 κουμπό-τρυπες, ανά δύο κάθε φορά. Τις δύο μεσαί-ες θα τις κόψετε, αφού πλέξετε 4 εκατο-στά, καθώς και τις δύο τελευταίες πάλι με-τά 4 εκατοστά. Την δεύτερη από τις δύο δεύτερες θα την κόψετε αφού πλέξετε 21 π. αντί 17 π. και την δεύτερη από τις δύο τρί-τες θα την κόψετε α' ου πλέξετε 25 π. Στα 15 εκατ. ύψος από την μύτη, βάλετε στην αριστερή μεριά 1 π. κάθε 6 δελόνες (14 φορές). Σε 24 εκατ. από την μύτη κόψετε στην δεξιά μεριά κάθε δεύτερη δελόνα 12 π. 4π. (5 φορές), 2 π. (6 φορές), 1 π. (4 φορές). Κατόπιν κάθε 8 δελόνες 1 π. (3 φορές). Σε 33 εκατ. από τη μύτη κόψετε στην αριστερή μεριά για την μασχάλη κα-θε δεύτερη δελόνα 2 π. (4 φορές), 1 π. (2 φορές), κατόπιν κάθε 4 δελόνες 1 π. (4 φο-ρές). Όταν η μασχάλη έχει ύψος 23 εκατ. κόψετε τη τον ώμο. Κάθε δεύτερη δελόνα 7 π. (6 φορές). Κάνετε και το αριστερό μέρος ακριβώς το ίδιο, χωρίς κουμπότρυ-πες.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 100 π. Πλέξετε Ζέρσευ. 'Αμέ-σως μετά την τρίτη δελόνα κόψετε από κάθε μεριά 1 π. κάθε 4 δελόνες (7 φορές). Κατόπιν βάλετε 1 π. κάθε 6 δελόνες (5 φορές) και κάθε 4 δελόνες 1 π. (14 φο-ρές). Σε 26 εκατ. από κάτω κόψετε από κάθε πλευρά για τις μασχάλες. Κάθε δεύ-τερη δελόνα 2 π. (2 φορές), 1 π. (4 φο-ρές), κατόπιν κάθε 4 δελόνες 1 π. (2 φο-ρές). Στα 20 εκατ. της μασχάλης κόψετε από κάθε μεριά για τους ώμους. Σε 5 φο-ρές από 8 π. κάθε φορά. Τους υπόλοιπους πόντους βάλετε σε μία φορά, γ' α' το ντεκολτέ.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ράψετε τους ώμους και τις πλαινές ρα-φές. Κάνετε ένα μικρό στρίψιμο σε όλο το ζιλέ και στερεώστε το με έστραφο. Κά-νετε φιστόνι τις κουμπότρυπες. Ράψετε τα κουμπιά δάζοντας από κάτω μια κορδέλα. Στενέψτε την μέση του ζιλέ στο πίσω μέ-ρος με δύο πένες και από μία στο κάθε μπροστίνο.

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Πολλές φορές θέλετε να κάνετε τα τζάμια σας θαμ-πά. Μερικοί καταφεύγουν σε χρωματισμό ή επικολλούν άσπρο χαρτί.

Και τα δύο είναι ακαλαί-σθητα.

Ο παρακάτω τρόπος εί-ναι απλός και θα σας δώσει πολύ ικανοποιητικά αποτε-λέσματα.

Σ' ένα μπουκάλι βάλετε τα εξής:

Μαστίχα σε δάκρυα 15 γραμμάρια.

Κόμμι σανδράχης σε σκόνη 15 γραμμάρια.

Αιθέρα 250 γραμμάρια.

Σφραγίστε καλά το μπου-κάλι και το αφήνετε έτσι ώσπου να διαλυθούν τα πε-ριεχόμενα τελείως. Κατό-πιν μ' ένα κομμάτι μπουπά-κι βουτηγμένο σε αυτή τη διάλυση αλείψετε στούπωτά

το τζάμι. Το βάμψιμα έ-περχεται άμέσως.

★

Για να έχετε ωραία και αναπνευστικά μαξιλάρια από πούπουλα, πρέπει να τα γεμίσετε από φτερά που να προέρχονται από την κοιλιά, την πλάτη και το λαιμό. Τα φτερά της φτε-ρούγας και της ούρας είναι άχρηστα.

Αφού, λοιπόν, μαζέψετε τέτοια φτερά, τα βάλετε σ' ένα καθαρό τσουβάλι, τα φουρνίσετε για να στεγνώ-σουν και ν' απολυμανθούν, και κατόπιν τα χτυπάτε και τ' αερίζετε.

Το ντύσιμο του μαξιλα-ριού πρέπει να είναι διπλό. Για μαξιλάρι 55X65 χρει-άζονται μια όκα φτερά πε-ρίπου.

Τα καλύτερα φτερά είναι της χήνας.

★

Το ψυγείο θέλει κάθε τό-σο ένα καλό και γενικό πλύ-

σιμο, γιατί οι μυρουδιές των διαφόρων τροφίμων ά-πορροφούνται από τα τοι-χώματα. Έτσι αν τη μία μέρα βάλουμε στο ψυγείο τυρί ή φρούτα και την έλ-λη γάλα, το γάλα — που είναι πολύ ευαίσθητο όπως ο καφές — θα πάρει μυ-ρουδιά και δεν θα πίνεται.

Για να αποφύγετε αυτές τις δυσάρεστες μυρουδιές, τοποθετείτε μέσα στο ψυ-γείο ένα δοχείο ανοικτό, με νερό, που θα το αλλάζετε κάθε τόσο.

Αν πρόκειται να βάλετε στο ψυγείο γάλα ή βούτυρο, τοποθετήστε τα μυρουδάτα φρούτα μέσα σε δοχείο που να κλείνει καλά. Τα φρούτα δίνουν στο γάλα και στο βούτυρο άσχημες μυρουδιές.

★

Για να εξασφαλίζεται η επιτυχία του βαψίματος των χειλιών και να διατη-ρήται σ' αυτά το ρουζ πρέπει προηγουμένως να πουδράρονται.

ΧΑΜΕΝΗ ΑΓΑΠΗ...

ΕΝΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ, ΛΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ, ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗ ΖΩΗ ΜΙΑΣ ΚΟΠΕΛΛΑΣ, ΠΟΥ ΕΞΑΓΝΙΣΘΗΚΕ ΑΠΟ ΟΛΟ ΤΟ ΒΟΥΡΚΟ ΟΠΟΥ ΤΗΝ ΕΡΡΙΞΕ Η ΑΠΕΙΡΙΑ ΤΗΣ, ΓΙΑΤΙ «ΑΓΑΠΗΣΕ ΠΟΛΥ», ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΓΝΩΣΤΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ, ΤΟΝ

ΓΚΟΥΪΝΤΟ ΝΤΑ ΒΕΡΟΝΑ

13^{ον} —Υπάρχουν ακόμη μπουκέτα, καλάδια με λουλούδια, που θα μπορούσαμε να φτιάξουμε ολόκληρη σέρα.

—Ακουσέ με καλά, Λινέτ. Τα λουλούδια θα τα βάλεις εδώ, στο δωμάτιό μου. Θα τ' αφήσεις μέσα στο δωμάτιό μου ακόμη και τη νύχτα.

—Μα θα σκάσετε κυρία.

—Θα σκάσω, ίσως, αλλά θα κάμης όπως σου είπα.

—Πολύ καλά, κυρία. "Επειτα έχουν στείλει και πολλά κουτιά με γλυκά, μπουμπιόνιερς από ζωγραφιστό χαρτόνι, μπουμπιόνιερς ξυλινές, γυαλιστερές. Είναι ή μία από κρούταλλο, στολισμένη με μπρούντζο. Να καλοί άνθρωποι, κυρία, που φροντίζουν για μένα... Γιατί μου δίνετε πάντα τις μπουμπιόνιερς σας σχεδόν γεμάτες κι' εγώ κάνω συλλογή.

—Θα τις πάρης κι' αυτές.

—Ευχαριστώ κυρία. "Επειτα ήρθε ο σκηνοθέτης, ο διευθυντής της σκηνής επίσης, οι κύριοι Γκλίτζι, Ντερακούρ και Βιλμάρ ήρθαν κι' αυτοί... Τέλος, είναι και ο κ. Τζάκ, που περιμένει από τις ένενά. "Αλλά αυτόν τον καυμένο τον κύριο Τζάκ δεν θα έπρεπε να τον διώξετε, κυρία.

—Λές;

—Τολμώ να τ' πω. Γιατί πηδά από τη χαρά του, σαν ένα σπουγγίτι, αυτός ο καλός ο κύριος Τζάκ, και, περιμένοντας να ξυπνήσετε, ήθελε να με μάθη πως οδοντοπότε ένα χορό, έναν χορό που χορεύουν τώρα στο Κάτ Τικ.

—"Ας έρθη, λοιπόν, αυτός ο καλός ο Τζάκ, αφού τον προστατεύεις. "Αλλά για όποιονδήποτε άλλον, ή κυρία κοιμάται. Κατάλαβες, Λινέτ; Πρωί και βράδυ, για όλο τον κόσμο, ή κυρία κοιμάται. Με καμιά εξαίρεση και δεν θέλω ν' ακούσω άλλη μια φορά το κουδούνι!

Μόλις βγήκε ή καμαριέρα, ή φυσιογνομία της Μπλουέτ σκοτεινιάσε, τα χέρια της ξανάπεσαν επάνω στα σκεπάσματα, τα μάτια της στράφηκαν προς το παράθυρο.

—Ολος ο ούρανος ήταν γεμάτος χειμωνιάτικο φως, απαλό και σχεδόν χρυσάφι. "Ο ήλιος πλαισίωνε με ροδίνες αποχρώσεις τα κύματα ομίχλης, χωρίς να καθορίζω να τα διαλύσει.

—"Η Μιμί Μπλουέτ ξαπλώθηκε με μια θλίψη, στο χλιαρό της κρεβάτι. "Υστερα, κυττάζοντας το άριστερό της μπράτσο, που φέγγιζε κάτω από το άραχνόφαινο νυκτικό της, το χαιδέψε. Το χαιδέψε από επάνω έως κάτω και έκαμε αυτή την κίνηση δύο φορές, σιγά, με συγκίνηση, με θλίψη, σαν να ήθελε να βρή στο κορμί της μια παλιά ανάμνηση του εαυτού της.

—"Ισως σκεφτόταν, ότι έδωσε τελευταία φορά τον ήλιο από το παράθυρο.

Είχε χαράξει. "Ήταν κουρασμένη, βαρυστημένη για πάντα.

Στο άσυνγκριτο Παρίσι, το δνομά της και ή δόξα της πλανιόνταν σαν τον καπνό

της λαμπάδας που είχαν σβύσει τα γυνά της μπράτσα.

—"Ήταν ή Μιμί Μπλουέτ, χορεύτρια της Γαλλίας και δεν θα χόρευε ποτέ πιά... Ποτέ πιά.

—"Αντίο!... "Ετσι τελειώνουν όλες οι ωραίες ώρες της ζωής.

—"Ο Τζάκ κάθισε με οικειότητα επάνω στην άραια κουβέρτα. Είχε πιάσει το ένα χέρι της Μπλουέτ και σκυθώντας επάνω της, της μίλούσε πολύ σιγά:

—Γιατί να είσαι τέτοιο αγρίμι, Μπλουέτ; Να μη θέλεις να ιδής κανένα; Το Παρίσι παραληρεί. Ποτέ δεν ξαναείδες ωραιότερο χορό! Χθές το βράδυ όλοι με φιλούσαν. "Εγώ απαντούσα πολύ ήρεμα: "Δεν είμαι ή Μπλουέτ! "Αφήστέ με ήσυχα!

—Με λές αγρίμι, καλέ μου Τζάκ!... Ναί θέλησαν να φιλήσουν έσένα στη θεί μου, αλλά αυτός δεν είναι λόγος να με στολίζης μ' ένα όνομα τόσο γελοίο!

—"Εγώ μιλώ για να με καταλαβαίνουν και ή λέξις αγρίμι είναι πολύ σωστή. Θα ιδής τι θα γίνεται αύριο το βράδυ στο θέατρο! Είναι όλες οι θέσεις κλεισμένες για δέκα πέντε μέρες!

—Αλήθεια, Τζάκ; Πρέπει να κοιμηθώ και να ξεκουραστώ άπόψε...

—"Ωραίη! Να κοιμηθής καλά, να πihς ένα κοκτέιλ από αυγά και τσέρυ. Είναι πολύ τουστικό.

—Ναί, Τζάκ. Μόνον να μου υποσχεθής ότι δεν θα βάρθης στο στίτι μου, με καμμία δικαιολογία, ούτε άπόψε, ούτε αύριο...

—Γιατί αυτό; Δεν θα βγής έξω, Μπλουέτ; Θέλω να σου προσφέρω ένα καλό σουπε άπόψε.

—"Οχι άπόψε, Τζάκ. "Εχω πυρετό. Δέξ: τα χέρια μου καίνε.

—Γίες, είναι τα νεύρα...

—Λοιπόν, αν θέλεις να χορέψω, πρέπει να μ' αφήσης ήσυχη. Θάρθης να με πάρης αύριο βράδυ για να πάμε στο θέατρο... Συμφωνώ, Τζάκ;

—Αναγκαστική, Μπλουέτ.

—Τώρα δείξ μου το πρόσωπό σου: "Ινερσαι εξαιρετικά όμορφος. "Εχεις μάτια σαν ανατολίτικα ζαφειρία σ' ένα δακτυλίδι.

—"Ο! "Ο! Μα βέβαια και υπάρχουν κορίτσια...

—Πού σ' αγαπούν.

—"Η πού το λένε.

—Κι' εσύ;

—"Εγώ αγαπώ έσένα, Μπλουέτ.

—"Ο! Δεν πρέπει, δεν πρέπει!... Μη τ' λές σαν ένα λάθος κορίτσι. καυμένη μου Τζάκ!

—Ναί, γιατί ή αγάπη μου είναι πολύ καθαρή. "Αγαπώ έσένα Μπλουέτ. Δεν άγάπησα ποτέ παρά έσένα, Μπλουέτ.

—"Αδελφέ μου...

—Μη με λές αδελφέ μου. "Η αγάπη μου άπτεει πολύ από μια αδελφική αγάπη. Δεν είναι σανό αυτό, καυμένη μου Τζάκ. Μα καταλαβαίνω. Σώπα. "Ας μη μιλήσουμε πιά γι' αυτό το πράγμα. "Η μάλ λον πρέπει να σκεπασθώ... Τι; σπκάνεσαι; Χω κι' εγώ πυρετό.

—"Οχι, μείνε, Τζάκ... Πές μου: αν μ' έδωσες πολύ άσχημη, πολύ άσχημη... θα έξακολουθούσες να μ' αγαπάς;

—Όταν έχη κανείς την όμορφιά τή δική σου, δεν μπορεί ν' άσχημην.

—Λάθος! Στραβή σκέψι αυτή! "Όταν έχη κανείς την όμορφιά μου μπορεί να πάθη χίλια-δύο δυστυχήματα που να τον άσχημηνουν. Λιπόν, σ' έρωτώ...

—Μου φαίνεται ότι θα σ' αγαπούσο πάντα... Ναί, πάντα. Φρόντισε να θεραπευθής, Μπλουέτ! Θα μπορούσες να γίνης

γυναίκα μου κι' εγώ να είμαι ένας πολύ καλός σύντροφος για σένα. "Η ζωή θα είχε πάλι όμορφές...

—"Οχι, Τζάκ! "Η Μπλουέτ πέθανε.

—"Ο! "Όταν ένα ρόδο πη: Δεν είμαι πιά ρόδο, ποιός μπορεί να τ' πιστέψη;

—Σε μένα, Τζάκ, είναι το άρωμα που δεν ύπάρχει πιά.

—Τι θλιβερό αυτό! Και τότε γιατί χόρεψες;

—Γιατί έπρεπε να χορέψω. Ναί, είλε μου, έπρεπε να χορέψω μια φορά ακόμη!... Μα, έλα... Τι κάνεις με τα μάτια σου; Κλαίς...

—"Οχι, σίγουρα, όχι!

—Ναί, σίγουρα, ναί! Και είναι κουτό... Γιατί ή Μιμί Μπλουέτ είναι πάντα φίλη σου. Θα σ' αγαπά σαν άδελφό, σαν αληθινό άδελφό... "Ακουσε, Τζάκ. Δώσε μου τα χέρια σου, δώσε μου τα χείλη σου... αν θέλεις... φιλήσέ με, σκούπισε τα δάκρυά σου στα μαλλιά μου...

—"Ήσουν τόσο διαφορετική άλλοτε!

—Ναί... άλλοτε ή καρδιά μου σόπαίνε. Με είχαν μάθει να είμαι όμορφη και ήταν το μόνο που ήξερα. Σήμερα, όταν σκέφτομαι αυτή τη μακρινή Μιμί Μπλουέτ, μου φαίνεται σαν να είμαι μια γιαγιά που βρίσκει στο βάθος ενός συρταριού τη φωτογραφία που είχε δώσει όταν ήταν άρραβωνιασμένη. Θέλησα να χορέψω τον πιο όμορφο χορό που θα μπορούσε να ιδή αυτή ή πόλις... "Αλλά σήμερα το πρωί, Τζάκ, αν τα μαλλιά μου άσπριζαν ξαφνικά, μου φαίνεται ότι δεν θα λυπόμουν διόλου.

—Νομίζω ότι διάβασες κακά βιβλία. Συχαίνωμαι αυτούς που γράφουν μυθιστορήματα.

—Πρόγματι, ή άμάθειά σου είναι άξιολάτρευτη, Τζάκ!

—Μα ξέρω, Μπλουέτ, ότι δεν κέρδι-σες τίποτε με το να γίνης σοφή.

—Σοφή... "Ε, έστω, όπως θέλεις. Τζάκ! "Αλλά χαμογέλα με την άκρη των χειλιών σου! "Ήσουν ό χορευτής μου, ό φίλος μου κι' ό άδελφός μου. "Όταν θα είμαι μακριά... αν κατά τύχη άναγκαζόμουν να φύγω μακριά, να σκέφτομαι πάντα ότι ή Μπλουέτ, στο βάθος, στο βάθος της ψυχής της δεν ήταν παρά μια έγωίστρια...

—Δεν μιλά ποτέ κανείς καθαρά, όταν δεν θέλει να πη αυτό που σκέφτεται. "Εκφράζουμε πάντα τις ιδέες μας με λίγα λόγια, στην "Αμερική.

—Ναί, στη "Αμερική ύπάρχει λιγώ-τερος πόνος. "Αγαπών, κλαίνε, εκεί πέ-ρα όπως παντού, αλλά έχεις ψυχές πιο όμορφες, ίσως πιο νέες και ύπάρχει λι-γότερος πόνος στην πατρίδα σας. Μένε-τε σχεδόν πάντοτε εκείνοι που ήραστε ό-ταν γεννηθήκατε. "Εμάς, ή ζωή μας άλ-λάζει. Στην άρχική ψυχή μας μπαίνουν και ξένοι άνθρωποι. "Εγώ, π.χ., είχα πολ-λές γυναίκες μέσα στη δική μου.

—Και δεν θα γίνης ποτέ δική μου, Μπλουέτ;

—"Ακουσε, Τζάκ. Προσπάθησε να καταλάβης τι θέλει να πη αυτή ή φράσι: "Δεν ύπάρχω πιά. "Η ψυχή μου έφυγε και δεν ξέρω πού πήγε. Δεν μένει μέ-σα μου παρά μια άνοικτη τρύπα: ή θέ-σις όπου ύπρχε ό πόνος μου. Σου μιλώ, μ' ακούς. Είμαι ή Μπλουέτ, είσαι ό Τζάκ. Χθές το βράδυ χόρεψα, αύριο... θα χορέψω πάλι! "Αλλά, βλέπεις, ύπάρχει ένα κενό που δεν τ' νοιώθεις, μια αίσ-θησις θανάτου που μάς χωρίζει, κάτι το τελειωμένο, το άνεπανόρθωτο. "Όταν κυττάς τον ήλιο, δοκιμάζω την ίδια λύπη.

—Αυτό λένε μελαγχολία. Πιστεύεις ότι μου λές πράγματα πολύ σοβαρά. Στην "Αμερική τ' λένε αυτό μελαγχολία. Και ύπάρχουν μέσα για να θεοσπευθής.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: "Η συνέχεια.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ πρὶν ἀπὸ 2.000 χρόνια

ΠΩΣ ΕΚΑΜΝΑΝ ΤΗΝ ΤΟΥΛΑΤΑ ΤΟΥΣ ΟΙ ΠΡΙΓΚΗΠΟΠΟΥΛΕΣ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. ★ Η ΜΥΘΩΔΗΣ ΖΩΗ ΣΤΑ ΜΕΓΑΛΟ-ΠΡΕΠΗ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ ΦΑΡΩ ΡΑΜΣΗ.

Το έδαφος έλαμπε σά γυαλισμένο μέ-ταλλο κι' ή σκιά πούριχναν τὰ σκόδο-μήματα δέν ήταν πιά παρά ένα λεπτό γαλάζιο δίχτυ. Οι δρόμοι ήταν έρημοι... Στον καφετέρν άγέρα ορθώνονταν οι όδε-λίσκοι, τὰ κισκόκρανα των ναών, οι τα-ράτσες των πύλατιών. Μονάχα μερικοί μαύροι σκλάβοι, περιφρονώντας τὸ καμα του ήλιου, τριγύριζαν έξω και κουβαλού-σαν στ' άφεντικά τους νερό από τὸ Νείλο.

Από τὸ παλάτι τοῦ βασιλῆα ἀντή-χούσε μια σιγανή μουσική. "Η κεντρική πύλη έδειχνε στην έσωτερική αὐλή. Στη μέση της αὐλῆς ύπρχεν ένα συντριβάνι από γρανίτη που πάνω του έσκυβαν οι ίεροί λωτοί... Γύρω - γύρω ύπρχαν δω-μάτια με πέτρινες πόρτες, που όποιος δέν ήξερε τὸ μυστικό τους δέν μπορούσε να τῶς άνοίξει. "Η μουσική έρχόταν απ' τὸ δωμάτιο όπου έμεναν τὰ διδύμα κορί-τσια τοῦ Φαράω Ραμσή.

Κοιμώες κολώνες με κισκόκρανα σέ σχή-μα λωτοῦ συγκρατούσαν την δλο άστρα όροφή της πριγκηπικής κάμαρας. Πάνω στους μαρμαρινούς τοίχους έπίδειξις τε-από την κοινωνική και θρησκευτική ζωή. Μία λεπτή ψάθα σκέπαζε τις πλάκες τοῦ πατώματος. Τ' άνακλιντρα με τὰ λιοντα-ρία πόδια τὰ στόλιζε μαύρο μεταξωτό ύφασμα με κόκκινους κύκλους.

Μικρά αγάλματα άλυσοδεμένων σκλά-δων στήριζαν τὰ τραπέζια. Πάνω σέ σκαλισμένα βάθρα ύπρχαν χρυσοί κρα-νῆρες στους όποιους έκαigan άρώματα της Ανατολῆς.

Σ' έναν τοίχο, ένας μεγάλος μεταλλι-κός καθρέφτης. Στις γωνίες σεντούκια από κέδρο.

Στο βάθος ένα κρεβάτι παρίστανε μια τίγρη που ξεκουράζεται. Καθισμένη σ' ένα σκαμνί με τέσσερα πόδια κοντά στο κρεβάτι μία μαύρη σκλάβά έπαιζε άρπα...

Ακουμπώντας τὰ κεφάλια τους πάνω σέ μαξιλάρια από αλάβατρο σέ σχήμα μισογεγάρου για να μην χαλάσουν τὸ κεντήμα τους, οι πριγκηπισσες κοιμόν-τουσαν.

Κάποια στιγμή ή Ρά - Χέλ άνοιξε τὰ μάτια της. Είθε τή σκλάβά παύσε την έντολη να την ξυπνήσει παίζοντας γλυ-κούς σκοπούς και στην άλλη άκρη της άπέραντης κάμαρας μία σειρά από γονα-τισμένες θεραπαινίδες. "Η πριγκηπισσα άκούμπησε τὸ χέρι της πάνω στον ώμο της αδελφῆς της που κοιμόταν ακόμα :

—Τέα! Πρέπει να έτοιμασταύμε... Χτύπησε τὰ χέρια της με ύφος τεμπέ-λικο. Σ' αυτήν την πρόσκληση, οι γυναι-κες άωρησαν προς τὸ κρεβάτι υποκλινό-μενες.

—Κιόλας! είπε ή Τέα κι' άνακλα-δίστηκε σά μικρό γατάκι. "Εδωπα ένα περίφημο όνειρο... Είχα μεταμορφωθῆ σε πουλί και πετούσα...

Οι ύπνρέρρες δόθησαν τις πριγκη-πισσες να κατέβουν από τὸ κρεβάτι και τις ώδήγησαν στο κέντρο της αίθου-σας, σέ μια γούνα από άρβινο μαύρο-ρο. "Εκεί τις έδυσαν κι' έρριψαν πάνω στο σώμα τους με άσημένιες κανάτες άρωματισμένο νερό...

—Δέ μ' άρσσει τὸ κρύο νερό. Είπε ή Ρά - Χέλ καθώς σταύρωνε τὰ χέρια της στ' αλαβάστρινα στήθος της... Είμαι βέβαιη πως τὸ νερό τοῦ Νείλου είναι χλιαρό.

Οι σκλάβες σκούπισαν με μαλακές πε-τσέτες τὰ μπρούτζινα κορμιά κι' οι πριγ-κηπισσες ξάπλωσαν πάνω σέ μια χαμηλή έξέδρα.

"Εκεί δυο τεχνίτες μαλάκτριες τους έκαναν μασάζ και τις έτριψαν με άρω-ματικά λάδια, ενώ μία σκλάβά κουνούσε πάνω από τὸ κεφάλι τους ένα τεράστιο ριπίδι από φτερά στρουθοκαμήλου και άλλη έδωσε κάθε τόσο μπροστά στη μύ-τη τους λουλούδια νυμφαίας.

—Πετούσες; είπε ή Ρά - Χέλ, που θυμήθηκε τὸνειρο της αδελφῆς της. "Εγώ βαδίζα σ' ένα λιβάδι, όπου δέν ύπρχε άλλος κανένας, δέω από μένα. Δεν έχεις τή διάθεσις καμμία φορά να μένης μόνη σου;

Ναί, ή Τέα αγαπούσε κάπου - κάπου τὴ μοναξιά, μα δειλή και ντροπαλή κα-θώς ήταν δέν τόλμησε να πη τή σκέψη της.

—Γιατί, εξακολούθησε ή Ρά - Χέλ, έ-χοιμε είκοσι σκλάβες για να μάς ντύ-νουν; Οι δέκα όχτω περισσεύουν. Δεν κάνουν τίποτ' άλλο παρά να με ζαλίζουν.

Τὰ λόγια της Ρά - Χέλ φάνηκαν να τρώεσαν την Τέα.

—"Εχοιμε είκοσι σκλάβες, γιατί είμα-στε οι κόρες τοῦ Ραμσή.

—Τὸ ξέρω, είπε ή Ρά - Χέλ. Μη χτυ-πάς τόσο δυνατά γιατί θα διατάξω να σέ πετάσουν στους κροκοδείλους.

—"Η άπειλή άπευθύνονταν προς τή μα-λάκτρια που γονάτισε άμέσως πάνω στις πλάκες κι' άκούμπησε τὸ μέτωπό της χά-μω για να ζήτηση συγγνώμη.

—Καλά, πήγαινε να φέρης τὰ ρού-χα μας.

"Όταν είδε τὸ θλιμένο βλέμμα της Τέα, είπε:

—Γίνωμαι κακιά σαν τίγρη. Συλ-λογίζεσαι καμμία φορά τὸ μέλλον;

—"Η αδελφή της χαμογέλασε με τρυφε-ρότητα:

—Ξέρω τί με περιμένει. Θα παντρευ-τῶ τον Πτολεμαίο, τὸν άδελφό μας, θα παρακάθουμαι στὰ συμπόσια του και στις δεξιώσεις του και θα τοῦ χάρισω τουλάχιστο ένα γιού. "Ο πατέρας δέν άπεφάσισε ακόμα για σένα.

—Τάχει στο νου του. Τὸ κακό είναι ότι έχοιμε καμμία ντουζίνα έαδελφά, που όλα τὰ προστατεύει ο "Αμμού - Ρά.

—Πόσο πικρόχολη είσαι, Ρά - Χέλ.

—Δέν μπορώ να ύπακούσω σ' έναν ξάδελφο που δέν τον ξέρω σχεδόν καθό-λου και να παίρνω μέρος σέ συμπόσια που δέν μ' άρέσουν.

—Μα είσαι πολύ όμορφη. "Αν σ' ά-γαπάη αυτός ο ξάδελφος;

—Τότε εγώ θα διατάξω. Τὸ να δια-τήσης. Μα ζέρεις τι είναι ν' αναγκάσης κανένα ένδιαφέρον. Κάνουν ό,τι τους ζη-τήσης. Μα ζέρεις τι είναι ν' αναγκάσης ένα φαραώ να σε ύπακούει;

Τῆς Τέα της κόπηκε ή άναπνοή. "Η-ταν τρυφερή και δειλή, δέν ζητούσε παρά να ύπακούη.

"Η πρώτη θεραπαινίδα έδωλε από ένα σεντούκι δυο φαρδιά τούλινα φορέματα και τὰ φόρεσε στις πριγκηπισσες...

"Η Ρά - Χέλ και ή Τέα κάθισαν κα-τόπιν πάνω σέ δυο τρίποδα. Τώρα δέν άπορόσαν να μιλήσουν. "Επρόκειτο ν' άρχισή ή λεπτή έργασία τοῦ μακιγιαζ.

Οι έδικοιμένες σκλάβες έβαλαν πάνω στὰ μάγουλά τους ένα πράσινο φτιασίδι, που μόλις ήρθε σ' έπαφή με τὸ δέρμα

τους, έγινε ρόζ. Κατόπιν πασπάταψαν με πούδρα από αντιμώνιο τὰ βλέφαρά τους και έπιμήκυναν την έξωτερική γωνία τους. Μάθησαν τὰ φρύδια τους και κόλ-λησαν επάνω μια λεπτή χρυσή λουρίδα.

"Υστερα ήρθε ή σειρά των μαλλιών. Οι σκλάβες αφού τὰ έλυσαν, τὰ πουδρά-ρισαν, τὰ έπλεξαν σέ αναρίθμητες κοτσι-δες, που έδωσαν με κορδέλες, ενώ τὰ πλαινά μαλλιά τάφησαν να κρέμονται πάνω στους ώμους τους. "Όταν τελειώ-σαν έβαλαν τὰ διαδήματα.

Τὸ διαδήμα της Ρά - Χέλ, παρίστανε ένα λουλούδι λατού, που άρχιζε από τὸ στέρο και πλάταινε πάνω απ' τὸ κεφά-λι. Τῆς Τέα παρίστανε ένα πουλί που τὰ φτερά του άπλώνονταν πάνω στους κροτάφους της, τὸ κεφάλι του δρισκό-ταν ανάμεσα στὰ φρύδια της και ή ούρά του ήταν κατακαθισμένη πάνω στο στέρ-κο της.

"Ενα περιδέριο, με μικρούς κρίκους από έλεφαντόδοντο και χρυσά μαργαρι-τάρια. Μία ζώνη άσορτί. Γύρω από τὸ άριστερό μπράτσο ένα χρυσό βραχιόλι και στον δεξιό τοῦ χεριού ένα δαχτυ-λίδι με σκαραβαίο. Μία κορφίτσα πάνω στο στήθος παρίστανε τὸ ιερό πουλί με τὸ τραγίσιο κεφάλι, που ανάμεσα στὰ πράσινα κέρατά του είχε έναν κόκκινο ήλιο.

Στὰ γυνά πόδια οι σκλάβες τους φόρεσαν πέδιλα με χρυσά λουριά αφού προηγουμένα τους έβαψαν τὰ νύχια.

—Προσοχή! είπε ή Ρά - Χέλ, έρχον-ται οι άπελοσταμένοι τοῦ Ραμσή.

"Η πέτρινη θύρα άνοιξε και στὸ κατώ-φλι προέβαν δυο Αιθίοπες σκλάβες. Στην παλάμη τοῦ χεριού τους κρατού-σαν μιά άσημένια κούπα γεμάτη μαύρο κρασί και στην άλλη μια πετσέτα. "Η-ταν διαταγῇ τοῦ Φαράω; τὰ δυο του κο-ρίτσια έπρεπε να πόνε στην αίθουσα των συμπόσιων.

Οι πριγκηπισσες έγκατέλειψαν τὸ διαμήρισμά τους ενώ μπροστά βάδισαν σκλάβες με γιολάντες από λευκά, κόκ-κινα και γαλάζια λουλούδια.

Συγκινημένες, παραγμένες άναρωτιών-τουσαν αν είχε έρθει ή στιγμή που ο πατέρας τους, ο μεγάλος Ραμσή θα τους παρουσίαζε τους μνηστήρες που διάλεξε γι' αυτές...

1.—Φθινοπωρινή εμφάνιση για κορίτσι 10 έως 12 ετών. Μπλούζα πλεκτή μάλλινη με τρία τέταρτα μανίκι. Μπορεί να συμπληρωθεί με ένα μαντήλι δεμένο στο λαιμό. Φούστα από καρό μάλλινο ύφασμα με γύρω-γύρω κουφόπιετες.

2.— Κοστούμακι για κορίτσι 8 ετών με φούστα που έχει γύρω-γύρω πιέτες και ίσιο ριχτό ζακετάκι με στρογγυλά τσεπάκια.

3.— Μια καρό κλός φουτίτσα και ένα εφαρμοστό ζακετάκι, είναι το ντύσιμο αυτής της μικρούλας με τα 7 γελαστά της χρόνια, που πρωτοπήγε στο σχολείο. Άσπρο κεντητό γιακαδάκι στο λαιμό.

4.— Κοστούμακι για αγοράκι, με μπλουζίτσα που φοριέται μέσα ή έξω από το πανταλονάκι, που έχει τσέπες στις πλαϊνές ραφές. Η μπλούζα έχει ναμίτη.

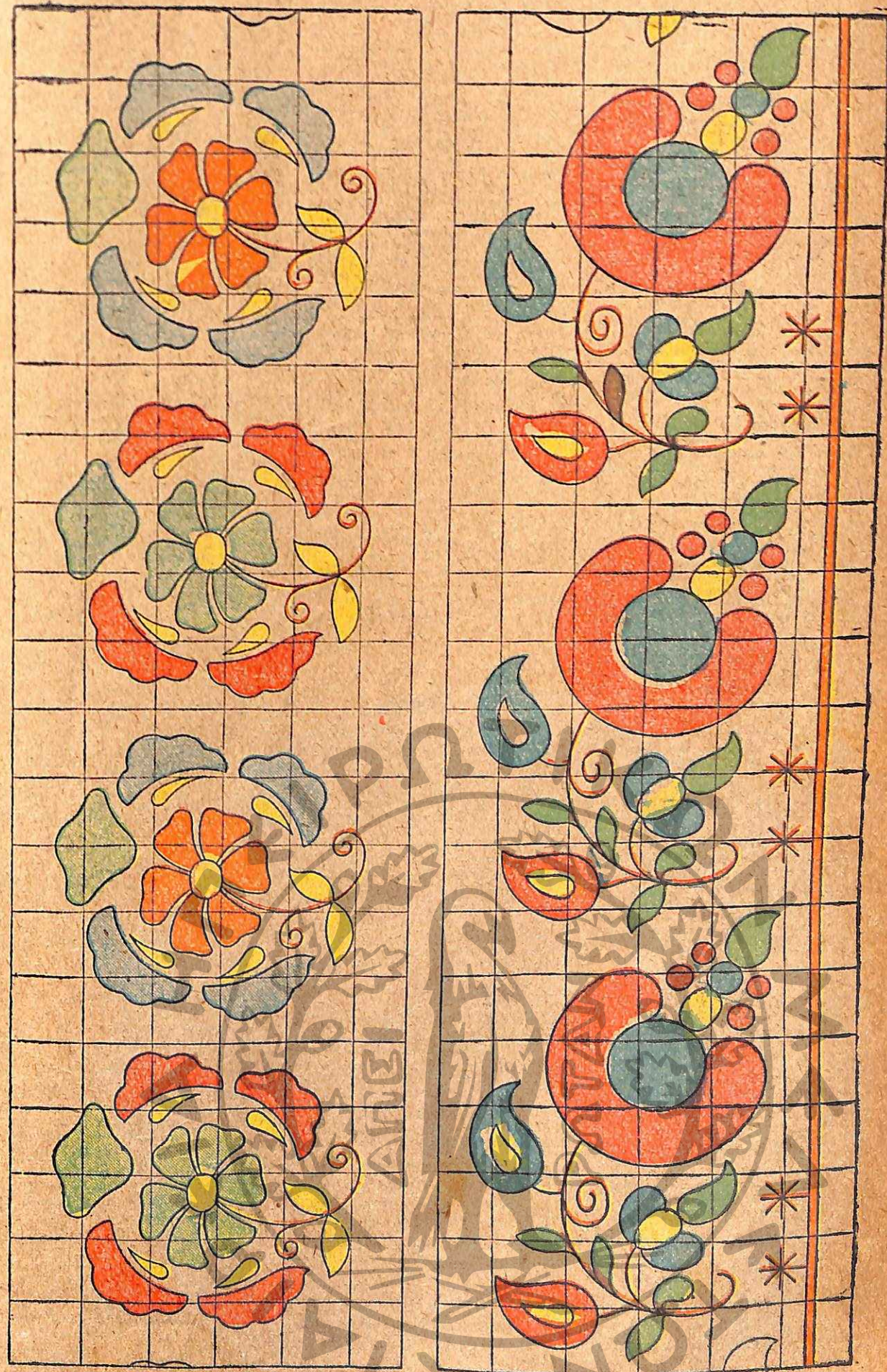
5.— Κουμπωτό πανταλονάκι και μπλουζάκι για αγοράκι 3 ετών. Στρογγυλό γιακαδάκι, ναμίτης και τρία πιετάκια δεξιά και αριστερά στολίζουν τη μπλούζα.

6.— Μαντό για κορίτσι 12 έως 14 ετών γαρνιρισμένο με διπλά γαζιά στις μεγάλες τσέπες τα μανίκια και το γιακά. Κούμπωμα έμπρός με 5 μεγάλα κουμπιά.

Για να κεντήσετε το σχέδιο αυτό, προτιμήσετε ύφασμα με κλωστές κατάλληλες για μέτρημα, όπως το έταμιν. Το κεντήμα γίνεται στα γεμίσματα με πούαν ντε ρεπρίζ (Κυττάξετε τεύχος 9ο, σελ. 57, σχ. 43). Έχετε ωστόσο υπ' όψιν σας ότι το σχέδιο της έξω μπορντούρας ή πούαν ντε ρεπρίζ πρέπει να γίνει οριζόντια και ίσου μεγέθους. Θα κεντήσετε δηλαδή τα γεμίσματα με κάθετες βελονιές, τη μία ακριβώς πλάι στην άλλη και η κάθε μία κάθετη βελονιά θα πιάει τον αριθμό από οριζόντιες κλωστές. Έτσι η κάθε σειρά κεντήματος θα γίνεται οριζόντια και το αποτέλεσμα είναι άφωτο τόσο για την καλλιτεχνική εντύπωση που δημιουργεί, όσο και για την αρτιότητα του. Οι βελονιές στα φύλλα πρέπει να εδωνται στην ίδια παράλληλη γραμμή. Στη μέσα μπορντούρα ή πούαν ντε ρεπρίζ θα κεντηθεί με τον συνηθισμένο τρόπο (όπως δείχνει το σχ. 43, στο 9ο τεύχος μας στη σελ. 57). Όσον αφορά τους μίσχους και τις γραμμές που περιβάλλουν τα σχέδια, αυτές γίνονται με δυο σειρές ψιλή πατητή. Η δεύτερη σειρά της πατητής σκεπάζει τις ελεύθερες κλωστές που έμειναν από την πρώτη πατητή. Η ίδια γραμμή της μπορντούρας γίνεται με πούαν ντε ρεπρίζ και τα μικρά φυλλαράκια, γύρω-γύρω στο άνω άκρο της πρώτης μπορντούρας, γεμίζουν με ανεβατή βελονιά.

Όσον αφορά τις κλωστές και τα χρώματα, χρησιμοποιήστε μουλινέ σπεσιαλ ντε-μίσε No 25 και κάμετε τα γεμίσματα και τις γραμμές με 4 κλωστές μουλινέ, ως εξής: Μέσα μπορντούρα: τα έξω 4 μεγάλα φύλλα με κόκκινο μουλινέ. No 3327 και το μέσα τους πράσινο χλόης No 470. Τα φύλλα του λουλουδιού μπλέ, No 931. Τα δυο φυλλαράκια στο μίσχο του λουλουδιού, ή καρδιά του καθώς και τα 4 φυλλαράκια τριγύρω του γίνονται με ανοικτό κίτρινο No 1266 και καφέ λούτρ No 1043, δηλαδή με 2 κλωστές κίτρινο και μία καφέ-λούτρ. Όσον αφορά τους μίσχους και τις γραμμές γύρω στα λουλούδια, γίνονται με σκούρο καφέ No 801.

Εξω μπορντούρα: Η καρδιά των μεγάλων λουλουδιών μπλέ No 931 και το έξω τους κόκκινο No 3327. Τα δυο μεγάλα μονά φύλλα, το ένα μπλέ No 931 και το άλλο, το χαμηλότερο, κόκκινο No 3327 και η καρδιά τους κίτρινη (2 κλωστές) No 1266 και καφέ-λούτρ No 1043 (1 κλωστή). Τα φυλλαράκια πράσινο χλόης No 470. Το μπουμπουκί, καρδιά κίτρινο και μία κλωστή λούτρ. δεξιά και αριστερά μπλέ No 931 και το φύλλο της μύτης πράσινο No 470. Επίσης η μυτούλα στο μεγάλο λουλούδι γίνεται ως εξής: Οι 4 σπείροι κόκκινο, ο πρώτος κύκλος κίτρινο, ο δεύτερος μπλέ και το τελευταίο φύλλο πράσινο. Οι σπείροι καφέ σκούρο No 801 και η γραμμή της μπορντούρας το ίδιο.

Η Σύνταξις άπαντά :

Ι. ΧΑΛΚΙΑΔΑΚΗΝ. «Ηράκλειον Κρήτης.—Για τα καλά σας λόγια, σας ευχαριστούμε θερμά. Το παιδαγωγικό έργο σας είναι πραγματικά αξιόλογο. Έκείνο όμως που μας εμποδίζει να το δημοσιεύσουμε είναι η γλώσσα του. Όπως ξέρετε σε όλο τον περιοδικό τύπο έχει καθιερωθεί η δημοτική. Εάν λοιπόν δεν σας εμποδίζει ένας μεταγλωττισμός, οι στήλες μας θα το φιλοξενήσουν ευχαρίστως.

Κ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ.—«Η «ΓΥΝΑΙΚΑ» ευχαρίστως δέχεται κάθε είδους συνεργασία από τις αναγνώστριές της, αρκεί να είναι προσαρμοσμένη στο γενικό πνεύμα του περιοδικού. Το ποιήμα σας έχει μία συμπαθητική απλότητα. Θα μπορούσε να τονιστεί και να γίνει τραγούδι.

ΚΑΙΤΗΝ ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.—«Όπως είδατε, στο προηγούμενο τεύχος δημοσιεύσαμε την αγγελία σας. Το παιδαγωγικό έργο σας, βάριπε να είναι γραμμένο πιο απλά και με λιγότερα εκφραστικά μέσα. Και τούτο γιατί αυτά τα άρθρα απευθύνονται κυρίως στο πολύ κοινό. Περιμένουμε λοιπόν.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΝ ΜΑΛΑΜΑΝ, Θεογένην.—«Η γνώμη σας παιζει ιδιαίτερη σημασία για μας, γιατί ακριβώς προέρχεται από έναν άνδρα. Αυτό που μας γράφετε ότι το περιοδικό μας είναι κάτι που δεν πρέπει να λείπει από κανένα ελληνικό σπίτι και ότι έχει τόσο στενά δεσφ με την οικογένεια, όσο κανένα άλλο από τα περιοδικά που κυκλοφορούν και κυκλοφορήσαν στην Ελλάδα, δεν είναι άλλο παρά η εκπλήρωση του ιδανικού με το οποίο ξεκινήσαμε. Να δώσουμε ανθρώπους στο ελληνικό σπίτι ένα περιοδικό κοινό και φέλιχο και όχι απλά τυπωμένο χαρτί. Βέβαια δεν πρόκειται να σταματήσουμε εδώ, αλλά θα καταβάλλουμε όλες τις προσπάθειες μας για τη συνεχή βελτίωσι της «ΓΥΝΑΙΚΑΣ».

«ΜΗ ΜΕ ΛΗΣΜΟΝΕΙ 42», Καλέας.—Αισθανόμαστε εξαιρετική ικανοποίησι που το περιοδικό μας σας χαρίζει τόση ψυχική ευχαρίστησι όταν το ξεφυλλίζετε. Αυτό που μας γράφετε είναι μία ήθικη επιβεβαίωσι στο τόσο δύσκολο έργο μας. Για το πατρών της τράντας, που έχει περάσει τόσους πολλούς καιρούς από τότε που δημοσιεύθηκε, θα φροντίσουμε να σας το στείλουμε στη διενδυνισι που μας δώσατε.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗΝ Χ.—«Η Σιγάλα δεν άπαντα ιδιαιτέρως. Πάντως σας λέει ότι από σας εδράται κατά μέγιστο μέρος αν θα παντρευτήτε ή όχι τον άνδρα που αγαπάτε. Η τύχη σας χαμογελά.

ΛΙΖΑΝ, Νίκαια.—Σας ευχαριστούμε για τα καλά σας λόγια. Στα προσεχή τεύχη θα αφιερώσουμε νέες κινηματογραφικές σελίδες με πλήρη περιγραφή των έργων που γυρίζονται και που πρόκειται να παιχθούν εφέτος.

ΑΝΝΑΝ ΚΑΒΑΛΙΚΑ (Πειραιά): «Όπως βλέπετε το σταυρόλεξό σας

Γυναικεΐα

Έσώρρουχα ζέρσεϋ
και κάλτσες

ΕΚΔΕΚΤΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ

ΦΘΗΝΕΣ ΤΙΜΕΣ

ΣΙΑΚΑ-ΕΛΒΕΟ

Μητροπόλεως 44β

δημοσιεύεται. Θα σας συνιστούσαμε θερμά να προσέχετε να είναι συμμετρικά τα σχήματά τους. Μπορείτε να μας στείλετε συνεργασία. Εάν είναι καλή και προπαντός μέσα στο πνεύμα του περιοδικού θα τη δημοσιεύσουμε ευχαρίστως χωρίς «δικαιώμα συνεργασίας». Οι συνδρομηται λαμβάνουν το τεύχος την ημέρα που κυκλοφορεί.

Ο Νευρολόγος άπαντά :

ΨΥΧΗ ΓΥΝΑΙΚΑ: Σας συνιστά τα σημειώματά μου περί σεξουαλισμού. Έκεί θα βρήτε λεπτομερώς τις διάφορες περιπτώσεις. Πάντως η δική σας αναφορία έχει ως αιτία το ότι δεν αγαπάτε τον άνδρα σας, αλλά σας επεβλήθη. Μία και έγινε ό,τι έγινε, προσπαθήστε τώρα να τον συμπαθήσετε και να μη τον βλέπετε με αδιάφορο μάτι και ψυχρότητα. Αυτό εξ άλλου είναι και το προσωπικό σας συμφέρον.

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΨΥΧΗ Σ. Τ.: Οι διάφορες φάσεις και επιπλοκές της αρρώστιας, που μου περιγράφετε τόσο παραστατικά, δείχνουν το εύθραστο του οργανισμού σας. Επειδή όλα αυτά είναι πρόσφατα, σας συνιστώ λίγον καιρό ακόμη να αποφυγείτε το γάμο. Να μην αποφασίζετε δε γάμο, αν προηγουμένως δεν συμβουλευθείτε το Γιατρό σας.

ΡΙΤΑ Κ.: Από τη συγκεχυμένη περιγραφή που μου κανετε συμπεριναίνω ότι πρόκειται για Νευραλγία του Τριβήμου. Αν πρόκειται γι' αυτό γίνεται επέμβασις. Υπεύθυνη απάντησι μόνον κατόπιν εξετάσεως

Ι. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η Συντάκτις της μόδος άπαντά :

ΕΛΛΗΝ Σ. Πάτρος: Το δελούδο είναι εφέτος εξαιρετικά στη μόδα και η ιδέα σας να φτιάξετε παρόμοιο ταγίερ είναι από τις πιο ευτυχισμένες. Είναι λοιπόν πολύ φρόνιμο να φτιάξετε την τσάντα που λογαριάζετε από πράσινο καστόρι ή από πράσινο δελούδο, για να είναι άσσορτι με το ταγίερ σας. Όσον αφορά τα χρώματα, όπως αναφέραμε στη γράμη της μόδας στο τεύχος μας αρ. 15 θα επικρατήσουν εφέτος το χεϊμάκι τα σκουρα, και ιδιαίτερα το σκούρο γκρι—γκρί τότε—το λιν ντέ σεν, τα σκουρα καφέ. Δεν έχω ύπ' όψι μου την ηλικία σας για να σας πω τι να προτιμήσετε. Αν είσατε πολύ νέα μάλλον το εκάγυ που προτιμάται από τα ζωηρά χρώματα πρέπει να τραβήξη την προσοχή σας.

ΡΕΑ Π., Κάιρον: Πολύ καλά θα κάνετε, αγαπητή μου φίλη, να φροντίσετε να ξεσκίστε λιγάκι. Η μοτονοία είναι πάντα κουραστική. Αφού λοιπόν θέλετε να φτιάξετε ένα θραβινό ανόσμπλ θα σας συστήσω ένα ντέ—πιές από μπλέ δελούδο που θα φορεθεί πολύ και θα εναρμονίζεται περίφημα με τα χρυσόκκινα μαλλιά και τα πράσινα

ΠΕΡΙΤΤΕΣ ΤΡΙΧΕΣ, ΛΕΥΚΑ ΜΑΛΛΙΑ, ΦΑΚΙΔΕΣ, ΑΚΜΗ

ΚΡΕΑΤΟΕΛΕΙΣ: Ριζική ταχεία εξάφαισις. Ειδική θεραπεία δια ένοχλησιν πρσώπου, πανάδες, τριχόπτωσης, ρυτίδες, άγγυματς, στίγματα, ουλές και κλπ. Αισθητικός Μ. ΓΙΟΛΑ, Βαλουαίτου 12 τηλ. 33.039 Η ΠΡΩΤΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ ΔΡΕΑΝ.

μάτια σας. Το δελούδο θα είναι πολύ στη μόδα εφέτος, ιδιαίτερα το μπλέ, το μαύρο και το μαράν. Ός εξεσούρ θα μπορέσετε να φορέσετε μια δελούδινη τσάντα με κομμάτι από σμαράγδια δουλεμένα με χρυσό, αλβίνα ή σε άπαρημοσι, ανάλογο κομμάτι ή πόρη στη ζώνη και μπλέ γαντία. Επίσης κονλιέ από σμαράγδια στο λαιμό. Παπούτσια από μπλέ καστόρι.

Όσο για το πανωφόρι, έχετε ύπ' όψι σας πως το γκρι είναι το κατ'έξοχον χρώμα της μόδας. Κοντινέ το να γίνει θ99. Βγάλτε έξω τις μόνες έσπε να σταυρώνη και φορεσάτε το με το χρώμα της μπλούζας σας. Βγάλτε τις τσέπες που έχει και αντικαταστήστε τις με λοτα κοκάκι, σόν φεβίτες τσίπες. Κάντε το εφαρμοστό στη μέση και βάλτε το ζινάρκι μόνο πίσω στη μέση. Αν είναι δυνατόν και έχετε ύψος από μέσα, λείψτε τη γυνία του μαυικού στο στήθος. Όσον αφορά το γιακά αφαιρέστε αυτόν που έχετε και βάλτε το κλείσιμο πιο επάνω, οτιάζετε ένα θραβό γιασεδάκι, τρίγωνα ή μιλταίρ, ανάλογο με το ύψος σας. Μπορείτε να το κάνετε και ριχτό χωρίς ζέψη και χωρίς γιακά, όπως το άνοιγμα το ύλαιμού θα είναι όσο μπορεί πιο κλειστό και θα συμπληρώνεται με ένα άρωμα κασκόλ.

Γ. Δ. Άν.

Ο Γυναικολόγος άπαντά :

ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ ΡΕΓΓΙΝΑ: Πρέπει να επισκεφθείτε το γυναικολόγο σας, και αφού διαπιστωθή ότι δεν υπάρχει παθολογική κατάσταση εις τα έσω γεννητικά όργανα (π. χ. κύστις, ωοθήκη κ.λ.π.) τότε πρέπει απαραίτητως να κάνετε ορμονοθεραπεία δια Χακιδόλ ή Προζυον κ.λ.π. επί εξαμήνον τουλάχιστον.

ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ ΜΑΙΡΗ: Δυστυχώς η θεραπεία σας είναι επίπονη, πολυδάπανη και μακρόχρονη. Γι' αυτό σας συνιστούμε όπως επισκεφθείτε το γυναικολόγο σας κατ' όρχην και εκείνος θα σας καθορίση συστηματική και μεθοδική θεραπεία δια ορμονών. Επί πλέον καλό κάνουν και οι διαθερμίες στην περιπτώσιν σας.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΣΥΖΥΓΟΝ: Η νευρώσις του στομάχου, ο ψυχικός κλωνισμός κ.λ.π., άφελονται στις επανοιλημένες εκτρώσεις. Κατ'έξοχον η εκτρώσις κτυπάει στο νευρικό σύστημα κατά πρώτον λόγον και προκαλεί τα λεγόμενα μητρικά κ.λ.π. ταπικά νοσήματα που είναι άμεσα επανκαλούθα μιας μολύνσεως ή κακής εκτελέσεως της επέμβσεως. Είναι και η επίδρασις επί των ωοθηκών όπως έσπε μια εκτρώσις είναι δυνατόν να προκαλήσι ανεπάρκειαν ωοθηκικών και στειρώσιν δηλαδή τα γίνονμενα ώρια δεν είναι ικανά προς γονιμοποίησιν. Αυτό είναι δυνατόν να συμβαίνει και σε σας. Γι' αυτό σας συνιστούμε όπως συνεχίσετε την ορμονοθεραπείαν επί αρκετών διάστημα με μικράς διακοπάς.

ΚΑΤΙΝΑΝ, Κων/πολιν: Με όσα μας γράφετε και έφ' όσον ο Γιατρός που σας εξήτασε δεν σας δρής καμμία παθολογική κατάσταση στα γεννητικά σας όργανα, σας συνιστούμε να συνεχίσετε τας ένεσεις. Πέρασανε πολλά χρόνια και η διακοπή της περιόδου σας ήτο το πολύ πρόβλημα και συνεπώς δεν έχομε πιθανότητες να την επαναφέρουμε. Γι' αυτό θα όρκεβούμε να καταπολεμήσουμε τα ένοχλήματα που σας βασανίζουν. Θα παίρνετε κατά μακρά χρονικά διαστήματα με μικράς διακεπάς αντινευρικά όπως Πασιφάριν και Καλμνεδρίν ή άλλα παρόμοια φάρμακα, καθώς και ορμονοθεραπεία δια Έστροπρόλ ή Προκυκλόν ανά 5 ένεσεις κατά τους δύο πρώτους μήνες και κατόπιν άνα δεκαήμερον μίαν ένεσιν. Με την θεραπείαν αυτήν ελπίζουμε πως τουλάχιστον τα ένοχλήματα θα σας φύγουν.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ Κ.: Υπάρχουν περιπτώσεις που διάφορες αιτίες επι-

Λόγω άπρόοπτου ταξιδίου της, η συνεργάτις μας Μυρτώ θα άπαντήσει σε όσα γράμματα παρε, στο έρχόμενο τεύχος.

δρουν εις το γεννητικόν σύστημα και έχομε άνωμαλίες καθώς και πρόωρα διακοπή της περιόδου. Στην περίπτωσην σας με όσα μας γράφετε, πρόκειται περί τυπικής ανεπάρκειας των ωοθηκών. Επειδή είσατε νέα ακόμη πρέπει να φροντίσετε με ορμονοθεραπείαν να διακοπεί την περιόδον σας. Κατάλληλες ένεσεις είναι οι Προζυον. Όσο μόν, Όζιδόλ, Έστροβιτ κλπ., εμποδίζετε την έγκυμοσύνη. Η έγκυμοσύνη θα πλημμυρίση τον γυνισμό σας με τις ανάλογες εμμόνες και θα φρεσκάρη τον οργανισμόν σας. (Γυναικα που γεννιέται ξαναγεννιέται), λέει ο λαός.

ΚΑΣΤΟΡΙΑΝΗ, Θεογένην: Σε τονίζουμε ότι η πάθησις σας είναι οργανική αλλά προέρχεται από διάφορα ψυχικά αίτια τα οποία όταν φύγουν θα άποκατασταθώη πολύτως. Δεν είσατε η μόνη γυναίκα που βρίσκεται σ' αυτή την κατάσταση. Απαιτείται μεγάλη προσπάθεια συνεχής και θάρρος. Δεν πρέπει να απογοητεύσθε. Τα διάφορα φάρμακα απλώς υποβοηθούν την κατάσταση. Γι' αυτό, εκτός από την Ιομπίν μπορείτε να πάρετε και Βταμιν Ε. Αν σας παραπέμφω ψυχίατρο και όχι σε στέλεχος γυναικός να κάνει γιατριά κατά την γυνή μας είναι ο ειδικός που μπορεί να σας βγάλη από το αδιέξοδο στο εφαρμόζοντας την ψυχανάλυσιν.

Το περιοδικόν που έλειπε στο τόπο μας βγήκε Έτσι και η ARIZONA δεν πρέπει να λείπει από κάθε σπίτι. Για να έχετε καλοδυαλισμένο παπύρ τσια μόνο με

ARIZONA

Προνομιούχοι
ΣΥΣΤΗΜΑ
ΚΟΠΤΙΚΗΣ
ΔΑΠΤΙΚΗΣ

Η ηδονοτατον
αλλά τελειον
εις μεθοδικότητα και άπο
τελεωματα.

Δια τα εργαζόμενα
κορίτσια γυναικας
μαθητριά

ΕΛ. ΖΙΩΙΑ
ΠΕΤΡΑΚΗ 20
ΤΗΛ. 33.643-ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΑΝΔΡΙΚΟ
ΠΛΕΚΤΟ

ΥΛΙΚΑ: 220 γραμ. ή 70 δραμ. μαλλι ΠΙΓΚΟΥΕΝ-ΑΛ-ΠΕΝ τρίκλων χρώματος καφέ, λίγο μαύρο, λίγο άσπρο, δελούδες No 2,5 και 5 δελόνες το ίδιο νούμερο.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 2+2=2π καλή 2π άνάποδη. Ζέρσεϋ-Φανταίτζι = 1 δελόνα καλή. 2η δελόνα άνάποδη 3η δελόνα, 19π καλή 1π άνάποδη και όυτω καθ' έξής. 4η δελόνα, 19π άνάποδη 1π καλή. Όλο το πλεκτό σας θα γίνη κατ' αυτόν τον τρόπο, δηλ. θα επαναλαμβάνετε αυτές τις 4 δελόνες.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε 184π. πλέξετε 10 έκατ. Λάστιχο 2+2. Αρχίσετε το Ζέρσεϋ-Φανταίτζι. Όταν πρόκειται να πλέξετε την τρίτη δε-

λόνα που κάνετε τους 19π τον έναν πόντο άνάποδη, πρέπει να μετρήσετε τους πόντους σας προτού αρχίσετε να πλέκετε, γιχ να κανονίσετε 3 πέση στο μέσον του πλεκτού ά άνάποδος πόντους, γιατί ίσως χρειαστή ν' αρχίσετε με ολιγότερους από 19π. Αρχίσετε να βάλετε από κάθε μεριά 1π κάθε 6 δελόνες. (3 φορές). Στα 34 έκατ. από κάτω κόψετε από κάθε μεριά κάθε δεύτερη δελόνα 6π. 4π. 3π. (5 φορές) 2π. (6 φορές) 1π. (7 φορές). Πλέξετε 10 δελόνες και ξαναβάλετε άνοίγματα και από τις δύο μεριάς, 1π. μετά από 6 δελόνες, 1π. μετά 4 δελόνες και άμέσως μετά 1π. (2 φορές). Τώρα κάθε δεύτερη δελόνα 1π. (4 φορές). Όταν θα έχετε πλέξει 38 έκατ. κόψετε στο μέσον τους δύο μεσαίους πόντους για να σχηματίσετε το ντεκολτέ. Πέραστε τους πόντους της

μίας πλευράς σε μία παροαμία. Από την μεριά του ντεκολτέ θα κόψετε κάθε 4 δελόνες 1π. (10 φορές) και κάθε δεύτερη δελόνα από 1π (20 φορές). Σε 56 έκατ. γενικό μάκρος κλείσετε 4 φορές τους πόντους που έχετε για τον ώμο. Κάνετε και την άλλη πλευρά την ίδια.

ΠΛΑΤΗ
Βάλετε 140π. Πλέξετε 10 έκατ Λάστιχο 2+2π. Αρχίσετε το Ζέρσεϋ-Φανταίτζι, δάζοντας 17π. άνοίγματα στην πρώτη δελόνα σε κανονικές άποστάσεις. Προσέξτε και στην πλάτη να πέση ο άνάποδος πόντος στο μέσον του πλεκτού. Βάλετε κάθε 5 έκατ 1π. από κάθε μεριά (4 φορές). Σε 34 έκατ από κάτω κόψετε από κάθε 5 έκατ 1π. (2 φορές) 2π. (4 φορές) 1π. (6 φορές). Πλέξετε 20 δελόνες και βάλετε από 1π. από κάθε μεριά. Μετά 3 έκατ. ξαναβάλετε από έναν πόντο. Πλέξετε ίσια και σε 54 έκατ. κλείστε τους 32π σε 4 φορές. Στο τέλος κλείστε σε μία φορά το τους ύπόλοιπους πόντους.

ΛΑΣΤΙΧΟ ΛΑΙΜΟΥ ΚΑΙ ΜΑΣΧΑΛΗΣ

Ράψετε τους ώμους. Πιάστε με τις τέσσερις δελόνες γύρω-γύρω στο ντεκολτέ 182π. Θα πλέξετε στοργυλά λάστιχο 2+2π. κάνοντας ακριβώς στο κέντρο στένεμα, θα πλέξετε 2π μαζί. Αυτό θα γίνεται κάθε φορά που θα φθάνετε εμπρός στο κέντρο. Θα επαναληφθί 10 φορές. Κατόπιν κλείστε τους πόντους όπως είναι. Στις μασχάλες θα μεταχειρισθήτε τις μεγάλες δελόνες. Πιάστε 16π από την άκρη της ραφής του εμπρός έως την άκρη της ραφής του πίσω. Πλέξετε 20 δελόνες λάστιχο 2+2 και κλείστε τους πόντους όπως στο λαιμό.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε το πλεκτό σας. Ράψετε τις πλάινες ραφές. Τώρα πάρετε το άσπρο μαλλι και μία μαρκοβελόνα. Πέραστε μία μεγάλη ότρα και αρχίστε να περνάτε στο κέντρο του εμπρός κατά τον έξής τρόπο: Τον πόντο που έχετε πλέξει άνάποδη και κάνει δύο θηλείες, θα περνάτε το άσπρο μαλλι από κάτω, ύστερα πέραστε και πάλι στους άλλους πόντους που σχηματίζουν άνάποδη κατά τον ίδιο τρόπο το μαύρο. Θα πέρασετε τις κόντρα γραμμές περνώντας κάθε 30π. εις ύψος. Θα πέρασετε τη μία φορά το μαύρο μαλλι 2π. από κάτω 2π. από πάνω, και την άλλη το άσπρο.

Παράξενα

Λένε πως τα πρώτα ψηλά τακούνια τ' ανακάλυψε μία γυναίκα που ένας άντρας τη φίλησε στο μέτωπο.

Οι στατιστικές λένε πως από τις 160.000.000 γράβες που πουλήθηκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες το 1949 τα 92 τοις εκατό τ' άγόρασαν γυναίκες... Όλα εξηγούνται...

ΑΓΟΡΙ ή κορίτσι;

Νοσοκόμες πηγαίνουσιν, πάντες άνοιγόκλειναν, ενώ ο μέλλων πατέρας καθόταν σε μία γωνία του χώλου, μόνος, δειλός, τρέμοντας από αγωνία. Κάπου-κάπου ρωτούσε κάτι μία περαστική νοσοκόμα, μ' αυτή του άπαντούσε μ' ένα νεύμα και διαζόταν να εξαφανιστή. Κανείς εκεί μέσα δεν τούδινε σημασία, σά ναταν ένα πράγμα έντελώς περιττό. Ξαπλώθηκε τότε στην πολυθρόνα του, με τ' αυτιά τετωμένα στον κάθε θόρυβο, που ίσως έφερνε την είδησι που περίμενε. Αγόρι ή κορίτσι;

—Σε λίγα λεπτά θα ξέρω—συλλογιζόταν. Μου είναι όμως το ίδιο, αρκεί να γεννηθή το πρώτο μου παιδί. Κι αν είναι κορίτσι, το ίδιο θα τ' αγαπάω όπως και το άγόρι.. Υπάρχουν αλήθεια άνθρωποι που είναι δυστυχισ άν το παιδί δεν είναι άγόρι. Οι Ντυπών λόγω χαρι παρακαλούσαν μέρα-νύχτα το Θεό να κάμουν άγόρι. Μά έκαμαν κορίτσι κι' ο άντρας θύμωσε τόσο πολύ, που έκανε δύο δδομάδες να μιλήση της γυναίκας του... Δεν μπορώ να καταλάβω πως σκέπτονται Έτσι, μορφωμένοι άνθρωποι το παιδί είναι παιδί, είτε άγόρι είτε κορίτσι κι' η χαρά για τους γονείς είναι η ίδια. Δε θα στενοχωριόμουν καθόλου κι' ούτε θα τάβαζα με τη γυναίκα μου αν γεννούσε κορίτσι. Αν μάλιστα καλοξετάσουμε το πράγμα, είναι προτιμότερο το κορίτσι. Το άγόρι φονάζει, κλαίει, είναι άνυπόφορο. Το κορίτσι είναι πιο ήσυχο. Το άγόρι σε μεγαλώνει χαλάει τον κόσμο, ενώ το κορίτσι είναι μία εύλογία Θεού. Το άγόρι λείπει από το σπίτι όλη την ημέρα, γυρίζει στους δρόμους, το κορίτσι όμως μένει στο σπίτι, είναι υπάκουο, εύγενικό και βοηθεί τη μητέρα του στις δουλειές. Το βράδυ κάβεται στο πιάνο, τραγουδά, κι' είναι η παρηγορία των γυναικών μας. Το άγόρι παίζει χαρτιά, χάνει τα λεφτά του στις κούρσες, υπογράφει συναλλαγματικές με τ' όνομά μου και αναγκάζομαι να πληρώνω έγω... Το κορίτσι και όταν παντρευτή, έρχεται στο πατρικό σπίτι να βλέπη τους γονείς του, όσο μακριά και αν βρίσκεται. Το άγόρι σχεδόν τους ξεχνά και αφοσιώνεται στην οικογένεια της γυναίκας του. Το κορίτσι παντρεύεται μικρότερο κι' οι γέροι έχουν παρηγοριά τα έγγονάκια τους...

—Αγόρι! φώναζε εκείνη τη στιγμή μία φωνή από την πόρτα.

—Αγόρι! φώναζε τρελλός από χαρά ο πατέρας κι' έτρεξε στο κρεβάτι της γυναίκας του, ρίχνοντας χείμα από τη βία του ένα μικρό τραπεζάκι. —Αγόρι! άγόρι! άς είναι εύλογημένος ο Θεός! —Αγόρι! Τι εύτυχία που δεν είναι κορίτσι!.

ΩΡΑΙΑ ΔΟΝΤΙΑ

Γοητευτικό χαμόγελο

Νομίζω πως όλες μας δεν δίνουν και πολλή προσοχή στην αξία που έχουν τα δόντια για την ομορφιά, γιατί τίποτε δεν μπορεί να συμβάλει περισσότερο σε ένα θελκτικό χαμόγελο από μια σειρά λευκά κανονικά δόντια.

Δυστυχώς, όσο πιο μικρά και πιο άσπρα είναι τα δόντια, τόσο πιο ευαίσθητα μπορούν να αποδειχθούν, ενώ τα μεγάλα και καπνός κιτρινωπά δόντια είναι συνήθως τα πιο γερὰ και μάλιστα αν έχουν μικρά διαστήματα που να τα χωρίζουν.

Όπωςδήποτε όμως, δεν πρέπει να περιμένετε να σας πιάσει πονόδοντος για να επισκεφθείτε τον οδοντογιάτρο σας. Να τον επισκεφτείτε τουλάχιστον μία φορά κάθε έξη μήνες. Πολλές από μας, το ξέρω, τρέμουν με την ιδέα του τροχού που τροχίζει το δόντι, αλλά σήμερα πολλοί γιατροί δίνουν ένα ελαφρύ φάρμακο που ναρκώνει τον πόνο — φυσικά αν το ζητήσετε — και έτσι δεν αισθάνεστε τίποτε.

Για να προλάβετε την κατάρση, είναι βασικό να γυμνάσετε τα δόντια σας με

φρέσκο γάλα, τυρί και μερικά φρέσκα λαχανικά όπως τα λάχανα και τα αντίδια είναι πηγές φωσφόρου. Φώσφορο περιέχουν επίσης το κάρδαμο, ο μαϊντανός και ο χυμός των πορτοκαλιών.

Ο ήλιος και η γυμναστική στο υπαίθριο δίνουν αρκετή ποσότητα βιταμίνης D στον οργανισμό ενώ η βιταμίνη C βρίσκεται στα πορτοκάλια, τα λεμόνια, στον μαϊντανό και στο κάρδαμο.

Τρίβετε τα δόντια σας με την οδοντόβουρτσα υστερ' από κάθε γεύμα αλλά αν αυτό δεν σας είναι δυνατόν πλένετε τα δόντια σας μετά το πρωινό πρόγευμα και πριν κοιμηθείτε.

Το καθαρίσμα με την βούρτσα πρέπει να γίνεται με κατακόρυφες κινήσεις από την πάνω σιαγόνα προς την κάτω, και ποτέ με πλαγίες γιατί εκτός του ότι είναι λιγότερο αποτελεσματικές μπορούν να πληγώσουν τα ούλα.

Να μην έχετε μόνο μία βούρτσα αλλά τουλάχιστον δυο, ώστε να μην μεταχειρίζεστε την ίδια ένωση είναι ακόμη υγιή — μία υγιή βούρτσα δεν έχει καμιά ωφέλεια — και να διαλέγετε βούρτσες με ελαφρά καλακή τρίχα, είναι προτιμότερες από τις σκληρές.

Η ούλιτις, ή Ιατρική νόσος του ματώματος των δοντιών είναι δυστυχώς πολύ διαδεδομένη και κατ' ούδυνα λόγο δεν πρέπει να την παραμελήτε. Μπορεί να καταλήξει σε πυόρροια που είναι σοβαρή αρρώστια.

Η καλύτερη θεραπεία, την οποία συμβουλευούν και όλοι οι γιατροί είναι η αύξηση της βιταμίνης C στον οργανισμό και το καθημερινό μασάζ των ούλων ώστε να σκληρυνθούν.

Αφού καθαρίσετε τα δόντια με την συνηθισμένη οδοντοπάστα σας κάνετε ύστερα μασάζ στα ούλα με τον δείκτη και τον αντίχειρα αρχίζοντας από μπρος προς τα πίσω. Μετά, ξεπλύνετε το στόμα σας μία φορά με μία ελαφρά διάλυση πυροξιδίου σε ζεστό νερό. Ένσωμα τα ούλα σας είναι ερεθισμένα να επισκεπτείτε τον οδοντογιάτρο σας που μπορεί να σας δώσει ώριμες χρήσιμες συμβουλές.

Όπως βλέπετε υπάρχουν πολλά που πρέπει να ξέρετε για την περιποίηση των δοντιών σας. Γιατί εκτός από την ασχμη εμφάνισι που δημιουργεί ένα χαλασμένο δόντι μπορεί να σας φέρη και ένα άλλο πολύ δυσάρεστο αποτέλεσμα: την δυσοσμία του στόματος. Σ' αυτή την περίπτωση καλό είναι να ξεπλένετε συχνά τα δόντια σας με ένα αντισηπτικό διάλυμα, όπως της Ντετολίν που βοηθεί πολύ στην θεραπεία του κακού αυτού.

Αν όμως η δυσοσμία οφείλεται σε στομαχικές διαταραχές, τότε η κατάλληλη δίαιτα που θα σας συστήση ένας γιατρός, θα διορθώσει τα πράγματα.

ΜΟΝΟΝ

στο Ραφείο «ΝΕΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ» υφαινούνται και μεταφέρονται παρ' ειδικού τεχνίτου σπουδασάντος εις το εξωτερικόν, κάψιμο, σχίσσιμο, τσέπες, σκωρογάγμο, εφθαρμένο καθαίρεση, Γυρίζονται κοστούμια, παλτά, καμπρινές παρ' ορίστων τεχνιτών που τα κάνουν καινούργια. Όδους ΔΩΡΟΥ 5 Γ', 1ον πάτωμα. Αδελφού ΛΩΛΗ. Τηλέφ. 55.314.

ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ PARIS ΦΑΙΔΡΑΣ

Αντιπροσωπεία της Παρισινής Σχολής ΝΑΡΟΛΙΤΑΝΟ ΔΙΠΛ. ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΑΘΗΝΑΙ: ΣΤΑΔΙΟΥ 56 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΑΛΙΠΕΔΟΥ 4 (έναντι Ηλεκτρικού Σταθμού)

MODES - ΦΟΡΕΜΑΤΑ - ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ - ΤΑΓΙΕΡ ΣΟΦΙΑ ΠΟΛΙΤΟΥ PATRONS ET CROQUIS ΤΩΝ ΚΑΛΥΤΕΡΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΟΙΚΩΝ Περικλέους και Θεσέως 2 (παράλληλος Έρμού). Τηλέφων. 34.558. Αθήναι.

ΚΟΠΤΙΚΗ ΡΑΠΤΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Εργασία επιμελημένη

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ECOLE PIGIER COURE LA VIGNE ΔΙΠΛΩΜΑ ΤΙΜΗΣ INSTITUT DE COURE MODERNE

Μαθήματα

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΚΑΙ ΒΡΑΔΥΝΑ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΛΟΥΛΑ ΖΩΓΡΑΦΟΥ 77-78Α 83959

Η ΟΜΟΡΦΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 28)

σκεφθείτε τελείως φιλικώς ως άναγν. στην του περιοδικού για να σας συμβουλευθεί τι πρέπει να κάνετε για όλα όσα μου ζητάτε, αφού πρώτο σας εξετάσω. 6-7 μ.μ.

ΚΑΙΤΗΝ Θ. Π.: Για την τόνωση του δέρματος του προσώπου σας συνιστώ την κρέμα «Κολντίν» του Θεραπευτηρίου. Για τα μαύρα μπιμπικία στη μύτη θα κάνετε όταν επιστρέψετε από την έξοχ' ένα καταλλήλο καθαρίσμα. Βέβαια θα σας δαχλώ φιλικά και έτσι θα σας πληροφωρώ και για ό,τι άλλο θέλετε.

ΜΙΚΡΗ ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ 57. Β.: Σας ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Για την θεραπεία των πανιδών θα γράψω έκτεώς μετά το τέλος του καλοκαιριού, όποτε είναι και η πιο κατάλληλη εποχή για μία καλύτερη θεραπεία. Στο Θεραπευτήριο, καθώς θα ήθε, συνιστώμε μία θεραπεία δι' αποδερμάτωσε. Αυτή διαρκεί περί τις 15 μέρες. Είναι δυνατόν να σας στείλωμε την ειδική πομμάδα και να υποβληθείτε μονη σας, ακολουθώντας πιστά τις συμβουλές μας. Λάβετε υπ' όψιν σας ότι δεν θεραπεύονται παρά οι σχετικά πρόσφατοι λεκιές και όχι οι εκ γενετής ή από πολλών χρόνων φακίδες. Εάν ενδιαφέρεστε ξαναγράψτε μου με την διεύθυνσί μου. Για την συνηθισμένη διατητική του δέρματος μεταχειρίζεστε τις κρέμες «Κολντίν» και «Αλμπάτρ» του Θεραπευτηρίου.

Όρα σχετικώς τεύχη αρ. 2 και αρ. 5. ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ Κ. Δ.: (Εγγραφα καθαρά ότι την πομμάδα με το όρεκον θέλει να την μετοχειρίσει, όπως συνιστώ, μόνον για την εξάλειψη πολύ λεπτού χνουδιού στο δέρμα του άνω χείλους. Για τις ανεπιτυμέντες και κάπως μαύρες τριχες το φάρμακο αυτό στις μικρές όσεις του δεν έχει καμιάν επίδραση. Σε μεγαλύτερες όσεις, όπως και προκειμένου να απορροφηθεί από μεγαλύτερη έκταση από αυτήν του άνω χείλους, η χρήση της πομμάδας δεν επιτρέπεται, διότι είναι ενδεχόμενον το όρεκον θέλει να προκαλή δηλητηρίαση του οργανισμού. Για να καταστρέψετε ριζικά τις τριχες της μύτης σας και του σιγονίου, πρέπει να υποβληθείτε σε θεραπεία διδ' διαβήριας θραχέων κυμάτων.

ΜΑΡΙΑΝ ΑΝΙΤΑΝ. Διαβάσατε για την περιποίησιν σας την ανωτέρω απάντησιν μου προς Μικρήν Κρητικόπουλα. Όταν έλθετε στην Αθήνα, δαχλώ να έλθετε 6-7 να με επισκεφθείτε τελείως φιλικώς ως άναγν. στην του περιοδικού. Κατά τον Οκτώβριον ακριβώς θα είναι η καλύτερη εποχή για την πλέον ριζικήν θεραπεία των λεκιών του δέρματος του προσώπου σας, διότι της μεόδου της αποφλοιώσεως η οποία λευκαίνει και συγχρονίζει ζωογενεί τα δέρματα. Έν τω μεταξύ δαχλώσαστε τις δυο κρέμες του Θεραπευτηρίου «Κολντίν» και «Αλμπάτρ» και συγγράνατε τα αποτελέσματα με όποιονδήποτε άλλο τονωτικόν και καλλυντικόν παρασκευάσμα. Εάν μου στείλετε την διεύθυνσιν σας θα σας στείλω πλήρεις οδηγίας.

ΛΑΟΥΡΑ: Με ιδιαίτερον ενδιαφέρον διάβασα το γράμμα σας και συμπεριλαμβανόν την λύση σας για την περιποίησιν σας. Για να παύσουν τα πολύ άδύνατα, εν σχέσει με το υπόλοιπο κανονικό σώμα σας, και μόνον χέρια σας, άλλοι θα σας συμβούλευον γυμναστικήν για να παύσετε τους μύς. Σ' αυτή την περίπτωσιν θα χρειασθή κάπως πιο ανδρική γυμναστική για να καταβληθή η απαιτούμενη προσπάθεια. Δηλ. άρως δώρον, εκτάσεις ελασμάτων κλπ. Δοκιμάστε επί άρκετον όμως καιρόν, και βλέπετε, προσέχοντας πάντως μη αναπτύσσετε αντισηπτικούς για την γυναικεία άθλητικόν μύς. Για τὸν χρωματισμό των άνω άκρων, θα σας ελεγχω πάλι να προσέχετε τὸν ήλιο και να μη τρώτε δύσπεπτα φαγητά. Έγώ

μαζί με σ' αυτές, τις συμβουλές μου θα σας δώσω άλλην μία ακόμα. Όταν έχουμε κάπου στο σώμα μας ένα κάποιο φεγάδι, το οποίο όμως, λόγω του ότι είναι ζήτημα εκ γενετής σχηματισμού όστων και ιστών, δεν διορθώνεται καθόλου ή πολύ λίγο, τότε πρέπει με κάθε δυνατή προσπάθεια να ώραιωθείσμε όσο μπορούμε περισσότερο όλα το υπόλοιπο σώμα και πρόσωπο μας, ώστε η επιπρόσθετη ομορφιά μας να επικρατή και να καλυπτά τις περισσότερες φορές απαραίτητο το εν λόγω φεγάδι. Για ό,τι άλλο θέλετε ακόμα, γράψτε μου πάλι και θα είμαι στη διάθεσί σας.

ΝΙΚΟΛΑΕΤΤΑΝ: Μη στενοχωρήσετε πλέον καθόλου. Βεβαίως να έλθετε να με επισκεφθείτε τελείως φιλικώς ως άναγν. στην του περιοδικού. Θα δρούμε άμεσα την ακριβήσ ταίριασιν στο δέρμα του προσώπου σας χωρίς να υποβληθείτε πλέον ούτε σε άλλες δοκιμές, ούτε σε περιττά έξοδα. Έλτε 5-7 μ.μ.

ΚΑΙΤΗΝ Α. Λαμρίαν: Καθώς βλέπετε, η επιθυμία σας να μάθετε τι πρέπει να κάνετε για τα πολύ λιπαρά μαλλιά σας, τα όποια πέφτουν, εκπληρώνεται κιόλας. Από σήμερα αρχίζω να μιλά για τα μαλλιά. Έν συνεχεία θα δώσω όλες τις πιο τελευταίες συνταγές για την διατήρησιν των μαλλίων, εναντίον της σηγηγοτορίας του τριχωτού της κεφαλής, πιτυρίδα κ.τ.λ.

ΕΛΕΝΗ ΥΠΑΛΛΗΛΟΝ: Με μεγάλη μου ευχαριστίαν θα σας δαχλώ φιλικώς 6-7 και θα είμαι στη διάθεσί σας για ό,τι με χρειασθείτε.

ΑΝΕΣΠΕΡΟ ΦΩΣ ΑΓΡΙΝΙΟΥ: Άγαπητή μου μικρή φίλη, κατανοώ άπολύτως ότι μου έμπειστε σ' εσ' την τόσο αυδερμή και συγκινητική επιστολή σας, θα σας άπαντοσα προθυμωσ' ό,τι ζητάτε να με συμβουλευθείτε εν και δ'ν άποτεινέσθε διδων έστ'όσο στη δική μου ειδικότητα. Φεβρουάρι όμως όστι κινδυνεύω έτσι να έλκηθώ από την συνάδελφον Αισθηματικήν Σύμβουλον του περιοδικού ως επιχειρήσια να καταπατήσω έένα οικόπεδο. Γι' αυτό σιωπά και δ'ν σας λέγα ακόμα ούτε πόσα χρό-

νια πρέπει να περάν' ό έντρας την γυναίκα για να εξασφαλίσουν την ευστασίαν τους μετά τὸν γάμον. Βεβαίως διαβιβάσω προθυμότητα το γραμματικόν σας προς την Αισθηματικήν Σύμβουλον και περιμένετε από την οικείαν στήλη την σχετική άπάντησιν.

ΑΠΟΓΟΝΤΕΥΜΕΝΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙ-ΑΝ Σ. Ε.: Έάν ήταν δυνατόν να είχα μία φωτογραφία του στήθους σας από την άρχή του λαιμού μέχρι του άφθαλου, για να έκτιμήσω ακριβέστερα την περίπτωσιν της άνωσποστίας σας, τότε θα μπορούσα να σας φανώ πολύ χρήσιμη με τις συμβουλές μου. Αν όχι ξαναγράψτε μου διδωντάς μου και το βάρος σας. Η περιφέρεια στο στήθος μετρείται στο όθος των θηλών έφ' όσον οι μαστοί δεν είναι περιεμένοι. Έάν υπέρχ' πτώσει, τότε θα μετρήσετε στις θηλές πάνω από το σουτιέν.

ΚΟΡΙΤΣΙ ΜΕ ΠΟΛΛΕΣ ΑΤΕΛΕΙΕΣ: Για να γίνη δυνατόν να ανταποκριθώ στις διάφορες ερωτήσεις σας, έφ' όσον μένετε στην Αθήνα, έλτε να με επισκεφθείτε 6-7 τελείως φιλικώς ως άναγν. στην του περιοδικού και άσφαλώς, όπως λέτε και σεις, κατ' άπο όλα αυτά θα διορθώσωμε.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΑΥΓΟ: Άγαπητή μου φίλη. Δεν είμαι ένώ ειδικός Ιατρός ούτε για τις άμυγδαλές, ούτε για τις αιμορροίδες από τις όποιες τόσοσ υποφέρετε. Διόδοτα όμως με προσοχή το γράμμα σας και κατανοώντας το μαρτυρίό σας, σας άπάντησα ιδιαιτέρως. Για να διορθώθ' ή επιδερμίδ σας να μεταχειρίζεσθε την κρέμα «Κολντίν» του Θεραπευτηρίου.

ΜΑΚΕΔΟΝΟΠΟΥΛΑΝ: Παρακολουθήσατε τα σημειώματά μου για τα μαλλιά. Για το ζήτημα της βαφής να γράψετε σ' ένα από τα καλύτερα κομμωτήρια τών Αθηνών.

ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ Μ. Ρ.: Παρέδωσα το γράμμα σας στον γυναικολόγον του περιοδικού από την στήλη του όποιον περιμένετε τις σχετικές άπαντήσεις. Ν.Κ.Κ.: Σας άπαντώ ιδιαιτέρως.

ΜΑΙΡΗΝ Κ.Τ.Λ. Λαρίσαν: Σας ευχαριστώ πολύ για τα καλά σας λόγια. Φροντίσατε να προμηθευθείτε τα τεύχη του περιοδικού αρ. 2 και 5 και ακολουθήσατε τις συμβουλές μου. Από το Θεραπευτήριο προμηθευθείτε τις κρέμες «Αλμπάτρ» και «Κολντίν». Στείλατέ μου την διεύθυνσί σας για να σας στείλω πλήρεις οδηγίες.

ΡΟΥΛΑΝ, Γαρυ.: Στείλετέ μου

ΟΙΚΟΣ ΓΟΥΔΑ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1915

ΚΟΠΤΙΚΗ ΣΗΜΜΑ ΡΑΠΤΙΚΗ ΜΟΔΑΣ

ΠΛΗΡΕΣ ΕΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Ο ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΣ

Ο ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΣ

Ο ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟΣ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ο ΟΙΚΟΣ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ ΣΑΣ

ΟΔΟΣ ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 1 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

την διεύθυνσιν σας όδους Γιάν Σμάτς 38 για να σας άπαντήσω ιδιαιτέρως για ό,τι σας άφορά. Προμηθευθείτε από τα γραφεία του περιοδικού τα τεύχη αρ. 2 και αρ. 5 για να έχετε υπ' όψιν σας όσα έχω γράψει για την διατητική του δέρματος του προσώπου.

ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΝ ΚΑΙ ΕΛΠΙΖΕΙΝ: Έφ' όσον το σημάδι για το όποιο σας έγραφα είναι αιμαγγείωμα, ούτε ή φωτογραφία μπορεί πλέον να μας καταποσίση. Πρέπει να εξετασθήτε από τὸν χειρουργόν του Θεραπευτηρίου. Γι' αυτό σ' ένα ταξίδι σας έλτε να με επισκεφθείτε 6-7. Για τα μαλλιά σας παρακολουθήσατε τα δημοσιεύματα που άρχίζω από το παρόν τεύχος.

ΜΙΚΡΗ ΚΡΗΤΙΚΟΠΟΥΛΑ: Για το έκτακτον κάνετε αυθαίρετα ένα ένεσιν έκχειλίσματος ήπατος, βίαται, παίρνει άλάτι Κάρλομανν, μαζί με τοπικήν θεραπεία. Μη ξενοσβε ποτέ. Πάντως για όλα αυτά συνηγορήσατε με δερματολόγον Ιατρίαν. Περιμένετε τα σημειώματά μου για τα μπιμπικία και σπυράκια.

ΜΕΛΑΧΡΟΙΝΗΝ ΚΥΡΙΑΝ.— Η διεύθυνσιν του γυναικολόγου Ιατρού του περιοδικού είναι: Ιατρός Ι. Εθμίου, Σόλωνος 116, Αθήναι.

ΤΟΝΥΝ.— Ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Έλτε να με επισκεφθείτε 6-7, και μένετε απολύτως ήσυχ' για ό,τι σας άπασχολεί. Θα σας δαχλώ φιλικώς ως άναγν. στην του περιοδικού.

ΔΥΟ ΦΙΛΕΣ Μ. Ρ.— Ένταύθα.— Το γράμμα σας προηώς προήλθε για τον γυναικολόγον στον όποιον και το παρέπεμψα παρά για μένα. Την άπάντησιν λοιπόν θα τη δώρησ' στη στήλη του γυναικολόγου.

ΑΡΝΤΕΝ ΡΟΥΜΠΙΣΤΑΓ'Ν.— Ό,τι έγραφα διά τα μικρά άτροφικά στήθη έχει ακριβώς όπως έγραφα. Το πεσμένο και χαλαρόσμένο στήθος διορθώνεται μόνον με έγχείρησιν. Μπορείτε να με επισκεφθείτε 6-7 τελείως φιλικώς ως άναγν. στην του περιοδικού.

Διδα ΓΑΛΑΝ. Μ. Σ.— Το ζήτημα του σουτιέν για ένα κανονικό στήθος είναι ένα πρόβλημα. Πρέπει να περάσετε 6-7 να σας δώ φιλικώς ως άναγν. στην του περιοδικού για να σας υποδείξω πώς πρέπει να κατασκευασθ' το σουτιέν σας. Προμηθευθείτε από τα γραφεία του περιοδικού τα τεύχη αρ. 2 και αρ. 5, διότι σας ενδιαφέρουν για την διατήρησιν του δέρματος. Θα σταματήσατε το σουτιέν. Θα προμηθευθείτε την κρέμα «Κολντίν» του Θεραπευτηρίου. Για τα μαλλιά παρακολουθήσατε τα άρθρα μου από το παρόν τεύχος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εύρισκόμεθα εις την ευχάριστον θέσιν να πληροφορήσωμεν την πολυπληθή και εκλεκτήν πελατείαν μας, ότι οι παραγόμενοι σημερον υπό του έργοστασίου μας λαμπτήρες "OSRAM," κατασκευάζονται και πάλιν έξ ολοκλήρου με πρώτας ύλας προερχόμενες εκ των έργοστασίων της

"ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ - OSRAM,"

Επίσης εντός ολίγου κυκλοφορούμεν και πάλιν τὸν γνωστόν λαμπτήρα

"OSRAM D,"

με τὸ θαυμάσιον σπείρωμα.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΛΑΜΠΤΗΡΩΝ

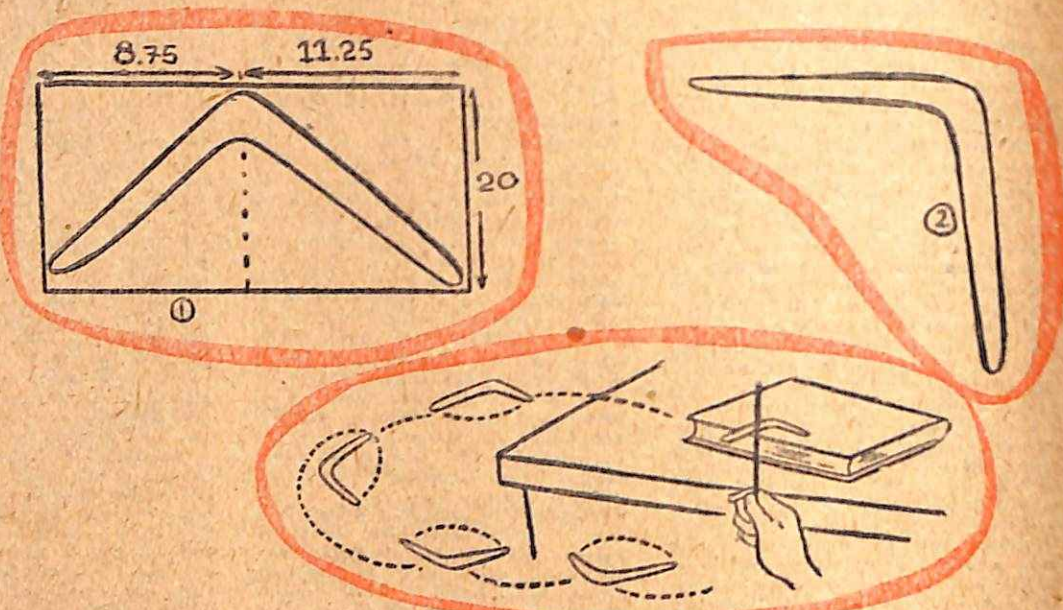
"OSRAM,"

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

ΘΩΜΑΣ ΕΝΤΙΣΟΝ

“Ας φτιάξουμε ένα «Μπούμεραγκ»

Σε μία μικρή πολιτεία της Αμερικής, στο Όχάιο, γεννήθηκε ο Θωμάς Άλβα Έντισον, ένας μεγάλος εφευρέτης που του χρωστάμε πολλά, όλοι οι άνθρωποι. Ο Έντισον ήτανε φτωχό παιδί. Πουλούσε εφημερίδες και καραμέλες. Ύστερα σκέφτηκε να βγάλει μοναχός του εφημερίδα κι' έφτιαξε ένα μικρό τυπογραφείο δικό του. Έπιασε δουλειά στο σιδηρόδρομο, έρθε ένα άχρηστο βαγόνι και το έκανε εργαστήριο. Εκεί μέσα, μικρό αγόρι δώδεκα χρονών, άρχισε τα πειράματά του. Μία μέρα, ωστόσο, καθώς έκανε ένα πείραμα, πήραν φωτιά τα χημικά υλικά που χρησιμοποιούσε και έγινε έκρηξη. Έτσι ο Έντισον έχασε τη δουλειά του. Έπιασε τότε δουλειά σαν τηλεγραφήτης και έπειτα από λίγον καιρό πήγε στη Νέο Υόρκη. Άνοιξε κατόπι καινούργιο εργαστήριο, στα 1876, στο Μένλο Πάρκ, της Νέας Ήερσεης και εκεί ανακάλυψε και τελειοποίησε τις πιο πολλές του εφευρέσεις, όπως η ηλεκτρική λάμπα και το γραμμόφωνο. Ο Έντισον πέθανε στα 1931, αφού έχασε στον κόσμο πάνω από 80 εφευρέσεις. Στο Μένλο Πάρκ οι κάτοικοι έστησαν τον Πύργο Έντισον, για να τιμήσουν τη μνήμη του.

Να ένα παιχνιδάκι, που θα σας ενθουσιάσει όταν το φτιάξετε και θα σας χαρίσει ευχάριστες ώρες. Ας πούμε πρώτα δυο λόγια για το «μπούμεραγκ». Είναι ένα γωνιασμένο ξύλο, που το πετούν οι άγριοι της Αυστραλίας στα δέντρα για να σημαδεύουν τα πουλιά. Το περίεργο είναι ότι το μπούμεραγκ ξαναγυρίζει στη θέση από την οποία το πέταξε ο άγριος. Για να το φτιάξετε, πάρτε ένα κομμάτι χαρτόνι, που να 'χει διαστάσεις 20 με 7½ πόντους. Μετρήστε 8,75 πόντους στην πλευρά που έχει 20 πόντους και σημαδέψτε και τραβήξτε στην άκρη μία γραμμίτσα. Φτιάξτε κατόπιν την κομπύλη του μπούμεραγκ όπως δείχνει το σχ. 1. Προσθέστε μία δεύτερη γραμμή κάτω από την πρώτη και θα επιτύχετε το σχήμα του μπούμεραγκ, όπως φαίνεται στο σχ. 1. Κόψτε το σχήμα αυτό και θα έχετε ένα κομμάτι χαρτόνι σαν αυτό που βλέπε-

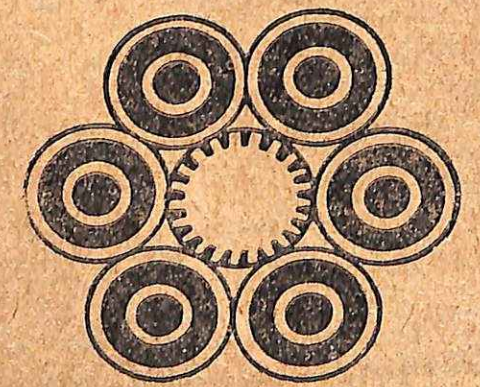
τε στην εικόνα 2. Θα προσέξετε ότι η μία πλευρά του μπούμεραγκ είναι μακρύτερη από την άλλη. Τοποθετήστε το επάνω σ' ένα μικρό αντικείμενο. Έτσι, που όταν πιέσετε το βιβλίο ο ή μιλ' πλευρά γέρνει. Το μπούμεραγκ σας θα το βάλετε επάνω στο βιβλίο όπως δείχνει το σχ. 3, με τη μακρύτερη άκρη να έδεχη. Χτυπήστε το μπούμεραγκ γρήγορα και με δύναμη με ένα μολύβι και με μιάς αυτό θα πετάξει πέρα από το βιβλίο και θα γυρίσει μόνο του στη θέση απ' όπου πέταξε.

ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ

Τί είναι το σμαράγδι

Το σμαράγδι είναι ένα πετράδι μορφοειδές και πολύτιμο, που το βγάζουν οι άνθρωποι μέσα από τη γη. Έχει ένα βαθύ πρασινογάλανο χρώμα και οι άνθρωποι το αγαπούν πολύ. Ιδιαίτερα οι γυναίκες, για να το έχουν στολίδι. Η βασίλισσα της Αιγύπτου, Κλεοπάτρα βαύμαζε πολύ τα σμαράγδια. Λένε μάλιστα πως ακόμα υπάρχει ένα σμαράγδι της Κλεοπάτρας, που βρέθηκε στις άκτες της Ερυθράς Θάλασσας. Σμαράγδια έχουν βρεθεί στην Αίγυπτο, την Αφρική και τη Ρωσία. Άλλα το πιο περίφημο από όλα βρίσκεται στο Μοζάβ της Κολομβίας.

ΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ

Όταν κυττάξετε κάτι προσεκτικά και σας φαίνεται πως σαλεύει ή αλλάζει μπροστά στα μάτια σας, τότε αυτό λέγεται οπτική απάτη. Αντιγράψτε το σχήμα που βλέπετε και διαλέξτε το πάνω σ' ένα χαρτόνι. Έπειτα δώσατέ του μία κυκλική κίνηση. Θα δείτε τους έξι εξωτερικούς τροχούς να γυρίζουν σε μία κατεύθυνση και το μεσιανό οδοντωτό τροχό σε άλλη. Η εντύπωση θα είναι ακόμα πιο χτυπητή αν χρωματίσετε τους τροχούς.

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

- 1) Τν — φρν — τ — πδ — πρν — πνν — μρν.
- 2) Μνχς — σ — χρ — κ — φ — θλς — πδ.
- 3) Σρντ — πντ Γνδς — νς — κκκρ — γνς.

Συμπλήρωσε τις παροιμίες, βάζοντας ανάμεσα στα σύμφωνα τα φωνήεντα που πρέπει. Οι πολλές χωρίζουν τις λέξεις κάθε παροιμίας.

ΛΥΣΙΣ

- 1) Των φρονιμων τα παιδια πνιν
- 2) Μοναχικη σου ερεβνη
- 3) Σκακι ειναι το παιχνιδι

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Μεταξύ μας ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Αγαπημένα μου παιδιά, αφήστε το ξύπιαστο παιχνίδι του καλοκαιριού και να φορέσετε τη μαθητική ποδιά. Θ' αρχίσετε πάλι την όμορφη ζωή του σχολείου, που μοιάζει σ' αβυσσική κοιλία σαν αντίλαλοι από τις φωνούλες σας. Πιατεύω, καλά μου παιδιά, πως δε θα το πάρετε άψηφιστα το σχολείο. Σάμπως και το παιχνίδι σας δίνει χαρά όταν παίζετε άψηφιστα και χωρίς ενδιαφέρον; Κάθε δουλειά, για να γίνει όμορφη χρειάζεται αγάπη και προσοχή. Έτσι και για να είσαστε καλοί μαθητές, πρέπει ν' αγαπάτε το σχολείο σας, το δάσκαλο ή τη δασκάλα σας, τους συμμαθητές σας, τα βιβλία σας. Και πρέπει να προσέχετε σ' όσα ακούτε από το στόμα της δασκάλας σας, για να μαθαίνετε πιο εύκολα και να γλυτώνετε από πολλούς περισίους κόπους. Όταν είσαστε καλά παιδιά, θα είσαστε πολύ ευχαριστημένα από τον εαυτό σας και θα δίνετε πολλή χαρά και στους γονείς σας και στους δασκάλους σας. Σας το εύχομαι με όλη μου την καρδιά και σας φιλώ πολύ. Η ΘΕΙΑ ΣΟΦΙΑ

Σχεδιάσετε αυτή την ωραία κοτούλα

Ακολουθήστε τον απλό τρόπο που δείχνουν τα τρία σχήματα, και θα δητε πόσο εύκολα θα μπορέσετε να ζωγραφίσετε μία κοτούλα.

ΤΙ ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑ ΤΟ ΑΛΟΓΑΚΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ Τὰ 2 σκυλιά που έγιναν φίλοι

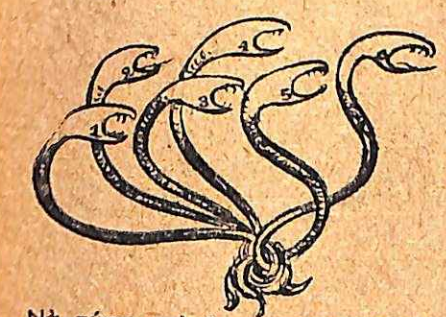
Έχετε ακούσει, παιδιά, για την αλογάκι της θάλασσας; Θα το φανταζόσαστε σίγουρα σαν αλόγο μεγάλο, που περπατάει πάνω από τις φουρτούνιες ασμένες θάλασσες, και τους αγκυραγωγούς. Η θα τον φανταζόσαστε σαν συνθηθισμένο ψάρι. Δεν είναι διόλου αλόγο, ούτε μοιάζει με ψάρι, κι' ας είναι τέτοιο. Μοιάζει πολύ με το σκακί, που είναι το σκακί.

Μία φορά κι' έναν καιρό ήταν ένας βασιλιάς που είχε δυο σκυλιά, τον Άζωρ και τον Ντίκ. Τα σκυλιά όμως ποτέ δεν ήταν μοναχάκια. Κάθε λίγο και λιγάκι τσακώνονταν κι' έκαναν ένα φοβερό σκυλοκαυγά. Όταν τα χωρίζαν, ήταν και τα δυο γεμάτα δαγκωματίες. Ο βασιλιάς που τ' αγαπούσε, ήταν πολύ στενοχωρημένος. Ρώτησε λοιπόν ένα σοφό άνθρωπο που είχε στο παλάτι τί έπρεπε να κάνει για να γίνουν φίλοι ο Άζωρ με τον Ντίκ και να μη τσακώνονται. Ο σοφός άνθρωπος του είπε: — Θα τ' πάρης τα σκυλιά και θα τ' αβς στο δάσος. Εκεί θα περιμένης κι' όταν βγί κανένα άγριο ζώο θ' αφήσης το ένα σκυλί. Ύστερα θα δής ποτέ θα είναι άρα ν' αφήσης και το άλλο. Έτσι έκανε ο βασιλιάς. Στο δάσος, όταν φάνηκε ένας άγριος λύκος, ο βασιλιάς άφησε τον Άζωρ. Το σκυλί άρμυσε στο λύκο και αρπάχτηκε μαζί του. Ο λύκος όμως ήταν πιο δυνατός και τον έβαλε κάτω τον Ντίκ. Τότε ο βασιλιάς άφησε και τον Ντίκ, που χύμηξε άπαυ στο λύκο και του έκανε μία τέτοια δαγκωματιά στο σβέρκο, που τον άφησε στον τόπο. Έτσι σώθηκε ο κακομούτσος ο Άζωρ, που κινδύνευε να σκοτωθί απ' τον άγριο λύκο. Από τότε ο Άζωρ και ο Ντίκ έγιναν οι καλύτεροι φίλοι.

ΛΕΡΝΑΙΑ ΥΔΡΑ

Αυτό μας το παιχνίδι, παιδιά, θυμίζει πολύ τη Λερναία Ύδρα, που όλοι ασφαλώς θα έχετε ακουστά απ' τον Ηρακλή. Σε κάθε κεφάλι θα βάλετε ένα γράμμα έτσι, ώστε να σχηματισθί μια λέξις μ' έξη γράμματα (όσα και τα κεφάλια δηλαδή) και που να σημαίνει έναν άξιωματούχο των προσκόπων. Και τώρα, σαν άλλος Ηρακλής, κόψε τα κεφάλια στη σειρά, το ένα ύστερα από τ' άλλο. Θα δητε πως ως το τέλος κάθε φορά θα μένη μία άλλη λέξις.

Να τώρα και η σημασία των υπολοίπων λέξεων:

- 1) Πληρώνεται στο κράτος.
- 2) Το κάθε βουνό.
- 3) Ξερευνήτης.
- 4) Αναφορική αντωμυμία.
- 5) Σύμφωνο.

ΛΥΣΙΣ

— ρδ — ρδρ — ρδρρ — ρδρρρ

Μαγική εικόνα με λόγια

- Έλτε, Νίτσα, Καλλιόπη, να δητε τί σκότωσε ο μπαμπάς.
- Τί σκότωσε;
- Δεν ακούσατε που σας τώπα;

ΛΥΣΙΣ: Ήρχωρ

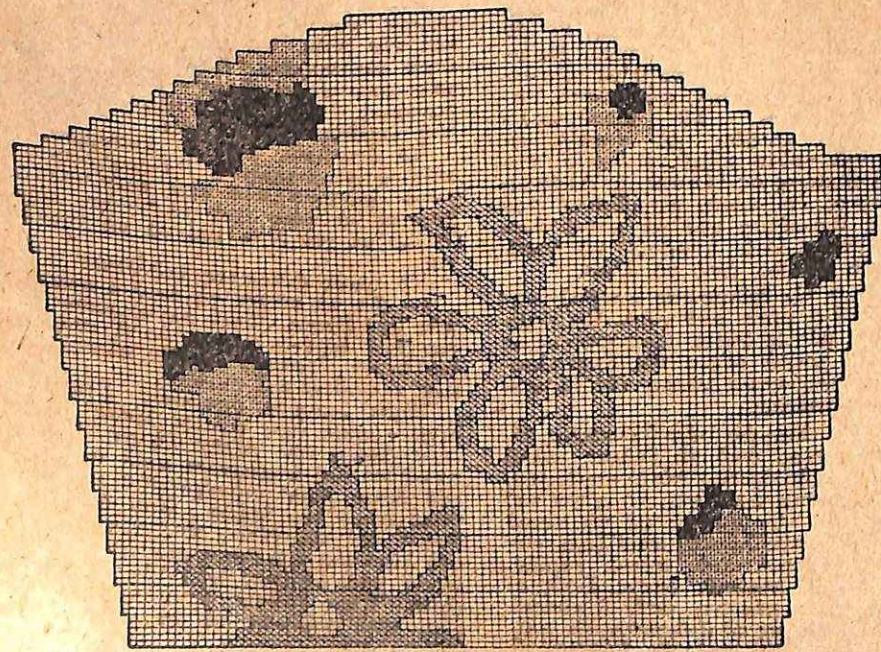
ΚΟΜΨΟΤΑΤΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμ. ή 96 δρά-
μια μαλλι ΠΙΓΚΟΥΕΝ ΑΛΠΕΝ,
χρώματος εκάιγ, 50 γραμ. ή 16
δράμ. μαλλι χρώματος μπέζ, 25
γραμ. ή 8 δράμ. μαλλι χρώμα-
τος ρόζ, 25 γραμ. ή 8 δράμια
μαλλι χρώματος σιέλ. Βελόνες
No 3. 1 εκλαίρ 15 εκατ.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ :
Λάστιχο 1+1 = 1 π. καλή 1 π.
ανάποδη. Ζέρσευ ύφαντό (ακο-
λουθήστε το σχέδιο που σας δι-
νουμε με τα καρουδάκια). Θα
βάλετε ένα κουβάρι διαφορετικού
χρώματος για το κάθε σχέδιο
και θα το πλέκετε κατά τον εξής
τρόπο: Θα σταυρώνετε τα δύο
χρώματα του μαλλιού, περνών-
τας το, μία φορά από πάνω ά-
πό το άλλο μαλλι, και την άλλη
άπό κάτω.

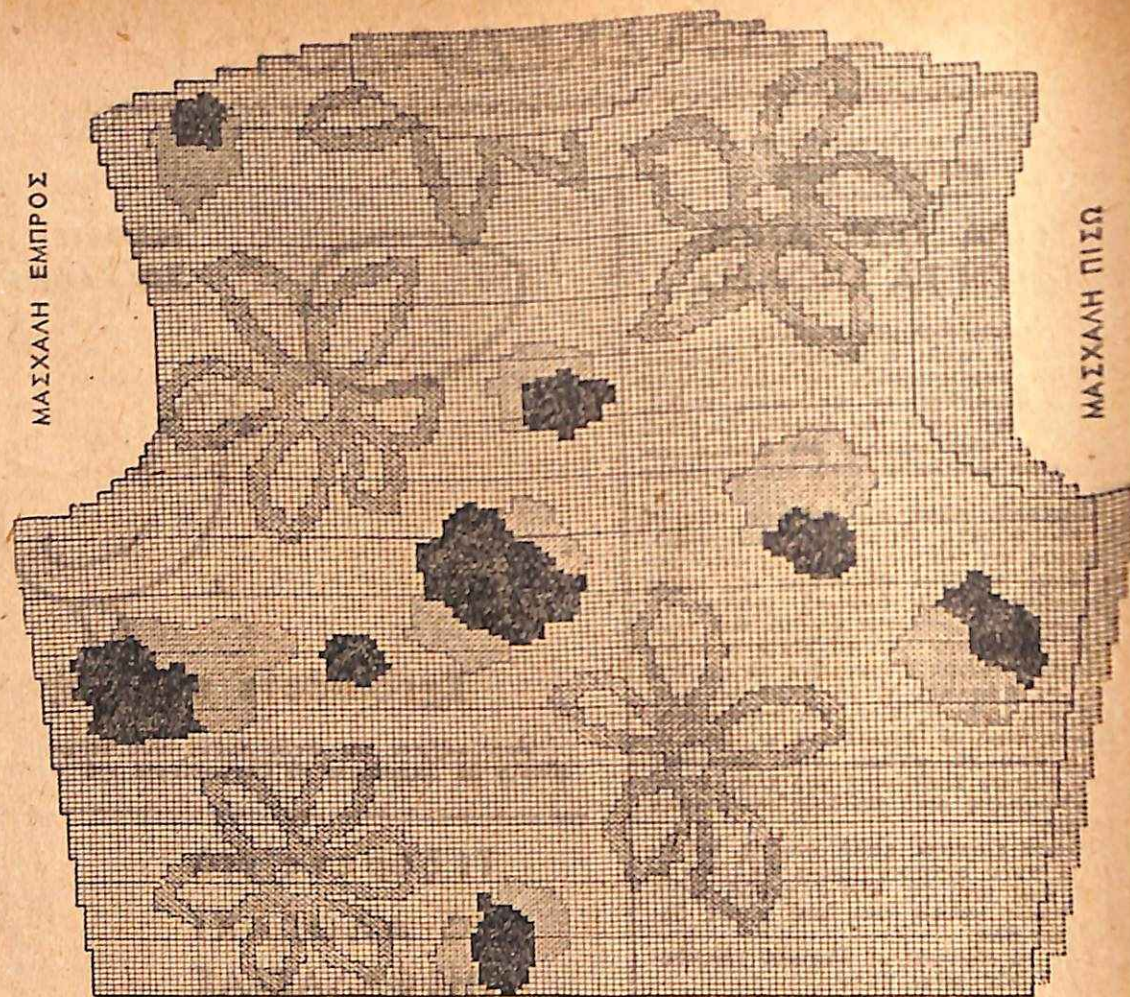
Παρατήρησης: Το σχέ-
διο που σας δίνουμε με τα καρό,
το προσέχον κομμάτι της μιάς
πλευράς είναι για να σας διευ-
κολύνει στο πλέξιμο της πλάτης.
Κάθε καρό αντιστοιχεί με έναν
πόντο του πλεκτού σας. Δείγμα:
20 π. = 7 εκατ. 20 βελόνες =
5 1/2 εκατ.

ΕΜΠΡΟΣ. Βάλετε 116 π. με
το μαλλι εκάιγ. Πλέξτε 14 εκατ.
λάστιχο 1+1 π. Κατόπιν εξακο-
λουθήστε με το ζέρσευ ύφαντό (θα πλέκετε κανονικό ζέρσευ, δηλ.
μία βελόνα καλή μία βελόνα ανάποδη). Στην πρώτη βελόνα που
θα αρχίσετε, το ζέρσευ, θα βάλετε από 1 π. σε κανονικές αποστά-
σεις (12 φορές). Αρχίστε το σχέδιο στην τρίτη βελόνα, παρα-
κολουθώντας το σχέδιο στο υπόδειγμα με τα καρό. Θα βάλετε
ταυτοχρόνως και από τις δύο μεριές 1 π. κάθε 2 1/2 εκατ. (9 φο-
ρές). Σε 24 εκατ. μετά το λάστιχο, κόψτε από κάθε μεριά 9 π.
Κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα 4 π. 2 π. (3 φορές), 1 π. (3 φορές).
Πλέξτε ίσιο 5 εκατ., κατόπιν βάλετε 1 π. από κάθε μεριά κάθε
εκατοστό περίπου (8 φορές). Σε 40 εκατ. μετά το λάστιχο κό-
ψτε 20 π. στο μέσον για το ντεκολτέ. Η κάθε μεριά του ντεκολτέ
θα πλεχθεί χωριστά. Από τη μεριά του ντεκολτέ θα εξακολου-
θήσετε να κόβετε κάθε δεύτερη βελόνα 3 π. (2 φορές), 2 π. (3
φορές). Σε 18 εκατ. της μασχάλης κόψτε τους 37 π. που έμει-

ΜΑΝΙΚΙ ΔΕΞΙ

ΜΑΣΧΑΛΗ ΕΜΠΡΟΣ

ΜΑΣΧΑΛΗ ΠΙΣΩ

ΕΜΠΡΟΣ ΚΑΙ ΠΙΣΩ

ναν σε 6 φορές για τον ώμο. Κάνετε και το άλλο μέρος του ντε-
κολτέ το ίδιο.

ΠΛΑΤΗ. Βάλετε 116 π. με μαλλι εκάιγ. Πλέξτε 14 εκατ.
1+1 π. Κατόπιν εξακολουθήστε με ζέρσευ ύφαντό. Στην πρώτη
βελόνα που θα αρχίσετε το ζέρσευ θα βάλετε από 1 π. σε κα-
νονικές αποστάσεις (12 φορές). Εξακολουθήστε με ζέρσευ
ύφαντό, όπως κάποτε και για το εμπρός. Θα βάλετε 1 π. από κα-
θε μεριά, κάθε δύο εκατοστά περίπου (12 φορές). Σε 24 εκατ.
μετά το λάστιχο κόψτε από κάθε μεριά 18 εκατ. της μασχάλης.
Κόψτε τους 40 π. από κάθε μεριά σε 6 φορές για τους ώμους.
Τους υπόλοιπους πόντους θα τους κλείσετε σε μία φορά για το
ντεκολτέ.

ΜΑΝΙΚΙ ΔΕΞΙ. Βάλετε 64 π. με μαλλι εκάιγ. Πλέξτε
14 εκατ. λάστιχο 1+1 π. Κατόπιν εξακολουθήστε με ζέρσευ ύ-
φαντό. Στη βελόνα που θα αρχίσετε το ζέρσευ θα
βάλετε από έναν πόντο σε κανονικές αποστάσεις (12
φορές). Εξακολουθήστε το πλέξιμο κανονικά
σχέδιο (θα δητέ το σχέδιο του μανικιού με τα κα-
ρουδάκια που σας δίνουμε). Βάλετε από κάθε με-
ριά 1 π. κάθε 1 1/2 εκατ. (15 φορές). Σε 24 εκατ. με-
τά το λάστιχο κόψτε 8 π. στην δεξιά μεριά και 4 π. στην
αριστερή μεριά. Κατόπιν εξακολουθήστε να κόβ-
ετε κάθε δεύτερη βελόνα και από τις δύο μεριές 4
π. (8 φορές), 5 π. (3 φορές) και τους υπόλοι-
πους πόντους σε μία φορά. Τον αριστερό μανίκι
γίνη το ίδιο, κόβοντας αντίθετως.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ. Σιδερώστε το πλεκτό από την
ανάποδη. Ράψτε τον δεξιό ώμο. Σηκώστε 89 π.
το μαλλι εκάιγ γύρω-γύρω στο ντεκολτέ. Πλέξτε
3 εκατ. λάστιχο 1+1 π. Κλείστε τους πόντους
πως τους βρίσκετε, δηλ. καλή με καλή, ανάποδη
ανάποδη. Ράψτε τον αριστερό ώμο μόνον 4 εκατ.
(υπολογίζοντας από την μασχάλη). Ράψτε
πλαινές ραφές καθώς και τις ραφές των μανικιών.
Τοποθετήστε τα μανίκια στις μασχάλες. Στο
νοιγμα του αριστερού ώμου γυρίστε ένα μικ-
ρό στριψωμάκι και ράψτε το εκλαίρ. Στο σιδε-
ρώμα εκλαίρ που ανοίγει, θα βάλετε ένα μικ-
ρό βελανίδι που θα το πλέξετε με το βελονάκι με μα-

ΤΟ ΠΛΕΞΙΜΟ, ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ
ΧΑΡΙΣΤΗ ΚΑΙ ΩΦΕΛΙΜΗ ΑΣΧΟΛΙΑ. Η
ΝΑΙΚΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΘΕ-
ΝΑ ΑΝΑΓΕΙΝΗ ΣΤΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΤΗ
ΟΤΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕ ΜΙΑ ΣΕΙΡΑ ΠΛΕΚΤΩΝ
ΤΑ ΠΙΟ ΜΟΝΤΕΡΙΑ ΣΧΕΔΙΑ.

Μερικά σπώρ, όπως το ποδύλατο, ο χορός και το κρωλ,
λεπνύνουν τα σφύρα.

Τ

Τ

ΓΑΙΕΙΔΙΑ

α) Νά μή χρησιμοποιήτε λιπαρό
ρόζ. Δεν μπορείτε να ξαναβάλετε εύκολα κατά τη
διάρκεια του ταξιδιού χωρίς να ντεμακιγιαρισθείτε πρώτα.
Γι' αυτό να χρησιμοποιήτε ξηρά ροζ ή σκόνη, που να
μπορείτε να την αφαιρέσετε ή να προσθέσετε άλλη.

β) Νά πουδραρίσετε με πιό ά-
νιστο χρώμα ή πιό όμοιο, για να μη την
αποσυνθέτη ή ζεστή. Πριν κατεβείτε από το τρένο υπο-
παίτε να βάλετε λίγη πουδρά πιό βαθύχρωμη.

γ) Νά μή δάξετε κοσμητικά στο
στομάχι. Αν μπιρ κίτι σταμάτια σας ή αν στο
επίπνημα τριψέτε τα μάτια σας, το κοσμητικό θα κληθεί μέ-
σα. Καλύτερα να κουβαλήτε μαζί σας λίγο τριανταφυλλό-
νερο για να ξεπλύνετε τα μάτια σας το πρωί.

δ) Νά τυλίγετε τα μαλλιά σας
γύρω-γύρω με μία ταινία ζερσε του ίδιου χρώματος με τη
μπλούζα σας ή με το ταγιέρ σας.

ε) Νά παφουμαρίσετε (αν το θέ-
λετε) με πολύ δροσερό άρωμα—ή καλύτερα με κάποια
δρσσερή λοσιόν, που να μη στενοχωρή τους γειτόνους σας.

στ) Νά προστατεύετε τα μάτια
σας με χοντρά γυαλιά. Κι' αν μπιρ τίποτα στο μάτι
σας, να τα ξεπλύνετε με τριανταφυλλόνερο.

Ένα μακρο ταξίδι με το τρένο καταστρέφει το δέρμα
των περισσότερων γυναικών. Το ταξίδι μεταβάλλει την ι-
σορροπία των αδένων και το αποτέλεσμα φαίνεται κυρίως
στο δέρμα. Έπειτα προκαλεί δυσπεψία. Κι' αυτή επίσης
επιδρά στο δέρμα. Γι' αυτό φρόνιμο είναι την παραμονή
του ταξιδιού σας να πάρετε ένα καθαριστικό.
Νά τρώτε λίγο, αφοψό στο τρένο, ελστε υποχρεωμένη
να κάθεστε τον περισσότερο καιρό. Το καλύτερο είναι να-
χετε μαζί σας τσάι μέσα στο «θερμό» και φρούτα στην

εξάπαντος να επιβάλλετε στον εαυτό σας την πειθαρχία
του ύπνου τουλάχιστο μία φορά τη δωμάδα, ύπνου δέκα
ώς δώδεκα ώρων! Σας φαίνεται φοβερό κι' όμως σας ει-
ναι απαραίτητο. Θα πάρετε νωρίς ένα πολύ ζεστό μπάνιο,
όπου θα μείνετε περισσότερο ώρα από τη συνηθισμένη.
Κ' ύστερα θα πέσετε στο κρεβάτι με δυο μπουκάλες ζε-
στό νερό (φυσικά αυτή ή δουλειά υποβάτει χειμώνα!).
Και να διώξετε από το κεφάλι σας κάθε σκέψη ενοχλητι-
κή. Θα μεταμορφωθείτε τελείως. Θα πέσετε στις δέκα το
βράδυ και θα σηκωθείτε στις δώδεκα της άλλης μέρας!

Δυο φορές τη δωμάδα θα κάνετε ζετούς ραντισμούς
του προσώπου σας. Φρεσκάρεται το πρόσωπο και κατα-
πραύνεται. Θα προμηθευθείτε έναν πουλδερζιτέρ απ' αυ-
τούς που χρησιμοποιούν οι καυρές, και θα κάνετε τους
ραντισμούς σας με την εξής διάλυση: Μέσα σ' ένα ποτή-
ρι νερό βρασμένο μία κουταλιά του γλυκού από το ακό-
λουθο μίγμα:

Νερό ανθών πορτοκαλιάς
Λάδι κίλλιας
Λάδι ελιάς

20 γραμμάρια

Και να ντεμακιγιαρίσετε με εξαιρετικά μαλακά καλλυν-
τικά, καλ—κρέμες και λάδια. Ίδου μία πολύ καλή συν-
ταγή:

Αμυγδαλόλαδο (από γλυκά αμύγδαλα)
Ρετανιόλαδο
Λάδι ελιάς
σε ίσες ποσότητες.

(Βλ. ΜΑΣΚΕΣ, ΧΑΛΑΡΩΣΙ)

6) Ρυτίδες της όκνηρης γυναι-
κας. Αν είναι η περιπτώσι σας, έχετε ανάγκη από
τόνοσι του οργανισμού. Κάθε βράδυ, αφού ντεμακιγιαρι-
σθήτε, ν' ανακατεύετε μέσα σ' ένα μπρίκι μία κουταλιά
του γλυκού δόρακα σε αναλογία μιάς λίτρας νερού. Και
να το χύνετε απότομα στο πρόσωπό σας. Ύστερ από λί-
γο θα νιώσετε ζεστά στο πρόσωπο, τόνοσι των μυών και
ευστασία. Κατόπι θα σουρτίσετε το πρό-
σωπό σας—κι' αυτό θα είναι η σωτηρία σας.
Υπάρχουν επίσης άλλου είδους ρυτίδες: τής έκ-
φράσεως. Σημαδεύουν πρόσωπα νεσρα και δεν χαλά-
νε καθόλου τη γοητεία τους. Γιατί δεν είναι ρυτίδες της
ηλικίας. Τις έχουν πολύ συχνά οι ήθοποινες ή οι πολύ ε-
νεργητικές γυναίκες, που έχουνε το πάθος των σπώρ. Εί-
ναι μ' άλλα λόγια σημάδια των δυνατών προσωπικότητων.
Ένα τέτοιο πρόσωπο είναι πιό έλκυστικό και πιό εντυ-
πωσιακό από ένα άλλο λείο σά μήλο—κι' ως είναι μάλις
είκοσι χρονών.

Κάθε φορά, που περιποιείσθε την όμορφή σας, να έ-

ΣΑΜΠΟΥΑΝ (6Α. ΛΟΥΣΙΜΟ)
ΣΒΕΡΚΟΣ

(N12MA)

αυτο.
Θάχετε προσέχει, πᾶς οἱ ευεχέστες γυναικες, οἱ ἡ-
γίδες, οἱ φθονερες, ἀποχτοῦ πυθιδες πᾶν μὴ γρήγορα
αὐτο τις γαλήνης καὶ τῆς αἰαίοδος.
Ἄν λοιπὸν θε θέετε νὰ γερᾶτε γρήγορα, νὰ ἀπο-
χῆστε αὐτοκυριαχία. Καὶ νὰ μὴ συντε μεγάλη σημε-
σία στὰ ἐξωτερικά πράγματα, γιὰτὶ ἀλλοίως σὰς ἐμπε-
ζῶν καὶ σὰς χαλάει τὸν χαρακτήρα. (Βλέπετε καὶ ΞΑΝΑ-
ΝΗΔΑ).

Ἀν ἁποτὸν δὲν θέλετε νὰ γερᾶσθε

ΜΕΤΑΠΟ.
Επίσης, ζαρώνετε τὸ πρόσαιό σας, ὅταν κάθεστε ἀσκήνῃ, νὰ διαδύσετε ἢ νὰ πλέξετε τιμποτά. Πρέπει νὰ φιλάγεστε ἀπ' αὐτά. Οὐτε νὰ θυμώνετε ἢ νὰ θυβυμῆτε εὐκόλῃ καὶ νὰ εἰστε ἀνυπόμονῃ. Ὅλ' αὐτὰ ζαρώνουν τὸ πρόσωπο.
Θάξετε προσέξει, πὰς οἱ ευερεθιστοὶ γυναικες, οἱ ζήλιδες, οἱ φθονερεῖς, ἀποχτούν πυρρὲς πονὴ πὺρ γρήγορα ἀπὸ τῆς γυναικες καὶ τῆς αἰσιόδοξης.
Ἀν λοιπὸν δεῦ θέλετε νὰ γεράσετε γρήγορα, νὰ ἀποχτήσετε αὐτοκυριαρχία. Καὶ νὰ μὴ ὦστε μεγάλη σημεῖον καὶ σὰ ἐξωτερικὰ πράγματα, γιὰ ἀνάλογος σας ἐμπειρίαν καὶ σὰς χαράνε τὸν χαρακτήρα. (Βλέπετε καὶ ΞΑΝΑΝΗΜΑ).

Τώρα υπάρχει κ' ένα άλλο είδος πυνθών: οι κατωμένες με το χέρι σας. Όταν κάθιστε στο τραπέζι, ακολουθώντας το κεφάλι σας στο χέρι και χωρίς να το καταλάβετε δημιουργείτε δεκά λαβωμάτια κάθε φορά. Σεις που φροντίζετε να μην πετάτε το φουστάνι σας όπως λαχνά, αλλά το τακτοποιείτε, για να μη πεθαι κανένα λαβωμάτιο, δεν πρέπει επίσης να κόψετε τη συνήθεια να σουφλώνετε τα φρύδια σας. Δημιουργείτε ένα σωρό οριζόντιες λαβωματίες στο μέτωπο.

ΣΦΥΡΑ

στα 10 γραμμ. κρινόσκει η κοινότητα καθόλην.
Τὰ ξανθοκίττατα καὶ ποσθέρησι λίγη ἀπὸ τὴν κρέμα σας
τὴν θρενικήν. Παρρησιάζεστε τὸ σύνολο με λίγες στρώμας
ἀπὸ τὸ άραια, πρὸ συνηθίζετε, ἂν δὲν σας δόσκει ἡ λεβάν-
τα ἢ τὸ δεινρολίβανο.

W

τὴν ἀνάγκη τῆς ἐπιβολῆς. Θὰ σὰς γίνη συνήθεια καὶ θὰ φέρεστε με τὸν ἴδιον τρόπο καὶ στὸ σπίτι σας καὶ στὸν καθάλιό σας.

Ἄλλ' ἰδοὺ τώρα καὶ μερικὰ προτερήματα, πού σας κά-
νουνε συμπαθητικῇ:

Π ρ ω τ ο : Νὰ ξερετε νὰ ἀρνησθε μὲ τρόπο καλὸ.
Αὐτὸ τὸ προσὸν ὧφει τοὺς διπλωμάτας δοκ καὶ τὴς
ρεπτε νὰ εὐχαριστήσετε τὸν ἄλλον. Αὐτὴ ἡ ἀνθρώπινη, αὐ-
καὶ δὲν θὰ σὰς δείξετε, ἀποπλίζει τὸν ἄλλον
θυμὸ.

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο : Να ξέρετε να είσαστε ευχάριστη. Μια γυναίκα που θέλει να είναι ευχάριστη δεν μπορεί να είναι ποτέ ανήπιτη. Μὲ τὰ λογία, μὲ τὴς ἐπιστολὰς, μὲ τὸ πλῆθος ἀποσπασμάτων πάντα να εἴσαστε ευχάριστη. Νὰ χάνετε τίποτα καὶ κερδίζετε πολλά.

ίριτο: Νά μὴ εἴστε ἐκδικητὴί. Νά μὴ παραπονεῖσθε, πὼς τόχα δὲν σὰς προσέχουν ὥπως πρέπει, πὼς δὲν σὰς βόλωνε σὲ καλὴ θέσι στὸ τραπέζι ἢ πὼς δὲν σὰς ἀγαλῶν ἄρεκά στίς συναναστροφές καὶ στίς διασκεδάσεις. Ἀν τούτων εἴσατε πάντοτε εὐχαριστήμενος κ' εὐθυμῶν ἡ ἀπομόρφωρα πού θά δημιουργήῃ ἡ παρουσία σας θά σὲς ικανοποιήῃ μὲ τὸ παραπάνω.

Και μη ξεχάσετε τούτο το αξίωμα: ο τρόπος με τον οποίο
 ὁδὸς φέρνονται οἱ ἄλλοι, εἶναι ἀνταπόκρισι τοῦ τρόπου, με
 τὸν ὁποῖον τοὺς φρονόμαστε ἐμεῖς.

SYNTAGES

Σας δίνω μερικές συνταγές για διάφορες χρήσεις, που
 μπορούνε να σας εξυπηρετήσουν.

α) Γάλα άμυγδαλών. Χρησιμεύει για πό-
τεμακηνιόρυσμα.

Ξεφυλάξτε τις 50 γραμμ. γλυκά αμύδαλα και τα σπάρτε μέσα σ' ένα μπολ. Ρίχνετε κατόπι σπανάκι-σπανάκι μισή λίτρα βρασμένο νερό, που το άφησατε πρώτα να κρυώσει. Επειτά το στραγγίζετε μ' ένα σουρωτήρι και το υπόλοιπο το πιέζετε να στραγγίσει κι' αυτό. Στο γάλα που έμεινε πάρετε, διαλύετε 25 γραμμ. ζάχαρη.

ὅτι Ζύμη ἀμυγδαλῶν. Ἀντικαθιστὰ τὸ
ἐκπούνι γὰρ τὰ πολὺν γτελικὰτὰ δέρματα καὶ τοῦ προσώ-
που καὶ τῶν χερσῶν.

Ξεφλουδίστε 100 γραμμ. άμυγδαλά. Ρίχνετε ζεστό νε-
ρό στο να σκεπαστούν τα άμυγδαλά. Κ' ύστερα τὰ κοπα-
στε στο γουδί. Όταν ή ζύμη γινή όμοιογενής, ρίχνετε μέ-

ζουν. Ἐπίσης ἐπιβάλλονται καὶ ἀσκήσεις (βλ. ΛΑΙΜΟΣ). Καμμιά φορά, ὅταν τὸ χτένισμά σας εἶναι πέτοιο, πού νὰ ἀνεβάζῃ τὰ μαλλιά τοῦ οὐρέου, μένου πολλές τρίχες σάν εἶδος χνούδι, πού ἀσκημίζου το λαμό. Αὐτές τὶς τρίχες πρέπει νὰ τὶς ἀφαίρητε (βλ. ΑΠΟΤΡΙΧΩΣ).

ΣΚΙΟΛΟΥΤΡΑ

“Αν πρόκειται να δώγτε τὸ θράδυ ἔξω ὑστερ’ ἀπὸ μιὰ μέρα κουστική, θὰ κάνετε ἕνα λουτρὸ σκιάς. Δηλαδή, θὰ ξεπλύνετε καλὰ τεντωμένη σ’ ἕνα σπινετιὸν δοριότιο καὶ θὰ μείνετε στὸ κρεβάτι ὥς εἰκοσι ἡμέρες μετὰ τὰ μάτια κλεισμένα. “Αν μάλιστα ἐπιθέσετε στὰ μάτια σας μιὰ κομπρέσα μὲ δροσερὸ νερὸ, ἡ ξεκούρασί σας θὰ εἶναι πληρῆς.

ΣΟΥΑΡΕ ΝΤΕ ΓΚΑΛΑ (6Λ. ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ)

Είναι μεγάλο πρόβλημα σε μία γυναίκα να κάνει σπύρι: σκί, κολιμπι, τένις, γκολφ κλπ. Το πόν είναι ή κινησι και το κέφι των όμαδων. Το να ζήρε σ' ένα περιβάλλον νεανικό. Μή χάνετε λοιπόν την ευκαιρία να κάνετε σπύρ—ένα σπύρ που το άγασάτε και οι σείς...άγαπά, δηλαδή, ταριάζει στην ιδιουσγκρασία σας.

THEO

Ἡ σπουδαιότερη ἐξουσία γιὰ τὴν ὁμορφιά τῆς γυναίκας εἶναι τὸ στίθος τῆς. Ἐνὰ τέλειο στίθος εἶναι ἀπὸ τὰ πλεονάσματα ἀποφασιστικὰ πράγματα γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς στὴ ζωὴ τοῦ ἀνδραγαθίου. Κι, ὅμως, εἶναι συγχρόνως καὶ τὸ πλεονέκτημα γιὰ τὴν χαλάρωσιν εἴτε ἀπὸ καμνίαν ἀρρώστειαν εἴτε μετὰ τὴν πρώτην γένναν.

Κυρίως πρέπει να προσέχουν αυτό το πράγμα οι μητέρες, όταν ακόμα τα κορίτσια τους βρίσκονται στο σχολείο τους. Υπάρχουν κορίτσια, που έχουν το στήθος α-πορροϊκό κι' άλλα που έχουν πολύ μεγάλο σχετικά με την ηλικία τους. Οι μητέρες πρέπει να τα πηγαίνουν στο για-τρό για να τους κάνει α δ ε ν ι κ ή θεραπεία.

Συνήθως τὰ κορίτσια, πού ἔχουν μεγάλο στήθος, χρησι-
μοποιούν, γιὰ νὰ τὸ κρύψουν, πολὺ στενὰ σουτιέν. Αὐτὴ ἡ
συνήθεια εἶναι κακὴ. Γιατὶ ἀργότερα τὸ στήθος δὲν θὰ στέ-
κεται ντούρο, ἀλλὰ θὰ πέφτει.

Όταν το κορίτσι γίνη εικοσι έτών, πρέπει να φροντίξη για τη διατήρησι του στήθους. Να κερνη καθμερινώς γυμναστική για να στερεώνη το στήθος της στους μύς γυθώρακος. Έστερ, από τις ασκήσεις θα πάσωνη να ξεπλά

ΘΗΛΑΖΕΤΕ ΟΙ ΙΔΙΕΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

Συμβουλές ενός διασήμου παιδίατρου

Από κάθε άλλο τρόπο θηλάζετε το μωρό σας, το καλύτερο είναι να το θηλάξετε με το μητρικό γάλα. Από εικοσι πέντε όμως χρόνια, όπως γράφουν οι «Επιστημονικές Πολιτικές» της Αμερικής, στις περισσότερες κλινικές ο θηλασμός των μωρών γίνεται μπιμπερόν. Οι γιατροί το βρίσκουν αυτό πιο εύκολο, γιατί μπορεί να γίνεται κάθε τέσσερις ώρες και δεν δημιουργεί ανωμαλίες στη λειτουργία του νωσοκομείου, ενώ ο μητρικός θηλασμός απαιτεί περισσότερο χρόνο και φέρνει αναστάτωση. Οι γιατροί όμως ξεχνοῦσαν τη σημασία που έχει για την υγεία της ίδιας της γυναίκας η συμπλήρωση με το θηλασμό του τόσο πολυσυνθετικού κύκλου της αναπαραγωγής, που ξεχνοῦσε τα θηλαστικά ζωάκια από τα κατώτερα είδη. Είναι αξιο παρατηρήσεως, ότι στις «Επιστημονικές Πολιτικές», όπου περισσότερο παρά άλλοι εθνογράφοι το μπιμπερόν, επιστρέφουν στην παλιά καλή συνήθεια του μητρικού θηλασμού. Έξελχονται ιατρικά προσωπικά κότες, ατελείωτον πόσο σωτήριος είναι, τόσο για τη μητέρα, όσο και για το παιδί, αυτός ο «δεσμός», που οι επιστημονικές μέθοδοι, πολλές φορές καταστρέφουν. Έπεισαν τέλος το κ. ι. ο. ότι οι σύγχρονες γυναίκες δεν είναι ούτε «πολύ νευρικές», ούτε «πολύ πολιτισμένες», ώστε να μην μπορούν να θηλάσουν.

Ο εξαίρετος Νεοζηλανδός παιδίατρος Τρούμπυ Κίνγκ, δηλώνει:

«Η σύνθεσις του μητρικού γάλακτος είναι εκείνη που χρειάζεται για την διατροφή του μωρού. Τα παιδιά που πίνουν μητρικό γάλα αναπτύσσονται πιο κανονικά από τα άλλα παιδιά, που πίνουν αγελαδινό γάλα. Επί πλέον, είναι λιγότερο ευπρόσβλητα στις αλλεργίες, στις ασθένειες του δέρματος και τις στομαχικές διαταραχές.

Το παιδί που θηλάζει δεν είναι γκρινιάρικο, αλλά αντιθέτως διαρκώς γελάει στους ευτυχισμένους γονείς του. Αργότερα θα τρώει χωρίς παραξενιές το φαί του, γιατί θα το έχη συνδυάσει με τα χάδια της μητρικής αγάπης.

Κι' η μητέρα; Δεν εξαντλείται κατά τους πρώτους αυτούς μήνες, ιδίως αν θηλάζει χωρίς περιορισμό, αφήνοντας το παιδί να πίνει όσο γάλα θέλει.

Οι φόβοι αυτοί είναι αβάσιμοι. Η γνώμη των γιατρών και η γνώμη των μητέρων συμπίπτουν πάνω σ' αυτό το σημείο.

Η γυναίκα που θηλάζει, ξαναβρίσκει πιο γρήγορα από μια γυναίκα που δεν θηλάζει, την φυσική της ισορροπία. Έχει διαπιστωθεί, ότι οι φωνές του μωρού κάνουν να διασταλθεί η μήτρα, η οποία ξαναγεννιάζει στις προηγούμενες διαστάσεις της πιο γρήγορα και πιο κανονικά, όταν η γυναίκα θηλάζει.

Ο θηλασμός — τελευταία πράξη του κύκλου της αναπαραγωγής — είναι το καλύτερο μέσο για να επανέλθει η γυναίκα σ' η πρό της εγκυμοσύνης κατάσταση και ικανοποιεί εντελώς το δριφός.

Ο θηλασμός παρουσιάζει κι' άλλα πιο σημαντικά πλεονεκτήματα. «Επί αρκετούς μήνες, εκτός από το στήθος, ένα σωρό άλλα όργανα — η μήτρα, οι ωοθήκες, η υπόφυσις, το νευρικό σύστημα, το κυκλοφορικό σύστημα — λαμβάνουν μέρος στη γιγάντια προσπάθεια για την παραγωγή του γάλακτος. Όταν μια γυναίκα δεν θηλάσει άμυσως μετά τον τοκετό, διακόπτεται όλη αυτή η λειτουργία και βλάπτει τόσο, όσο και η αποβολή κατά την εγκυμοσύνη.

Ειδική στα ζητήματα του θηλασμού και μητέρας πέντε παιδιών, η Καρλόττα Νάις λέει: «Διαταράσσουμε επικίνδυνα τον γυναικείο οργανισμό, όταν καταργούμε στον κύκλο της αναπαραγωγής τη φάσι του θηλασμού». Πολλές γυναίκες δεν θηλά-

ζουν γιατί φοβούνται μήπως παραμορφωθούν.

Αυτό είναι παράλογο, μας λέει ο Χάτσον Κομπίν, που έχει τριάντα έτών πείρα στα μαιευτήρια της Νέας Υόρκης. Λιγότερο παραμορφώνονται οι μητέρες που θηλάζουν, παρά οι γυναίκες που δεν αποκτούν ποτέ παιδιά.

Κουράζει ο θηλασμός τη μητέρα; Οι περισσότερες γυναίκες δεσφαιώνουν πως ο θηλασμός τις κουράζει λιγότερο από την ετοιμασία του μπιμπερόν (δράση του γάλακτος, αποστείρωση της ρόγας κτλ.), ιδίως τις πρώτες νύχτες του χειμώνα, που είναι αναγκασμένες να σηκώνονται για να ικανοποιήσουν την πείνα του μωρού τους.

Όταν παίρνω το παιδί μου έκδρομη ή στη γιαγιά του, δεν χ ειάζομαι να κουβαλάω μαζί μου τα σύνεργα του μπιμπερόν.

Βέβαια, υπάρχουν γυναίκες που δεν τους αρέσει να θηλάζουν οι ίδιες τα μωρά τους. Μά γενικά ο θηλασμός παρέχει στην μητέρα μίαν ανέκφοραστη χαρά. Κρατάει σφιχτά το παιδί στην αγκαλιά της, το θρέφει με την αγάπη της και νοιάζει ένα μυστηριακό σχεδόν δεσμό να την δίνει μαζί του.

Μητέρες, όσες μπορείτε να θηλάσετε το παιδί σας, μην το δίνετε ξένο γάλα. Ακολουθήστε το δρόμο, που χάραξε για σας η φύσις. Είναι ο πιο σωστός και ο πιο ωφέλιμος, τόσο για άς, όσο και για το παιδί σας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ & ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

Με ικανοποίησιν και υπερηφάνειαν προσφέρουμε την τελευταίατην μηχανήν μανταρίσματος καλτών VELOX.

Τα μεγαλύτερα εργοστάσια της Αμερικής κατασκευής καλτών, BERKSHIRE, MO. J. L. GOTHAM, BURLINGTON, CHADBURN, NATIONAL, HOSIERY MILLS κλπ. κλπ. μετανερίζονται επιτυχώς την μηχανήν VELOX.

ΟΥΔΕΝ ΙΧΝΟΣ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΟΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ.

Ζητήσατε να σας εφσωμεν τας διευθύνσεις των πελατών μας που τας μεταχειρίζονται επιτυχώς.

ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ εξασφαλόμενα δια δέκα ετη.

ΣΩΜΑΣ ΜΠΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΝΙΚΗΣ 46. Τηλ. 22.711.
ΑΘΗΝΑΙ

Οι λύσεις των Πνευματικών Παιχνιδιών

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1) ΠΑΠΑΣ — ΣΚΑΒΩ, 2) ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, 3) ΣΚΑΚΙ — ΡΑΒΔΙ, 4) ΠΑΣ — ΣΚΑΛΑ — ΗΩΣ, 5) ΡΡ — ΣΤΑΜΑΤΑ — ΡΕ, 6) ΔΑΡΙ — ΑΣ — ΘΑΡΡΟΣ, 8) ΦΡΟΥΤΑ — ΑΠΟΡΟΣ, 9) ΟΙ — ΑΙΝΑΙΟΝ — ΚΑ, 10) ΙΝΑ — ΜΗΔΟΙ — ΑΙΝ, 11) ΤΑΣΣΩ — ΜΩΡΑΙ, 12) ΜΑΡΑΜΕΝΟΙ, 13) ΣΑΞΩΝ — ΜΗΝΑΣ.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1) ΑΣΠΡΑ — ΦΟΙΤΩ, 2) ΚΑΡΔΕΡΙΝΑ, 3) ΑΠΑΣ — ΑΣΜΑ, 4) ΠΕΚ — ΣΙΚΥΑ — ΣΑΞ, 5) ΑΡΙΣΤΑ — ΤΙΜΩΡΩ, 6) ΣΙ — ΚΑΣΤΑΝΗ — ΑΝ, 7) ΣΙΑΜ — ΑΔΑΜ, 8) ΣΤ — ΛΑΘΡΑΙΟ — ΕΜ, 9) ΚΕΡΑΤΑ — ΠΟΙ ΜΝΗ, 10) ΑΡΑ — ΑΡΓΟΝ — ΡΩΝ, 11) ΒΙΒΗ — ΑΡΙΑ, 12) ΔΩΡΟΔΟΚΙΑ, 13) ΜΙΣΕΣ — ΣΑΝΙΣ.

ΚΛΙΜΑΚΟΛΕΞΟ

1) ΑΒΑΗΡΑ, 2) ΡΑΒΔΟΣ, 3) ΑΡΑΒΙΑ, 4) ΜΠΡΑΒΟ, 5) ΒΑΟΒΑΒ.

ΜΑΓΙΚΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ

4	9	15	6
5	16	10	3
14	7	1	12
11	2	8	13

Να πως πρέπει να τοποθετηθούν αριθμοί.

ΛΕΞΙΓΡΑΦΟΣ:

Πιλόφι (πι — λα — φι).

λουτρό και μετά το λουτρό θα κάνω στο στήθος ένα ράντισμα με κρύο θαλασσινό νερό (μια φούγα χοντρή άπ' ο' ένα λίτρο νερό). Μετά το εικοσιπέντε θα συμπληρώσω αυτήν την περιποίησι μ' ένα έλαφο φριζόν με καμφορόχο οινόπνευμα ή με χυμό λεμονιού. Ένα μίγμα από λεμόνι και ρούμι το συνήθιζαν οι κρεοί.

Αυτή η περιποίησι μπορεί ν' ανωρθώσει ένα πεισμένο στήθος. Άπλως δοιθεί, αν υποστηρίχεται κι' από μίαν εξωτερικήν θεραπεία.

Για τα πολύ μεγάλα ή πεισμένα στήθη τελευταία καταφυγή ο χειρουργός.

Στη θορ σ' ε ν ο κ α ι ρ ά η κ α π ο υ ρ ω τ η. Έξω από τη φυσική κατασκευή και τις δυνάμεις άνταρκετες πολύ συντελεί για την δυσμορφία αυτήν η ψυχολογική ιδιαιτερότητα της γυναίκας. Ο πειστισμός, και η μεγαλοχολία δεν άφαιναν τους πνεύμονες να λειτουργήσουν άνετα. Χρειάζεται λοιπόν πριν απ' όλα να έχετε το θάρρος της ζωής και ν' αποβάλλετε το δάκρυ συναισθήματος της κατωτερότητας.

Και κατόπι άσκήσεις. Το καλύτερο σπορ για τον άνδρα και για τη γυναίκα είναι το κολύμπι, γιατί γυμνάζει δακέρω το σώμα. Με το κολύμπι άνασαινούμε βαθύτερα, πλάταινούμε τον θώρακα, δυναμώνουμε τους ώμους και τους κάνουμε έλαστικότερους.

Όλες οι άσκήσεις, που εύνοούν το άναπνευστικό σύστημα είναι εξαιρετικές για να πλάτουν το στήθος. Άλλα να προδύνετε με σύνεσι και προοδευτικά. Την άναπτυξη της θωρακικής κοιλότητας την εύνοούν επίσης το τρέξιμο και το πηδημα. Όταν βρίσκεστε στην έξοχη, μη χάνετε την ευκαιρία να κάνετε κάθε πρωί, πριν από το πρόγευμα, ένα περπάτημα γρήγορο επί μισή ώρα — και κάθε 200 ή 300 μέτρα να τρέχετε έκατό μέτρα. Επίσης το κομπί είναι πολύ άφελιμο, γιατί δάζει σε κίνησι τα μπάτσια, τους ώμους, το θώρακα και τη μέση.

ΣΤΟΜΑ

(Β). ΓΚΡΙΜΑΤΙΣΣΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ, ΔΟΝΤΙΑ, ΧΕΙΛΗ, ΟΥΛΑ).

ΣΥΖΥΓΙΟΣ

Είναι κι' αυτός άρρώστος; Όχι, έννοια μεγάλη! Ότε ο σύζυγος να κατηγορή τη γυναίκα του για έπιπολασίον της έπειδή περιποιείται την όμορφιά της. Μά κι' οι γυναίκες να μην τον στενοχωρούν με τις πολλές περιποιήσεις τους. Πάντως να μην τον ύποχρεώσετε να δρίσκη το δάδυ

στο κρεβάτι του μια γυναίκα παταλαιμένη με λίπη ή μαλάια γεμάτα μπιγκουνί. Να φροντίζετε για την όμορφιά σας, άλλ' όχι τόσο άδίκρινα. Σας λέγω μάλιστα, πως δεν πρέπει ν' αλείψετε με λίπη τη νύχτα όχι μόνον για να είναι πράγμα άποικιστικό για τον σύζυγο παρά και γιατί δάπτει στην υγεία σας: ευποδίζετε το δέρμα σας ν' άναπνέη.

Βέβαια σας χρειάζεται να θρέψετε το δέρμα σας με λίπη. Άλλά είκοσι λεφτά την ήμερα σας φέρονται. Κι' όταν πρόκειται να δηγίτε έξω με τον άντρα σας για τόν «κινηματογράφο ή το θέατρο μη τον κάμνετε να σας περιμένει, να «ετοιμασθήτε» την τελευταία στιγμή. Κανένα ρά να δηγίτε μ' ένα νύχι υδρομένο παρά να έκνευρίσετε τον άντρα σας. Γενικά οι φροντίδες της όμορφιάς σας είναι ν' α ν τ ι ο ν τ ο υ. Κι' ούτε να περιποιήθε τον εαυτό σας μονάχα γ' ι α ε ξ ω. Κι' ούτε ν' αναγκάζετε τον άντρα σας να παρακολουθή τις έτοιμασίες σας επί ώρες! Είναι βαρύ ψυχολογικό σφάλμα. Κ' έλπιζα να το άποφύγετε.

ΣΥΜΠΛΩΤΙΚΗ

Είστε συμπλητική; Μπορείτε να είστε όμορφη σαν άστρο, να έχετε τη χάρη της Παριζιάνας, τη γραμμή Χόλινγουντ, το δέρμα της Άγγλίδας, το πικαντικό της Άνταλούς, δι αυτά πάνε χαμένα, αν δεν είστε συμπλητική. Και να μη το δάξετε με τον κόσμο, αν δεν σας άγαπούν. Πρέπει να έξετάσετε καλά μέσα σας. Και θα σας ύποδείξω τα έλαττώματα, που κάνουν τη γυναίκα άτυπική.

Π ρ ο τ ο - π ρ ό τ ο έλάττωμα: το να είσαστε μυγιάγχιχη. Να έχετε το στόμα σφιγμένο, μάτια που θάβουν τον άλλον χωρίς καλόνη, γάδουσα που ν' άπαντάν φαρμακερά και γενικά να έχετε φιλόποτο χαρακτήρα. Όταν μπαίνετε σε μια συναναστροφή και γίνεται μέσας σιωπής, οι φιλόποτες ύποθέτουν μέσας, πως μιλούσατε γι' αυτήν και μάλλον την κακολογούσαν.

Δ ε ύ τ ε ρ ο: το να μην άδέχετε τα περάγματα. Μπορεί ένας φίλος σας, ν' άστεινέθι για το καπέλλο σας, που έσείς το θεωρείτε σπουδαίο. Πρέπει να γράψετε και σείς κι' όχι να θυμάστε ή να κλάψετε ή να του άναποδάξετε τα ίσα.

Τ ρ ι τ ο: το να μη έξερετε να διατάξετε. Όταν στη δουλειά σας έχετε ύποσταμένους να δίνετε διατάξεις μ' ένγνεία όχι άπτοια κι' άτύχη. Ότι δεν συγκρατούσε δε μια γυναίκα, άρσενικοί και θηλυκοί ένν' αυτός ο άσκημος τρόπος. Καί μην δικαιολογήθε, πως το κάνατε από

Μάλιατα,
αυτό είναι το γάμο!

ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Μην τρομάζετε τα παιδιά σας

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΦΟΒΑΤΑΙ

Υπάρχουν δύο ειδών φόβοι. Ο φόβος που ανταποκρίνεται τόσο για τους μεγάλους όσο και για τους μικρούς σε καταστάσεις πραγματικά επικίνδυνες και ο φόβος που δέχεται σε νευρική ή ψυχική πάθηση και που η επιστημονική του ονομασία είναι «αγχος». Στην δεύτερη περίπτωση το άτομο υποφέρει, ταράζεται. Τις περισσότερες φορές δεν ξέρει το λόγο της ταράχης του και την αποδίδει σε ασημαντά αίτια.

Όταν ένα παιδί δείχνει υπερβολικό φόβο, μπροστά σε έναν πραγματικό κίνδυνο, να είστε βεβαίαι, ότι το «αγχος» έχει αγκαλιάσει την ψυχούλα του.

Και το αγχος μπορεί να έχει καταστροφικά αποτελέσματα πάνω στην ανάπτυξή του. Γι' αυτό πρέπει να το κατανικήσουμε.

Μερικά παραδείγματα παιδικού φόβου:

Ένας σταθμός εις την επιστήμη είναι η θεραπεία πάσης ελάσης του δέρματος δια βραχείων κυμάτων. ΜΕ ΜΗΧΑΝΗΜΑ

ΑΝΑΤΑΤHERM

Το κάθε «Αναταθέρμ» βοηθεί και επιτυγχάνει την φυσική θεραπεία εντός ελαχίστου χρόνου

ΡΥΤΙΔΩΝ, ΡΥΤΙΔΙΩΝ ΜΑΤΙΩΝ, ΔΙΠΛΟΥ ΠΗΓΥΝΙΟΥ, ΕΛΛΗΝ, ΛΕΚΕΔΩΝ, ΠΤΩΣΙΝ, ΛΑΙΜΟΥ.

τονώνει την κυκλοφορία, αναπτύσσει τους ιστούς του δέρματος.

ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΙ ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΑΝ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΝ. ΑΦΑΙΡΕΙ ΤΑ ΠΕΡΙΤΤΑ ΛΙΠΗ.

Το «Αναταθέρμ» είναι εκ των δαίμων μέσων που διαθέτει η ιατρική επιστήμη από απόψεως αποτελεσματικότητας. Η θεραπεία δια βραχείων κυμάτων εις πολλὰς περιπτώσεις κατορθώνει περισσότερον οισαδήποτε άλλης θεραπείας. Τα μεγαλύτερα Ινστιτούτα Καλλογής του Κόσμου χρησιμοποιούν μόνον τα μηχανήματα βραχείων κυμάτων ΑΝΑΤΑΤHERM

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΡΩΤΟΝ ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Με ΚΕΤΤΥ έπρωμηβούθη ΑΝΑΤΑΤHERM και εφαρμόζει τα θαυματουργά θεραπευτικά του αποτελέσματα. ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ Με ΚΕΤΤΥ

Ερμού 44 τηλ. 22.088

Σημ. Η Κυρία ΚΕΤΤΥ επιστρέφασα εκ του εξωτερικού εφαρμόζει αυτόπροσώπως τας θεραπείας.

— Ένας ξαφνικός κρότος. — Αντικείμενα που κάνουν κρότο.

— Ασυνηθιστά αντικείμενα, πρόσωπα ή καταστάσεις. — Η παραμονή στο σκοτάδι ή σε άγνωστα μέρη.

— Ο πόνος καθώς και τα αντικείμενα και τα άτομα, που είναι συνδεδεμένα με την αντίληψη του πόνου: γιατροί, νοσοκομεία, ιατρικά εργαλεία.

— Ανάπηροι ή παραμορφωμένοι άνθρωποι. — Ζώα.

— Ο θάνατος. — Ορισμένοι φόβοι έχουν σαν αίτια παρελθόντα γεγονότα.

— Αν το παιδί το δαγκώσει ένα σκυλί, θα φοβάται όλα τα σκυλιά, κι' ίσως όλα τα ζώα.

— Αν η μαμά του δεν το πρόσεξε μια στιγμή κατά την ώρα του μπάνιου και το παιδάκι βούτηξε ολοκληρω μέσα στο νερό, θα φοβάται το ύγρο στοιχείο.

Τα παιδιά τρομάζουν πιο εύκολα όταν απουσιάζουν οι γονείς τους:

— Όταν ξυπνήση στη μέση της νύχτας από μια δυνατή θύελλα, μονάχο, μέσα στο σκοτάδι, θα φοβηθή. Ένώ όταν ξοπάση θύελλα στο διάστημα της ημέρας και είναι με τους δικούς του, δεν φοβάται.

— Αν ένα ξένο πρόσωπο θελήση να το αγκαλιάση και να το χαϊδέψη, ενώ η μαμά του είναι απασχολημένη στο διπλανό δωμάτιο, το παιδάκι θα τρομάξη, ενώ αν η μαμά του είναι παρούσα, δεν θ' ανησυχήση καθόλου.

Το παιδί φοβάται όταν λείπουν οι γονείς του. Ο φόβος αυτός είναι φυσιολογικός.

Το αγχος αρχίζει όταν το παιδί έχη εντύπωση ότι δεν το αγαπούν αρκετά:

Το παιδί νοιάζει πως η ζωή του, ή εύτυχία του, εξαρτώνται από τους γονείς του ή από εκείνους που ασχολούνται με' αυτό.

Με τη βαθειά πίστι προς την αγάπη τους έχει ένα αίσθημα ασφαλούς.

— Αν χάση αυτή την εμπιστοσύνη δεν έχει πια το αίσθημα της ασφαλείας, κι' αρχίζει να το κυριεύη το αγχος.

— Ακόμα κι' όταν οι γονείς του του δείχνουν την μεγαλύτερη αγάπη, ώρισμένα κοινά γεγονότα μπορούν να κάνουν να φοβηθή μήπως χάση αυτή την αγάπη: αν πεινάση, αν αισθανθή κρύο, αν αδιαθετήση, αν μείνη λίγες ώρες μονάχο του.

Καμιά φορά η γέννησις ενός άλλου παιδιού, το κάνει να ζηλεύη και φοβάται περισσότερο ότι θα χάση την αγάπη των γονέων του.

Αυτά τα παραδείγματα δείχνουν πως αναπτύσσεται το αγχος. Για ένα παιδί που κατένεται από αγχος όλα, μπορούν ν' αντιπροσωπεύσουν έναν δυνατό κίνδυνο.

Μερικά παραδείγματα αγχους.

Το παιδί ανησυχεί και φοβάται με τις λεπτομέρειες της καθημερινής ζωής: φοβάται να πάη ο δ κρεβάτι του, να κάνη μπάνιο, να πάη στην αποθήκη του σπιτιού. Φοβάται την άρρώστεια, το θάνατο, την καταστροφή για την οποία άκουσε να γίνεται λόγος—τη φωτιά, τους βομβαρδισμούς. Μπορεί να δείξη έναν ξαφνικό και ανεξήγητο φόβο αντικρύζοντας ένα αντικείμενο: όπως τη πυτζάμα του πατέρα του. Μπορεί να ούρλιαξη από φόβο αντικρύζοντας έναν καμπούρη.

Τί πρέπει να κάνουμε.

— Ας υποθέσουμε ότι ένα παιδί νοιάζει έναν μεγάλο και ξαφνικό φόβο: μπορεί να μην προσέξατε την αίτια του φόβου του, μα βλέπετε πως το παιδί είναι τρομαγμένο γιατί φωνάζει, γιατί καταφεύγει στην αγκαλιά σας. Αν το συμβάν αυτό έγινε δημοσία, ντρεπόσαστε, κάνετε τη σκέψη πως το παιδί είναι πολύ μεγάλο και δεν πρέπει να φέρνεται κατ' αυτόν τον τρόπο, ότι θα μπορούσε να δαμάση τα νεύρα του, ότι ο φόβος του δεν έχει καμιά σοβαρή αίτια. Έπειτα απ' αυτές τις διαπιστώσεις του φέρνεσθε σαν να ήταν «κακό» παιδί. Και για να το «διορθώσετε» το μαλώνετε και το τιμωρείτε. Δεν ακολουθείτε όμως σωστό δρόμο. Το παιδί αντιθέτως έχει ανάγκη να ησυχάση και να ήρεμηση.

Πάρτε το στην αγκαλιά σας. Μιλήστε του με καλωσύνη, χαϊδέψτε το, κάντε το να νοιώση την προστασία σας, δείξτε του την τρυφερότητα σας.

Όταν ησυχάση κάπως, όταν νοιώση πως δεν το απειλεί κανένας κίνδυνος, προσπαθήστε να το διασκεδάσετε και να τραβήξετε τη σκέψη του αλλού.

Μην του δημιουργήσετε την ίδια κατάσταση που του προκάλεσε το φόβο για να του αποδείξετε ότι φοβήθηκε χωρίς λόγο.

Μην το βάλετε, παραδείγματος χάρι, να χαϊδέψη το σκυλί που το τρώμαξε για να του δείξετε ότι δεν θα κινώνει. Αργότερα, ενώ θα κρατάτε το παιδάκι σας, πάνω στα γόνατά σας, μπορείτε, Ε-ΣΕΙΣ, να χαϊδέψετε το σκυλί. Αν καταλάβετε πως προσπαθεί να κατανικήση το φόβο του, ενθαρρύνετε το για να χαϊδέψη κι' αυτό το σκυλί. Κατόπι μιλήστε του γελώντας για τους αδικαιολόγητους φόβους του—ποτέ όμως μην το κοροϊφέτε.

Μην το διαζετε. Ο μικρός θα κατανικήση τους φόβους του όταν αποκτήση το αίσθημα της ασφαλείας. Ποτέ μην παραφέρεσθε, ποτέ μην έκνευρίζεσθε. Να είστε πάντοτε ήρεμη για να καταλάβη το παιδί ότι κοντά σας δεν έχει να φοβηθή τίποτα, και ότι αφού του το λέτε έσείς θα πη πως πράγματι ο φόβος του ήταν αδικαιολόγητος.

Οι φόβοι λοιπόν που δεν δαφείλονται σε πραγματικά επικίνδυνες καταστάσεις, μπορούν και πρέπει να κατανικούνται.

Η ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ

(Συνέχεια απ' τη σελίδα 31)

φετε την αμοιβή μου». Έγινε στην αρχή αρνήθηκα κατηγορηματικά. «Δεν πρόκειται βλάψετε κανένα», έπαινε Βόλφ. Τέλος δέχθηκα υπό όρο δ' ι θα μου άρεσατε.

«Και μου άρεσατε, Ζάκ. Από κείνη τη στιγμή άρχισε το δράμα μου. Δεν είσατε ούτε τρελλός, ούτε έκκεντρικός, αλλά ένας ονειροπόλος. Ενώ σας άκουγα, χθές το βράδυ, καταλάβα πως δεν θα μπορούσα σας κοροϊδεύω επί πολυ άκορ και να κάνω κατάχρησι της πιστίας σας. Όταν γυρισπίτι μου, κάθησα και σας γράψα, αυτά που δεν είχα θάρρος να σας τα πω προφορικά. Δεν έχω δικαίωμα στην αγάπη σας, ούτε στα λφτά σας. Θέλω μονάχα να διατηρήσω την εκτίμησί σας. Τίο, Ζάκ, και μην ζητήστε με ξαναδείτε. Φεύγω σήμερα το πρωί απ' το Παρίσι για να πω να κρύψω την ντροπή μου. Σούζυ».

★

Ο Ζάκ άρπαξε το ακουστικό του τηλεφώνου:

— Έμπρός, έμπρός, έστε είσθε, Βόλφ; Ξέρετε τί κάνουν στους απατεώνες στη ζούγκλα; Όχι; Λοιπόν, ζητήστε να το μάθετε, γιατί σας ενδιαφέρει. Τί; Περιττό. Η Σούζυ μου τώ μολόγησε όλα. «Ε ναι, αυτό θα σας μάθη ν' αμφιβάλλετε για την τιμιότητα των κοριτσιών». Όχι, μην όρκίζεσθε. Και τώρα μία συμβουλή, κύριε Βόλφ. Αν ενδιαφέρεσθε να διατηρήσετε την σωματική σας άκεραιότητα πρέπει να μου βρήτε μέσα σε δύο μέρες την δεσποινίδα Μασσον...

✦

— Σούζυ, αγάπη μου, γιατί έφυγες;

— Δεν μπορούσα να σε άντικρύσω. Ζάκ. Σε ντρεπόμουν.

— Και θα δεχθής να γίνης γυναίκα μου, αν σβύσουμε κανον το έπιεσόδιο που σε πείραξε τόσο;

— Ω, αν με θέλεις ακόμα Ζάκ. Είμαι τόσο μετανιωμένη για το παιχνίδι που έπαιξα, αλλά και τόσο εύτυχισμένη που σε γνώρισα...

— Μα είσαι η πολυαγαπημένη μου, Σούζυ!... «Ήρθα από τη ζούγκλα για σένα... Το κατалаβαινεις;

Ο Ζάκ έσκυψε και τη φίλησε ενώ η Σούζυ έκλεισε τα μάτια της από εύτυχία.

ΖΩΡΖ ΒΙΝΤΑΝ

Ιατρός

Ι. ΧΡ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Επιμέλητης

Δημοσίου Ψυχιατρείου

Νευρο-ψυχικά νοσήματα

Δέχεται 5 — 7 μ.μ.

και επί συνεντεύξει.

Ευφράντορας 19. Τηλ. 70.414

ΖΗΤΕΙΤΑΙ δεσποινίς μορφωμένη, καλής οίκογενείας, 17 έως 25 ετών, ύψους 1.67 εν 1.72, εξαιρετικά εύπαρουσίαστος δια άρίστην θέσιν επί επιστημονικόν ίδρυμα. Έκμάθησις προσοδοφόρου επαγγέλματος δια γυναίκα, καμισθός Ικανοποιητικός. Άπειθυνητέον. Γιάν Σιατς 386—7 υόναν

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

